

EUROPOS
OMBUDSMENAS

2004 M. METINIS PRANEŠIMAS

EUROPOS
OMBUDSMENAS
2004 M. METINIS PRANEŠIMAS

© 2005 Europos ombudsmenas

Visos teisės saugomos.

Dauginimas švietimo ir nekomerciniais tikslais, nurodžius šaltinį, leidžiamas.

Viršelio ir skiriamosios nuotraukos nufotografuotos p. Glory Rozakis. Visos kitos nuotraukos, jei nenurodyta kitaip, yra Europos ombudsmeno autorinė nuosavybė.

Visas pranešimo tekstas skelbiamas internete:

<http://www.euro-ombudsman.eu.int/report/lt/default.htm>

EUROPOS
OMBUDSMENAS
2004 M. METINIS PRANEŠIMAS

EUROPOS OMBUDSMENAS

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

Josep BORRELL FONTELLES
Europos Parlamento
Pirmininkui
Rue Wiertz
B-1047 Brussels

2004 m. kovo 8 d., Strasbūras

Gerb. Pirmininke,

Vadovaudamasis Europos Bendrijos steigimo sutarties 195 straipsnio 1 dalimi ir Europos Parlamento sprendimo dėl ombudsmeno pareigų atlikimą reglamentuojančių nuostatų ir bendrųjų sąlygų 3 straipsnio 8 dalimi, pateikiu savo 2004 m. pranešimą.

Pagarbiai,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

IVADAS	17	IVADAS
1 VEIKLOS SANTRAUKA	23	VEIKLOS SANTRAUKA
2 SKUNDAI IR TYRIMAI	35	SKUNDAI IR TYRIMAI
3 SPRENDIMAI, PRIIMTI ATLIKUS TYRIMĄ	53	SPRENDIMAI, PRIIMTI ATLIKUS TYRIMĄ
4 RYŠIAI SU EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJOMIS IR ĮSTAIGOMIS	103	RYŠIAI SU EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJOMIS IR ĮSTAIGOMIS
5 RYŠIAI SU OMBUDSMENAIŠ IR PANAŠIOMIS TARNYBOMIS	109	RYŠIAI SU OMBUDSMENAIŠ IR PANAŠIOMIS TARNYBOMIS
6 PRANEŠIMAI	121	PRANEŠIMAI
7 PRIEDAI	155	PRIEDAI

	ĮVADAS	17
1	VEIKLOS SANTRAUKA	23
2	SKUNDAI IR TYRIMAI	35
2.1	OMBUDSMENO VEIKLOS TEISINIS PAGRINDAS	35
2.2	EUROPOS OMBUDSMENO ĮGALIOJIMAI	36
2.2.1	Neteisėti skundai	36
2.2.2	Bendrijos institucijos ir organai	36
2.2.3	„Netinkamas administravimas“	37
2.3	SKUNDŲ PRIIMTINUMAS IR PAGRINDAI PRADĖTI TYRIMĄ	38
2.4	2004 M. IŠNAGRINĖTŲ SKUNDŲ ANALIZĖ	39
2.5	SKUNDŲ PERDAVIMAS IR PATARIMAI	40
2.6	OMBUDSMENO PROCEDŪROS	41
2.6.1	Tyrimo pradžia	41
2.6.2	Sąžininga procedūra	42
2.6.3	Bylų tikrinimas ir liudytojų apklausa	42
2.6.4	Atvira procedūra	43
2.7	TYRIMŲ REZULTATAI	43
2.7.1	Administravimo pažeidimo nerasta	43
2.7.2	Atvejai, kuriuos išsprendė institucija, ir draugiški sprendimai	43
2.7.3	Kritinės pastabos, rekomendacijų projektai ir specialūs pranešimai	44
2.8	SPRENDIMAI, PRIIMTI DĖL 2004 M. BYLŲ	44
2.8.1	Galimybė susipažinti su dokumentais ir duomenų apsauga	45
2.8.2	Komisija kaip „Sutarties sergėtoja“	46
2.8.3	Sutartys ir dotacijos	47
2.8.4	Naujų darbuotojų priėmimo ir personalo klausimai	48
2.8.5	Komisijos atsakymai į ombudsmeno tyrimus	49

3	SPRENDIMAI, PRIIMTI ATLIKUS TYRIMĄ	53
3.1	ATVEJAI, KAI NEBUVO RASTA ADMINISTRAVIMO PAŽEIDIMŲ	53
3.1.1	Europos Parlamentas	53
	EUROPOS PARLAMENTO MOKYMŲ TAISYKLĖS.....	53
	EUROPOS PARLAMENTO NARIŲ PENSIJŲ SISTEMA.....	54
3.1.2	Europos Sąjungos Taryba	55
	EUROPOS MAISTO SAUGOS TARNYBOS VALDYBOS NARIŲ PASKYRIMAS.....	55
	GALIMYBĖ SUSIPAŽINTI SU TEISĖS TARNYBOS NUOMONĖMIS.....	56
3.1.3	Europos Komisija	56
	PAŠALINIMAS IŠ INFORMACINĖS VISUOMENĖS PROJEKTO.....	56
	DRAUDIMO DIREKTYVŲ PERKĖLIMAS Į GRAIKIJOS TEISĖS AKTUS.....	57
	PORTUGALIJOS TEISĖS AKTAI DĖL BULIŲ KOVŲ.....	58
	LEIDIMAS SUSIPAŽINTI SU EUROPOS EKONOMINĖS ERDVĖS JUNG TINIO KOMITETO PRANEŠIMO PROJEKTU.....	59
	LEIDIMAS SUSIPAŽINTI SU PASAULINĖS PREKYBOS ORGANIZACIJOS DERYBŲ DOKUMENTAIS.....	60
	LEIDIMAS SUSIPAŽINTI SU MAISTO IR VETERINARIJOS TARNYBOS ATASKAITA DĖL RUMUNIJOS.....	61
	LEIDIMAS SUSIPAŽINTI SU EUROPOS SOCIALINIO FONDO PATIKRINIMO ATASKAITA.....	62
	LEONARDO DA VINCI PROGRAMA.....	62
	„EUROPEAID“ PROJEKTO ATRANKOS PROCEDŪRA.....	63
	PAREIŠKIMAS DĖL NETINKAMO SKUNDŲ DĖL PAŽEIDIMŲ NAGRINĖJIMO.....	64
	LEIDIMAS SUSIPAŽINTI SU VOKIETIJOS BIUDŽETO BŪKLĖS ĮVERTINIMU.....	65
3.1.4	Europos personalo atrankos tarnyba	65
	PAREIŠKIMAS DĖL NEPAKANKAMO ATRANKOS TVARKOS IŠAIŠKINIMO.....	65
3.2	ATVEJAI, KURIUOS IŠSPRENDĖ INSTITUCIJA	66
3.2.1	Europos Parlamentas	66
	ATRANKOS TARYBOS SPRENDIMAS DĖL PARAISKOS.....	66
3.2.2	Europos Komisija	66
	NESUMOKĖJIMAS UŽ PASLAUGAS.....	66
	DOTACIJŲ NEIŠMOKĖJIMAS.....	67
	LEIDIMAS SUSIPAŽINTI SU DOKUMENTAIS, SUSIJUSIAIS SU GELEŽINKELIŲ PLĖTROS PLANU.....	68
	PAVĖLUOTAS SUMOKĖJIMAS UŽ PASLAUGAS.....	68
3.2.3	Europos kovos su sukčiavimu tarnyba	69
	LEIDIMAS SUSIPAŽINTI SU DOKUMENTAIS, SUSIJUSIAIS SU BRANDUOLINĖS SAUGOS BYLA.....	69
3.3	OMBUDSMENO PASIEKTI DRAUGIŠKI SPRENDIMAI	70
	LEIDIMAS SUSIPAŽINTI SU DOKUMENTAIS, SUSIJUSIAIS SU PREKYBOS DERYBOMIS.....	70
	LEIDIMAS SUSIPAŽINTI SU VAIRAVIMO EGZAMINO REZULTATAIS.....	71
3.4	BYLOS, BAIGTOS OMBUDSMENUI PAREIŠKUS KRITINĘ PASTABĄ	72
3.4.1	Europos Parlamentas	72
	TAISYKLIŲ DĖL RŪKYMO ĮGYVENDINIMAS.....	72
3.4.2	Europos Sąjungos Taryba	73
	LEIDIMAS SUSIPAŽINTI SU ASMENS BYLOMIS ATVEJU, SUSIJUSIU SU ANKSTYVU IŠĖJIMU Į PENSIJĄ.....	73

3.4.3 Europos Komisija	74
ŽEMESNĖ UŽMOKESČIO KATEGORIJA DĖL UŽDELSTOS ĮDARBINIMO PROCEDŪROS.....	74
ĮRODYMŲ DĖL MOKĖJIMŲ NUTRAUKIMO STOKA.....	74
ATSISAKYMAS ATLYGINTI IŠLAIDAS SEKRETORIAUS PASLAUGOMS.....	75
NESUGEBĖJIMAS UŽREGISTRUOTI 226 STRAIPSNIO SKUNDŲ.....	76
SKUNDO, SUSIJUSIO SU VALSTYBĖS DOTACIJOMIS, NAGRINĖJIMAS.....	77
NESUGEBĖJIMAS UŽTIKRINTI, KAD BŪTŲ PRIPAŽINTA, JOG KALBOS MOKYTOJAI DIRBA VISĄ DARBO DIENĄ.....	78
NETINKAMAS ELGESYS SU APLINKOSAUGOS ORGANIZACIJA.....	79
LEIDIMAS VERSTIS ADVOKATO PRAKTIKA ITALIJOJE.....	80
NEPAKANKAMA INFORMACIJA DĖL GALIMO LĖŠŲ SKYRIMO JODINĖJIMO CENTRUI.....	80
TVARKARAŠTIS TARNYBINEI ATASKAITAI SUDARYTI.....	81
NEDISKRIMINACIJOS PRINCIPŲ PAŽEIDIMAS PRIIMANT Į DARBĄ.....	82
NEPRATĖSTA EKSPERTO SUTARTIS.....	83
NEPAGRĮSTAS ATSIKASymas LEISTI SUSIPAŽINTI SU NVO BYLA.....	83
NESUGEBĖJIMAS ATSAKYTI Į DOTACIJŲ NEGAVUSIO PARAIŠKOS TEIKĖJO LAIŠKĄ.....	85
SKUNDO DĖL ĮSTATYMO PAŽEIDIMO NAGRINĖJIMO VILKINIMAS.....	85
3.4.4 Europos Parlamentas ir Europos Komisija	86
NETEISĖTAS VERTIMO SUTARČIŲ NUTRAUKIMAS.....	86
3.4.5 Europos personalo atrankos tarnyba	87
KALTINIMAS ŠALIŠKUMU IR ATRANKOS PROCEDŪROS SKAIDRUMO STOKA.....	87
NEPAKANKAMAS KALBOS POLITIKOS PAGRINDIMAS ATVIRAME KONKURSE.....	88
3.4.6 Europolas	89
TARNYBOS NUOSTATŲ NESILAIKYMAS ĮDARBINANT ADMINISTRATORIAUS PADĖJĖJĄ.....	89
3.5 ATVEJAI, KAI INSTITUCIJOS PRIĖMĖ REKOMENDACIJŲ PROJEKTUS	90
3.5.1 Europos Komisija	90
DĖL KLaidŲ, ATSIKADUSIŲ DĖL PER TRUMPO DARBO GRAFIKO MOKSLINIO TYRIMO PROJEKTE.....	90
PERNELYG DIDELIS VILKINIMAS NAGRINĖJANT ĮSTATYMŲ PAŽEIDIMO ATVEJĮ.....	90
3.5.2 Europos Komisija ir Europos kovos su sukčiavimu tarnyba	91
ĮTARIMAI SUKČIAVIMU „MĖLYNOJO SLIBINO“ BYLOJE.....	91
3.6 DĖL KITŲ PRIEŽASČIŲ UŽBAIGTI ATVEJAI	93
3.6.1 Europos Sąjungos Taryba	93
NEPAKANKAMAI ĮTEISINTOS VAIKO TEISĖS GAUTI ES SVEIKATOS DRAUDIMĄ.....	93
3.6.2 Europos Komisija	94
ATSISAKYMAS APMOKĖTI SĄSKAITAS PAGAL TACIS PASLAUGŲ SUTARTĮ.....	94
NYKŠTUKINIO ASILO KLASIFIKACIJA SKAIČIUOJANT SUBSIDIJAS.....	95
3.6.3 Europos personalo atrankos tarnyba	96
SKIRIANČIOSIOS INSTITUCIJOS KALTINIMAS NEATSAKYMU.....	96
3.6.4 Regionų komitetas	96
MAISTO KAINOS STAŽUOTOJAMS.....	96
3.6.5 Europos universitetinis institutas	97
AMŽIAUS CENZAS PRIIMANT Į DARBĄ.....	97
3.7 ATVEJIS, UŽBAIGTAS PO SPECIALAUS PRANEŠIMO	98
SPAUDOS ATSTOVO KOMISIJOS DELEGACIJOSE TREČIOSIOSE ŠALYSE PAREIGŲ KATEGORIJA.....	98

3.8	OMBUDSMENO TYRIMAI SAVO INICIATYVA	99
	DELEGUOTŲ NACIONALINIŲ EKSPERTŲ SKUNDŲ NAGRINĖJIMO TVARKOS NEBUVIMAS.....	99
	EUROPOS MOKYKLŲ ADMINISTRAVIMO KOKYBĖ.....	100
4	RYŠIAI SU EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJOMIS IR ĮSTAIGOMIS	103
4.1	EUROPOS PARLAMENTAS	104
4.2	EUROPOS KOMISIJA	105
4.3	KITOS INSTITUCIJOS IR ĮSTAIGOS	105
5	RYŠIAI SU OMBUDSMENAIŠ IR PANAŠIOMIS TARNYBOMIS	109
5.1	EUROPOS OMBUDSMENŲ TINKLAS	109
5.2	KITI OMBUDSMENO SEMINARAI IR KONFERENCIJOS	112
5.3	KITI RENGINIAI, KURIUOSE DALYVAVO OMBUDSMENAI IR JŲ PERSONALAS	116
6	PRANEŠIMAI	121
6.1	SVARBIAUSI METŲ ĮVYKIAI	121
6.2	INFORMACINIAI VIZITAI	124
6.3	KITOS KONFERENCIJOS IR SUSITIKIMAI	136
6.4	RYŠIAI SU ŽINIASKLAIDA	144
6.5	LEIDINIAI	149
6.6	ELEKTRONINĖS PRIEMONĖS PATEIKTI PRANEŠIMAI	150
7	PRIEDAI	155
A	STATISTIKOS DUOMENYS	155
B	OMBUDSMENO BIUDŽETAS	164
C	PERSONALAS	166
D	SPRENDIMŲ RODYKLĖ	172

IVADAS

1 VEIKLOS SANTRAUKA

2 SKUNDAI IR TYRIMAI

3 SPRENDIMAI, PRIIMTI ATLIKUS TYRIMĄ

4 SRYŠIAI SU EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJOMIS IR ĮSTAIGOMIS

5 RYŠIAI SU OMBUDSMENAIŠ IR PANAŠIOMIS TARNYBOMIS

6 PRANEŠIMAI

7 PRIEDAI

ĮVADAS

2004 metai ypač pasižymėjo Europos piliečių teisių klausimų gausa. Šias teises įgijo dar 75 milijonai žmonių, kurių šalys gegužės 1 d. įstojo į Europos Sąjungą. Viena pirmųjų galimybių pasinaudoti šiomis teisėmis pasitaikė birželio mėn. pradžioje per Europos Parlamento rinkimus. Birželio mėn. viduryje buvo pasirašyta sutartis dėl Konstitucijos Europai, įskaitant Pagrindinių teisių chartiją. Be abejonės, Konstitucijos ratifikavimo procesas visose 25 valstybėse narėse sukels aktyvių aptarimų ir diskusijų apie tai, ką reiškia būti Sąjungos piliečiu.

Jei kalbėtume apie Europos ombudsmeną, tai 2004 m. baigėsi antras šios institucijos mandatas. 1995 m. rugsėjo mėn. įsteigta dviejų asmenų grupė išaugo į instituciją, kurios veiklą vertina ES institucijos ir įstaigos ir kuria pasitiki vis daugiau į ją besikreipiančių piliečių. Praėjusiais metais gautų skundų skaičius pirmą kartą išaugo daugiau kaip 50 proc. Tai aiškiai rodo, kad žmonės vis labiau įsisažmonina savo teisę skųstis ombudsmenui dėl blogo valdymo.

2004 m. aš asmeniškai turėjau įvertinti, ar sugebėjau įgyvendinti savo pažadus, kuriuos daviau užimdamas Europos ombudsmeno postą. Kadangi mano mandatas sutapo su paskutiniąja įstatymų leidžiamosios valdžios kadencijos dalimi, siekiau įvykdyti prioritetus, kuriuos iškėliau 2003 m. balandžio 1 d.: didinti ombudsmeno tarnybos efektyvumą, remti teisinės valstybės principus, tinkamą administravimą ir pagarbą žmogaus teisėms ir padėti visos Europos piliečiams. Sąjungos išsiplėtimas atkreipė dėmesį į visus tris prioritetus, o aš savo veikla stengiausi užtikrinti, kad ši institucija, viena vertus, būtų reaguojanti, t. y., atsilieptų į skundus, ir kita vertus – iniciatyvi, t. y., siekdama geriau pateisinti savo klientų lūkesčius, imtusi įvairių iniciatyvų ryšiams su įvairiais ombudsmeno klientais užmegzti.

Pažadų vykdymas

Ombudsmeno tarnyba privalo užtikrinti, kad visiems į ją besikreipiantiems piliečiams būtų laiku ir tinkamai suteikta pagalba ar duoti patarimai. Siekiant šio tikslo 2004 m. sunkiai dirbome, kad institucija būtų pasiruošusi aptarnauti 25 valstybių narių piliečius dvidešimt viena Sutartyje numatyta kalba. Gegužės 1 d. mes buvome tam pasiruošę. Subūrėme reikalingą teisininkų ir administracijos darbuotojų kolektyvą ir užtikrinome, kad naują skundų duomenų bazę būtų paruošta darbui, todėl galėjome reaguoti į labiau nei iki šiol padidėjusią mūsų paslaugų paklausą.

Ir sulaukėme rezultatų! 2004 m. ombudsmenas galėjo padėti skundų pareiškėjams beveik 70 proc. atvejų, pradėdamas bylos tyrimą, perduodamas bylą kompetentingai institucijai arba patardamas, kur kreiptis, kad problema būtų greitai ir efektyviai išspręsta. Tačiau ne vien tai! Ombudsmeno atliktais tyrimais nustatyta, kad institucijos apmokėjo sąskaitas ir sumokėjo palūkanas, perdavė dokumentus ir pateikė paaiškinimus, ištaisė neteisingus poelgius ir atsiprašė už padarytas klaidas. Trumpai tariant, ES institucijos ir įstaigos parodė norą dirbti kartu su ombudsmenu piliečių labui. Toks požiūris yra labai svarbus didinant pasitikėjimą ombudsmeno teikiamomis paslaugomis. Piliečiai nesikreiptų į mane su savo problemomis, jei netikėtų, kad jų skundas gali ką nors pakeisti. 2004 m. mes dar kartą įrodėme, kad gali.

Mano antrasis prioritetas – užmegzti santykius su Europos ombudsmenais siekiant skatinti teisinės valstybės principus, tinkamą administravimą ir pagarbą žmogaus teisėms. Šiuo tikslu išvykau į informacinę kelionę ir iki gegužės 1 d. aplankiau visas dešimt būsimų valstybių narių, iki metų pabaigos aplankiau Rumuniją, Nyderlandus, Portugaliją ir Prancūziją. Šie vizitai buvo labai naudingi. Per kiekvieną vizitą buvo susitinkama su piliečiais ir potencialiais skundų pareiškėjais siekiant paaiškinti ombudsmeno vaidmenį, keičiamasi nuomonėmis su visuomenės atstovais siekiant pabrėžti neteisinių priemonių svarbą, be to, vyko diskusijos su kitų šalių ombudsmenais siekiant nustatyti, kaip geriausia ginti ir skatinti piliečių teises. Siekdamas geriau supažindinti su

ombudsmeno darbo specifika vykau į Turkiją, Serbiją ir Juodkalniją patarti ten įkurti ombudsmeno instituciją. Apskritai per savo informacinę kelionę ir kitus vizitus perskaičiau daugiau nei 30 paskaitų ir pristatymų, dalyvavau daugiau nei 150 susitikimų su ombudsmenais, valstybės pareigūnais ir kitais pašnekovais.

Be to, šie informaciniai vizitai labai padėjo įgyvendinti mano trečiąjį prioritetą. Viešos paskaitos, susitikimai ir interviu žiniasklaidai suteikė daug galimybių informuoti piliečius apie jų teises ir apie tai, kaip geriausiai jomis pasinaudoti. Seminarų, susitikimų ir konferencijų metu mes vis labiau stengėmės teikti informaciją galimiems ombudsmeno klientams, kreipdamiesi į nevyriausybinės organizacijas, prekybos rūmus, akademinio pasaulio teisinės ir viešosios administracijos skyrius ir kitas interesų grupes. Mūsų publikacijos buvo išplatintos net 25 kalbomis ir prieinamos elektroniniu būdu siekiant Europos gyventojus supažindinti su ombudsmeno institucija.

Manychiau, kad sausio 11 d. Europos Parlamento sprendimas mane perrinkti naujai kadencijai – tai pritarimas šiai veiklai. Taigi stiprią beveik visų politinių grupių paramą mano kandidatūrai aš suvokių kaip akivaizdų įrodymą, jog Parlamentas mano, kad ši institucija yra reikalinga. Toks platus įvairių partijų palaikymas yra ypač svarbūs institucijai pradedant antrą gyvavimo dešimtmetį.

Naujoviškesnis metinis pranešimas

Parlamentas kontroliuoja ombudsmeno darbą daugiausiai įvertindamas kasmet pateikiamą metinį pranešimą. Metinis pranešimas yra svarbiausia ombudsmeno publikacija. Gavus skundų nagrinėjimo veiklos praėjusiais metais bendrą apžvalgą, Parlamentui lengviau reikalauti Sąjungos institucijų ir įstaigų atskaitomybės. Pranešime nurodomos probleminės administravimo sritys, taip pat jis suteikia vertingą ES institucijų ir įstaigų savireguliacijos galimybę. Be to, ombudsmeno ataskaita yra reikšminga daugeliui individų ir grupių įvairiais lygmenimis – kitiems ombudsmenams, politikams, valdžios pareigūnams, specialistams, mokslininkams, interesų grupėms, nevyriausybiniams organizacijoms, žurnalistams ir taip pat piliečiams Europos, atskirų šalių, regionų ar vietos lygmeniu.

Siekdami pateisinti skirtingus šių įvairių rinkėjų lūkesčius, mes pakeitėme pačią metinio pranešimo koncepciją ir pradėjome skelbti daug susijusių publikacijų. Išsamius sprendimus pakeitėme santraukomis, kuriose atkreipiamas dėmesys į pagrindinius dalykus. Teminė analizė atskleidžia svarbiausias teisinės išvadas ir keturių svarbiausių darbo sričių faktus. Skyriai, skirti bendradarbiavimui ir santykiams su kitomis institucijomis, buvo pakeisti taip, kad atskleistų šios veiklos naudą ir iliustruotų ją buvusių įvykių pavyzdžiais. Manome, kad toks dokumentas yra tikrai vertingesnis ir patogesnis vartotojui. Jau susipažinęs su ombudsmeno darbu gali patys greitai rasti informacijos apie svarbiausius pasiekimus, o pirmą kartą susipažįstantys su ombudsmeno veikla, skaitydami metinį pranešimą, gali greitai ir lengvai suvokti šio darbo svarbą. Norime geriau supažindinti su ombudsmeno darbu, o taip pat įsipareigojame kuo geriausiai panaudoti valstybės pinigų ir atsižvelgti į aplinką. Tikimės, kad sutrumpindami pranešimą geriau atsižvelgė į piliečių interesus. Tai nuolatinis ombudsmeno rūpestis!

Kai 2004 m. paskelbėme publikaciją *Veiklos santrauka ir statistika*, taip pat galvojome apie piliečių interesus. Šioje suvestinėje pateikiama glausta praėjusių metų ombudsmeno veiklos apžvalga. Siekiant išsamiai papildyti pateiktą medžiagą ir visų pirma atsakyti į norinčiųjų išsamiau susipažinti su ombudsmeno darbu prašymus, šiais metais metinio pranešimo 3 skyriuje pateikiama informacija numatoma paskelbti elektroniniu būdu anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis. Ji bus prieinama antroje 2005 m. pusėje ombudsmeno tinklavietėje kaip vientisas elektroninis dokumentas, o ant popieriaus atspausdintos kopijų arba kompaktinio disko bus galima paprašyti ombudsmeno kanceliarijoje. Žinoma, bylų sprendimai ir toliau bus skelbiami ombudsmeno tinklavietėje anglų ir skundo pareiškėjo kalba (jei ji nėra anglų kalba). Tikimės tokia gausia medžiaga kuo geriausiai patenkinti visuomenės poreikius.

Ateinantys metai

Negalima neigti, kad dabartinė situacija yra itin svarbi kuriant piliečių Europą. Konstitucija, kuriai, tikiuosi, pritaris 25 valstybių narių piliečiai ir parlamentai, yra svarbus žingsnis į priekį daugelyje

sričių. Kaip Europos Konvento, kuris parengė Konstitucijos projektą, stebėtojas, aš daug mažiau, kaip užtikrinti, kad visų pirma būtų aptariamieji piliečių interesai. Konstitucijoje aiškiai pabrėžiama teisė skųstis ombudsmenui. Be to, manau, kad teisiškai įpareigojantis teisių bilis yra vienas iš svarbiausių piliečiams pasiekimų.

Siekiant išnaudoti Chartijos nuostatų teikiamą potencialą, reikia informuoti piliečius apie jiems atsivėrusias galimybes ir skatinti bei padėti visų lygmenų Europos valdžios institucijoms, kad Chartijoje numatytos teisės ir siekiai taptų jų veiklos vertinimo kriterijumi. Kadangi Sąjungoje prasidėjo diskusijos apie Konstituciją, ombudsmenas visų pirma turi pateikti daugiau informacijos apie Chartiją. Savo pašnekovams ES institucijose ir valstybėse narėse jau išreiškiau norą ir įsipareigojimą atlikti šią užduotį. Manau, kad tai yra vienas iš trijų ateinančiais metais ombudsmeno laukiančių iššūkių.

Pirmasis iššūkis – užtikrinti, kad ES teisėje numatytos piliečių teisės būtų gerbiamos visais Sąjungos lygmenimis.

Kad taip būtų, piliečiai turi žinoti savo teises. Aš, dirbdamas Europos ombudsmenu, ir toliau stengsiuosi piliečiams ir potencialiems skundų pareiškėjams pateikti išsamesnės informacijos apie jų teises. Tai, kad ombudsmenas gauna vis daugiau skundų ir prašymų pateikti informacijos, rodo, kad einame teisinga kryptimi, tačiau reikia dar labai daug nuveikti.

Šiuo aspektu taip pat labai svarbu, kad viešojo administravimo įstaigos Europos, šalies, regionų ir vietos lygmenimis kasdieniame darbe visiškai paisytų piliečių teisių. Už ES įstatymų įgyvendinimą labiausia yra atsakingos valstybių narių valdymo įstaigos. Kai valstybinės valdymo įstaigos per mažai atsižvelgia į šias teises, svarbiausias vaidmuo tenka šalies arba regionų ombudsmenams siekiant kad Chartija palaipsniui taptų teisiškai įpareigojanti. Aš ketinu ir toliau stiprinti bendradarbiavimą su savo kolegomis valstybėse narėse: analizuoti bendrų tyrimų galimybę ir pagrįstumą įvesti vieną telefono numerį visoje Sąjungoje, kad pageidaujantys galėtų susisiekti su ombudsmenų tinklu.. Tai būtų ypač naudinga piliečiams, kurie naudojami teise laisvai judėti ir gyventi bet kurioje Sąjungos šalyje.

Be to, ratifikavus Konstituciją norėčiau kartu su Parlamentu išsiaiškinti, kaip kiek įmanoma greičiau ir efektyviau išnagrinėti piliečių skundus dėl Chartijoje numatytų teisių pažeidimo ir kaip šiuos skundus pateikti Teisingumo Teismui tais atvejais, kai kitu būdu negalima išspręsti svarbių principinių klausimų.

Antrasis iššūkis – užtikrinti, kad visoje savo veikloje ES institucijos ir įstaigos laikytųsi aukščiausių administravimo standartų.

Vis didėjantis ES institucijų ir įstaigų pasirengimas bendradarbiauti su manimi sprendžiant piliečių ginčus teikia nuolatinį padaršinimą. Juolab, kad tai, kaip jos reaguoja į skundus, yra geriausias būdas išsiaiškinti, kaip joms rūpi piliečiai. Kuo noriau institucijos sprendžia ginčus ar priima palankius, ombudsmeno siūlomus sprendimus, tuo geriau visoms suinteresuotoms šalims. Dėl šios priežasties ketinu atlikti išplėstinę visų nuo institucijos įsteigimo ombudsmeno priimtų palankių sprendimų analizę, ieškodamas bendrų bruožų, kurie galėtų padėti nustatyti daugiau skundų, galinčių baigtis abiejų pusių pergale.

Šios pastangos – tai dalis pastangų, kuriomis siekiu didinti ombudsmeno vaidmenį gerinant Sąjungos administravimo tarnybų teikiamų paslaugų kokybę. ES institucijos ir įstaigos iš skundų gali pasimokyti, kaip geriau teikti paslaugas. Taigi ombudsmeno darbas yra naudingas tiems, kuriems galbūt kada nors teks kreiptis į institucijas (ne tik tiems, kurie pateikia skundus), o taip pat ir pačioms institucijoms – nes ateityje jos turėtų sulaukti mažiau skundų dėl savo darbo. Be to, ketinu pradėti daugiau tyrimų savo iniciatyva, siekdamas išsiaiškinti problemas ir skatinti geriausią praktiką. Palankūs mano iniciatyva vykdytų tinkamos administravimo Europos mokyklose tyrimų rezultatai ir rezoliucijos procedūros diskusijos įsteigimas antraeiliais nacionaliniams ekspertams padeda iliustruoti, kas šiuo požiūriu gali būti atlikta. Be to, siekdamas skatinti aukščiausius administravimo standartus, 2004 m. aš pateikiau daug kitų pastabų institucijoms ir įstaigoms. Netgi kai nebuvo aptikta nekompetentingo vadovavimo, manau, kad šios pastabos suteikė institucijoms

galimybę ateityje pagerinti savo administravimą dokumentų prieigos, įdarbinimo ar konkursų vykdymo tvarkos.

2004 m. buvo keletas atvejų, kai institucijos galėjo atkreipti daugiau dėmesio į ombudsmeno atliktus tyrimus. Aš pateikiau savo pirmą specialų pranešimą Parlamentui po to, kai Komisija nepateikė įtikinamų paaiškinimų dėl į trečiąsias šalis deleguojamų žiniasklaidos atstovų skyrimo skirtumų ir atmetė rekomendacijos projektą peržiūrėti atitinkamas taisykles. Pranešimą parengiau gavęs skundą, kuriame teigiama, kad diskriminuojama dėl tautybės. Tikiuosi, kad Parlamentas, peržiūrėdamas 2004 m. ombudsmeno darbą, atsižvelgs į Komisijos ir kitų institucijų dauguma atvejų pademonstruotą labai teigiamą bendradarbiavimą ir paragins ateityje taip bendradarbiauti visų bylų atvejais. Tuomet mes galėsime bendrai dirbti skatindami aukščiausius administravimo standartus.

Trečiasis iššūkis – užtikrinti, kad ombudsmeno institucija kiek įmanoma veiksmingiau ir efektyviau padėtų piliečiams.

Europos ombudsmenas yra tinkamo administravimo sergėtojas. Pagrindinė priemonė, kurią jis taiko savo darbe, yra Europos tinkamo administravimo kodeksas. Europos Parlamentas, 2001 m. patvirtinęs kodeksą, paragino ombudsmeną juo vadovautis nustatant netinkamo administravimo atvejus.

Be to, kodeksas yra naudingas valstybės tarnautojų vadovas ir šaltinis. Džiaugiuosi galėdamas pažymėti, kad kodekse neapsiribojama vien Sąjungos institucijomis ir įstaigomis ir kad jį priėmė nemažai valstybių narių bei šalių kandidačių. Siekdamas geriau informuoti piliečius, pasirūpinau, kad 2004 m. kodeksas būtų išverstas į visas oficialias ES ir į šalių kandidačių kalbas. 2005 m. bus paskelbta nauja versija, kad piliečiai visoje Europoje galėtų susipažinti su kodekse aptariamomis teisėmis.

Nors kodeksas turėjo teigiamos įtakos, aš manau, kad daug privalumų turėtų gero administravimo įstatymai, taikytini ES institucijoms ir įstaigoms. Jų priėmimas tiek piliečiams, tiek pareigūnams pabrėžtų kodekse išdėstytų principų svarbą, padėtų panaikinti šiuo metu kylančius nesusipratimus dėl daugumai institucijų ir įstaigų taikomų lygiagrečiai egzistuojančių skirtingų tinkamo administravimo kodeksų. Galiausiai, ir visų svarbiausia, tai padėtų iš tiesų įgyvendinti pagrindinę piliečių teisę į tinkamą administravimą, kaip nurodyta Chartijos 41 straipsnyje (Konstitucijos II-101 straipsnis). Todėl aš ir toliau raginsiu Europos Komisiją kiek įmanoma greičiau pasiūlyti gerą Sąjungos institucijų ir įstaigų administravimą skatinantį įstatymą.

Išvados

Norėčiau apibendrinti Europos ombudsmeno institucijos kitų penkerių metų viziją. Aš siekiu, kad visi ES piliečiai turėtų galimybę supažindinti su savo teisėmis ir žinotų, kaip ES užsitikrinti visapusę pagarbą savo teisėms. Šį tikslą galima pasiekti tik artimai bendradarbiaujant su Europos Sąjungos institucijomis, ypač su Europos Parlamentu, ir su valstybių narių nacionaliniais ir regioniniais ombudsmenais. Neabejoju, kad galiu pasikliauti savo darbuotojų entuziazmu ir atsidavimu. Atsižvelgdamas į didžiulę atsakomybę, kurią jaučiu neseniai Parlamentui išreiškus pritarimą mano veiklai, stengsiuosi, institucijai perkopus į antrą savo gyvavimo dešimtmetį, pateisinti pasitikėjimą ir toliau uoliai, energingai, efektyviai ir, svarbiausia, skaidriai bei nešališkai tarnauti ES piliečiams.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

IVADAS

1 VEIKLOS SANTRAUKA

2 SKUNDAI IR TYRIMAI

3 SPRENDIMAI, PRIIMTI ATLIKUS TYRIMĄ

4 RYŠIAI SU EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJOMIS IR ĮSTAIGOMIS

5 SRYŠIAI SU OMBUDSMENAIS IR PANAŠIOMIS TARNYBOMIS

6 PRANEŠIMAI

7 PRIEDAI

1 VEIKLOS SANTRAUKA

Dešimtajame Europos ombudsmeno pranešime Europos Parlamentui pateikiama 2004 m. ombudsmeno veiklos ataskaita. Tai antrasis ombudsmeno Nikiforos DIAMANDOUROS, kuris darbą pradėjusio 2003 m. balandžio 1 d., pateikiamas pranešimas.

PRANEŠIMO STRUKTŪRA

Pranešimą sudaro šeši skyriai ir keturi priedai. Įžanginėje dalyje ombudsmenas apžvelgia pagrindinę metų veiklą ir pasiekimus bei išryškina ateities prioritetus. Ši veiklos santrauka sudaro 1 skyrių.

2 skyriuje aprašoma ombudsmeno darbo su skundais ir tyrimų vykdymo tvarka. Jame pristatomos naujos ir apžvelgiami per praėjusius metus spęsti skundai, įskaitant po atliktų tyrimų užbaigtų bylų teminės analizės rezultatus. Analizuojamos svarbiausios išvados dėl įstatymų ir faktai, kurie nagrinėjami 2004 m. ombudsmeno sprendimuose.

3 skyriuje pateikiamos atrinktos šių sprendimų santraukos, iliustruojančios, kokiais subjektais ir institucijomis yra skundžiamasi ir kurių atžvilgiu vykdomi tyrimai savo iniciatyva. Jame įtrauktos visų 2 skyriaus teminėse analizėse minėtų sprendimų santraukos. Sprendimų dėl skundų santraukos pirmiausia sugrupuojamos pagal išvadų ir rezultatų tipą, o paskui – pagal susijusią instituciją ar įstaigą. Savo iniciatyva vykdytų tyrimų sprendimų santraukos pateikiamos skyriaus pabaigoje.

4 skyriuje aptariami santykiai su kitomis Europos Sąjungos institucijomis ir įstaigomis. Pradžioje pabrėžiama konstruktyvių ombudsmeno darbo santykių su institucijomis ir įstaigomis svarba. Paskui išvardijami įvairūs su ombudsmeno veikla susiję 2004 m. vykę susitikimai ir įvykiai.

5 skyriuje aptariami Europos ombudsmeno santykiai su atskirų šalių, regionų ir vietos ombudsmenais Europoje ir už jos ribų. Detaliai aprašoma Europos ombudsmenų tinklo veikla, o ombudsmeno dalyvavimas seminaruose, konferencijose ir susitikimuose.

6 skyriuje pateikiama ombudsmeno bendravimo veiklos apžvalga. Skyrius padalytas į šešias dalis, kuriose pristatomi ryškiausi metų įvykiai, ombudsmeno informaciniai vizitai, konferencijos ir susitikimai, kuriuose dalyvavo ombudsmenas ir jo darbuotojai, taip pat santykiai su žiniasklaida, publikacijos ir tiesioginis bendravimas.

A priede pateikiama Europos ombudsmeno 2004 m. darbo statistika. B ir C prieduose pateikiama informacija apie ombudsmeno biudžetą ir atitinkamus pareigūnus. D priede pateikiama 3 skyriuje minėtų sprendimų rodyklė pagal bylos numerį, sprendžiamą dalyką ir skundžiamo netinkamo administravimo tipą.

APŽVALGA

Europos ombudsmeno misija

Europos ombudsmeno tarnyba buvo įkurta vadovaujantis Maastrichto sutartimi kaip viena Europos Sąjungos pilietybės gynimo institucijų. Ombudsmenas tiria skundus dėl netinkamo administravimo atvejų Bendrijos institucijose ir įstaigose, išskyrus Teisingumo Teismą bei Pirmosios instancijos teismą, kai šie vykdo teismines funkcijas. Pritarus Europos Parlamentui, ombudsmenas „netinkamo administravimo“ sąvoką apibrėžia kaip pagarbos žmogaus teisėms, teisinės valstybės principų ir tinkamo administravimo principo nepaisymą.

Ombudsmenas ne tik nagrinėja asmenų, įmonių ir asociacijų skundus, bet taip pat atlieka tyrimus savo iniciatyva ir kreipiasi į piliečius, informuodamas juos apie jų teises ir apie tai, kaip jomis naudotis.

Teisė skųstis ombudsmenui yra įtraukta į Sutartį dėl Konstitucijos Europai, kuri šiuo metu yra ratifikuojama ES valstybėse narėse.

Skundai ir tyrimai 2004 m.

2004 m. iš viso buvo gauti 3 726 skundai. Palyginti su 2003 m. šis skaičius išaugo 53 proc. Iš jų 51 proc. sudaro skundai iš 10 naujų valstybių narių, kurios prie Sąjungos prisijungė 2004 m. gegužės 1 d. Likę 49 proc. žymi padidėjusį skundų srautą iš 15 senųjų valstybių narių ir iš kitų pasaulio šalių, todėl akivaizdu, kad apie ombudsmeną ES ir kitose šalyse žmonės žino daugiau.

Pirmą kartą daugiau nei pusė skundų ombudsmenui buvo atsiųsta elektroniniu būdu, t. y. elektroniniu paštu arba užpildžius elektroninę skundo formą ombudsmeno tinklavietėje. Fiziniai asmenys ombudsmenui pateikė 3 536 skundus, įmonės ir asociacijos – 190 skundų.

Beveik 70 proc. atvejų ombudsmenas, pradėdamas skundo tyrimą, perduodamas jį kompetentingai institucijai ar patardamas, į ką reiktų kreiptis norint greitai ir efektyviai išspręsti problemą, galėjo padėti skundo pareiškėjui. Iš viso per metus buvo pradėtas 351 naujas tyrimas, įskaitant aštuonis paties ombudsmeno inicijuotus tyrimus.

Daugumų skundų, dėl kurių buvo pradėtas tyrimas, buvo dėl Europos Komisijos veiklos – 375 atvejai, arba 69 proc. visų pradėtų tyrimų. Kadangi Komisija yra pagrindinė Bendrijos institucija, priimanti sprendimus, kurie tiesiogiai liečia piliečius, normalu, kad ji yra pagrindinis piliečių skundų objektas. Be to, buvo pateikti 58 skundai prieš Europos Bendrijų personalo atrankos tarnybą (EPSO), 48 – prieš Europos Parlamentą ir 22 – prieš Europos Sąjungos Tarybą.

Pagrindiniai apskundžiamo netinkamo administravimo atvejai buvo skaidrumo trūkumas, įskaitant atsisakymą suteikti informacijos (127 atvejai), diskriminavimas (106 atvejai), delsimas, kurio buvo galima išvengti, (67 atvejai), nepatenkinamai atliktos procedūros (52 atvejai), netinkamas valdymas ir piktnaudžiavimas valdžia (38 atvejai), išpareigojimų nevykdymas, t. y. Komisijos negebėjimas vykdyti „Sutarties sergėtojos“ vaidmens *vis-à-vis* valstybių narių atžvilgiu (37 atvejai), aplaidumas (33 atvejai) ir teisinės klaidos (26 atvejai).

2004 m. pateikta daugiausia prašymų suteikti informaciją. Daugiau kaip 3 200 individualių prašymų gauta elektroniniu paštu, palyginti su maždaug 2 000 prašymų 2003 m. ir 2002 m.

Ombudsmeno tyrimų rezultatai

2004 m. ombudsmenas priėmė sprendimus dėl 251 atvejo. Iš jų 247 buvo dėl skundų atlikti tyrimai ir keturi tyrimai, atlikti paties ombudsmeno iniciatyva. Toliau pateikiamos tyrimų išvados.

Nenustatyti netinkamo administravimo atvejai

113 atvejų ombudsmeno tyrimas neatskleidė netinkamo administravimo. Tai nereiškia, kad skundo pareiškėjas gauna neigiamą atsakymą. Jis gauna išsamų su skundu susijusios institucijos ar įstaigos paaiškinimą apie veiksmus arba atsiprašymą, pavyzdžiui:

- Europos Komisija greitai ir konstruktyviai ėmėsi taisyti klaidą, dėl kurios buvo atmestas išankstinis Vokietijos konsultanto pasiūlymas dėl pateikimo ne laiku. Šis išankstinis pasiūlymas buvo priimtas ir, įsikišus ombudsmenui, skundo pareiškėjui buvo suteiktas toks pats dienų, skirtų paruošti išsamų pasiūlymą, skaičius kaip ir kitiems teikėjams (221/2004/GG);
- Komisija, atsakydama į Graikijos draudimo bendrovės kaltinimus nesugebėjimu užtikrinti tinkamo kai kurių direktyvų perkėlimo į nacionalinę Graikijos teisę, pateikė naudingą paaiškinimą apie atitinkamą teisinę sistemą. Bendrovės primininkas parašė ombudsmenui laišką ir padėkojo

už tyrimą, kuris atkreipė jo dėmesį į kitų tolimesnių veiksmų dėl esminių klausimų galimybes (841/2003/(FA)OV).

Net jei ombudsmenas nenustato netinkamo administravimo atvejų, jis institucijai ar įstaigai gali nubrėžti gaires, kaip ateityje pagerinti jų administravimo kokybę. Tokiais atvejais ombudsmenas pateikia papildomą pastabą kaip, pavyzdžiui, šiais atvejais:

- ombudsmenas patvirtino, kad remiantis išimtimis, pateikiamomis jo taisyklėse dėl priėjimo prie dokumentų, Komisija pagrįstai atsisakė suteikti prieigą prie tam tikrų dokumentų apie Pasaulio Prekybos Organizacijos (PPO) derybas. Dokumentų reikalavo aplinkos apsaugos organizacija „Žemės draugai“ (angl. *Friends of the Earth*). Atsižvelgdamas į daugelio piliečių didesnio atvirumo šioje srityje pageidavimą, ombudsmenas paskatino Komisiją apsvarstyti papildomas priemones, kuriomis šias derybas galima padaryti skaidresnes piliečiams, ir tokiu būdu visuomenei palengvinti prieigą prie šalių derybose išsakytų nuomonių (1286/2003/JMA);
- Europos Parlamentas, atsižvelgdamas į ombudsmenui pateiktą skundą, Ispanijos piliečiui paaiškino, kodėl buvo atmestas jo prašymas dėl stažuotės. Skatindamas aukštesnius administravimo standartus, ombudsmenas pažymėjo, kad Parlamentas galėjo pateikti išsamesnės informacijos apie reikalavimus, pagal kuriuos vertinami pateikti prašymai dėl stažuotės. Be to, jis pasiūlė Parlamentui peržiūrėti taisykles, kad asmenų, priėmusių pasiūlymą stažuotis, pavardžių sąrašas būtų pateikiamas viešu dokumentu (821/2003/JMA);
- Vokietijos gyvūnų teisių organizacijos įkūrėjui neleido susipažinti su kai kuriomis Komisijos maisto ir veterinarijos tarnybos sudarytos misijos ataskaitos dalimis. Nors ombudsmenas pritarė tokiam Komisijos sprendimui, jis pažymėjo, kad būtų naudinga, kai įmanoma, atskirai registruoti slapta ir neslapta informaciją. Jis teigė, kad tuomet būtų paprasčiau suteikti dalinę prieigą. Vėliau Komisija patvirtino, kad taisyklėmis dėl prieigos prie dokumentų aiškiau suskirstė slaptus ir neslapčius dokumentus (1304/2003/PB).

Pačioje institucijoje išspręstos bylos ir draugiški sprendimai (kompromisai)

Esant galimybei ombudsmenas siekia teigiamo rezultato, tenkinančio tiek skundo pareiškėją, tiek ir skundžiamą instituciją. Bendrijos institucijų ir įstaigų bendradarbiavimas yra būtinas, siekiant rezultatų, kurie stiprintų institucijų ir piliečių santykius ir padėtų išvengti brangių ir daug laiko reikalaujančių ginčų.

2004 m. 65 bylos, įskaitant toliau vardijamas, buvo išspręstos pačioje institucijoje ar įstaigoje po to, kai ombudsmenui buvo pateiktas skundas:

- nedidelei Vokietijos įmonei Komisija apmokėjo sąskaitas faktūras, kurių bendra suma siekė 17 437 eurus, po to, kai ši įmonė, išsiuntusi institucijai septynis priminimo laiškus, kreipėsi į ombudsmeną. Komisija paaiškino, kad vėlavo sumokėti dėl techninių pasikeitimų biudžeto procedūrose, ir patikino, kad sukurtas finansinis padalinys išnagrinėjo šį klausimą. Po to, kai ombudsmenas pažymėjo, jog mažoms ir vidutinėms įmonėms mokėjimų vėlavimo pasekmės yra itin skaudžios, Komisija sutiko sumokėti palūkanas (435/2004/GG);
- netrukus po to, kai ombudsmenas pradėjo tyrimą, Parlamentas leido Italijos policininkui dalyvauti bendrojo saugumo srities darbuotojų atrankos procedūroje. Šis kandidatas, siekdamas užginčyti sprendimą atmesti jo kandidatūrą, dukart kreipėsi į Parlamentą ir pažymėjo, kad beveik penkerių metų patirtis atitinka keliamus reikalavimus. Nesulaukęs Parlamento atsakymo, policininkas pasiskundė ombudsmenui (1600/2003/ADB).

Pasitvirtinus netinkamo administravimo atvejui, ombudsmenas visuomet, jei tik įmanoma, stengiasi surasti draugišką sprendimą. Kai kuriais atvejais draugiškas sprendimas pasiekiamas institucijai arba įstaigai pasiūlius kompensaciją skundėjui. Bet kuris toks pasiūlymas yra pateikiamas *ex gratia*, t. y. nepriisiimant teisinės atsakomybės ir nesukuriant precedento.

2004 m. buvo pasiūlyta 12 draugiškų sprendimų. Penki atvejai buvo išspręsti pasiekus draugišką sprendimą (įskaitant 2 atvejus, kai pasiūlymai buvo pateikti 2003 m.). 2004 m. pabaigoje 11 pasiūlymų dar buvo svarstomi. Toliau aprašyti du 2004 m. pasiektų draugiškų sprendimų atvejai.

- Komisija suteikė skundo pareiškėjui galimybę susipažinti su jo kelių testo rezultatais. Skundo pareiškėjas siekė užimti Komisijoje pagalbinio vairuotojo pareigas, tačiau po to, kai buvo informuotas, jog testo neišlaikė, nesėkmingai stengėsi sužinoti testo rezultatus. Ombudsmenas pažymėjo, kad Komisija nenurodė jokių priežasčių, dėl kurių skundo pareiškėjas negalėtų susipažinti su savo testo rezultatais (1320/2003/ELB);
- Komisija pateikė Bendrajai Europos observatorijai, Europos tyrimų ir kampanijų grupei, sąrašą dokumentų, susijusių su Pasaulio Prekybos Organizacijos (PPO) derybomis dėl investicijų. Tuomet skundo pareiškėjas, kurio prašymas dėl dokumentų buvo gana bendro pobūdžio, gavo informacijos, kad galėtų pateikti kur kas tikslesnį prašymą (415/2003/TN).

Kritinės pastabos, rekomendacijos projektas ir specialios ataskaitos

Kuomet draugiškas sprendimas neįmanomas, ombudsmenas gali išspręsti ginčą, pateikdamas kritinę pastabą arba rekomendacijos projektą.

Paprastai kritinė pastaba pareiškama tuomet, kai institucija negali pašalinti administravimo trūkumą, kai netinkamas administravimo atvejis yra pavienis ir kai tolimesni ombudsmeno veiksmai nereikalingi. Kritinė pastaba skundo pareiškėjui patvirtina, kad jo ar jos skundas yra pagrįstas, ir nurodo apskundžiamai institucijai ar įstaigai jos klaidas siekiant ateityje išvengti netinkamo administravimo atvejų. 2004 m. ombudsmenas pareiškė 36 kritines pastabas, pavyzdžiui:

- ombudsmenas kritikavo Parlamento nesugebėjimą imtis reikalingų priemonių užtikrinti veiksmingą taisyklių dėl rūkymo Parlamento patalpose laikymąsi. Todėl Danijos pareigūnas, dirbantis Parlamente, pateikė skundą. Ombudsmenas pažymėjo, kad dėl galimo sveikatai kenksmingo cigarečių dūmų poveikio Parlamentas šiai problemai turi skirti išskirtinį dėmesį, kadangi ji taip pat kelia galimos teisinės atsakomybės klausimus (260/2003/OV);
- ombudsmenas pasmerkė Komisijos poziciją Švedijos piliečio įdarbinimo atveju. Komisija atsisakė svarstyti skundo pareiškėjo klasifikacijos peržiūrėjimą, ir tai ombudsmenas įvertino kaip neteisingą poelgį. Jis pridūrė, kad faktas, jog Komisija nepakomentavo šio vidinio nesusipratimo dėl esamo laisvo posto, yra nesuderinamas su jos įsipareigojimais pagal ES teisę (1435/2002/GG);
- ombudsmenas kritikavo Europos Bendrijų personalo atrankos tarnybą (EPSO), kad ji nesugeba tinkamai pagrįsti sprendimo korespondenciją atvirame konkurse dalyvaujantiems kandidatams rašyti tik anglų, prancūzų ar vokiečių kalba. Skundo pareiškėjas teigė, kad šis sprendimas pažeidžia oficialių kalbų ir darbo kalbų lygybę, numatytą atitinkamose taisyklėse. Atsižvelgdamas į tai, kad skundas yra actio popularis, ombudsmenas pažymėjo, jog draugiško sprendimo siekti netikslinga (2216/2003/MHZ).

Svarbu, kad institucijos ir įstaigos atsižvelgtų į ombudsmeno kritines pastabas ir imtųsi spręsti svarbiausias problemas ir ateityje vengtų netinkamo administravimo. 2004 m. Komisija informavo ombudsmeną, kokių veiksmų imtasi dėl 11 kritinių pastabų, įskaitant:

- atsiprašymą ir atvejo nagrinėjimą po to, kai ombudsmenas kritikavo Komisiją nepateikus įtikinamo paaiškinimo, kodėl beveik dvejus metus nebuvo imtasi veiksmų. Tai vyko po to, kai buvo gauti du skundai dėl Portugalijos vyriausybės suteiktos valstybinės paramos, ir kurių, skundo pareiškėjo nuomone, Komisija nesiėmė tinkamai spręsti (2185/2002/IP);
- apgailestavimą, kad į skundo pareiškėjo lūkesčius nebuvo tinkamai ir vienareikšmiškai atsakyta raštu, ir patikinimą, kad Komisijos tinkamo administravimo principai nuo šiol apibrėžti aiškiau. Ombudsmenas kritikavo Komisiją, kad ši atsisakė apmokėti 170 000 eurų įvertintus kaštus už Nyderlandų instituto suteiktas sekretoriaus paslaugas (1986/2002/OV).

Kai netinkamo administravimo atvejai yra labai rimti ar turi visuotinės reikšmės, arba kai institucija vis dar gali pašalinti administravimo trūkumus, ombudsmenas paprastai parengia rekomendacijos projektą. Apskundžiama institucija ar įstaiga per tris mėnesius privalo atsakyti ombudsmenui ir pateikti išsamią nuomonę.

2004 m. buvo parengta 17 rekomendacijos projektų. Be to, sprendimai dėl penkių 2003 m. gautų rekomendacijų projektų buvo priimti 2004 metais. Septyni atvejai per šiuos vienus metus buvo užbaigti, kai institucija priėmė rekomendacijos pasiūlymą. Dėl vieno atvejo Europos Parlamentui buvo pateikta speciali ataskaita. Penki ginčai buvo užbaigti dėl kitų priežasčių. 2004 m. pabaigoje devyni rekomendacijų projektai buvo dar buvo svarstomi. Toliau vardinami keli 2004 m. priimtų rekomendacijų projektų pavyzdžiai:

- Europos kovos su sukčiavimu biuras (OLAF) pateikė išsamų paaiškinimą į ombudsmeno prašymą peržiūrėti savo tyrimą vadinamojoje „Blue Dragon“ byloje. Ombudsmeno tyrimas atskleidė daugybę faktų, kurie kėlė susirūpinimą, ar adekvatus OLAF tyrimas dėl „Blue Dragon“ įmonės direktorių pareiškimų. Atsižvelgdamas į OLAF pateiktą informaciją apie Komisijos vykdomą tyrimą, ombudsmenas pažymėjo, kad OLAF netikslinga atnaujinti savo tyrimą (1769/2002/(IJH)ELB);
- Komisija išimtinai *ex gratia* pagrindu suteikė 21 000 eurų kompensaciją nedidelei JK įmonei po to, kai ombudsmenas išaiškino, kad Komisija nesuteikė įmonei užtektinai laiko paruošti pasiūlymą dėl mokslinių tyrimų ir taikomosios veiklos sutarties. Galiausiai pasiūlymas buvo pripažintas netinkamu dėl aptiktos klaidos. Komisija pabrėžė, kad stengėsi nepakenkti mažoms ir vidutinėms įmonėms, ir pripažino, jog dėl išimtinių aplinkybių skundo pareiškėjui buvo sunku tinkamai sudaryti sutartį (1878/2002/GG);
- ombudsmenui įsikišus OLAF pateikė skundo pareiškėjai tris dokumentus ir paaiškino, kad nėra kitų jos reikalaujamų dokumentų. Skundo pareiškėja, Transuraninių elementų institute (angl. ITU) Karlsruhe dirbanti pareigūnė, prašė dokumentų, kurie sudarė dalį tyrimo dėl jos pareiškimo, kad ITU darbe esama rimtų nusižengimų (220/2004/GG).

Jei Bendrijos institucija ar įstaiga tinkamai nereaguoja į rekomendacijos projektą, ombudsmenas gali pateikti Europos Parlamentui specialią ataskaitą. Tai paskutinis ombudsmeno ginklas ir paskutinis savarankiškas žingsnis, sprendžiant ginčą, kadangi rezoliucijos priėmimas ir Parlamento galių vykdymas priklauso Parlamento politinių sprendimų sričiai. 2004 m. buvo parengta viena speciali ataskaita:

- Ombudsmenas pateikė specialią ataskaitą Parlamentui po to, kai Komisija suprantamai ir įtikinamai nepaaiškino žiniasklaidos atstovų skirstymo į savo delegacijas trečiosiose šalyse skirtumų ir atmetė rekomendacijos projektą, kuriame buvo siūloma peržiūrėti taisykles dėl šių postų klasifikacijos. Pakistano pilietis, dirbęs žiniasklaidos ir informacijos atstovu Komisijos delegacijoje Islamabade, pareiškė, kad priskiriant jį žemesnei grupei jis buvo diskriminuojamas tautiniu pagrindu (OI/2/2003/GG).

Savo iniciatyva atliekami tyrimai

Ombudsmenas savo teise pradėti tyrimus savo iniciatyva naudoja dviem pagrindiniais atvejais. Pirmia, jis gali tirti galimus netinkamo administravimo atvejus gavęs skundą iš pareiškėjo, kuris neturi teisės pateikti skundą (t. y. kai skundo pareiškėjas nėra Sąjungos pilietis ar joje negyvena arba kai jis nėra juridinis asmuo, turintis kurioje nors valstybėje narėje registruotą buveinę). 2004 m. buvo pradėti aštuoni tyrimai savo iniciatyva, iš kurių šeši pradėti pagal skundus, kuriuos iki gegužės 1 d. buvo pateikę naujųjų ES valstybių narių piliečiai. Keturi iš šių tyrimų buvo baigti iki metų pabaigos. Ombudsmenas gali šia savo iniciatyvos teise pasinaudoti sprendžiant ir institucijų sisteminės problemas. Per metus du ombudsmeno iniciatyva atlikti tyrimai buvo užbaigti su teigiamais rezultatais, būtent:

- Komisija, norėdama identifikuoti ir pašalinti didžiausius veiklos trūkumus, ėmėsi priemonių Europos mokyklų administravimui gerinti. Ombudsmenas pritarė Komisijos atsakui į jo

pradėtą tinkamo mokyklų administravimo tyrimą, ypač jos išipareigojimui bendradarbiauti su tėvais. Be to, jis paragino Komisiją užtikrinti, kad pačios mokyklos vienu iš savo svarbiausios misijos elementų pripažintų poreikį suteikti daugiau galių tėvams ir pelnyti jų pasitikėjimą. Ombudsmenas šį tyrimą pradėjo gavęs kelis skundus, kuriuose tėvai, kurių vaikai lanko šias mokyklas, išreiškė nusivylimą ir bejėgiškumą (OI/5/2003/IJH);

- Europos ombudsmenui savo iniciatyva atlikus tyrimą, Komisija sutiko laikiniejiems nacionaliniams ekspertams įvesti vidinę skundų procedūrą. Po to, kai ombudsmenas pabrėžė, kad Komisija nenustatė konkretaus šios priemonės įvedimo termino, Komisija nurodė, kad skundų procedūra galėtų būti priimta iki 2005 m. kovo mėn. Laikinieji nacionaliniai ekspertai – tai nacionaliniai ar tarptautiniai valstybės tarnautojai arba privačiajame sektoriuje dirbantys asmenys, kurie laikinai dirba Europos institucijose. Ombudsmenas tyrimą pradėjo gavęs nusiskundimų, kad šiems ekspertams gali būti nesuteikta galimybė naudotis vidine skundų procedūra (OI/1/2003/ELB).

Tolesnė analizė

Šie ir kiti atvejai nagrinėjami pagal šio metinio pranešimo 2 skyriaus paskutinėje dalyje nurodytas temas: prieiga prie dokumentų ir duomenų apsauga, Komisija kaip „Sutarties sergėtoja“, sutartys ir dotacijos, įdarbinimo ir darbuotojų klausimai. Kadangi beveik 70 proc. Europos ombudsmeno tyrimų yra susiję su Komisija, šio skyriaus pabaigoje pateikiamas Komisijos santykių su ombudsmenu ir skundų pareiškėjais įvertinimas, pateiktas 2004 m. sprendimuose ir Komisijos šių metų atsakymuose į tolesnes pastabas ir kritiką. Ombudsmenas atkreipia Parlamento dėmesį į kelis atvejus, kai Komisija galėjo tinkamiau reaguoti, ir pareiškia, kad pritartų Parlamento iniciatyvoms skatinti Komisiją ateityje visuomet bendradarbiauti taip, kaip ji dažnai bendradarbiavo 2004 metais.

Pranešimo 3 skyriuje pateikiamos 59 iš 251 atvejo, iš viso ištirto 2004 metus, sprendimų santraukos. Santraukose matosi Europos ombudsmeno atliktų tyrimų ir institucijų, kurių veikla buvo tiriama, ir duomenų įvairovė. Šie atvejai buvo pasirinkti todėl, kad jie atskleidžia naują teisės aiškinimą, naują medžiagą, susijusią su ombudsmeno kompetencija ar taikomomis procedūromis, ar naujus faktus, kurie yra visuotinai svarbūs ar įdomūs.

Visi ombudsmeno sprendimai, priimti atlikus tyrimą, išskyrus kai kuriuos konfidencialius atvejus, kurių patenkinamo anonimiškumo neįmanoma užtikrinti, yra skelbiami ombudsmeno tinklavietėje (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) anglų ir skundo pareiškėjo kalba (jei ji ne anglų kalba).

Santykiai su Europos Sąjungos institucijomis ir įstaigomis

Konstruktivūs dalykiniai santykiai su Europos Sąjungos institucijomis ir įstaigomis yra būtina prielaida, kad Europos ombudsmenas galėtų dirbti piliečių labui. Šis bendradarbiavimas vyksta nuolat rengiant susitikimus ir bendrus renginius, kurių metu Europos ombudsmenas ir jo pašnekovai geriau suvokia vieni kitų darbą, aptaria, kaip geriausiai ginti ir skatinti piliečių teises, ir nustato sritis, kuriose ateityje galėtų dirbti kartu.

2004 m. Europos ombudsmenas daugiau kaip 30 kartų susitiko EP nariais ir institucijų bei įstaigų pareigūnais. Šiuose renginiuose buvo pristatomas Europos ombudsmeno darbas, ombudsmenas konsultavo, kaip geriausia tvarkyti skundus ir gerinti procedūras. Ši veikla – dar vienas Europos ombudsmeno iniciatyvumo pavyzdys – yra ombudsmeno institucijos dvejopo vaidmens, t. y. išorinės kontrolės ir pagalbos gerinant administravimo kokybę, dalis. Buvo aptariamasi didesnio institucijų bendradarbiavimo iniciatyvos, ypač tos, kuriomis siekiama užtikrinti, kad kiekvienas, turintis priešasčių skųstis Europos ombudsmenui, gautų informacijos, kaip tai padaryti. Kituose susitikimuose buvo aptariami ombudsmeno prioritetai ir šiems prioritetams įgyvendinti reikalingi ištekliai, ypatingą dėmesį skiriant institucijos biudžetui.

Kiekvienais metais ombudsmenas pateikia pranešimą Europos Parlamentui ir nuolat informuoja jo narius apie savo veiklą, pateikdamas jiems visų per metus parengtų publikacijų kopijas. 2004 m. Europos Parlamento nariams buvo pateiktos aštuonios publikacijos. Ombudsmenas palaiko konstruktyvius dalykinius santykius su Europos Parlamento Peticijų komitetu ir kartais, jei reikia,

šios dvi institucijos keičiasi dokumentais siekiant kuo efektyviau tarnauti Europos piliečiams. Be to, ombudsmenas konsultuoja skundų pareiškėjus, pageidaujančius Europos teisės ar politikos pokyčių, apie galimybę pateikti peticiją Europos Parlamentui. DE ROSSA pranešime dėl Europos ombudsmeno 2003 m. metinio pranešimo siūloma, kad Peticijų komitetas turi tapti visateisiu Europos ombudsmenų tinklo nariu. Ombudsmenas palankiai įvertino šį siūlymą ir atliko parengiamuosius darbus sparčiai jam įgyvendinti.

Santykiai su kitais ombudsmenais ir panašiomis institucijomis

Glaudus bendradarbiavimas su kitais šalies, regiono ar vietinių lygmeniu dirbančiais ombudsmenais yra pagrindinis Europos ombudsmeno prioritetas. Šis bendradarbiavimas padeda užtikrinti, kad piliečių skundai būtų nagrinėjami greitai ir veiksmingai. Bendradarbiavimas yra ne mažiau svarbus norint sekti visus svarbius įvykius ombudsmenų veikloje, keistis informacija apie ES teisę ir dalytis geriausios praktikos patirtimi.

Tinklas

Europos ombudsmenų labai svarbus yra Europos ombudsmenų tinklas, palaipsniui išaugęs į galingą bendradarbiavimo priemonę. Šiuo metu tinklas vienija beveik 90 ombudsmenų tarnybų 29 šalyse, įskaitant nacionaliniu ir regioniniu mastu veikiančias tarnybas Sąjungos valstybėse narėse bei nacionaliniu mastu veikiančias tarnybas ES narystės siekiančiose šalyse – Norvegijoje ir Islandijoje. Veikia efektyvus bendradarbiavimo nagrinėjant bylas mechanizmas. Jis ypač svarbus, kadangi daugelis piliečių į Europos ombudsmeną kreipiasi susidūrę su sunkumais bendraudami su šalies, regionų ar vietos valdžios administracijomis. Daugeliu atvejų efektyvią pagalbą gali suteikti tos valstybės ombudsmenas. Kai įmanoma, Europos ombudsmenas perduoda klausimą spręsti tiesiogiai šalies ar regiono ombudsmenui arba duoda tinkamą patarimą skundą pareiškusiam asmeniui. 2004 metais Europos ombudsmenas 906 skundus pareiškusiems piliečiams patarė kreiptis į šalies ar regiono ombudsmeną ir 54 skundus perdavė spręsti tiesiogiai kompetentingam ombudsmenui. Europos valstybių ombudsmenai turi daug galimybių informuoti piliečius apie jų teises, užtikrinamas ES teisės aktais, ir apie tai, kaip jomis naudotis ir jas ginti.

Be to, Europos ombudsmenas, jei į jį kreipiasi, atsakydamas į šalies ir regionų ombudsmenų užklausimus dėl ES teisės arba perduodamas juos atitinkamai ES institucijai ar įstaigai, padeda jiems atlikti tyrimus. 2004 metais užklausimų buvo gauta iš Venecijos (Italija) regiono ombudsmeno, Airijos ir Kipro ombudsmenų.

Ombudsmenų tinklas taip pat aktyviai keičiasi patirtimi ir geriausia praktika. Šis keitimasis vyksta rengiant seminarus ir susitikimus, reguliariai leidžiant informacinį biuletenį, bendraujant elektroniniame diskusijų forume ir naudojantis kasdienine elektronine naujienų paslauga. 2004 m. buvo pradėta rimtai rengtis penktajam ES valstybių narių ir šalių kandidačių nacionalinių ombudsmenų seminarui. Europos ombudsmenas ir Nyderlandų ombudsmenas Roel FERNHOUT tris kartus susitiko aptarti, kaip užtikrinti šio seminaro, vyksiančio 2005 m. rugsėjo mėn. Hagoje, sėkmę. 2004 m. leidinys „Europos ombudsmenas – informacinis biuletenis“ iki šiol yra itin vertinga keitimosi informacija apie ES teisę ir dalijimosi geriausia praktika priemonė. Dviejuose numeriuose, išleistuose balandžio ir spalio mėn., aptariama naujoji Konstitucija Europai ir jos reikšmė ombudsmenams, sunkumai, su kuriais susiduria asmenys, norintys pasinaudoti savo teise į laisvą judėjimą, ir žmonių su negalia problemos. Kalbant apie ombudsmeno elektroninį diskusijų forumą, dokumentų ir diskusijų forumai per šiuos metus iš tiesų išpopuliarėjo, ir ombudsmenų tarnybos galėjo dalytis informacija pateikdamos klausimus ir atsakymus. Buvo inicijuota keletas didesnių diskusijų labai įvairiais klausimais nuo televizijos laidų apie ombudsmenų veiklą iki ombudsmenų teisės lankytis kalėjimuose; daugumos šalių ombudsmenų tarnybos dalyvavo vienoje ar keliuose iš šių diskusijų. Be to, kiekvieną darbo dieną buvo teikiama Europos ombudsmeno elektroninių naujienų paslauga „Ombudsman Daily News“ – skelbiami visų tinkle dalyvaujančių šalių ombudsmenų tarnybų pateikti straipsniai, oficialūs pranešimai spaudoje ir skelbimai.

Po Europos ombudsmeno informacinių vizitų valstybėse narėse ir ES narystės siekiančiose šalyse 2004 m. dar labiau suaktyvėjo ombudsmenų bendradarbiavimas tinkle. Visų Europos šalių ombudsmenai teikė ypač vertingos pagalbos organizuojant šiuos vizitus, kurių metu buvo nuolat

rengiami ombudsmenų susitikimai išsamiai aptarti naujus bendradarbiavimo piliečių labai būdus. 2003 m. balandžio mėn. pradėjęs eiti pareigas Europos ombudsmenas iki 2004 m. pabaigos apsilankė visose 25 valstybėse narėse.

Susitikimai

Per metus Europos ombudsmeno pastangos bendradarbiauti su kitais ombudsmenais išsiplėtė už Europos ombudsmenų tinklo veiklos ribų. Europos ombudsmenas, kaip aktyvus įvairių ombudsmenų organizacijų narys, dalyvavo Europos valstybėse ir kitose šalyse vykusiose konferencijose ir seminaruose, taip pat ir Kvebeke, Kanadoje vykusioje aštuntojoje Tarptautinio ombudsmenų instituto (TOI) pasaulinėje konferencijoje. Jis noriai dalyvavo nacionalinių ir regioninių ombudsmenų organizuojamuose renginiuose arba siuntė į juos savo darbuotojus, kurie ten atstovavo Europos ombudsmeno institucijai. Vykdydamas savo funkcijas – skatinti teisinės valstybės principus, pagarbą žmogaus teisėms ir tinkamą administravimą, Europos ombudsmenas 2004 m. dalyvavo įvairiuose renginiuose, iš kurių pažymėtini renginiai Turkijoje bei Serbijoje ir Juodkalnijoje, skirti naujoms ombudsmenų institucijoms įkurti. Šiuo atžvilgiu Europos ombudsmenas toliau siekė Europos ombudsmeno informacinį biuletenį, elektroninių diskusijų forumą ir kasdieninę naujienų paslaugą padaryti prieinamus visiems, taip pat ir naujiesiems TOI Europos regiono nariams.

Ryšių palaikymas

Pagrindinis Europos ombudsmeno pastangų konstruktyviai dirbti su ES institucijomis ir įstaigomis ir su kitais ombudsmenais tikslas – užtikrinti kuo geriausią tarnystę piliečiams. Siekiant šio tikslo būtina piliečius informuoti apie jų teises, ypač apie teisę skųstis ombudsmenui. Šiuo atžvilgiu šiais metais daug pasiekta.

2004 m. Europos ombudsmenas dažniau su informaciniais vizitais lankėsi valstybėse narėse, šalyse kandidatėse ir narystės ES siekiančiose šalyse. Kiekvieno vizito metu jis susitiko su gyventojais, potencialiais skundų pareiškėjais, oficialiais pareigūnais, teismų sistemos atstovais ir aukštesnio rango politikais. Šie vizitai pasirodė esą puiki žinių apie piliečių teises skleidimo priemonė. Be to, jie padėjo atkreipti pagrindinių šalies ir regionų teisminės, įstatymų leidžiamosios ir įstatymų vykdomosios valdžios atstovų dėmesį į Europos ombudsmeno darbo svarbą ir dar labiau sustiprino vertingą Europos ombudsmeno bendradarbiavimą su kolegomis iš valstybių narių ir ES narystės siekiančių šalių. Šių vizitų sėkmei didžiulės įtakos turėjo lankomų šalių ombudsmenų tarnybų bei Europos Parlamento tarnybų ir Europos Komisijos atstovybių ir delegacijų parama.

Be renginių, vykusių šių informacinių vizitų metu, Europos ombudsmenas ir jo darbuotojai per metus dalyvavo per 70 konferencijų, susitikimų ir grupių susirinkimų visoje Europoje, kuriuose aptarė ES pastangas bendrauti su piliečiais, Konstituciją Europai ir žmonių su negalia teises bei kitus klausimus. Šie susitikimai padėjo potencialiems skundų pareiškėjams ir kitiems suinteresuotiems piliečiams geriau susipažinti su Europos ombudsmeno darbu.

2004 m. suaktyvėjo ir ryšiai su žiniasklaida, pranešimai spaudai buvo platinami vidutiniškai kas 11 dienų. Europos ombudsmenas davė per 40 interviu spaudai, transliuotojams ir elektroninės žiniasklaidos atstovams Strasbūre, Briuselyje ir su informaciniais vizitais aplankytose šalyse. Be to, jis pristatė savo darbą ir atsakė į klausimus spaudos konferencijose, pasitarimuose, susitikimuose ir per oficialius pietus.

Visus metus buvo platinama medžiaga apie Europos ombudsmeno darbą, ypač per Europos Parlamento gegužės mėn. organizuotas Atvirų durų dienas. Gegužės 1 d. Atvirų durų dieną Briuselyje buvo pristatytas 24 kalbomis išleistas lankstinukas „Europos ombudsmenas – trumpa apžvalga“, o netrukus po naujų narių priėmimo buvo išleista skundo pateikimo anketa ir brošiūra visomis Sutarties kalbomis. Pirmą kartą Europos ombudsmeno metinis pranešimas buvo paskelbtas 20 kalbų, o skaitytojui patogus naudoti leidinys *Veiklos santrauka ir statistika* padarė Pranešimą dar plačiau prieinamą.

Visi šie leidiniai kartu su sprendimais, pranešimais spaudai, statistiniais duomenimis ir informacija apie ombudsmeno ryšių palaikymo veiklą paskelbti Europos ombudsmeno tinklavietėje, kuri

nuolat atnaujinama. Tinklavietyje (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) per metus įvyko pokyčių kalbiniu atžvilgiu: pagrindinis ir kiti puslapiai, anksčiau buvo 11 kalbų, dabar pasipildė 10 naujų kalbų – devyniomis naujų ES valstybių narių kalbomis ir airių kalba.

Pasirengimas 10 metų jubiliejui

Rengdamasis institucijos 10 metų jubiliejui, kuris bus 2005 m., Europos ombudsmenas Strasbūre surengė seminarą, į kurį sukviėtė visus, kurie atliko svarbų vaidmenį steigiant ombudsmeno instituciją. „Steigėjų seminare“ vyko energingos diskusijos, kurių metu sužinota vertingos informacijos apie institucijos kilmę, įkūrimą ir ankstyvąją raidą. „Steigėjų seminaras“ įkvėpė mintį 2005 m. parengti leidinį, skirtą 10 metų jubiliejui paminėti.

Naujovės institucijos viduje

Per pirmuosius keturis 2004 m. mėnesius Europos ombudsmenas tęsė prieš kelerius metus pradėtą darbą pasirengti ES plėtrai. Prireikė daug pastangų užtikrinti, kad institucija būtų pasirengusi nuo gegužės 1 d. pradėti nagrinėti skundus iš 25 valstybių narių 21 Sutarties kalba.

Etatų skaičius Europos ombudsmeno institucijoje išaugo nuo 31 darbuotojo 2003 m. iki 38 darbuotojų 2004 m., kaip ir buvo numatyta 2002 m. Europos Parlamento patvirtintame daugiamečiame biudžeto plane. Šiame plane buvo numatyta 2003–2005 m. palaipsniui įsteigti naujų pareigybių, kurių prireiks išsiplėtusioje ES. 2004 m. gruodžio mėn. biudžeto valdymo institucijų patvirtintame 2005 m. biudžete etatų skaičių numatyta padidinti iki 51.

Šiais metais visu pajėgumu pradėjo veikti naujoji Europos ombudsmeno skundų duomenų bazė, todėl institucija galėjo sėkmingai priimti iššūkius, susijusius su tuo, kad pirmą kartą gaunama tiek daug skundų ir kad labai padaugėjo kalbų, kuriomis pateikiami skundai. Geriau panaudojant žmogiškuosius išteklius ir nuolat tobulinant institucijos informacinių technologijų infrastruktūrą šios iniciatyvos 2004 m. padėjo pagerinti piliečiams teikiamų paslaugų kokybę.

IVADAS

1 VEIKLOS SANTRAUKA

2 SKUNDAI IR TYRIMAI

3 SPRENDIMAI, PRIIMTI ATLIKUS TYRIMĄ

4 RYŠIAI SU EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJOMIS IR ĮSTAIGOMIS

5 RYŠIAI SU OMBUDSMENAIŠ IR PANAŠIOMIS TARNYBOMIS

6 PRANEŠIMAI

7 PRIEDAI

2 SKUNDAI IR TYRIMAI

Europos ombudsmenas skatina tinkamą administravimą tirdamas galimo netinkamo administravimo atvejus ir, jei reikia, rekomenduodamas korekcinis veiksmus. Dažniausiai apie atskirus galimo netinkamo administravimo atvejus ombudsmenas sužino iš skundų, kurių nagrinėjimas yra svarbiausias Ombudsmeno veiklos aspektas.

Teisė pateikti skundą Europos ombudsmenui – tai viena iš Europos Sąjungos piliečių teisių (EB steigimo sutarties 21 straipsnis); ji taip pat įtraukta į Pagrindinių teisių chartiją (43 straipsnis).

Ombudsmenas taip pat turi galimybę atlikti tyrimus savo iniciatyva ir tokiu būdu savarankiškai kovoti su netinkamu administravimu.

2.1 OMBUDSMENO VEIKLOS TEISINIS PAGRINDAS

Ombudsmenas atlieka pareigas pagal Europos Bendrijos steigimo sutarties 195 straipsnį, Ombudsmeno statutą (kuris yra priimtas Europos Parlamento¹ sprendimu) ir pagal Statuto 14 straipsniu ombudsmeno priimtas įgyvendinimo nuostatas.

Įgyvendinimo nuostatose aprašoma Ombudsmeno tarnybos vidaus darbo tvarka. Kad šis dokumentas būtų suprantamas ir naudingas piliečiams, jame pateikiama ir tam tikros su kitomis institucijomis ir organais susijusios medžiagos, minimos ir Ombudsmeno statute. Naujosios įgyvendinimo nuostatos įsigaliojo 2003 m. sausio 1 d. Jos paskelbtos ombudsmeno interneto svetainėje (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) visomis oficialiosiomis kalbomis. Ombudsmeno įstaigoje galite gauti ir spausdintinę šių tekstų versiją.

Europos ombudsmenas ir Europos Konstitucija

Sutartis dėl Konstitucijos Europai buvo pasirašyta Romoje 2004 m. spalio 29 d. Ją pasirašė valstybių narių vadovai arba ministrai pirmininkai, arba užsienio reikalų ministrai. Šiuo metu pradėtas jos ratifikavimo valstybėse narėse procesas.

Teisė pateikti skundą Europos ombudsmenui įrašyta Konstitucijos I dalies antraštinėje dalyje „Pagrindinės teisės ir Sąjungos pilietybė“ (I-10 straipsnis) ir Pagrindinių teisių chartijoje (II-103 straipsnis). Konstitucijos I dalies antraštinėje dalyje „Sąjungos demokratijos principai“ numatyta, kad ombudsmeną renka Europos Parlamentas ir kad jis yra nepriklausomas (I-49 straipsnis). III-335 straipsnyje, kuris siejasi su dabartinės EB steigimo sutarties 195 straipsniu, numatyta nuostata, kad Statutas turi tapti Europos Parlamento priimtu Europos įstatymu.

¹

1994 m. kovo 9 d. Europos Parlamento sprendimas 94/262 dėl ombudsmeno pareigų atlikimą reglamentuojančių nuostatų ir bendrųjų sąlygų, OL 1994. L 113/15.

2.2 EUROPOS OMBUDSMENO ĮGALIOJIMAI

Pagal EB steigimo sutarties 195 straipsnį ombudsmenas yra įgaliotas priimti kiekvieno Sąjungos piliečio arba kiekvieno bet kurioje valstybėje narėje gyvenančio arba savo registruotą būstinę turinčio fizinio arba juridinio asmens skundus dėl netinkamo Bendrijos institucijų ar organų administravimo atveju, išskyrus Teisingumo Teismą ir Pirmosios instancijos teismą, kai šie vykdo teismines funkcijas. Taigi skundas viršija ombudsmeno įgaliojimus, kai:

- 1 skundą pareiškia tokios teisės neturintis asmuo;
- 2 skundžiamasi ne Bendrijos institucijos arba organo veiksmais;
- 3 skundas pareiškiamas prieš Teisingumo Teismą ir Pirmosios instancijos teismą, kai šie vykdo teismines funkcijas; arba
- 4 jis nesusijęs su galimu netinkamo administravimo atveju.

Toliau pateiktas papildomas 1, 2 ir 4 punktų svarstymas.

2.2.1 Neteisėti skundai

Nors teisę pateikti skundą Europos ombudsmenui turi tik piliečiai, gyventojai ir juridiniai asmenys, turintys valstybėse narėse registruotą būstinę, ombudsmenas gali pats savo iniciatyva pradėti tyrimą. Remdamasis iniciatyvos teise, ombudsmenas gali tirti bylą dėl galimo netinkamo administravimo pagal skundą, kurį pateikė net ir neturintis tam teisės pareiškėjas. 2004 m. buvo pradėti aštuoni tokie tyrimai, įskaitant šešis skundus, kuriuos iki 2004 m. gegužės 1 d. pateikė valstybių, tą dieną įstojusį į Sąjungą, piliečiai.

Ombudsmenas nusprendžia, ar pasinaudoti jam suteikta iniciatyvos teise, kiekvienu atveju atskirai. Iki šiol nė vienas skundas nebuvo atmestas vien dėl to, kad jį pateikė neturintis tam teisės pareiškėjas.

2.2.2 Bendrijos institucijos ir organai

Ombudsmeno įgaliojimai apima Bendrijos institucijas ir organus. Institucijos yra išvardytos Sutarties 7 straipsnyje, tačiau Bendrijos organai ten nėra nei apibrėžti, nei pateiktas tinkamas jų sąrašas. Sąvoka apima organus, įsteigtus sutarčių pagrindu, pvz., Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas ir Europos centrinis bankas, taip pat agentūras, įkurtas remiantis teisės aktų nuostatomis, pvz., Europos aplinkos agentūra ir Europos rasizmo ir ksenofobijos kontrolės centras.

Atsiliepdamas į 2000 m. pateiktą skundą, ombudsmenas pakvietė Europos universitetinį institutą (EUI) įvertinti, ar jis galėtų būti laikomas Bendrijos organu, priklausančiu ombudsmeno kompetencijos sričiai. EUI nuomonė apsiribojo skundo turiniu, todėl ombudsmenui nereikėjo spręsti dėl savo kompetencijos šiuo klausimu². 2004 m. EUI pateikė nuomonę dėl paskesnio skundo, kurioje teigiama, kad EUI nepriklauso ombudsmeno įgaliojimų taikymo sričiai. Atlikęs kruopščią analizę, ombudsmenas pritarė EUI požiūriui ir todėl nutraukė tyrimą (Byla 2225/2003/(ADB)PB, apibendrinta 3 skirsnyje).

Būsimoji Europos Konstitucija praplės Europos ombudsmeno įgaliojimus, ir jie apims Sąjungos institucijas, organus, tarnybas ir agentūras.

²

Byla 659/2000, 2000 m. metinė ataskaita, 99 psl.

Skundo, pateikto ne prieš Bendrijos instituciją arba organą, pavyzdys

SKUNDAS PRIEŠ LENKIJOS OMBUDSMENĄ

Lenkijos pilietis pasiskundė, kad Lenkijos pilietinių teisių apsaugos įgaliotinis neleidžia pateikti skundų elektroninėmis priemonėmis. Skundas neįėjo į Europos ombudsmeno įgaliojimų sritį, kadangi Lenkijos pilietinių teisių apsaugos įgaliotinis nėra Bendrijos institucija arba organas. Be to, Europos ombudsmenas nėra atskirų šalių ombudsmenų viršininkas.

2004 m. vasario 9 d. įvykusio Europos ombudsmeno ir Lenkijos pilietinių teisių apsaugos įgaliotinio susitikimo metu šis informavo Europos ombudsmeną, kad nepatenkinti asmenys gali kreiptis į Lenkijos parlamentą, kuriam įgaliotinis pateikia savo metinę ataskaitą.

Europos ombudsmenas pateikė atitinkamus pasiūlymus pareiškėjui.

Byla 3617/2004/MHZ

2.2.3 „Netinkamas administravimas“

Europos Parlamentui paraginus aiškiai apibrėžti netinkamą administravimą, ombudsmenas pasiūlė 1997 m. metiniame pranešime pateiktą apibrėžimą:

Netinkamas administravimas – viešosios institucijos veiksmai, pažeidžiantys jai privalomą taisyklę arba principą.

1998 m. Europos Parlamentas priėmė rezoliuciją, kuria pritarė šiam apibrėžimui. 1999 m. iš ombudsmeno ir Europos Komisijos korespondencijos paaiškėjo, kad ši irgi pritaria šiam apibrėžimui.

2000 m. gruodžio mėn. paskelbtoje Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje teisė į gerą administravimą (41 straipsnis) apibrėžta kaip viena pagrindinių Sąjungos piliečių teisių. Ombudsmeno nuomone, netinkamas administravimas ir geras administravimas yra dvi to paties medalio pusės.

2001 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamentas patvirtino Tinkamo administravimo kodeksą, kurio Europos Sąjungos institucijos ir organai, jų administracijos ir pareigūnai turėtų laikytis bendraudami su piliečiais. Kodekse atsižvelgta į Europos administracinės teisės principus, kurie įtraukti į Bendrijos teismų precedentų teisę, ir remiamasi nacionalinių teisės aktų nuostatomis. Europos Parlamentas taip pat paragino ombudsmeną taikyti Tinkamo administravimo kodeksą. Taigi ombudsmenas, nagrinėdamas skundus ir imdamasis tyrimų savo iniciatyva, atsižvelgia į Kodekso taisykles ir principus.

Skundų, kurie nėra susiję su galimu netinkamu administravimu, pavyzdžiai

KATALONŲ KALBOS STATUSAS EUROPOS KONSTITUCIJOJE

Grupė pareiškėjų Barselonoje leidžiamame laikraštyje *El Triangle* paskelbė atvirą laišką Europos ombudsmenui. Jame tvirtinama, jog tai, kad Europos Konstitucijoje katalonų kalba nepripažįstama kaip oficialioji kalba, yra diskriminacija. Be to, jie pateikė ne vieną įrodymą dėl katalonų kalbos svarbos ir didelio ja Europoje kalbančių žmonių skaičiaus.

Kadangi skundas buvo susijęs su pasiūlymu iš dalies keisti Steigimo sutartis, ombudsmenas nusprendė, kad šis atvejis nėra susijęs su galimu netinkamu administravimu ir dėl to nepatenka į jo įgaliojimų sritį. Ombudsmenas perdavė skundą Europos Parlamentui, kad šis išnagrinėtų jį kaip peticiją.

Byla 2881/2004/JMA

EUROPOS CENTRINIO BANKO ATSIKAYMAS SUTEIKTI INFORMACIJĄ

2004 m. balandžio mėn. ombudsmenui buvo pateiktas skundas, kad Europos centrinis bankas (ECB) atsisakė pateikti informaciją, ar jis įsikišo į rinkas, kad sušvelnintų JAV dolerio kurso kritimo padarinius ir pakeltų euro kursą.

Ombudsmenas nusprendė, kad skundas nepriimtinas, kadangi neįmanoma tiksliai apibrėžti, dėl ko skundžiamasi. Nebuvo aišku, ar skundo pagrindas buvo tai, kad i) ECB nepaaiškino, kodėl atsisako pateikti pareiškėjui informaciją, todėl jis negalėjo suprasti atsisakymo priežasčių, ar kad ii) jis suprato ECB atsisakymo motyvus, tačiau laiko juos netinkamais. Ombudsmenas paaiškino pareiškėjui, kad pirmuoju atveju jis galėtų pradėti tyrimą, tačiau antruoju atveju skundas iš esmės ginčytų ECB politiką rinkos veiklos, kuri yra viena iš pagrindinių Europos centrinių bankų sistemos užduočių, atžvilgiu, ir dėl šios priežasties nebūtų susijusi su galimu netinkamu administravimu.

2004 m. spalio mėn. pareiškėjas patikslino, kad skundo esmė buvo tai, kad ECB nesugebėjo paaiškinti priežasčių, taigi jis negalėjo suprasti, kodėl bankas atsisakė pateikti reikalaujamą informaciją. Kadangi patikslintas skundas buvo susijęs su galimu netinkamu administravimu, ombudsmenas jo pagrindu pradėjo tyrimą.

Bylos 1106/2004/TN ir 3054/2004/TN

2.3 SKUNDŲ PRIIMTINUMAS IR PAGRINDAI PRADĖTI TYRIMĄ

Prieš pradėdant tyrimą ombudsmeno įgaliojimų neviršijantis skundas privalo atitikti šiuos Ombudsmeno statute numatytus priimtino kriterijus:

- 1 iš skundo turi būti įmanoma nustatyti skundą pateikusį asmenį ir skundo objektą (Statuto 2 str. 3 dalis).
- 2 ombudsmenas negali kištis į teismų bylas ar ginčyti teismo sprendimo teisingumo (1 str. 3 dalis).
- 3 skundas gali būti pateiktas ne vėliau kaip per dvejus metus nuo tos dienos, kai skundą pateikiantis asmuo sužinojo apie faktus, kuriais grindžia savo skundą (2 str. 4 dalis).
- 4 skundas gali būti pateikiamas tik po to, kai dėl to buvo kreiptasi į atitinkamas institucijas ir organus (2 str. 4 dalis).

- 5 skundų dėl Bendrijų institucijų ir organų bei jų pareigūnų ir kitų tarnautojų darbo santykių negalima pateikti tol, kol atitinkamas asmuo nepasinaudojo visomis vidaus administracinėmis galimybėmis reikalavimams ar skundams pateikti (2 str. 8 dalis).

**Skundo, kuris buvo pateiktas
nepasinaudojus administracinėmis galimybėmis, pavyzdys**

AGENTŪROS KALTINIMAS NETINKAMA VEIKLA

Pareiškėjas apkaltino vieną ES agentūrą netinkama veikla. Pareiškėjas pats dirba šioje agentūroje.

Ombudsmenas nusprendė, kad pareiškėjas turėtų pasinaudoti tinkamomis administracinėmis galimybėmis, nurodytomis Tarnybos nuostatų, įsigaliojusių 2004 m. gegužės 1 d., 22a ir 22b straipsniuose. Šios nuostatos apibrėžia informacijos dėl galimų neteisėtų veiksmų, įskaitant korupciją, žalą Bendrijų interesams arba veiksmų, susijusių su profesinėmis pareigomis, kurie galėtų būti įvertinti kaip rimtas nusižengimas pareigūnų prievolėms, paskelbimą. Vienas iš daugelio juose nurodytų reikalavimų įpareigoja susijusį pareigūną pateikti informaciją jo arba jos viršininkams arba Europos kovos su sukčiavimu tarnybai (OLAF).

Kadangi pareiškėjas jau buvo apie tai pranešęs OLAF, ombudsmenas patarė, kad, remiantis 22b straipsnio 1 dalies b punktu, OLAF turėtų būti skirta laiko ištirti skunde pateiktus faktus ir pareiškėjas galėtų kreiptis į OLAF informacijos praėjus laikotarpiui, per kurį tarnyba turi imtis atitinkamų veiksmų.

(Slapta byla)

EB steigimo sutarties 195 straipsnyje nurodyta, kad ombudsmenas „atlieka tyrimus, kurie, jo manymu, yra reikalingi“. Kai kuriais atvejais, nors skundas priimtinas, gali stigti priežasčių ombudsmenui pradėti tyrimą. Pavyzdžiui, jei Europos Parlamento Peticijų komitetas jau nagrinėjo skundą kaip peticiją, ombudsmenas paprastai nusprendžia, kad pradėti tyrimą nėra pagrindo, išskyrus atvejus, kai pateikiami nauji įrodymai.

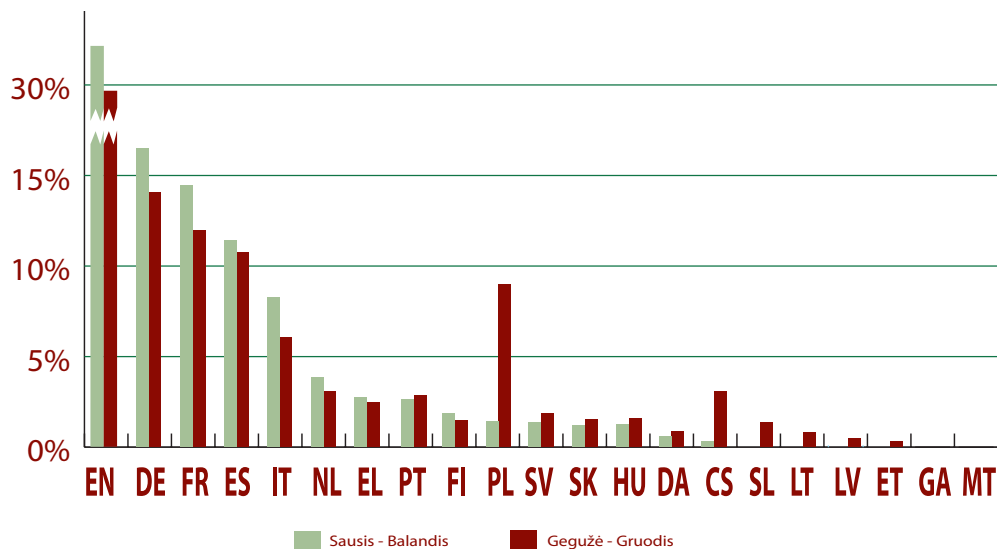
2.4 2004 M. IŠNAGRINĖTŲ SKUNDŲ ANALIZĖ

Per 2004 m. ombudsmenas gavo 3726 naujus skundus, t. y. 53 proc. daugiau nei 2003 metais. 51 proc. (657 skundai) iš šios 53 proc. dalies sudaro skundai iš 10 naujų valstybių narių, kurios įstojo į Sąjungą 2004 m. gegužės 1 d. Likusieji 49 proc. parodo padidėjusį skundų iš 15 senųjų valstybių narių ir kitų šalių skaičių. Be to, buvo pratęstas 310-ies 2003 m. pateiktų skundų tyrimas ir keturi savo iniciatyva pradėti tyrimai.

Toliau pateiktame grafike palyginamas skundų kalbinis pasiskirstymas prieš ir po 2004 m. gegužės 1 d. ir atskleidžiamas plėtos kalbinis poveikis.

3536 skundai buvo gauti iš pavienių piliečių ir 190 skundų iš asociacijų arba įmonių. Be to, ombudsmenas savo iniciatyva pradėjo aštuonis tyrimus.

2004 m. 95 proc. atvejų buvo atlikta procedūra, kurios metu patikrinta, ar skundai patenka į ombudsmeno įgaliojimų sritį, atitinka priimtumo kriterijus ir suteikia pagrindo pradėti tyrimą. 25 proc. visų ištirtų skundų pateko į ombudsmeno įgaliojimų sritį. 490 iš jų atitiko priimtumo kriterijus, bet 147 atvejais nebuvo pagrindo tyrimui pradėti. Todėl tyrimai buvo pradėti dėl 343 atvejų.

Dauguma skundų, dėl kurių buvo pradėtas tyrimas, buvo pateikti prieš Komisiją (69 proc.). Kadangi Komisija yra pagrindinė Bendrijos institucija, priimanči tiesiogiai piliečius veikiančius sprendimus, normalu, kad ji yra pagrindinis piliečių skundų objektas. 58 skundai buvo pateikti prieš Europos personalo atrankos tarnybą (EPSO), 48 – prieš Europos Parlamentą ir 22 – prieš Europos Sąjungos Tarybą.

Pagrindinės netinkamo administravimo rūšys buvo nepakankamas skaidrumas ir atsisakymas suteikti informaciją (127 atvejai), diskriminacija (106 atvejai), vilkinimas, kurio buvo galima išvengti (67 atvejai), netinkamos procedūros (52 atvejai), nesąžiningumas arba piktnaudžiavimą valdžia (38 atvejai), neužtikrinimas, kad valstybės narės vykdytų savo įsipareigojimus, t. y. Europos Komisijos nesugebėjimas atlikti savo „sutarčių sergėtojos“ užduoties (37 atvejai), aplaidumas (30 atvejai) ir teisinės klaidos (26 atvejai).

2.5 SKUNDŲ PERDAVIMAS IR PATARIMAI

Jei skundas viršija ombudsmeno įgaliojimų ribas ar yra nepriimtinas, ombudsmenas visada skundą pateikusiam asmeniui stengiasi patarti, kuri institucija galėtų išnagrinėti jo skundą, ypač jei atvejis susijęs su Bendrijos teise. Jei įmanoma, skundo pareiškėjui sutikus ombudsmenas skundą tiesiogiai perduoda kitai kompetentingai institucijai, bet tik tuo atveju, jei yra pagrindo skundą nagrinėti.

2004 m. kitoms institucijoms buvo perduotas 71 skundas. 54 iš jų buvo perduoti šalies arba regiono ombudsmenui, 13 – Europos Parlamentui, kad šis juos išnagrinėtų kaip peticijas, ir keturi – Europos Komisijai.

Patarimas buvo duotas 2117 atvejų. Iš jų 906 atvejais skundo pareiškėjui buvo patarta skundą pateikti šalies arba regiono ombudsmenui ir 179 skundų pareiškėjams ombudsmenas patarė pateikti peticiją Europos Parlamentui. 359 atvejais buvo patarta kreiptis į Europos Komisiją. Į šį skaičių įeina atvejai, kai skundai prieš Komisiją buvo pripažinti nepriimtinais, nes skundo pareiškėjas nebuvo pasinaudojęs visomis administracinėmis kreipimosi galimybėmis. 613 atvejų skundų pareiškėjams buvo patarta kreiptis į kitas institucijas, dažniausiai į valstybių narių specialių sričių ombudsmenus arba skundų tvarkymo institucijas.

Kitai institucijai arba organui perduotų atvejų pavyzdžiai

OLANDŲ POLICIJOS KALTINIMAS

Kitos valstybės narės pilietė, gyvenanti Nyderlanduose, apkaltino olandų policiją nesugebėjus tinkamai ištirti jos ketverių metų dukters seksualinio išnaudojimo atvejo.

Buvo kreiptasi į skundo pareiškėją dėl sutikimo perduoti skundą kitai institucijai. Tada Europos ombudsmenas perdavė atvejį Olandijos ombudsmenui.

(Slapta byla)

ES GYVENANČIŲ TREČIOSIOS ŠALIES PILIEČIŲ KELIAVIMAS

Buvo pateiktas skundas prieš Jungtinės Karalystės saugumo tarnybą Kalė pasų kontrolės poste. Skundo pareiškėjo tėvams, Tanzanijos piliečiams, legaliai gyvenantiems Belgijoje, nebuvo leista įvažiuoti į Jungtinę Karalystę, kadangi jie neturėjo vizų. Skundo pareiškėjai skundėsi elgesiu su jais saugumo biure ir tuo, kad Tanzanijos piliečiams, legaliai gyvenantiems Belgijoje ir turintiems Belgijos asmens tapatybės korteles, buvo neleidžiama laisvai keliauti ES ribose.

Jie reikalavo pateikti oficialų atsiprašymą, ir užtikrinti, kad Belgijoje gyvenantys ne Europos piliečiai galėtų be kliūčių keliauti ES ribose ir kad ES būtų įkurta institucija, kuri palengvintų žmonių, turinčių valstybės narės asmens tapatybės kortelę, keliones ES ribose.

Atsakydamas į skundą prieš saugumo tarnybą, Europos ombudsmenas patarė skundo pareiškėjams pateikti skundą atitinkamam Didžiosios Britanijos vyriausybės departamentui ir kreiptis į Didžiosios Britanijos Parlamento ombudsmeną, jei skundo procedūra jų netenkintų.

Dėl pareiškėjo bendrų reikalavimų, susijusių su kelionėmis ES ribose, Europos ombudsmenas perdavė skundą Europos Parlamentui kaip petiją.

Byla 3300/2004/AU

2.6 OMBUDSMENO PROCEDŪROS

Paprastai visi ombudsmenui atsiųsti skundai užregistruojami ir jų siuntėjui pranešama apie skundo gavimą per savaitę. Patvirtinimo laišku skundo pareiškėjui pranešama, kokia tvarka bus svarstomas jo skundas, bei pateikiama skundą nagrinėjančio asmens pavardė ir telefono numeris. Skundas išnagrinėjamas, nustatoma, ar galima pradėti tyrimą, ir apie analizės rezultatus pranešama skundo pareiškėjui (paprastai per mėnesį).

Jei tyrimas nepradedamas, skundo pareiškėjui pranešamos priežastys. Kai tik įmanoma, skundas perduodamas kitai institucijai arba skundo pareiškėjui patariama, į kokią instituciją jis galėtų kreiptis.

2.6.1 Tyrimo pradžia

Pirmuoju tyrimo etapu skundas siunčiamas institucijoms arba organams, dėl kurių veiksmų buvo skundžiamasi, kad šios pateiktų ombudsmenui savo nuomonę, dažniausiai per tris kalendorinius mėnesius.

2004 m. gegužės mėn. ombudsmenas paprašė Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos pritarti trumpesniam – dviejų mėnesių – laikotarpiui, per kurį būtų pateiktas atsakymas į skundus dėl atsisakymo leisti susipažinti su dokumentais. Ombudsmenas nurodė, kad piliečiams labai svarbu turėti galimybę susipažinti su dokumentais kiek įmanoma greičiau ir kad Reglamente 1049/2001³ apibrėžta dviejų pakopų procedūra suteikia institucijoms galimybę kruopščiai išnagrinėti teisinius klausimus ir faktus dar prieš pateikiant skundą. Europos Parlamentas ir Komisija pasiūlymui pritarė, Taryba nepritarė. Tačiau Taryba pasižadėjo ir toliau pateikti savo atsakymus per kiek įmanoma trumpesnę laiką.

2.6.2 Sąžininga procedūra

Sąžiningos procedūros principas reikalauja, kad ombudsmeno sprendime dėl skundo nebūtų atsižvelgta į informaciją, pateiktą skundo pareiškėjo arba Bendrijos institucijų arba organų atsiųstuose dokumentuose, jei kita šalis neturėjo galimybės susipažinti su šiais dokumentais ir pareikšti savo nuomonės.

Todėl ombudsmenas siunčia skundo pareiškėjui Bendrijos institucijos arba organo nuomonę ir prašo pateikti pastabas. Ta pati procedūra taikoma ir tais atvejais, kai skundo tyrimai tęsiasi.

Nei EB steigimo sutartyje, nei Ombudsmeno statute nėra numatyti apeliaciniai skundai arba kitokios priemonės prieš ombudsmeno sprendimus, susijusius su skundo nagrinėjimu arba baigtimi. Tačiau, kaip ir visos kitos Bendrijos institucijos ir organai, pagal EB steigimo sutarties 288 straipsnį ombudsmenas privalo atlyginti padarytą žalą. 2004 m. Teisingumo Teismas nusprendė, kad iš principo galima ombudsmenui pareikšti ieškinį dėl žalos atlyginimo, jei manoma, kad šis netinkamai išnagrinėjo bylą. Remdamasis vienos bylos įrodymais, Teismas patvirtino Pirmosios instancijos teismo sprendimą, kad ombudsmenas nenusižengė vykdydamas savo pareigas (Byla C-234/02 P, *Europos ombudsmenas prieš Frank Lamberts*, 2004 m. kovo 23 d. Teismo sprendimas).

2.6.3 Bylą tikrinimas ir liudytojų apklausa

Ombudsmeno statuto 3 straipsnio 2 dalyje nurodytas reikalavimas Bendrijos institucijoms ir organams pateikti ombudsmenui visą jo prašomą informaciją ir leisti jam naudotis atitinkamomis bylomis. Jos gali atsisakyti pateikti informaciją tik dėl tinkamai pagrįstų slaptumo motyvų.

Ombudsmeno teisė tikrinti bylas sudaro jam sąlygas įvertinti informacijos, kurią pateikė atitinkama Bendrijos institucija arba organas, užbaigtumą ir tikslumą. Labai svarbu skundo pareiškėjui ir visuomenei užtikrinti, kad ombudsmenas gali atlikti kruopštų ir išsamų tyrimą.

Ombudsmeno statuto 3 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad Bendrijos institucijų ir organų pareigūnai ir kiti darbuotojai ombudsmenui paprašius privalo liudyti. Jie kalba savo administracijos vardu, vadovaudamiesi administracijos pateiktais nurodymais, laikydamiesi įsipareigojimo saugoti tarnybines paslaptis.

2004 m. ombudsmenas du kartus pasinaudojo savo teise tikrinti institucijų bylas. Teise apklausti liudytojus 2004 m. nepasinaudota.

³

2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, OL 2001 L 145/43.

2.6.4 Atvira procedūra

Skundai nagrinėjami viešai, jei skundą pateikęs asmuo nepaprašo nagrinėti jo skundą slapta.

Igyvendinimo nuostatų 13 straipsnyje nurodyta, kad skundo pareiškėjas privalo turėti galimybę gauti ombudsmeno bylą, susijusią su jo skundu. 14 straipsnyje nurodyta, kad galima viešai naudotis ombudsmeno dokumentais, atsižvelgiant į Reglamente 1049/2001 nustatytas sąlygas ir apribojimus. Tačiau jei ombudsmenas tikrina atitinkamos institucijos arba organo bylą arba apklausia liudytojus, nei skundo pareiškėjas, nei visuomenė negali susipažinti su jokiais konfidencialiais dokumentais arba konfidencialia informacija, gauta tikrinimo arba apklausos metu (13 str. 3 dalis ir 14 str. 2 dalis). Šio apribojimo tikslas yra palengvinti ombudsmenui vykdyti tyrimą.

2004 m. kovo 31 d. susitikime su Europos Komisijos pirmininko pavaduotoja Loyola de Palacio ombudsmenas paaiškino, kad tyrimuose negali būti atsižvelgiama į dokumentus, kuriuos pateikia Bendrijos institucijos arba organai, norėdami užginčyti kaltinimą netinkamu administravimu, jei skundo pareiškėjas neturi galimybės su jais susipažinti ir pareikšti dėl jų savo pastabas. Jei institucija arba organas turi konfidencialių dokumentų, kurie, jos manymu, gali paremti jų požiūrį, jie savo nuomonėje turėtų pateikti nekonfidencialią atitinkamų klausimų santrauką. Jei ombudsmenas mano, kad tai būtų naudinga, jis gali patikrinti konfidencialius dokumentus ir įvertinti nekonfidencialios santraukos išsamumą ir tikslumą.

2.7 TYRIMŲ REZULTATAI

Tyrimo metu skundo pareiškėjas informuojamas apie kiekvieną naują tyrimo etapą. Jei ombudsmenas nusprendžia nutraukti tyrimą, jis praneša skundo pareiškėjui apie tyrimo rezultatus ir išvadas. Ombudsmeno sprendimas nesukuria teisiškai privalomų teisių ar pareigų nei skundo pareiškėjui, nei atitinkamai institucijai arba organui.

2004 m. ombudsmenas nutraukė 251 tyrimą. 247 iš jų buvo skundų tyrimai, o kiti keturi – tyrimai savo iniciatyva.

Jei tyrimas apima daugiau nei vieną kaltinimą, ombudsmenas dėl jų gali padaryti skirtingas išvadas.

2.7.1 Administravimo pažeidimo nerasta

2004 m. buvo nutraukta 113 tyrimų, nenustačius netinkamo administravimo atvejų. Tokios išvados nebūtinai yra neigiamos skundo pareiškėjui, nes jis bent jau gauna išsamų atitinkamos institucijos arba organo pasiaiškinimą apie savo veiksmus. Be to, net jei ombudsmenas nenustato netinkamo administravimo atvejo, jis gali institucijai arba organui pasiūlyti ateityje pagerinti administravimo kokybę. Šiuo atveju ombudsmenas pateikia dar vieną pastabą.

2.7.2 Atvejai, kuriuos išsprendė institucija, ir draugiški sprendimai

Jei tik įmanoma, ombudsmenas bando priimti sprendimą, kuris patenkintų ir skundo pareiškėją, ir apskųstą instituciją. Bendrijos institucijų ir organų bendradarbiavimas – vienas svarbiausių veiksnių, sudarančių sąlygas priimti tokius sprendimus, kurie padėtų stiprinti institucijų ir piliečių ryšius ir padėtų išvengti brangaus ilgai trunkančio bylinėjimosi.

2004 m. 65 atvejais ombudsmeno atsiųstą skundą išsprendė pati institucija arba organas. Iš jų 46 atvejais įsikišus ombudsmenui pavyko gauti greitą atsakymą į neatsakytus laiškus (apie tokiais atvejais taikomą procedūrą žr. 1998 m. pranešimo 2 skirsnio 9 punktą).

Jei tyrimo metu nustatomas netinkamo administravimo atvejis, ombudsmenas visuomet siekia, jei tik įmanoma, pasiūlyti taikų sprendimą. 2004 m. buvo pasiūlyta 12 draugiškų sprendimų. Penki atvejai buvo baigti pasiekus draugišką sprendimą (įskaitant du atvejus, kuriems šis pasiūlymas buvo pateiktas 2003 m.). 2004 m. pabaigoje vis dar buvo nagrinėjama 11 draugiškų sprendimų pasiūlymų.

Kai kuriais atvejais draugiškas sprendimas gali būti priimtas atitinkamai institucijai arba organui pasiūlius skundo pareiškėjui kompensaciją. Institucija moka kompensaciją *ex gratia*, t. y. nepripažįstant teisinės atsakomybės ir nesukuriant precedento.

2.7.3 Kritinės pastabos, rekomendacijų projektai ir specialūs pranešimai

Kai draugiškas sprendimas yra neįmanomas arba pastangos jį pasiekti yra nesėkmingos, ombudsmenas baigia ginčą, apskųstai institucijai arba organui pareiškdamas kritinę pastabą arba pateikdamas rekomendacijos projektą.

Kritinė pastaba pareiškiamą tais atvejais, kai apskųstoji institucija nebegali pašalinti administravimo trūkumų, kai netinkamo administravimo atvejis neturi visuotinės reikšmės ir kai tolesni ombudsmeno veiksmai nėra reikalingi. Kritinė pastaba taip pat pareiškiamą, jei ombudsmenas nusprendžia, kad nebūtų naudingas rekomendacijos projektas arba, atitinkamai, specialus pranešimas tuo atveju, kai institucija arba organas nepriima rekomendacijos projekto.

Kritinė pastaba skundo pareiškėjui patvirtinama, kad jo skundas pagrįstas, o institucijai arba organui nurodoma, ką ji atliko netinkamai, kad ateityje būtų išvengta netinkamo administravimo. 2004 m. ombudsmenas pateikė 36 kritines pastabas.

Reaguodamas į Europos Parlamento pasiūlymą, ombudsmenas pranešė Bendrijos institucijoms ir organams apie savo ketinimą periodiškai prašyti teikti informaciją apie tolesnius veiksmus, kurių jos ėmėsi, gavusios kritinę pastabą. 2004 m. Komisija atsakė į 11 kritinių pastabų. Atsakymai aptariami kitame (2.8) šio skyriaus skirsnyje.

Tais atvejais, kai tolesni ombudsmeno veiksmai yra reikalingi (t. y. kai atitinkama institucija gali pašalinti administravimo trūkumus, administravimo pažeidimai yra ypač rimti arba turi visuotinės reikšmės), ombudsmenas atitinkamai institucijai arba organui pateikia rekomendacijos projektą. Pagal ombudsmeno Statuto 3 straipsnio 6 dalį atitinkama institucija arba organas per tris mėnesius ombudsmenui privalo pateikti išsamų nuomonų areiškimą. 2004 m. buvo pateikta 17 rekomendacijų projektų. Be to, 2004 m. buvo priimti sprendimai pagal penkis 2003 m. rekomendacijų projektus. Septyni atvejai šiais metais buvo užbaigti institucijai pritarus rekomendacijos projektui. Vieni atveju Europos Parlamentui buvo pateiktas specialus pranešimas. Penki atvejai buvo užbaigti dėl kitų priežasčių. 2004 m. pabaigoje vis dar buvo nagrinėjami devyni rekomendacijos projektai.

Jei Bendrijos institucija arba organas nepakankamai atsižvelgia į rekomendacijos projektą, ombudsmenas gali nusiųsti specialų pranešimą Europos Parlamentui. Pranešime gali būti pateikiamos rekomendacijos. Specialus pranešimas Europos Parlamentui – tai paskutinis nepriklausomas ombudsmeno žingsnis nagrinėjant atvejį, kadangi rezoliucijos priėmimas ir naudojimas Parlamento galiomis yra Parlamento politinio sprendimo sritys. Savaimė suprantama, ombudsmenas suteikia Parlamentui visą reikalingą informaciją ir pagalbą, kurios gali prireikti nagrinėjant specialų pranešimą. 2004 m. buvo pateiktas vienas specialus pranešimas (byla OI/2/2003: dar žr. kitame skirsnyje ir 3 skyriuje).

2.8 SPRENDIMAI, PRIIMTI DĖL 2004 M. BYLŲ

Paprastai visi ombudsmeno sprendimai yra skelbiami ombudsmeno interneto svetainėje (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) skundo pareiškėjo ir anglų kalba.

3 skyriuje pateiktos 59 iš 251 sprendimų, priimtų dėl atvejų 2004 m., santraukas. Santraukas atspindi platų klausimų ir institucijų, kurias apėmė ombudsmeno tyrimai, spektrą, be to, skirtingas išvadų rūšis. Suvestinių sąvadas sudarytas pagal atvejo kodą, bendrą nagrinėjamą temą, patenkančią į Bendrijos kompetencijos sritį, ir skundo pareiškėjo nurodyto netinkamo administravimo rūšį.

Tolesniuose 2 skyriaus skirsniuose analizuojamos svarbiausios teisinės ir faktinės išvados, pateiktos 2004 m. ombudsmeno sprendimuose. Jie sugrupuoti pagal nagrinėjamas temas (horizontali klasifikacija). Skyrius užbaigiamas Komisijos santykių su ombudsmenu ir skundų pareiškėjais įvertinimu, atsispindinčiu 2004 m. sprendimuose ir Komisijos atsakymuose per šį laikotarpį į vėlesnes pastabas ir kritines pastabas.

2.8.1 Galimybė susipažinti su dokumentais ir duomenų apsauga

Reglamentas, apibrėžiantis galimybę visuomenei susipažinti su dokumentais⁴, suteikia pareiškėjams galimybę pasirinkti: jie gali, remdamiesi EB sutarties 230 straipsniu, dėl atsisakymo leisti susipažinti su dokumentais pareikšti ieškinį teismui arba pateikti skundą ombudsmenui.

2004 m. ombudsmenas priėmė sprendimus dėl 11 tokių skundų; devyni iš jų buvo prieš Komisiją ir po vieną prieš OLAF ir Tarybą. Aštuonis iš šių skundų pateikė NVO, vieną – pramonės asociacija ir du – fiziniai asmenys. Tris skundus išsprendė institucija: vienu atveju atsakydama į paraišką (2183/2003/TN) ir dviem kitais atvejais suteikdama leidimą susipažinti su atitinkamais dokumentais (220/2004/GG; 520/2004/TN). Vienu atveju buvo priimtas draugiškas sprendimas, kuriuo Komisija pateikė skundo pareiškėjui (kurio prašymas suteikti galimybę susipažinti su dokumentais buvo bendro pobūdžio) dokumentų, susijusių su Pasaulinės prekybos organizacijos (PPO) derybomis, sąrašą. Taigi skundo pareiškėjui buvo suteikta informacija, reikalinga jam tikslesnei paraiškai pateikti. (415/2003/TN).

Šešiais atvejais ombudsmenas nenustatė netinkamo administravimo atvejų, kadangi susijusi institucija turėjo teisę atsisakyti suteikti leidimą susipažinti su dokumentais, remdamasi Reglamente nurodytomis išimtimis. Keturi iš šių atvejų buvo susiję su Reglamento 4 straipsnio 1 dalimi. 900/2003/TN, 1286/2003/JMA ir 1304/2003/PB atvejais ombudsmenas laikėsi nuomonės, kad Komisija turėjo teisę remtis 4 straipsnio 1 dalies a punkto trečia įtrauka (tarptautiniai santykiai), o 1044/2004/GG atveju – ketvirta įtrauka (Bendrijos arba valstybės narės finansinė, pinigų arba ekonominė politika). Pirmuoju iš minėtų atvejų ombudsmenas nurodė, kad 4 straipsnio 1 dalies nuostatos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų visuomenės interesai ir kad dėl to ypač svarbu, jog institucijos tinkamai paaiškintų šios nuostatos taikymo priežastis.

Ombudsmenas priėmė du sprendimus, susijusius su 4 straipsnio 2 dalimi. 2371/2003/GG atvejis buvo dėl paraiškos leisti susipažinti su Tarybos teisės tarnybos nuomone. Ombudsmenas pateikė Tarybai rekomendacijos projektą, tačiau Pirmosios instancijos teismui priėmus sprendimą, kad Taryba turi teisę atsisakyti suteikti leidimą susipažinti su nuomonėmis, kurias parengė teisės tarnyba⁵, užbaigė atvejį pateikdamas išvadą, jog administravimo pažeidimo nėra. 1481/2003/OV atveju ombudsmenas manė, kad Komisija turėjo teisę remtis 4 straipsnio 2 dalies trečia įtrauka (inspekcijų, tyrimų ir audito tikslai), kad apsaugotų tam tikras ataskaitos dalis, nes paskelbus šias dalis nukentėtų visuomenės interesai.

Dėl dviejų anksčiau minėtų atvejų buvo pareikštos papildomos pastabos. 1286/2003/JMA atveju ombudsmenas paragino Komisiją nuspręsti, koku būdu galima būtų atvirai ir skaidriai pateikti informaciją apie derybas su PPO. 1304/2003/PB atveju ombudsmenas pripažino, kad Komisija turėjo teisę atsisakyti suteikti leidimą susipažinti su kai kuriomis Maisto ir veterinarijos tarnybos veiklos ataskaitos dalimis. Ombudsmenas pasiūlė, kad ateityje būtų naudinga, jei įmanoma, atskirai fiksuoti

⁴ 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, OL 2001 L 145/43.

⁵ Byla T-84/03, *Turco prieš Tarybą*, 2004 m. lapkričio 23 d. sprendimas.

neslaptą ir slaptą informaciją ir tokiu būdu supaprastinti leidimo susipažinti su dalimi informacijos suteikimo procedūrą. Po to Komisija pateikė daugiau informacijos, susijusios su atitinkama Maisto ir veterinarijos tarnybos veikla.

1874/2003/GG atveju, kuriame Komisija, pagrįsdama atsisakymą suteikti leidimą susipažinti su Komisijos tarnybų ir dviejų institucijų, susijusių su sutarties Komisijos vardu tvarkymu, tarnautojų korespondencija elektroniniu paštu rėmėsi ir Reglamento 4 straipsnio 1 dalies b punkto (individo privatumas ir neliečiamumas, ypač pagal asmens duomenų apsaugą reglamentuojančius Bendrijos teisės aktus), ir 4 straipsnio 3 dalimi (kurioje numatyta suteikti institucijoms „laiko pagalvoti“), buvo pareikšta kritinė pastaba. Ombudsmenas manė, kad vien faktas, jog dokumente išdėstytos vidaus reikmėms skirtos nuomonės, negali būti tinkamas pagrindas teigti, kad informacijos atskleidimas būtų labai žalingas, kadangi 4 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad iš principo leidimas susipažinti su tokiais dokumentais gali būti suteiktas. Sprendime taip pat buvo nurodyta, kad Komisijos argumentacija nebuvo nuosekli, nes remtis 4 straipsnio 3 dalimi ji galėjo tik tuo atveju, jei korespondenciją elektroniniu paštu su dviejų institucijų tarnautojais būtų buvę galima prilyginti Komisijos vidaus korespondencijai, be to, Komisija nesvarstė galimybės nesuteikti leidimo susipažinti su jos tarnautojų korespondencija elektroniniu paštu tam, kad išsaugotų paslaptį jų pavardes.

Kiti du atvejai buvo taip pat susiję su duomenų apsaugos klausimais. 821/2003/JMA atveju skundo pareiškėjas užginčijo, kaip bendrą principinį klausimą, Europos Parlamento atsisakymą pateikti atlikti praktiką išrinktų asmenų sąrašą. Parlamentas pagrindė atsisakymą remdamasis duomenų apsaugos nuostata. Ombudsmenas išreiškė požiūrį, kad Parlamentas galėtų nuspręsti skelbti pavardes asmenų, kuriems buvo pasiūlyta atlikti praktiką Europos Parlamente ir kurie šį pasiūlymą priėmė, ir apie tai atitinkamai pranešti paraiškų dėl mokymų teikėjams. Tačiau dabartinėse Parlamento taisyklėse dėl praktikos tokios nuostatos nėra. Todėl ombudsmenas pasiūlė, kad Parlamentas iš naujo persvarstytų šias taisykles ir aiškiai jose nurodytų, kad sąrašas asmenų, kuriems buvo pasiūlyta atlikti praktiką Europos Parlamente ir kurie šį pasiūlymą priėmė, bus viešas dokumentas.

2046/2003/GG atveju Taryba atsisakė suteikti leidimą Bendrajam komitetui, sudarytam skiriančiosios institucijos ir Personalo komiteto atstovų, susipažinti su asmenų, kurių paraiškos dėl ankstyvo išėjimo į pensiją buvo priimtos, asmeninėmis bylomis. Ombudsmenas nurodė, kad nors asmens duomenis galima atskleisti tik Reglamento 45/2001⁶ nustatyta tvarka, kliūtis šiems duomenims atskleisti sukūrė pati Taryba, nes neinformavo pareiškėjų, jog jų asmens duomenys gali būti pateikti jungtiniam komitetui. Dėl to, kad su jungtiniu komitetu nebuvo tinkamai tartasi dėl paraiškų anksčiau išeiti į pensiją, buvo pareikšta kritinė pastaba.

2.8.2 Komisija kaip „Sutarties sergėtoja“

Teisinės valstybės principas – tai vienas pagrindinių Europos Sąjungos steigimo principų, o vienas pagrindinių Komisijos uždavinių – būti „Sutarties sergėtoja“⁷. Komisija gali veikti savo iniciatyva, remdamasi skundais, arba Europos Parlamento prašymu nagrinėdama peticijas. Sutarties 226 straipsnyje numatyta procedūra, kuria remdamasi Komisija gali tirti ir perduoti Teisingumo Teismui Bendrijos teisės pažeidimo atvejus valstybėse narėse. Konkrečioms sritims, pavyzdžiui, valstybės pagalbos ir konkurencijos įstatymų, taikomos skirtingos procedūros.

3 skirsnyje pateiktos devynių sprendimų suvestinės, kurios parodo, kaip ombudsmenas nagrinėja skundus prieš „Sutarties prižiūrėtoją“. Pagrindiniai nagrinėjami klausimai – tvirtinimai, kad skundai nebuvo užregistruoti, vilkinimas, kurio būtų galima išvengti, ir nesugebėjimas užtikrinti tinkamą tyrimą.

⁶ 2000 m. gruodžio 18 d. Reglamentas (EB) 45/2001 dėl asmens duomenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo, OL 2001 L8/1.

⁷ 211 EB sutarties straipsnis reikalauja, kad Komisija «užtikrintų, jog būtų įgyvendintos Sutarties nuostatos ir priemonės, kurių dėl to imasi institucijos.» Europos Konstitucija patvirtina I-26 straipsnio svarbą.

Dviem atvejais (2007/2002/ADB ir 701/2003/IP) ombudsmenas pareiškė kritines pastabas, kad skundai nebuvo užregistruoti. Komisija, atsakydama į paskutinįjį sprendimą, pažadėjo ateityje pateikti aiškesnius atsakymus į laiškus, kuriuose nurodyti konkurencijos įstatymų pažeidimo atvejai valstybės narėse, ir pranešti priežastis, jei laiškai nebūtų užregistruoti kaip skundai. 1769/2002/ELB atveju Komisija pritarė rekomendacijos projektui, kad ji galėtų užregistruoti laišką kaip skundą ir jį nagrinėti remdamasi Komisijos pranešimu Europos Parlamentui ir ombudsmenui dėl ryšių su skundo pareiškėjais, pateikusiais skundą dėl Bendrijos teisės pažeidimų⁸.

Dviem atvejais (2333/2003/GG ir 2185/2002/IP) ombudsmenas pareiškė kritines pastabas dėl vilkinimo nagrinėjant skundus, kurio buvo galima išvengti. 1963/2002/IP atveju, Komisijai tinkamai nepaaiškinus, kodėl per beveik septynerius su puse metų ji nesugebėjo priimti sprendimo, buvo pateiktas rekomendacijos projektas. Atsakydama Komisija pažadėjo priimti galutinį sprendimą iki 2004 m. kovo mėn.

Trimis atvejais, skundo pareiškėjams tvirtinant, kad nesugebama užtikrinti tinkamo tyrimo, buvo pateikta išvada, jog netinkamo administravimo atvejų nenustatyta (841/2003/OV, 849/2003/JMA ir 480/2004/TN). 841/2003/OV atveju iš esmės buvo neteisingai suprasta Komisijos tyrimų sritis, todėl skundo pareiškėjas padėkojo ombudsmenui už aplinkybių išaiškinimą. 480/2004/TN atveju ombudsmenas pareiškė papildomą pastabą, raginančią Komisiją ateityje kiek galima aiškiau ir paprasčiau paaiškinti priežastis dėl skundų, patenkančių į 226 straipsnio taikymo sritį, užbaigimo. 849/2003/JMA atveju ombudsmenas nustatė, kad Komisija pateikė skundo pareiškėjui pagrįstą savo tikrojo sprendimo paaiškinimą. Komisija taip pat išreiškė skundo pareiškėjui apgailestavimą, kad nesuteikė jam galimybės pateikti pastabų dėl jos sprendime nurodytų argumentų, kad pažeidimų nebuvo.

480/2004/TN atveju sprendime buvo pateikti bendros svarbos klausimai dėl 226 straipsnio procedūros. Vienas iš skundo Komisijai pareiškėjo tvirtinimų buvo tai, kad valstybė narė dėl nacionalinio teismo sprendimo neužtikrino tinkamo Įgytų teisių direktyvos nuostatų įgyvendinimo. Ombudsmenas nusprendė, kad Komisija turėjo pagrįstų priežasčių priimti sprendimą nebetęsti pažeidimų svarstymo, remdamasi pagrindiniu teismų nepriklausomybės principu: jei asmuo kreipiasi į nacionalinį teismą pareikšdamas pretenzijas, kad nacionalinės institucijos nesilaiko Bendrijos įstatymų, tai tinkamiausia priemonė prieš nepatenkinamą sprendimą – apeliacinis skundas aukštesniam teismui.

2.8.3 Sutartys ir dotacijos

Bendrijos institucijos ir įstaigos sudaro sutartis tiek įsigydamos prekes ir paslaugas, kurių reikia jų funkcijoms atlikti, tiek valdydamos įvairių programų dotacijas ir subsidijas.

Ombudsmenas gauna ir nagrinėja skundus, susijusius tiek su sutarčių sudarymu, tiek su jų administravimu. Tačiau jei iškyla klausimas dėl sutarties pažeidimo, ombudsmeno tyrimas apsiriboja patikrinimu, ar Bendrijos institucija arba įstaiga veikė nuosekliai ir tinkamai, remdamasi teisės aktų nuostatomis, be to, kodėl ji mano, kad jos požiūris į sutarties sąlygas yra pagrįstas.

3 skirsnyje pateiktos devynių sprendimų suvestinė, kurios parodo, kaip ombudsmenas nagrinėja skundus, susijusius su sutartimis ir dotacijomis. Pagrindiniai kilę klausimai – procedūros prieš sutarties sudarymą; nesąžiningumas nagrinėjant su įmonėmis susijusius įtarimus; pavėluotas apmokėjimas.

Kalbant apie procedūras prieš sutarties sudarymą, ombudsmenas 1878/2002/GG atveju padarė išvadą, kad Komisija nustatė mažai įmonei nepakankamą laiką parengti pasiūlymui, skirtam tyrimų ir vystymosi konkursui. Komisija pritarė rekomendacijos projektui *ex gratia* pagrindu sumokėti kompensaciją. 1986/2002/OV atveju Komisija atmetė rekomendacijos projektą pateikti

tinkamą pasiūlymą skundo pareiškėjui, kuriam ji deramai nepaaiškino, kad sutartis nebus sudaryta. 221/2004/GG atveju Komisija klaidingai suprato pašto žymas ir atmetė pasiūlymą kaip pateiktą pasibaigus terminui. Atsižvelgdama į ombudsmenui pateiktą skundą, Komisija pasistengė greitai ir konstruktyviai ištaisyti klaidą.

Dviem atvejais buvo pareikštos kritinės pastabos dėl nesąžiningumo nagrinėjant su įmonėmis arba organizacijomis susijusius įtarimus. 278/2003/JMA atveju ombudsmenas nurodė pagrindinį principą, kad, siekdama apginti Bendrijos finansinius interesus, Komisija turėtų ieškoti tinkamos pusiausvyros tarp privačių asmenų interesų ir bendrų visuomenės interesų. Sprendime taip pat nurodoma, kad Komisija gali tai įgyvendinti tik pateikdama pareiškėjui reikalavimą išsklaidyti bet kokias abejones dėl pareiškėjo teisinės padėties ir tik po to pasirengdama nagrinėti ir atsakyti į pareiškėjo pateiktą informaciją. Ombudsmenas patarė Komisijai, kad būtų naudinga šiais klausimais išleisti patarimų brošiūrą. 953/2003/OV atveju Europos Parlamentas ir Komisija nutraukė savo sutartis su įmone, taikydami nuostatą, kuria remiantis įmonei raštu turėjo būti pranešta apie jos nesugebėjimą įvykdyti sutarties sąlygas. Ombudsmenas nusprendė, kad vien tik nuoroda – „OLAF tyrimo rezultatai“, nepateikiant papildomos informacijos, nėra tinkamas pranešimas.

Buvo išspręsti trys skundai dėl pavėluoto apmokėjimo. 435/2004/GG atveju Komisija apmokėjo suinteresuotos įmonės sąskaitas. Papildomoje pastaboje ombudsmenas paragino Komisiją sumokėti ir palūkanas. Palūkanos buvo sumokėtos. Kitais dviem atvejais buvo kalbama apie Komisijos rangovų pavėluotą apmokėjimą trečiosioms šalims. 2124/2003/ADB atveju Komisija pranešė ombudsmenui, kad ji nesupranta, kodėl rangovas nesumokėjo pinigų. Netrukus su skundo pareiškėju buvo visiškai atsiskaityta. 1949/2003/TN atveju *CESD-Communautaire* nesumokėjo už skundo pareiškėjo darbą, susijusį su Eurostat instrukcijomis. Komisija sumokėjo atitinkamą sumą *CESD-Communautaire*, kuris savo ruožtu sumokėjo pinigus skundo pareiškėjui.

Vienas atvejis (1889/2002/GG) nebuvo išspręstas patenkinamai. Įmonė gavo dviem projektams skirtą Komisijos finansinę pagalbą. Komisija nusprendė atsiimti vienam projektui skirtus pinigus, o įmonė užginčijo šį potvarkį Pirmosios instancijos teisme. Tada Komisija sustabdė ir išmokas kitam projektui, teigdama, kad tai leidžia sutarties nuostatos. Po kruopštaus tyrimo, kurio metu buvo tikrinamos Komisijos bylos ir kviečiamas liudyti Komisijos skyriaus vadovas, ombudsmenas padarė išvadą, kad Komisija nepateikė nuoseklaus ir pagrįsto savo pozicijos paaiškinimo. Komisija atmetė tiek bandymą pasiekti draugišką susitarimą, tiek rekomendacijos projektą. Ombudsmenas užbaigė bylą pareikšdamas kritinę pastabą.

2.8.4 Naujų darbuotojų priėmimo ir personalo klausimai

3 skirsnyje pateiktos 15 sprendimų dėl skundų, susijusių su darbuotojų priėmimu į ES institucijas ir įstaigas bei su darbo santykiais su ES institucijomis ir įstaigomis, suvestinės. Europos Parlamentas išsprendė vieną atvejį (1600/2003/ADB), o kitu buvo pasiektas draugiškas susitarimas su Komisija (1320/2003/ELB). 1196/2003/ELB atveju skundo pareiškėja pasiekė, kad jai būtų išaiškinta situacija ir ji galėtų nuspręsti, kokių priemonių imtis.

Penki sprendimai buvo susiję su bendros svarbos klausimais.

1571/2003/OV atveju ombudsmenas Europolo personalo taisyklėse nerado nuostatų, pagrindžiančių tam tikrų laikinų darbuotojų priėmimą į darbą remiantis vietiniam personalui taikomomis sąlygomis. Ombudsmenas pareiškė kritinę pastabą, atkreipdamas Europolo dėmesį į būtinybę persvarstyti šią praktiką. Europolas sutiko.

Sprendime dėl 260/2003/OV atvejo buvo kritikuojamas Europos Parlamento nesugebėjimas užtikrinti, kad jo patalpose būtų tinkamai laikomasi rūkymą reglamentuojančių taisyklių. Ombudsmenas nurodė, kad, atsižvelgiant į rūkymo daromą žalą sveikatai, Parlamentas turėtų atkreipti ypatingą dėmesį į būtinybę užtikrinti, kad darbo vietose būtų tinkamai laikomasi rūkymą reglamentuojančių taisyklių, nes gali kilti su tuo susijusių teisinės atsakomybės klausimų.

2216/2003/MHZ atveju skundo pareiškėjas užginčijo Europos personalo atrankos tarnybos sprendimą dalyvaujantiems konkurse kandidatams laiškus rašyti tik anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis. Ombudsmenas kritikavo EPSO, kad ji nesugebėjo paaiškinti esminių jos sprendimo argumentų ir taip suteikti galimybę juos persvarstyti.

Po tyrimo savo iniciatyva (OI/1/2003/ELB) Komisija sutiko iki 2005 m. kovo sukurti skundų pateikimo procedūrą, skirtą pavaduojantiems nacionaliniams ekspertams.

Po kito tyrimo savo iniciatyva (OI/2/2003/GG) ombudsmenas nusprendė, kad Komisija nepateikė nuoseklaus ir įtikinamo paaiškinimo dėl žemos daugumos jos užsienio delegacijų spaudos tarnautojų kategorijos. Kadangi Komisija atmetė rekomendacijos projektą persvarstyti šių postų klasifikacijos taisykles, ombudsmenas 2004 m. gruodžio mėn. pateikė specialią ataskaitą Europos Parlamentui.

2.8.5 Komisijos atsakymai į ombudsmeno tyrimus

Bendradarbiavimas su ES institucijomis ir įstaigomis – svarbi sąlyga, leidžianti ombudsmenui greitai ir veiksmingai padėti fiziniams asmenims ir užtikrinti, kad būtų tobulinama sistema siekiant pagerinti administravimo kokybę.

Ypač svarbus bendradarbiavimas su Komisija, kadangi beveik 70 proc. ombudsmeno tyrimų susiję su Komisija. Komisijos atsakymus į ombudsmeno pasiūlymus ir rekomendacijas 2004 m. iš esmės galima vertinti teigiamai. Prie tokio gero bendradarbiavimo su Komisija, susijusio su sistemos tobulinimu, pavyzdžių galima priskirti susitarimą sukurti skundų pateikimo procedūrą, skirtą pavaduojantiems nacionaliniams ekspertams (OI/1/2003/ELB, 2.8.4 skirsnis), ir pritarimą ombudsmeno pasiūlymams pagerinti Europos mokyklų administravimą (OI/5/2003).

Komisija taip pat atsižvelgė į papildomą pastabą dėl 1876/2002/OV atvejo ir informavo ombudsmeną, kad nauja įdiegta elektroninė dokumentų tvarkymo sistema užtikrins daug veiksmingesnį visų dokumentų, susijusių su šiuo atveju, tvarkymą ir kartu sudarys sąlygas Komisijai geriau padėti ombudsmenui kuo skubiau ir veiksmingiau nagrinėti piliečių skundus.

Kita vertus, Komisija nepritarė papildomai pastabai dėl 253/2003/ELB atvejo. Ombudsmeno nuomone, Komisija turėjo reglamentuoti šeimos narių užimtumą atskiruose projektuose, pavyzdžiui, TACIS, tačiau pareiškė, kad tokį reglamentavimą, tuo pat metu užtikrinant sąžiningumą ir skaidrumą, geriau įgyvendinti ateityje priimant ir paskelbiant taisykles ir principus. Komisijos atsakyme buvo nurodyta, kad ji pageidauja nagrinėti rangovo šeimos narių užimtumo klausimus apsvarstydama kiekvieną atvejį atskirai.

Kalbant apie pagalbą fiziniams asmenims, daugeliu atvejų, aprašytų 2.8.1–2.8.3 skyriuose, pastebimas Komisijos noras išspręsti atvejus, atsiprašyti dėl klaidų ir jas ištaisyti, įskaitant kompensaciją *ex gratia* pagrindu išmokėjimą.

Dviem aprašytais atvejais Komisija vis dėlto atmetė ombudsmeno draugiško susitarimo pasiūlymus ir po to pateiktus rekomendacijų projektus.

1435/2002/GG – trečias panašus atvejis. Ombudsmenas atkreipė Komisijos dėmesį į keletą aplinkybių, susijusių su skundo pareiškėjo tvirtinimu, kad Informacinės visuomenės generaliniame direktorate įvyko nesusipratimas dėl laisvo posto. Nepaisant to, Komisija nesugebėjo paaiškinti šio klausimo. Sprendime dėl šio atvejo ombudsmenas pareiškė kritinę pastabą, kad Komisijos požiūris nesiderino su ES teisės aktu, skirtu Bendrijos institucijoms, nuostatomis, reglamentuojančiomis tiek santykius su ombudsmenu, tiek su skundų pareiškėjais.

Atsižvelgdamas į poreikį gerinti ES institucijų ir įstaigų paslaugų, teikiamų Europos Sąjungos piliečiams ir gyventojams, kokybę ir į išpareigojimą įgyvendinti savo misiją, ombudsmenas sveikintų Parlamento iniciatyvas, skirtas paraginti Komisiją visais atvejais ateityje plėsti gero bendradarbiavimo praktiką, kuri buvo taikyta dauguma 2004 m. nagrinėtų atvejų.

IVADAS

1 VEIKLOS SANTRAUKA

2 SKUNDAI IR TYRIMAI

3 SPRENDIMAI, PRIIMTI ATLIKUS TYRIMĄ

4 SUHTED EUROOPA INSTITUTSIOONIDE JA ASUTUSTEGA

5 RYŠIAI SU OMBUDSMENAIŠ IR PANAŠIOMIS TARNYBOMIS

6 PRANEŠIMAI

7 PRIEDAI

3 SPRENDIMAI, PRIIMTI ATLIKUS TYRIMĄ

Kiekvieno atvejo, aprašyto šiame skirsnyje, visas sprendimas pateiktas Europos ombudsmeno interneto svetainėje, kurioje juos galima rasti paspaudus nuorodą „Decisions index“ (<http://www.euro-ombudsman.eu.int/decision/en/default.htm>). Susipažinti su atitinkamu sprendimu galima nurodžius bylos numerį, esantį kiekvieno šiame skirsnyje aprašyto atvejo suvestinės antraštėje. Visas sprendimų tekstas svetainėje pateiktas anglų ir skundo pareiškėjo gimtąja kalba, jei jos skiriasi. Viso sprendimo, kaip jis pateiktas interneto svetainėje, spausdintinę kopiją galima užsisakyti Europos ombudsmeno įstaigoje.

Antroje 2005 m. pusėje šiame skirsnyje aprašytų sprendimų išsamūs variantai bus pateikti ombudsmeno interneto svetainėje anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis kaip atskiri elektroniniai dokumentai. Juos bus galima rasti paspaudus nuorodą „Annual reports“ (<http://www.euro-ombudsman.eu.int/report/en/default.htm>). Be to, spausdintinę kopiją arba CD-ROM kopiją galima užsisakyti Europos ombudsmeno įstaigoje.

3.1 ATVEJAI, KAI NEBUVO RASTA ADMINISTRAVIMO PAŽEIDIMŲ

3.1.1 Europos Parlamentas

EUROPOS PARLAMENTO MOKYMŲ TAISYKLĖS

Sprendimo dėl skundo 821/2003/JMA prieš Europos Parlamentą santrauka

Ispanijos pilietis pasiskundė ombudsmenui, kai Europos Parlamentas atmetė jo paraišką dėl mokymų. Jis tvirtino, kad (i) Europos Parlamento sprendimas atmesti jo paraišką nebuvo pakankamai motyvuotas; (ii) praktikantų atrankos Europos Parlamente procedūra yra neapibrėžta ir nesuteikia galimybės skųstis; ir (iii) Parlamentas duomenų apsaugos sumetimais atsisakė leisti susipažinti su išrinktų praktikantų sąrašu, tuo tarpu ši praktika viešajame konkurse yra visiškai netinkama.

Dėl atrankos procedūros Parlamentas nurodė, kad, remiantis 2002 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento mokymų ir studijų taisyklių 6 straipsnio 3 dalimi, jo tarnybos išnagrinėjo visas paraiškas, vertindamos kandidatų privalumus, dabartinius poreikius ir naudingumą. Kiekvienas generalinis direktoratas atranka kandidatus, kurie turėtų įgūdžių tam tikroms užduotims atlikti ir kartu galėtų įgyti naudingos patirties.

Parlamentas taip pat priminė Europos Parlamento mokymų ir studijų taisyklių nuostatas, apibūrinančias visus praktikantų atrankos aspektus, įskaitant galimybę skųstis. Bendros priėmimo taisyklės yra aiškiai suformuluotos taisyklių 5 straipsnyje, priėmimo procedūra aprašyta 6 straipsnyje, o taisyklės dėl užginčijimo įtrauktos į 24 straipsnį. Parlamento nuomone, procedūra yra aiški ir nedviprasmiška.

Be to, Parlamentas nusprendė, kad išrinktų praktikantų sąrašas negali būti skelbiamas remiantis išimtimi, apibrėžta Reglamento 1049/2001⁹ 4 straipsnio 1 dalies b punkte, kuriame nurodyta, kad leidimas susipažinti su dokumentu gali būti nesuteiktas, jei informacijos atskleidimas galėtų pakenkti individo privatumo ir neliečiamumo apsaugai.

Atsižvelgdamas į Parlamento atsakymus į skundo pareiškėjo laiškus ir tyrimo metu pateiktus paaiškinimus, ombudsmenas nusprendė, kad administravimo pažeidimo nėra. Tačiau jis pareiškė papildomas pastabas:

Norėdamas veiksmingiau bendrauti su piliečiais, Parlamentas galėtų nuspręsti įtraukti į taisykles konkrečią nuorodą dėl fakto, kad vienas iš kriterijų, pagal kuriuos vertinamos paraiškos dėl mokymų, yra dabartiniai paslaugų poreikiai.

Ombudsmenas mano, kad būtų tikslinga Europos Parlamentui apsvastyti, ar nereikėtų iš naujo persvarstyti Mokymų ir studijų taisyklių, į jas įtraukiant sąlygą, kad sąrašas asmenų, kurie priima kvietimą dalyvauti mokymuose, bus viešas dokumentas. Ši priemonė sudarytų sąlygas pateikti informaciją kandidatams ir apibrėžtų sąrašo teisinį statusą.

Papildoma pastaba

Kadangi sprendimas dėl šio atvejo susijęs tiek su Reglamento 45/2001¹⁰ dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo, tiek su Reglamento 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, taikymo sritimi, ombudsmenas jo kopiją, kaip informaciją, nusiuntė Europos duomenų apsaugos inspektoriui. Europos duomenų apsaugos inspektorius savo atsakyme nurodė, kad šis pavyzdys aiškiai parodo galimą „trintį“ tarp skaidrumo ir duomenų apsaugos. Jis pareiškė pritarius pragmatiškam ombudsmeno požiūriui sprendžiant šiuos klausimus.

EUROPOS PARLAMENTO NARIŲ PENSIJŲ SISTEMA

Sprendimo dėl skundo 907/2003/ELB prieš Europos Parlamentą santrauka

Skundo pareiškėjas, Prancūzijos pilietis, buvo Europos Parlamento narys (EPN) nuo 1984 iki 1989 metų ir įgavo teisę į pensiją nuo 55 metų. 1995 m. buvo įdiegta nuostata, pagal kurią paraiška pensijai gauti turi būti pateikta per šešis mėnesius. 2002 m. rugpjūčio 6 d. Europos Parlamentas informavo skundo pareiškėją apie naują nuostatą. 2002 m. rugsėjo 29 d. jis pateikė paraišką pensijai gauti. Teisė į pensiją jam buvo suteikta nuo 2002 m. spalio.

Skundo pareiškėjas teigė, kad Europos Parlamentas nesugebėjo pateikti jam tinkamos informacijos apie taisykles, reglamentuojančias pensijų sistemą, ir pareikalavo, kad teisė į pensiją jam būtų suteikta nuo 1998 m. lapkričio mėn., kai jam sukako 55 metai.

Pateiktoje nuomonėje Parlamentas paaiškino, kad laiškai, kuriuos jis išsiuntė skundo pareiškėjui visais žinomais adresais, grįžo atgal. Prancūzijos nacionalinė asamblėja negalėjo suteikti informacijos apie skundo pareiškėjo adresą. Bandymas gauti informaciją internetu taip pat buvo nesėkmingas. Vėliau Parlamentas atsitiktinai sužinojo skundo pareiškėjo adresą ir išsiuntė jam laišką su atitinkamais dokumentais.

Ombudsmenas pažymėjo, kad trys Europos Parlamento laiškai skundo pareiškėjui buvo išsiųsti skundo pareiškėjo nurodytais adresais. Ombudsmenas, remdamasis skundo pareiškėjo ir Parlamento pateiktais faktais, padarė išvadą, kad skundo pareiškėjas neinformavo Parlamento apie

⁹ 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, OL 2001 L 145/43.

¹⁰ 2001 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) No 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo, OL 2001 L 8/1.

pasikeitusį adresą, kai 1989 m. pasibaigė jo kadencija. Ombudsmenas nustatė, kad Parlamentas buvo informuotas apie skundo pareiškėjo dukros gimimą ir apie jo vedybas su Europos Parlamento tarnautoja, taip pat kad reguliariai buvo mokamos šeimos pašalpos. Tačiau ombudsmenas pažymėjo, kad už tarnautojų šeimos pašalpas ir EPN teisę į pensiją buvo atsakingos dvi atskiros Europos Parlamento tarnybos. Ombudsmenas nemanė, kad buvo kokia nors priežastis, dėl kurios už šeimos pašalpas atsakinga tarnyba būtų galėjusi žinoti, kad informacija apie skundo pareiškėjo dabartinį adresą galėtų būti reikalinga kitai Parlamento tarnybai. Nebuvo įrodymų, kurie būtų patvirtinę, kad už buvusių EPN teisę į pensiją atsakinga tarnyba galėjo turėti žinių, kad už šeimos pašalpas atsakinga tarnyba bendrauja su skundo pareiškėju.

Ombudsmenas nusprendė, kad Europos Parlamentas ėmėsi reikiamų priemonių, norėdamas susisiekti su skundo pareiškėju ir pranešti jam apie pensijų sistemą, ir todėl nutarė, kad šiuo atveju netinkamo administravimo nėra.

3.1.2 Europos Sąjungos Taryba

EUROPOS MAISTO SAUGOS TARNYBOS VALDYBOS NARIŲ PASKYRIMAS

Sprendimo dėl skundo 2126/2003/PB prieš Europos Sąjungos Tarybą santrauka

Po 1990 m. kilusių maisto skandalų Europos Sąjunga nusprendė įkurti Europos maisto saugos tarnybą (EMST), kuri buvo įsteigta Reglamentu 178/2002¹¹. Reglamento 24 straipsnyje nurodyta, kad EMST vadovauja valdančioji taryba iš 14 narių, kuriuos Taryba, pasitarusi su Europos Parlamentu, skiria iš Komisijos parengto sąrašo. Tarybos nariai skiriami taip, kad būtų užtikrinti aukščiausi kompetencijos standartai, įvairių sričių ekspertų atstovavimas ir kuo didesnis geografinis pasiskirstymas Sąjungos teritorijoje. 2002 m. liepos 15 d. Taryba paskyrė valdančiosios tarybos narius.

Skundą pateikė Europos vartotojų organizacija / *Bureau Européen des Unions de Consommateurs* (BEUC), kuri pareiškė, kad Taryba paskyrė per didelį skaičių nacionalinių valstybės tarnautojų. Be to, ji teigė, kad kandidatai buvo paskirti atsižvelgiant į pilietybę, o ne į jų kompetenciją.

Taryba pažymėjo, kad patirtis, susijusi su viešuoju sektoriumi, nėra nereikšminga, kai kalbama apie vadovavimą Europos nepriklausomai valstybinės valdžios institucijai, ypač turint omenyje, kad tarnyba turi bendradarbiauti su valstybėmis narėmis. Patirtis, susijusi su viešuoju sektoriumi, kaip atrankos kriterijus buvo aiškiai nurodyta ir Reglamente 178/2002. Be to, paskirtieji nariai turėjo patirties įvairiose profesinėse srityse. Todėl, Tarybos nuomone, skundo pareiškėjas nesugebėjo įrodyti netinkamo administravimo fakto.

Ombudsmenas pažymėjo, kad šiuo atveju narių skyrimo procedūra suteikė Tarybai plačias galimybes veikti savo nuožiūra, o ombudsmenas šią „veiksmų laisvę“ gali įvertinti arba nustatydamas, kad priimant sprendimą buvo pažeista procedūra, arba įrodydamas, kad kandidatai buvo klaidingai įvertinti. Ombudsmenas padarė išvadą, kad šiuo atveju nėra nei pažeidimų, nei klaidų.

11

2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras, OL 2002 L 31/1.

GALIMYBĖ SUSIPAŽINTI SU TEISĖS TARNYBOS NUOMONĖMIS

Sprendimo dėl skundo 2371/2003/GG prieš Europos Sąjungos Tarybą santrauka

Taryba atsisakė suteikti leidimą viešai susipažinti su nuomonėmis, kurias parengė teisės tarnyba, remdamasi Reglamento 1049/2001¹² 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje nurodyta išimtimi dėl teisinės pagalbos. Skundo pareiškėjas, tyrinėtojas iš Miuncheno universiteto, šį atsisakymą užginčijo. Jis pareiškė, kad išimtis neturėjo būti taikoma.

Pasak Tarybos, teisės tarnybos nuomonės, jas paviešinus, galėtų skatinti didesnius teisinius ginčus, susijusius su Tarybos teisės aktais. Dėl to kilusios abejonės dėl teisės aktų teisėtumo galėtų pakenkti visuomenės interesams. Tarybos nuomone, vienintelis išimties išaiškinimas – ji taikoma visiems dokumentams, susijusiems su teisine pagalba, todėl skundo pareiškėjo akademiniai interesai nėra pagrindas informacijai atskleisti, kadangi jie nėra viršesni už visuomenės interesus.

Ombudsmenas priminė, kad specialioje ataskaitoje Europos Parlamentui (1542/2000/(PB)SM, 2002 m. gruodžio 12 d.) jis išdėstė požiūrį, kad pateiktos teisinės nuomonės, kurios gali būti naudojamos būsimame teismo procese, yra tapačios keitimuisi dokumentais tarp advokato ir kliento, todėl paprastai, remiantis Reglamento 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies reikalavimais, jos neturėtų būti viešinamos. Ir atvirkščiai, nuomonės, susijusios su teisės projektais, pasibaigus įstatymų leidžiamajam procesui, turėtų būti paviešintos. Išimtį galima taikyti tik tuo atveju, jei institucija gali įrodyti, kad informacijos atskleidimas ypač pakenktų jos sprendimų priėmimo procesui ir kad visuomenės interesus nėra viršesnis.

Kalbėdamas apie šį atvejį, ombudsmenas pažymėjo, kad Taryba nenurodė, jog teisinė nuomonė buvo parengta būsimam teismo procesui. Be to, Taryba nenurodė, kad parengta nuomonė yra susijusi su teisės aktu. Todėl ombudsmenas pateikė rekomendacijos projektą, ragindamas Tarybą persvarstyti sprendimą nesuteikti leidimo susipažinti su atitinkamais dokumentais.

Taryba savo smulkiai išdėstytoje nuomonėje pareiškė, kad ombudsmeno rekomendacijos projekte užginčyta išimčių esmė. Tarybos nuomone, teisinės pagalbos skirstymas į skirtingas kategorijas nenumatyta įstatymų, dirbtinis ir neatsižvelgia į tokios pagalbos paskirtį.

2004 m. lapkričio 23 d. Pirmosios instancijos teismas priėmė sprendimą dėl bylos T-84/03 (*Turco prieš Tarybą*). Savo sprendime teismas padarė išvadą, kad Taryba turėjo teisę nesuteikti leidimo susipažinti su teisinėmis nuomonėmis, kurias parengė teisės tarnyba (plg. visų pirma sprendimo 62 ir 74 straipsnius). Remdamasis šiuo sprendimu ir suteikęs galimybę skundo pareiškėjui pateikti savo pastabas, ombudsmenas baigė bylą išvada, kad šiuo atveju netinkamo administravimo nėra.

3.1.3 Europos Komisija

PAŠALINIMAS IŠ INFORMACINĖS VISUOMENĖS PROJEKTO

Sprendimo dėl skundo 1876/2002/OV prieš Europos Komisiją santrauka

Olandijos konsultacijų įmonė buvo pakviesta dalyvauti konsorciume, sudarytame 5 informacinės visuomenės technologijų programos, kuriai vadovauja Komisijos informacinės visuomenės generalinis direktoratas, projektui įgyvendinti. Iš pradžių palankiai įvertinusi sprendimą dėl įmonės dalyvavimo projekte, vėliau Komisija iš įmonės pareikalavo papildomų finansinių garantijų. Įmonė patenkino reikalavimą, tačiau Komisija, septynis mėnesius jau turėdama įmonės finansinę ataskaitą,

12

2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, OL 2001 L 145/43.

galiausiai nusprendė, kad įmonė negali dalyvauti konsorciume. Šis sprendimas buvo priimtas likus dienai iki datos, kai Komisija turėjo pasirašyti sutartį.

2002 m. spalio 30 d. įmonė pateikė skundą Europos ombudsmenui, kuriame pareiškė, kad Komisija turėtų sumokėti jai 96 000 eurų kompensaciją. Į kompensacijos sumą buvo įtraukta: prarastų pajamų suma, lėktuvo bilieto kelionei į atšauktą posėdį kaina, kurjerių pašto paslaugų kaina, pokalbių telefonu kaina ir užmokestis už laiką bylai parengti.

Savo nuomonėje dėl skundo Komisija pareiškė, kad visi pagrindiniai derybų vilkinimo atvejai buvo susiję su Komisijos leidimu pratęsti terminus, per kuriuos konsorciumas turi pateikti reikalingus teisinius, tarp jų ir skundo pareiškėjo, dokumentus. Komisija taip pat nurodė, kad skundo pareiškėjas nesugebėjo pateikti rangovų reikalaujamų finansinių dokumentų, pavyzdžiui, atitinkamų metų balanso, kurie buvo būtini siekiant įrodyti, jog skundo pareiškėjas turi projektui įgyvendinti reikalingų finansinių išteklių.

Ombudsmenas kruopščiai išnagrinėjo tyrimo metu gautus dokumentus. Jis padarė išvadą, kad faktas, jog Komisija pareikalavo iš skundo pareiškėjo papildomos finansinės informacijos po to, kai jau buvo susipažinusi su prieš septynis su puse mėnesio pateikta finansine ataskaita, yra nepagrįstas vilkinimas ir tinkamo administravimo normų pažeidimas. Todėl 2003 m. birželį ombudsmenas pasiūlė Komisijai sudaryti draugišką susitarimą. Jis patarė Komisijai sumokėti atitinkamo dydžio kompensaciją. Savo antroje nuomonėje Komisija nepateikė jokių naujų dokumentais grįstų įrodymų, kad ji per skundo pareiškėjo nurodytą septynių su puse mėnesių laikotarpį buvo susisiekusi su projekto koordinatoriumi arba su skundo pareiškėju. Todėl 2003 m. lapkritį ombudsmenas pakartotinai parašė Komisijai prašymą dar kartą apsvarstyti jo pasiūlymą sudaryti draugišką susitarimą.

Dėl antro pasiūlymo pateiktoje nuomonėje Komisija pateikė naujų dokumentinių įrodymų, t.y. du elektroninius laiškus. Iš elektroninių laiškų buvo matyti, kad Komisija per septynių su puse mėnesių laikotarpį vis dėlto du kartus susisiekė su projekto vadovu prašydama pateikti papildomą finansinę informaciją, reikalingą užbaigti sutarties sudarymo procedūrą. 2004 m. birželio 17 d. sprendime ombudsmenas nurodė, kad šie nauji įrodymai paneigia jo ankstesnę negalutinę išvadą dėl administravimo pažeidimo fakto, todėl byla gali būti baigta darant išvadą, kad šiuo atveju netinkamo administravimo nėra.

Tačiau ombudsmenas pateikė papildomą pastabą, kurioje pareiškė, kad tikisi, jog ateityje Komisija kartu su pirmąja nuomone dėl skundo pateiks ją pagrindžiančius dokumentus.

Papildoma pastaba

2004 m. rugpjūčio 31 d. laišku Komisija pranešė ombudsmenui, kad nauja įdiegta elektroninė dokumentų tvarkymo sistema užtikrins daug veiksmingesnį visų dokumentų tvarkymą. Visų pirma papildoma elektroninio pašto registracijos programa turėtų sudaryti sąlygas vartotojams tuo pat metu užregistruoti ir tvarkyti savo elektroninius laiškus. Tai sudarys sąlygas Komisijai geriau padėti ombudsmenui kuo skubiau ir veiksmingiau nagrinėti piliečių skundus.

DRAUDIMO DIREKTYVŲ PERKĖLIMAS Į GRAIKIJOS TEISĖS AKTUS

Sprendimo dėl skundo 841/2003/(FA)OV prieš Europos Komisiją santrauka

Graikijos draudimobendrovė *Intersalonika*, be kitų paslaugų, teikė ir transporto paslaugas pacientams. 2001 m. ji pasiskundė Komisijai, kad jos greitosios pagalbos automobiliams ir sraigtasparniams uždrausta vežti pacientus, kadangi tai išimtinė Graikijos nacionalinio greitosios pagalbos centro

(EKAB) teisė. Bendrovė teigė, kad Graikijos institucijos netinkamai perkėlė direktyvas 84/641/EEB¹³ (Pagalbos direktyva) ir 92/49/EEB¹⁴. Komisija pranešė skundo pareiškėjui, kad ji, remdamasi EB sutarties 226¹⁵ straipsniu, pradėjo oficialią pažeidimo nagrinėjimo procedūrą prieš Graikiją, tačiau po to, kai Graikijos įstatymai bus iš dalies pakeisti, pažeidimo nagrinėjimo procedūra bus nutraukta.

2003 m. balandžio mėn. skundo pareiškėjas pateikė skundą Europos ombudsmenui. Jis tvirtino, kad Komisija nesugebėjo užtikrinti, jog Transporto ir Draudimo direktyvos būtų tinkamai perkeltos į Graikijos nacionalinius teisės aktus, visų pirma vertinant Graikijoje dirbančių Graikijos draudimo bendrovių padėtį, palyginti su bendrovėmis iš kitų valstybių narių. Skundo pareiškėjas taip pat nurodė, kad 2001 m. lapkričio mėn. atsakyme Komisija pranešė, kad jokie apribojimai *Air Intersalonika* neturėtų būti taikomi. Komisija pareiškė, jog „yra pagrindo pradėti tyrimą, kad būtų nustatyta, kodėl Graikijos institucijos nepatvirtino paraiškos *Air Intersalonika* darbo licencijai gauti“

Savo nuomonėje dėl skundo Komisija pareiškė, kad pažeidimo procedūra buvo užbaigta 2002 m. kovo mėn., nes atrodė, kad nebėra papildomų kliūčių greitosios pagalbos draudimo bendrovėms. Komisija taip pat nurodė, kad Draudimo direktyvose numatyta minimali sistema, sudaranti sąlygas valstybėms narėms priimti griežtesnes bendrovių, kurioms licenciją suteikė šių valstybių narių institucijos, darbą reglamentuojančias nuostatas.

Savo sprendime ombudsmenas padarė išvadą, kad atsakydama į skundo pareiškėjo laišką dėl atsisakymo suteikti licencijas Komisija pateikė naudingą atitinkamų teisės aktų išaiškinimą. Kalbėdamas apie atsakymo dalį, kurią citavo skundo pareiškėjas, ombudsmenas pažymėjo, kad Komisija manė pateikusi naudingą pastabą. Joje buvo nurodyta, kokių veiksmų galėtų imtis skundo pareiškėjas, o ne pateiktas pažadas, kad veiksmų imsis pati Komisija, tačiau skundo pareiškėjas, rodos, klaidingai suprato šios frazės prasmę, manydamas, kad Komisija pati atliks tyrimus. Nors ombudsmenas pareiškė apgailestavimą, kad Komisija pateikė neaiškias formuluotes, tačiau padarė išvadą, jog šiuo atveju netinkamo administravimo nėra.

2004 m. gegužės mėn. skundo pareiškėjas nusiuntė ombudsmenui laišką, dėkodamas už priimtą sprendimą, iš kurio jis suprato, koku būdu Komisija nagrinėjo jo atvejį, ir buvo papildomai informuotas apie galimybes iš esmės keisti esamą padėtį.

PORTUGALIJOS TEISĖS AKTAI DĖL BULIŲ KOVŲ

Sprendimo dėl skundo 849/2003/JMA prieš Europos Komisiją santrauka

2002 m. rugsėjo mėn. Europos Komisijai buvo pateiktas formalus skundas prieš Portugalijos institucijas. Skundas buvo susijęs su naujai priimtais Portugalijos teisės aktais, įteisinančiais ispaniško tipo bulių kautynes, kurių pabaigoje bulius užmušamas.

Vėliau skundo pareiškėjas gavo Sveikatos ir vartotojų apsaugos generalinio direktorato pranešimą, informuojantį, kad Komisija ketina baigti bylą, nes nėra pakankamo teisinio pagrindo pradėti oficialią pažeidimo nagrinėjimo procedūrą prieš Portugalijos institucijas.

¹³ 1984 m. gruodžio 10 d. Tarybos direktyva 84/641/EEB, iš dalies keičianti, pirmiausia dėl pagalbos turistams, pirmąją Tarybos direktyvą (73/239/EEB) dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginio draudimo, išskyrus gyvybės draudimą, veiklos pradėjimu ir vykdymu, derinimo, OL 1984 L 339/21.

¹⁴ 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva 92/49/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu draudimu, išskyrus gyvybės draudimą, derinimo, iš dalies keičianti direktyvas 73/239/EEB ir 88/357/EEB (trečioji ne gyvybės draudimo direktyva), OL 1992 L 228/1.

¹⁵ EB sutarties 226 straipsnis suteikia Komisijai teisę pradėti oficialią pažeidimo nagrinėjimo procedūrą prieš valstybes nares, pažeidusias Bendrijos įstatymus. Bet kas gali pateikti skundą (skundas, remiantis 226 straipsniu) Komisijai dėl bet kurios valstybės narės priemonių arba administracinės praktikos, kurią jis(ji) laiko nesiderinančia su Bendrijos įstatymais.

Savo skunde ombudsmenui skundo pareiškėjas nurodė, kad Komisija, priėmusi sprendimą nutraukti jo skundo nagrinėjimą, nepakankamai atsižvelgė į galiojančias Europos Sąjungos taisykles, visų pirma į Direktyvą 93/119/EB¹⁶ dėl gyvūnų apsaugos juos skerdžiant arba užmušant.

Komisija pareiškė, kad ji kruopščiai ištyrė skundą. Remdamasi šiuo tyrimu, ji padarė išvadą, jog skundo pareiškėjo teiginiai nebuvo pakankamai pagrįsti, kad Komisija, remdamasi EB sutarties 226¹⁷ straipsniu, galėtų pradėti oficialią pažeidimo nagrinėjimo procedūrą prieš Portugaliją. Ji pareiškė labai abejojanti, ar Sutarties 33 protokola, apibrėžiantį gyvūnų apsaugą ir tinkamas gyvenimo sąlygas, galima būtų taikyti bulių kautynėms, kurios, kaip spektaklis arba pramoga, nepatenka į minėto protokolo taikymo sritį. Be to, Komisija pažymėjo, kad Tarybos direktyva 93/119/EB netaikoma gyvūnams, užmuštiesiems kultūros arba sporto renginių metu.

Ombudsmenas nusprendė, kad Komisijos sprendimas nepradėti oficialios pažeidimo procedūros ir nutraukti formalaus skundo, kurį pateikė skundo pareiškėjas, tyrimą, iš esmės buvo pagrįstas.

Tačiau ombudsmenas pažymėjo, kad Komisijos laiške skundo pareiškėjui, kuriame ji nurodė ketinimą baigti bylą, jam nebuvo suteikta galimybė pateikti savo pastabas. Ombudsmenas priminė Komisijos pranešimą dėl „skundų, susijusių su 226¹⁸ straipsniu“. Jame numatyta, kad Komisijai ketinant pasiūlyti toliau skundo nebenagrinėti ji apie tai laišku iš anksto praneša skundo pareiškėjui. Laiške turi būti nurodytos priežastys, dėl kurių Komisija siūlo baigti bylą, ir pasiūlyta skundo pareiškėjui per keturias savaites pateikti savo pastabas. Savo nuomonėje Komisija apgailestavo, kad ji to nepadarė, ir pasiūlė skundo pareiškėjui pateikti papildomas pastabas, kurias jis norėjo padaryti anksčiau.

LEIDIMAS SUSIPAŽINTI SU EUROPOS EKONOMINĖS ERDVĖS JUNG TINIO KOMITETO PRANEŠIMO PROJEKTU

Sprendimo dėl skundo 900/2003/(IJH)TN prieš Europos Komisiją santrauka

Polyelectrolyte Producers Group pateikė skundą dėl Komisijos atsisakymo, remiantis Reglamentu 1049/2001¹⁹, suteikti leidimą susipažinti EEE (Europos ekonominė erdvė) jungtinio komiteto pranešimu, susijusiu su EEE susitarimu.

Skundo pareiškėjas pareiškė, kad: teisinis pagrindas, kuriuo remdamasi Komisija atsisakė suteikti leidimą, t.y. Reglamento 4 straipsnio 1 dalies a punkto nuostata dėl viešojo intereso apsaugos pažeidimo dėl tarptautinių santykių prieštaravo EFTA (Europos laisvosios prekybos asociacijos) sekretoriato pagrindiniams argumentams, kurie buvo pagrįsti 4 straipsnio 3 dalies nuostata dėl galimos žalos institucijos sprendimų priėmimo procesui; Komisija nesugebėjo paaiškinti, koku būdu dokumento paskelbimas galėtų žymiai pakenkti deryboms ir sprendimų priėmimo procesui, susijusiems su EEE susitarimu; ji neinformavo skundo pareiškėjo, kad galima prašyti dokumento kopijos iš trečiosios šalies autoriaus; ji neteisingai įvertino pavojų ir pažeidė teises; Komisija laikėsi klaidingos nuomonės, kad dokumentą parengė EFTA sekretoriatas; nuomonė, kad autorius – EFTA sekretoriatas, sprendžiant klausimą dėl leidimo susipažinti su dokumentu, sukėlė interesų konfliktą, kadangi EFTA sekretoriatas dalyvavo nukrypstančių nuostatų, susijusių su Bendrijos teisės aktais, kūrimo procese; galiausiai Komisija pažeidė skundo pareiškėjo teisę į gynybą.

¹⁶ 1993 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyva 93/119/EB dėl gyvūnų apsaugos juos skerdžiant arba užmušant, OL 1993 L 340/21.

¹⁷ EB sutarties 226 straipsnis suteikia Komisijai teisę pradėti oficialią pažeidimo procedūrą prieš valstybes nares, pažeidusias Bendrijos įstatymus. Bet kas gali pateikti skundą (skundas, remiantis 226 straipsniu) Komisijai prieš bet kurios valstybės narės priemones arba administracinę praktiką, kurią jis(ji) laiko nesiderinančia su Bendrijos įstatymais.

¹⁸ Komisijos pranešimas Europos Parlamentui ir Europos ombudsmenui dėl santykių su skundo pareiškėju, nagrinėjant Bendrijos įstatymų pažeidimus (COM/2002/0141 galutinis); OL 2002 C 244/5.

¹⁹ 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, OL 2001 L 145/43.

Dėl visų kaltinimų Komisija ombudsmenui išsamų pateikė atsakymą, kurį jis kruopščiai išnagrinėjo. Jo nuomone, kadangi EFTA sekretoriato nurodytos priežastys buvo panašios į 4 straipsnio 3 dalies nuostatos formuluotę, tai neprieštaravo teisiniam pagrindui, kuriuo rėmėsi Komisija. Ombudsmenas nerado taisyklės arba nuostatos, įpareigojančios instituciją pranešti paraiškos teikėjui, kad jis leidimo susipažinti su dokumentu kreiptųsi į autorių. Jis nenustatė teisių pažeidimo fakto, pažymėdamas, kad, remiantis 4 straipsnio 1 dalies nuostata, Bendrijos įstatymų leidėjas nurodė, jog atvejais, kai atskleidžiant dokumentą dėl tarptautinių santykių būtų pažeistas viešasis interesas, tarptautinis interesas turi viršenybę bet kokių visuomenės interesų atžvilgiu. Ombudsmenas nusprendė, kad Komisijos paaiškinimas dėl autorystės atitinka EEE susitarimo teisinės nuostatas. Jis nerado įrodymų, kuriais remiantis galima būtų daryti išvadą, kad Komisijos sprendimui trūko objektyvumo, be to, jis nerado taisyklės arba nuostatos, įpareigojančios Komisiją suteikti skundo pareiškėjui galimybę išreikšti savo poziciją dėl EEE jungtinio komiteto sprendimo.

Ombudsmenas pabrėžė, kad 4 straipsnio 1 dalyje nurodytos išimtys apibrėžia atvejus, kai viešasis interesas neturi viršenybės nagrinėjant klausimą dėl informacijos atskleidimo, todėl ypač svarbu, kad ši straipsnį taikančios institucijos aiškiai išaiškintų priežastis, dėl kurių išimtis yra taikoma. Ombudsmenas pareiškė, kad Komisija taip ir padarė.

Remdamasis anksčiau aprašytos analizės rezultatais, jis baigė bylą padarydamas išvadą, jog šiuo atveju netinkamo administravimo nėra.

LEIDIMAS SUSIPAŽINTI SU PASAULINĖS PREKYBOS ORGANIZACIJOS DERYBŲ DOKUMENTAIS

Sprendimo dėl skundo 1286/2003/JMA prieš Europos Komisiją santrauka

2003 m. vasario mėn. „Žemės draugai“ („Friends of the Earth“ (FoE)) parašė Komisijos generaliniam sekretoriui prašymą leisti susipažinti su keliais dokumentais, susijusiais su tebevykstančiomis Pasaulinės prekybos organizacijos (PPO) derybomis pagal Doha vystymosi darbotvarkę dėl prekybos paslaugų.

2003 balandžio mėn. Komisija atsisakė suteikti leidimą susipažinti su dokumentais, motyvuodama tuo, kad atskleidžiant šiuos dokumentus tarptautiniai santykiai turi viršenybę viešojo intereso atžvilgiu, kaip nurodyta Reglamento 1049/2001²⁰ 4 straipsnio 1 dalies a punkte.

Savo skunde ombudsmenui FoE pareiškė, kad Komisija nesugebėjo (i) įrodyti, kad atskleidžiant šiuos dokumentus būtų pažeistas viešasis interesas, (ii) pagrįsti derybų pobūdį ir (iii) tinkamai įvertinti pavojaus.

Savo nuomonėje dėl skundo Komisija pareiškė, kad ji reikiamai išnagrinėjo skundo pareiškėjo prašymą leisti susipažinti su dokumentais tiek pradinėje stadijoje, tiek ir sprendimo priėmimo stadijoje. Institucija manė, kad jos tarnybos nesuklydo šiuo atveju taikydamos nuostatą dėl viešojo intereso viršenybės tarptautinių santykių atžvilgiu.

Savo sprendime ombudsmenas pažymėjo, kad PPO įprastinis derybų būdas pagal tradiciją apėmė ir konfidencialų derybų šalių keitimąsi pasiūlymais ir kontrapasiūlymais. Atsižvelgiant į tai, atskleisti dokumentus trečiosioms šalims buvo uždrausta, kadangi tai galėtų pakenkti deryboms. Todėl ombudsmenas pareiškė, kad nėra pagrindo teigti, jog Komisijos sprendimas, kad atskleidžiant šiuos dokumentus nukentėtų viešasis interesas tarptautinių santykių atžvilgiu, buvo nepagrįstas. Ombudsmenas pažymėjo, kad Bendrijos įstatymų leidėjas nurodė, jog atvejais, kai atskleidžiant dokumentą nukentėtų viešasis interesas tarptautinių santykių atžvilgiu, šis interesas turi viršenybę bet kokių visuomenės interesų atžvilgiu. Ombudsmenas nemano, kad skundo pareiškėjo argumentas, kad Komisija nesugebėjo tinkamai įvertinti pavojaus, buvo pagrįstas.

20

2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, OL 2001 L 145/43.

Nors ir nenustatęs, kad Komisija būtų padariusi administravimo pažeidimą, ombudsmenas tačiau pareiškė papildomą pastabą. Jis nutarė, kad net tuo atveju, kai dėl PPO derybų pobūdžio įvesti apribojimai viešai susipažinti su dokumentais yra priimtini teisiniu požiūriu, Komisija turėtų atsižvelgti į daugelio piliečių lūkesčius, kad šioje svarbioje politikos srityje būtų daugiau skaidrumo ir atvirumo. Tai visų pirma susiję su PPO gairių ir procedūrų, skirtų deryboms dėl prekybos paslaugų, skaidrumo svarba. Neįmanoma užtikrinti skaidrumo visiškai uždraudžiant viešai susipažinti su informacija. Ombudsmenas pažymėjo, kad Komisijai patartina apsvarstyti papildomas priemones, kurios galėtų padaryti šias derybas atviresnes ir skaidresnes piliečiams ir palengvintų galimybę viešai susipažinti su derybų šalių korespondencija.

LEIDIMAS SUSIPAŽINTI SU MAISTO IR VETERINARIJOS TARNYBOS ATASKAITA DĖL RUMUNIJOS

Sprendimo dėl skundo 1304/2003/(ADB)PB prieš Europos Komisiją santrauka

Skundo pareiškėja, Vokietijos gyvūnų teisių gynimo organizacijos ikūrėja, pateikė prašymą leisti susipažinti su Komisijos maisto ir veterinarijos tarnybos delegacijos vizito į Rumuniją ataskaita. Komisija leido jai susipažinti su ataskaitos dalimis, susijusiomis su eksporto priežiūra, tačiau nesuteikė leidimo susipažinti su ataskaitos dalimis, susijusiomis su Rumunijos ir ES derybomis dėl Rumunijos stojimo į ES. Komisija pagrindė atsisakymą Reglamento 1049/2001²¹ 4 straipsnio 1 dalies a punkto trečia įtrauka (tarptautiniai santykiai).

Skundo pareiškėja kreipėsi į ombudsmeną, pareikšdama, kad Komisija nepagrįstai nesuteikė jai leidimo susipažinti su visa delegacijos ataskaita. Ji pareiškė, kad pirminis delegacijos tikslas ir buvo susijęs su „eksporto“ klausimais ir nurodė, kad „eksporto“ ataskaitos buvo visuomet skelbiamos.

Komisija nepakeitė savo sprendimo nesuteikti leidimo susipažinti su ataskaitos dalimis, susijusiomis su derybomis dėl stojimo. Ji nurodė, kad ataskaitos nebus paskelbtos. Ji nurodė, kad patikrinimas Rumunijoje buvo atliktas laikantis savanoriškumo principo ir žinant, kad patikrinimo ataskaitos nebus skelbiamos. Informacijos dėl išvadų, susijusių su Rumunijos pažanga derinant prie ES maisto saugos ir gyvūnų tinkamų gyvenimo sąlygų standartų, atskleidimas trukdys derybomis dėl stojimo ir smarkiai paveiks Komisijos santykius su Rumunijos institucijomis. Tai sukeltų pavojų jų pasiryžimui pritarti šiems patikrinimams ir bendradarbiauti su Komisija. Be to, informacijos atskleidimas gali duoti priešingų rezultatų, kadangi tai varžytų kitus Maisto ir veterinarijos tarnybos vizitus, susijusius su pasirengimu stojimui.

Ombudsmenas nusprendė, kad Komisija turėjo teisę taikyti išimtį ir nesuteikti leidimo susipažinti su tam tikromis ataskaitos dalimis. Ombudsmenas taip pat pareiškė papildomą pastabą. Jis teigė, kad ateityje būtų naudinga, kiek tai įmanoma, atskirai fiksuoti neslapta ir slaptą informaciją. Tai visų pirma supaprastintų leidimo susipažinti su dalimi dokumentacijos suteikimo procedūrą.

Papildoma pastaba

Vėliau Komisija pranešė ombudsmenui, kad įgyvendinant Reglamentą 1049/2001, imta aiškiau atskirti neslapta ir slaptą dokumentaciją, visų pirma skyriuose, kurie dažniausiai gauna prašymus leisti susipažinti su jų dokumentais. Kalbėdama apie Maisto ir veterinarijos tarnybą, Komisija nurodė, kad tarnyba paprastai rengia dviejų atskirų rūšių ataskaitas, susijusias su skirtingais patikrinimais, kuriuos ji atlieka valstybėse kandidatėse. Su eksporto klausimais susijusių patikrinimų ataskaitos reguliariai skelbiamos internete, o ataskaitos, susijusios su derybomis dėl stojimo, laikomos konfidencialiomis. Tačiau jei patikrinimo, susijusio su derybomis dėl stojimo, metu aptinkama su eksporto sektoriumi susijusių problemų, šiais klausimais parengiama ir paskelbiama internete atskira ataskaita.

²¹

2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, OL 2001 L 145/43.

LEIDIMAS SUSIPAŽINTI SU EUROPOS SOCIALINIO FONDO PATIKRINIMO ATASKAITA

Sprendimo dėl skundo 1481/2003/OV prieš Europos Komisiją santrauka

Belgijos pelno nesiekianti organizacija, remdamasi Reglamentu 1049/2001²², pateikė Komisijai paraišką prašydama suteikti jai leidimą susipažinti su visais dokumentais, susijusiais su Europos socialinio fondo (ESF) Flamandijos regione atliktu patikrinimu dėl 3 tikslų programos 3 prioriteto įgyvendinimo. Remdamasi reglamento 4 straipsnio 2 dalies trečia įtrauka, Komisija atsisakė suteikti leidimą susipažinti su dokumentais, kadangi jie buvo susiję su ES fondo išmokų panaudojimo projekto, dėl kurio kilo ginčas su valstybe nare, patikrinimo ataskaita. Komisijos generalinis sekretoriatas taip pat atmetė skundo pareiškėjo patvirtintą prašymą ir padarė išvadą, kad nėra viešojo intereso atskleisti reikalaujamą dokumentą, nes skundo pareiškėjo interesas yra privataus pobūdžio.

2003 m. liepos mėn. skundo pareiškėjas pateikė skundą Europos ombudsmenui, kuriame teigė, kad Komisija turėtų leisti susipažinti su reikalaujamais dokumentais.

Savo nuomonėje dėl skundo Komisija nurodė, kad skundo pareiškėjui jau buvo pateiktos patikrinimo ataskaitos ištraukos, susijusios su jo projektu. Ataskaitos dalys, su kuriomis susipažinti jam nebuvo leista, nėra susijusios su skundo pareiškėjo įgyvendinamu projektu, nes jose pateikiamos kitų projektų ir Flamandijos ESF agentūros centrinės valdybos audito ataskaitos. Kalbėdama apie atsisakymą suteikti leidimą susipažinti su visa ataskaita, Komisija pareiškė, kad paskelbus ataskaitos informaciją būtų pakenkta dabar atliekamam tyrimui, nes būtų atskleistos negalutinės Komisijos inspektorių išvados, dėl kurių savo nuomonės dar nepareiškė patikrintosios šalys. Komisijos nuomonė buvo nusiųsta skundo pareiškėjui, kuris nepateikė jokių pastabų.

Savo sprendime ombudsmenas pažymėjo, kad reikalaujama ataskaita buvo aiškiai susijusi su inspekcijomis, tyrimais ir auditu, kaip nurodyta Reglamento 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje. Jis nurodė, kad 2003 m. kovo mėn., kai skundo pareiškėjas pateikė paraišką su prašymu leisti susipažinti su patikrinimo ataskaita, Komisija kartu su Flamandijos ESF agentūra vis dar tęsė patikrinimą Reglamento 1260/1999²³ 38 straipsnyje nustatyta tvarka. Komisija, remdamasi Flamandijos ESF agentūros atsakymu, turėjo nuspręsti, ar bus daromos finansinės pataisos, kaip apibrėžta Reglamento 448/2001²⁴ 4 straipsnyje. Taigi Komisija pagrįstai galėjo nuspręsti, kad atskleidus kitose ataskaitos dalyse pateiktą informaciją būtų pakenkta tyrimo tikslui. Šiomis aplinkybėmis Komisija, remdamasi Bendrijos teismų precedentų teise, Reglamento 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje nustatyta tvarka turėjo teisę nesuteikti leidimo susipažinti su atitinkamais dokumentais, nebent atskleisti informaciją būtų reikėję dėl svarbaus viešojo intereso. Ombudsmenas pareiškė, kad skundo pareiškėjas tinkamai neįrodė, kad esama tokių interesų, dėl kurių reikėtų atskleisti kitose ataskaitos dalyse pateiktą informaciją. Buvo padaryta išvada, jog šiuo atveju netinkamo administravimo nėra.

LEONARDO DA VINCI PROGRAMA

Sprendimo dėl skundo 221/2004/GG prieš Europos Komisiją santrauka

Konsultantas iš Vokietijos atsiliepė į Europos Komisijos kvietimą teikti pasiūlymus dėl *Leonardo da Vinci* programos, kuri buvo sukurta skatinti diegti naujoves mokymosi visą gyvenimą srityje.

²² 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, OL 2001 L 145/43.

²³ 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1260/1999, nustatantis bendrąsias nuostatas dėl struktūrinių fondų, OL 1999 L 161/1.

²⁴ 2001 m. kovo 2 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 448/2001, nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/1999 įgyvendinimo taisykles dėl iš struktūrinių fondų suteiktos paramos finansinių koregavimų atlikimo tvarkos, OL 2001 L 64/13.

Komisija pranešė jam, kad ji negali priimti jo pirminio pasiūlymo, nes jis buvo atsiųstas praėjus nustatytam terminui. Skundo pareiškėjas užginčijo šį sprendimą pareiškdamas, kad jis nepraleido nustatyto termino, kadangi išsiuntė pirminį pasiūlymą registruotu paštu dieną prieš baigiantis terminui teikti pasiūlymus. Jis pareikalavo, kad Komisija pripažintų, jog jo projektas buvo pateiktas laiku; kitu atveju jis kreipsis į teismą.

Tą pačią dieną skundo pareiškėjas išsiuntė šio laiško kopiją ombudsmenui prašydamas ištirti šį klausimą. Ombudsmenas atmetė šį prašymą (skundas 33/2004/GG), kadangi buvo akivaizdu, kad Komisija dar neturėjo pakankamai laiko šį atvejį išnagrinėti. Po trijų savaičių skundo pareiškėjas pranešė ombudsmenui, kad norėtų pakartotinai pateikti skundą. Šis laiškas buvo užregistruotas kaip naujas skundas, kuris, ombudsmeno nuomone, buvo priimtinas, jei skundo pareiškėjas iki to laiko dar nebuvo gavęs atsakymo.

Savo nuomonėje dėl skundo Komisija pripažino, kad atlikus pakartotinį patikrinimą paaiškėjo, jog skundo pareiškėjas yra teisus. Ant laiško buvo užklijuoti trys pašto ženklai. Vieno iš jų žyma, kuria remdamasi Komisija priėmė savo sprendimą dėl termino praleidimo, buvo regioninio pašto paskirstymo punkto spaudas, o ne tikrasis pašto tarnybos spaudas. Todėl Komisija paruošė „pranešimą apie išimtį“, kuriuo remiantis skundo pareiškėjo pirminis pasiūlymas buvo priimtas ir jam pasiūlyta pateikti visą pasiūlymą.

Tačiau skundo pareiškėjas nepritarė šiam sprendimui motyvuodamas tuo, kad jam nebuvo suteikta tiek pat dienų pasiūlymui pateikti, kaip kitiems pasirinktiems konkurso dalyviams. Komisija pripažino, kad tai buvo nukrypimas nuo vienodų sąlygų taikymo principo ir paruošė naują papildomą „pranešimą apie išimtį“, kuriame suteikė skundo pareiškėjui tiek pat dienų visam pasiūlymui pateikti.

Skundo pareiškėjas tam pritarė. Kartu jis nurodė, kad jam nepalankus sprendimas buvo pakeistas tik po antrojo skundo. Be to, jis pareiškė, kad jam nebuvo suteikta galimybė susipažinti su tokiu pat kiekiu informacijos, kaip kitiems konkurso dalyviams.

Ombudsmenas pareiškė, kad Komisija, siekdama ištaisyti įvykusią klaidą, veikė greitai ir konstruktyviai. Kalbėdamas apie nurodytą Komisijos nesugebėjimą pateikti skundo pareiškėjui informacijos, ombudsmenas pareiškė, kad tai buvo naujas kaltinimas, kurio skundo pareiškėjas dar nebuvo pateikęs Komisijai. Jis pažymėjo, kad skundo pareiškėjas gali pateikti dar vieną skundą, jei šis informacijos stygius, jo manymu, neišvengiamai paveiktų Komisijos sprendimą dėl jo viso pasiūlymo. Apibendrinamas pirmąjį skundą, ombudsmenas padarė išvadą, kad šiuo atveju netinkamo administravimo nėra.

„EUROPEAID“ PROJEKTO ATRANKOS PROCEDŪRA

Sprendimo dėl skundo 326/2004/IP prieš Europos Komisiją santrauka

Trijų įmonių konsorciumas atsiliepė į 2003 m. spalio mėn. Komisijos paskelbtą kvietimą dalyvauti „EuropeAid“ projekte. Konsorciumas nebuvo įtrauktas į galimų pareiškėjų sąrašą, kadangi, pasak Komisijos, jis nesugebėjo pateikti visų reikalingų dokumentų, nurodytų Praktinio vadovo 2.3.3 skirsnyje. Savo skunde ombudsmenui skundo pareiškėjas teigė, kad Komisija padarė klaidą ir neįtraukė konsorciumo į galimų pareiškėjų sąrašą bei neatsakė į jo 2004 m. sausio 9 d. laišką. Skundo pareiškėjas reikalavo, kad Komisija persvarstytų savo sprendimą neįtraukti konsorciumo į galimų pareiškėjų sąrašą ir tinkamai išaiškintų Praktinio vadovo turinį, kad ateityje būtų galima išvengti jo interpretavimo problemų.

Iš tyrimo metu gautos informacijos matyti, kad skundo pareiškėjas nepateikė Komisijai visų reikalingų dokumentų, nurodytų Praktinio vadovo 2.3.3 skirsnyje. Todėl ombudsmenas padarė išvadą, kad Komisija tinkamai paaiškino priežastis, dėl kurių konsorciumas nebuvo įtrauktas į galimų pareiškėjų sąrašą. Kalbėdama apie pareikštą kaltinimą dėl Komisijos nesugebėjimo atsakyti į skundo pareiškėjo laišką, institucija pripažino, kad laiško nagrinėjimas buvo uždelstas, ir už

tai atsiprašė. Ombudsmenas pareiškė, kad pagal Komisijos tinkamo administravimo kodeksą²⁵ atsakymas į Komisijai pateiktą laišką turi būti išsiųstas per penkiolika darbo dienų nuo jo gavimo dienos. Šiuo atveju Komisija nesilaikė savo pačios taisyklių. Kadangi Komisija šiuo metu atsakė į skundo pareiškėjo laišką ir atsiprašė už delsimą, ombudsmenas nusprendė, kad papildomų tyrimų nereikia.

Kalbėdamas apie skundo pareiškėjo pirmąjį kaltinimą, ombudsmenas pareiškė, kad Komisija tinkamai paaiškino priežastis, dėl kurių konsorciumas nebuvo įtrauktas į galimų pareiškėjų sąrašą, todėl šio klausimo papildomai nagrinėti nereikia. Kalbėdamas apie skundo pareiškėjo antrąjį kaltinimą, ombudsmenas padarė išvadą, kad nėra pagrindo teigti, jog Praktinio vadovo 2.3.3 skirsnio turinys nėra aiškus, be to, Komisija pateikė tinkamą šių taisyklių išaiškinimą.

PAREIŠKIMAS DĖL NETINKAMO SKUNDŲ DĖL PAŽEIDIMŲ NAGRINĖJIMO

Sprendimo dėl skundo 480/2004/TN prieš Europos Komisiją santrauka

Lecturers' Employment Advice and Action Fellowship (LEAF) draugija pateikė ombudsmenui skundą dėl Komisijos netinkamo administravimo nagrinėjant du 226²⁶ straipsnio skundus. LEAF pareiškė, kad, be kitų dalykų, Komisija visiškai nekreipė dėmesio į skundų rimtumą ir nesugebėjo užtikrinti Įgytų teisių direktyvoje (77/187/EEB²⁷) numatytos apsaugos.

Ombudsmenas nurodė, kad LEAF 226 straipsnio skunduose Komisijai buvo pareikšta, kad Jungtinė Karalystė nesugebėjo tinkamai įgyvendinti Įgytų teisių direktyvos. Ombudsmenas nusprendė, kad Komisija pateikė aiškus ir pagrįstas savo sprendimo nepradėti oficialios pažeidimo procedūros prieš Jungtinę Karalystę priežastis.

Atsakydamas į konkretų pareiškėjo skunde Komisijai pateiktą kaltinimą, susijusį su Jungtinės Karalystės nacionalinio teismo sprendimu šiuo klausimu, ombudsmenas nurodė Komisijos argumentą, kad 226 straipsnio procedūra nėra papildomų apeliacinių skundų arba nacionalinių teismų sprendimų peržiūros priemonė. Ombudsmenas turėjo omenyje, kad LEAF nepasinaudojo teise pateikti apeliacinį skundą nacionaliniam teismui, kuris būtų toliau nagrinėjęs šį klausimą. Todėl jis pareiškė, kad Komisija pagrįstai priėmė sprendimą nepradėti oficialios pažeidimo procedūros prieš Jungtinę Karalystę dėl šio kaltinimo.

Išnagrinėjęs visus LEAF argumentus, ombudsmenas padarė išvadą, jog Komisija, nagrinėdama du 226 straipsnio skundus, nepadarė administravimo pažeidimo. Jis pripažino, kad Komisija šiuo klausimu pateikė tinkamus išsamius paaiškinimus, tačiau padarė išvadą, jog ji skundo pareiškėjui turėjo daug paprasčiau ir suprantamiau paaiškinti esmines sprendimo nutraukti dviejų 226 straipsnio skundų nagrinėjimą priežastis. Todėl ombudsmenas nusprendė, kad būtina pareikšti šią papildomą pastabą:

Atsižvelgdamas į būtinybę palaikyti gerus piliečių ir Komisijos santykius, ombudsmenas siūlo Komisijai ateityje kuo paprasčiau ir suprantamiau aiškinti priežastis, kodėl nuspręsta baigti nagrinėti skundus, patenkančius į 226 straipsnio taikymo sritį.

²⁵ OL 2000 L 308 pp. 26-34.

²⁶ EB sutarties 226 straipsnis suteikia Komisijai teisę pradėti oficialią pažeidimo procedūrą prieš valstybes nares, pažeidusias Bendrijos įstatymus. Bet kas gali pateikti skundą (skundas, remiantis 226 straipsniu) Komisijai prieš bet kurios valstybės narės priemones arba administracinę praktiką, kurią jis(ji) laiko nesiderinančia su Bendrijos įstatymais.

²⁷ 1977 m. vasario 14 d. Tarybos direktyva 77/187/EEB dėl valstybių narių įstatymų, skirtų darbuotojų teisių apsaugai įmonių, verslo ar verslo dalių perdavimo atveju, suderinimo, OL 1977 L 61/26.

LEIDIMAS SUSIPAŽINTI SU VOKIETIJOS BIUDŽETO BŪKLĖS ĮVERTINIMU

Sprendimo dėl skundo 1044/2004/GG prieš Europos Komisiją santrauka

Mokslininkas, dirbantis Briuselyje, Europos politikos studijų centre (CEPS), pateikė paraišką leisti jam susipažinti su Komisijos dokumentu, susijusiu su Europos stabilumo ir augimo paktu. Minėtas dokumentas buvo Komisijos rekomendacija dėl Tarybos sprendimo įspėti Vokietiją imtis atitinkamų priemonių pernelyg dideliame biudžeto deficitui sumažinti. Komisija atmetė prašymą leisti susipažinti su dokumentu motyvuodama tuo, kad informacijos atskleidimas pakenks Vokietijos ekonominės ir finansų politikos apsaugai. Ji taip pat nurodė galimybę susipažinti su dokumento dalimi.

Savo skunde ombudsmenui skundo pareiškėjas užginčijo atsisakymą suteikti leidimą nurodydamas, kad jam, kaip mokslininkui, nagrinėjančiam ekonomikos ir institucijų vystymąsi Europos mastu, būtina susipažinti su visais svarbiais informacijos šaltiniais. Jis pareiškė, kad Komisija savo rekomendacijos turinį paskelbė pranešime spaudai ir, jei rekomendacijoje nėra kokios nors papildomos informacijos, jam neaišku, kodėl ji negalėtų būti atskleista. Jei rekomendacijoje vis dėlto pateikta kita – žymiai nepalankesnė – informacija apie Vokietijos valstybinius finansus, tuomet Komisija nuslėpė bendros visuomeninės svarbos informaciją ir galbūt sąmoningai klaidingai informavo visuomenę.

Savo nuomonėje dėl skundo Komisija pareiškė, kad visi finansiniai ir ekonominiai duomenys, kuriuos ji nagrinėjo savo rekomendacijoje, jau buvo pateikti visuomenei jos pranešime spaudai ir kad techninis stabilumo ir sanglaudos programų įvertinimas buvo pateiktas internete. Pati rekomendacija paskelbta nebuvo, siekiant garantuoti Komisijos argumentacijos šiuo jautriu klausimu konfidencialumą. Rekomendacijos aiškinamajame tekste buvo pateiktas pačios Komisijos parengtas Vokietijos biudžeto būklės įvertinimas. Komisija pareiškė, kad visos rekomendacijos paskelbimas galėtų neigiamai paveikti finansų rinkas ir trukdyti biudžeto konsolidacijai. Tai savo ruožtu galėtų neigiamai paveikti Vokietijos ekonominę ir finansų politiką. Be to, Komisija pareiškė, kad nuo visuomenės nebuvo nuslėpta jokia susijusi informacija apie makroekonomiką, taip pat nebuvo pažeisti skundo pareiškėjo teisėti moksliniai interesai.

Ombudsmenas pažymėjo, kad pats rekomendacijos faktas, jog Vokietija įspėta imtis atitinkamų priemonių pernelyg dideliame biudžeto deficitui sumažinti, neišvengiamai paveiks finansų rinkas. Tačiau jis pareiškė, kad Komisijos požiūris, jog atskleidus rekomendacijoje pateiktus argumentus galėtų kilti neigiamų pasekmių, nėra nepagrįstas. Jis taip pat pažymėjo, kad Komisija numatė galimybę susipažinti su dokumento dalimi, bet skundo pareiškėjas šio klausimo savo skunde nepaminėjo, taigi šio klausimo nagrinėti nereikia. Remdamasis tyrimo rezultatais, ombudsmenas padarė išvadą, jog Komisija nepadarė administravimo pažeidimo.

3.1.4 Europos personalo atrankos tarnyba

PAREIŠKIMAS DĖL NEPAKANKAMO ATRANKOS TVARKOS IŠAIŠKINIMO

Sprendimo dėl skundo 1110/2003/ELB prieš Europos personalo atrankos tarnybą santrauka

Skundo pareiškėja buvo pašalinta iš konkurso COM/A/3/02, kadangi per parengtinės atrankos testą nesurinko pakankamai balų. Ji užginčijo Atrankos tarybos atsakymą dėl trijų klausimų. Ji pareiškė, kad Europos personalo atrankos tarnyba (EPSO) nepateikė jai pagrįsto teisingų atsakymų į testo klausimus paaiškinimo.

Pasak EPSO, Atrankos taryba, prieš priimdama sprendimą klausimus patvirtinti, kruopščiai ir sąžiningai išnagrinėjo skundo pareiškėjos pastabas dėl testo klausimų bei klausimų turinį ir žodžių tvarką.

Ombudsmenas pažymėjo, kad skundo pareiškėjai buvo praneštas balas, kurį ji gavo, pateikta testo kopija, taip pat jai buvo pranešta, kokius atsakymus į testo klausimus Atrankos taryba laiko teisingais. Ombudsmenas taip pat pažymėjo, kad skundo pareiškėja nepritarė Atrankos tarybos požiūriui dėl teisingų atsakymų į testo klausimus. Tačiau ombudsmenas priminė, kad pranešimas apie už įvairius testus gautus balus, remiantis precedentų teise²⁸, yra pagrįstas analogišku priešasčių išdėstymu kaip ir Atrankos tarybos sprendimas. Be to, ombudsmenas nusprendė, kad skundo pareiškėja tyrimo metu nepateikė įrodymų, kurie būtų patvirtinę teiginį, jog Atrankos taryba, įvertindama atsakymų į testo klausimus teisingumą, veikė nepagrįstai arba kaip kitaip peržengė savo įgaliojimų ribas. Ombudsmenas padarė išvadą, kad šiuo atveju netinkamo administravimo nėra.

3.2 ATVEJAI, KURIUOS IŠSPRENDĖ INSTITUCIJA

3.2.1 Europos Parlamentas

ATRANKOS TARYBOS SPRENDIMAS DĖL PARAIŠKOS

Sprendimo dėl skundo 1600/2003/ADB prieš Europos Parlamentą santrauka

Policininkas iš Italijos pateikė paraišką dalyvauti atvirame konkurse PE/22/D²⁹, skirtame kvalifikuotiems bendrojo saugumo sritį išmanantiems darbuotojams įdarbinti. Jo paraiška buvo atmesta, Atrankos tarybai nusprendus, kad jis neturi reikalaujamos trejų metų darbo patirties viešojo arba bendrojo saugumo sektoriuose. Kandidatas du kartus kreipėsi į Parlamentą nurodydamas, kad jo penkerių metų policininko darbo stažas turėtų tenkinti sąlygą, nurodytą pranešime apie konkursą. Negavęs atsakymo iš Parlamento, skundo pareiškėjas pateikė ombudsmenui skundą dėl pašalinimo iš atviro konkurso.

Parlamentas pranešė ombudsmenui, kad netrukus po to, kai jis pradėjo tyrimą, Atrankos taryba pakartotinai apsvarstė skundo pareiškėjo paraišką ir nusprendė leisti jam dalyvauti kitoje atrankos pakopoje.

Ombudsmeno tarnybos susisiekė su skundo pareiškėju, kuris pareiškė, kad Parlamento sprendimas jį visiškai patenkina. Todėl ombudsmenas nusprendė, kad Parlamentas ėmėsi reikiamų žingsnių problemai išspręsti.

3.2.2 Europos Komisija

NESUMOKĖJIMAS UŽ PASLAUGAS

Sprendimo dėl skundo 1949/2003/(TN)(IJH)TN prieš Europos Komisiją santrauka

Buvo pateiktas skundas dėl to, kad Komisijos tarnyba Europos Bendrijų statistikos biuras (Eurostatas) nesumokėjo pinigų už jam suteiktas paslaugas. Pagal Eurostatą nurodymus skundo

²⁸ Žr. bylą C-254/95, *Parlamentas prieš Innamorati*, [1996] ECR I-3423.

²⁹ OL 2002 C 303 A.

pareiškėjas atliko visuotinį Kazachstano statistikos sistemos įvertinimą. Oficialiai sutartys buvo sudarytos su organizacija *CESD-Communautaire*, tačiau visus nurodymus davė Eurostatas, kuriam ir buvo pateiktos ataskaitos. Eurostatas 2003 m. rugpjūčio mėn. palankiai įvertino skundo pareiškėjo darbo ataskaitą, tačiau skundo pareiškėjui 2003 m. spalio mėn. pateikiant skundą pinigai jam dar nebuvo sumokėti. Skundo pareiškėjas įtarė, kad dėl Eurostato vidaus problemų buvo sustabdyti mokėjimai organizacijai *CESD-Communautaire*. Skundo pareiškėjas teigė, kad Komisija nesugebėjo užtikrinti, kad būtų laiku sumokėta už paslaugas, kurias jis suteikė pagal atitinkamas sutartis. Skundo pareiškėjas reikalavo sumokėti jam už suteiktas paslaugas.

2004 m. sausio mėn. pateiktoje nuomonėje dėl skundo Komisija pabrėžė, kad ji nėra susieta su skundo pareiškėju sutartimis. Pasak Komisijos, *CESD-Communautaire* tuo metu jau galėjo būti pateikusi sąskaitas už paslaugas pagal atitinkamas sutartis. Prieš Komisijai pateikiant savo nuomonę ombudsmenui, 2003 m. gruodžio 29 d. organizacijos *CESD-Communautaire* pateiktos skundo pareiškėjo pateiktos sąskaitos buvo nedelsiant apmokėtos pervedant pinigus į minėtos organizacijos banko sąskaitą.

2004 m. balandžio mėn. skundo pareiškėjas pranešė ombudsmeno tarnyboms, kad jis gavo didžiąją dalį pinigų, o klausimą dėl likusios skolos jis pats išspręs kartu su organizacija *CESD-Communautaire*. Todėl skundo pareiškėjas nusprendė, kad jo skundas prieš Komisiją buvo išspręstas tinkamai.

Ombudsmenas nusprendė, kad Komisija ėmėsi reikiamų žingsnių klausimui išspręsti, ir jos priimtas sprendimas patenkina skundo pareiškėją.

DOTACIJŲ NEIŠMOKĖJIMAS

Sprendimo dėl skundo 2124/2003/ADB prieš Europos Komisiją santrauka

Vokietijos pilietis įmonės IBC SOLAR AG vardu pateikė skundą ombudsmenui. Minėta įmonė buvo dalis bendros įmonės CIESMA (*Centre International d'Energie Solaire Morocco-Allemand*), kuriai 1998 m. gegužės mėn. buvo suteikta Komisijos dotacija pagal ECIP 4 programą. Dotacijos suma buvo 75 626 eurai. Įmonė CIESMA jau gavo 37 813 eurų. Skundo pareiškėjo teigimu, nors buvo pakartotinai kreiptasi į Komisiją, o visi pagalbinių dokumentai buvo nusiųsti 2001 m. rugpjūčio mėn., likusi suma įmonei CIESMA iki 2003 m. lapkričio mėn. vis dar nebuvo sumokėta.

Skundo pareiškėjas reikalavo sumokėti likusią sumą.

Komisija pranešė ombudsmenui, kad ECIP programa buvo finansinė priemonė, kurią Komisija parengė ir valdė decentralizuotai per finansų institucijas. Pagal šią programą Komisija sudarė sutartį su Vokietijos banku, kuris savo ruožtu pasirašė sutartį su įmone CIESMA. Komisijai išnagrinėjus ir patvirtinus galutinę projekto ataskaitą, bankas privalėjo pervesti kitą sumos, numatytos sutartyje su įmone CIESMA, dalį. 2003 m. birželio mėn., kai galutinė ataskaita buvo patvirtinta, Komisija pranešė bankui, kad jis sumokėtų likusią sumą. 2003 m. liepos mėn. ir 2003 m. spalio mėn. su banku buvo susisiekta pakartotinai. 2003 m. lapkričio mėn. bankas pranešė Komisijai, kad jis sumokės numatytą sumą. 2003 m. gruodžio 5 d. pervedė likusią sumą.

Skundo pareiškėjas pranešė, kad bylos sprendimas jį visiškai patenkina. Ombudsmenas nusprendė, kad Komisija ėmėsi reikiamų žingsnių klausimui išspręsti.

LEIDIMAS SUSIPAŽINTI SU DOKUMENTAIS, SUSIJUSIAIS SU GELEŽINKELIŲ PLĖTROS PLANU

Sprendimų dėl skundų 2183/2003/(TN)(IJH)TN ir 520/2004/TN prieš Europos Komisiją santrauka

Ombudsmenui buvo pateiktas skundas dėl prašymo leisti susipažinti su dokumentais, susijusiais su 2003 m. balandžio 24 d. Komisijos nuomone, pateikta Švedijai dėl „Botniabanan“ (*Botnia Link*) geležinkelio plėtros plano. Skundo pareiškėjui pateikus skundą ombudsmenui (skundas 2183/2003/(TN)(IJH)TN) dėl prašymo leisti susipažinti su dokumentais, Komisija išsiuntė skundo pareiškėjui dokumentus, kurių, jos nuomone, jis prašė. Skundo pareiškėjo nepatenkino gauti dokumentai, ir jis pateikė ombudsmenui naują skundą. Skundo pareiškėjas nurodė, kad Komisija nepateikė jam dokumentų, kuriuose būtų matyti jos kritinis plano įvertinimas, taip pat ji neatsakė į jo elektroninį laišką, kuriame jis pranešė savo nuomonę šiuo klausimu. Skundo pareiškėjas pareiškė, kad Komisija turėtų leisti jam susipažinti su dokumentais, kuriuose yra Komisijos kritinis plano įvertinimas.

Komisija pareiškė, kad ji iš pradžių manė, jog skundo pareiškėjo elektroninis laiškas turėtų būti nagrinėjamas ombudsmeno papildomo tyrimo dėl skundo 2183/2003/(TN)(IJH)TN metu, todėl neatsakė skundo pareiškėjui tiesiogiai. Apsvarsčiusi klausimą dar kartą, Komisija išsiuntė skundo pareiškėjui papildomą atsakymą ir atitinkamus dokumentus.

Gavęs atitinkamus dokumentus, skundo pareiškėjas pranešė ombudsmeno tarnyboms, kad klausimo sprendimas jam priimtinas.

Ombudsmenas nusprendė, kad Komisija ėmėsi reikiamų žingsnių klausimui išspręsti, ir jos sprendimas patenkino skundo pareiškėją.

PAVĖLUOTAS SUMOKĖJIMAS UŽ PASLAUGAS

Sprendimo dėl skundo 435/2004/GG prieš Europos Komisiją santrauka

Skundo pareiškėjas, nedidelės Vokietijos informacijos technologijų elektronikos įmonės generalinis direktorius, pareiškė, kad Komisija nesumokėjo pinigų pagal jo 2003 m. pateiktas keturias sąskaitas, išrašytas už Komisijai atliktą darbą. Skundo pareiškėjas teigė, kad bendra skolos jo įmonei suma sudarė 17 437 eurus. Komisija neatsakė į septynis raginimo laiškus (kai kurie iš jų buvo išsiųsti registruotu paštu). Skundo pareiškėjas paprašė ombudsmeno padėti atgauti skolą, kad jam nereikėtų atleisti darbuotojų ir būtų išvengta kitokios žalos įmonei.

Savo nuomonėje Komisija apgailestaudama paaiškino, kad dėl techninių biudžeto procedūrų pakeitimų, įdiegtų pagal Finansinį reglamentą, nebuvo įmanoma per numatytas 60 dienų apdoroti skundo pareiškėjo sąskaitų. Reorganizavus departamentą ir įkūrus finansų padalinį, klausimai vėl buvo apsvarstyti. 2004 m. vasario mėn. pabaigoje buvo apmokėtos keturios sąskaitos, kurių bendra suma sudarė 17 437 eurus. Komisijos nuomone, atlikus tai skundas neteko prasmės.

2004 m. birželio 21 d. skundo pareiškėjas pranešė ombudsmeno tarnyboms, kad klausimo sprendimas jam priimtinas.

Baigdamas bylą ombudsmenas pareiškė papildomas pastabas, kuriose pažymėjo, kad pirmosios dvi sąskaitos buvo pateiktos Komisijai atitinkamai 10 ir 11 mėnesių prieš tai, kai jos buvo apmokėtos. Jis pažymėjo, kad reikėtų atkreipti dėmesį į tai, jog kaip tik nedidelės ir vidutinės įmonės yra ypač neapsaugotos nuo vėluojančių atsiskaitymų sukeltų padarinių. Todėl ombudsmenas paragino Komisiją skundo pareiškėjui sumokėti palūkanas.

Papildoma pastaba

2004 m. gruodžio 6 d. Komisija pranešė ombudsmenui, kad ji nusprendė sumokėti skundo pareiškėjui 387 eurus palūkanų.

3.2.3 Europos kovos su sukčiavimu tarnyba

LEIDIMAS SUSIPAŽINTI SU DOKUMENTAIS, SUSIJUSIAIS SU BRANDUOLINĖS SAUGOS BYLA

Sprendimo dėl skundo 220/2004/GG prieš Europos kovos su sukčiavimu tarnybą santrauka

Skundo pareiškėja, Komisijos tarnautoja, dirbo Vokietijoje, Karlsruhe mieste esančiame Transuraninių elementų institute (ITU). ITU yra Jungtinio tyrimų centro (JRC), priklausančio Europos Komisijos generaliniam direktoratui, dalis. Skundo pareiškėja buvo atsakinga už radioaktyviųjų medžiagų transportavimą ITU Branduolinės saugos ir infrastruktūros padalinio ribose. Pareikšdama kaltinimus dėl šiurkščių darbo ITU pažeidimų, ji kreipėsi į Komisiją prašydama pradėti tyrimą dėl apsaugos nuo radiacijos ir dėl radioaktyviųjų medžiagų transportavimo. Ji pateikė keletą kaltinimų, tarp jų ir tokius, kad su radioaktyviosiomis medžiagomis dirbantys darbuotojai nebuvo tinkamai apmokyti, o radioaktyviosios medžiagos buvo sąmoningai transportuojamos neteisėtai. Komisija perdavė medžiagą Europos kovos su sukčiavimu tarnybai (OLAF), kuri išklauė skundo pareiškėją ir pradėjo tyrimus.

Vėlesnėje procedūros stadijoje skundo pareiškėja prašė leisti susipažinti su keletu su jos atveju susijusių dokumentų, kuriuos turėjo Komisijos generalinis direktoratas ir OLAF. Skundo pareiškėjos teigimu, šie prašymai nebuvo tinkamai išnagrinėti, todėl ji kreipėsi į ombudsmeną. Ombudsmenas nusprendė užregistruoti skundo pareiškėjos kaltinimus prieš OLAF kaip atskirą skundą, nes laiko OLAF atskira savo teises turinčia Europos institucija. Ombudsmenas vis dar tiria skundą (101/2004/GG) prieš Europos Komisiją, kuris taip pat susijęs ir su skundo pareiškėjos esminiais kaltinimais ITU.

Savo skunde prieš OLAF skundo pareiškėja teigė, kad OLAF klaidingai nesuteikė jai leidimo susipažinti su dokumentais ir nesugebėjo laiku išnagrinėti jos prašymo. Ji reikalavo, kad jai būtų suteikta galimybė susipažinti su dokumentais arba kad OLAF paaiškintų, jog dalis jų neegzistuoja. Jei to padaryti būtų neįmanoma, dokumentus turėtų ištirti ombudsmenas, jo darbuotojai arba Europos Parlamento nariai.

Savo nuomonėje OLAF nurodė, kad pateikė išsamų atsakymą į skundo pareiškėjos paraišką. Jis pateikė skundo pareiškėjai trijų dokumentų kopijas ir paaiškino, kad kiti dokumentai, kurių ji prašo, neegzistuoja. OLAF pripažino, kad ji atsakė praėjus trims darbo dienoms po atsakymui pateikti skirto termino. Ji paaiškino taip įvykus dėl to, kad tuo metu už šį klausimą atsakingas asmuo buvo ką tik paskirtas į kitą postą ir turėjo atlikti keletą nenumatytų darbų. OLAF sutiko, kad skundo pareiškėją būtų reikėję įspėti, jog atsakymo gali tekti palaukti ilgiau negu numatyta. OLAF pažymėjo, kad atsakymo kopija skundo pareiškėjai jau nusiųsta.

Gavusi šio atsakymo ir OLAF nuomonės kopijas, skundo pareiškėja pranešė, kad jos skundas prieš OLAF buvo išspręstas teigiamai. Ji už tai padėjo ombudsmenui. Ombudsmenas nusprendė, kad OLAF ėmėsi reikiamų žingsnių klausimui išspręsti, ir jos sprendimas patenkino skundo pareiškėją.

3.3 OMBUDSMENO PASIEKTI DRAUGIŠKI SPRENDIMAI

LEIDIMAS SUSIPAŽINTI SU DOKUMENTAIS, SUSIJUSIAIS SU PREKYBOS DERYBOMIS

Sprendimo dėl skundo 415/2003/(IJH)TN prieš Europos Komisiją santrauka

Skundą *Corporate Europe Observatory* vardu pateikęs pareiškėjas pagal Reglamentą 1049/2001³⁰ pateikė prašymą leisti jam susipažinti su „visais dokumentais, susijusiais su Komisijos pasiruošimu galimoms deryboms dėl PPO daugiašalių investicijų projekto“. Komisija atsisakė suteikti leidimą susipažinti su dokumentais, kuriuos ji apibūdino, kaip „vidaus paruošiamuosius darbus, susijusius su projektų dokumentais, skirtais Dohos vystymosi darbotvarkės įgyvendinimui PPO“. Atsakydama į skundo pareiškėjo patvirtinantį prašymą, kuriame buvo paaiškinta, kad prašyme išvardyti ir prieš Dohos darbotvarkę sudaryti dokumentai, Komisija apibūdino reikalaujamus dokumentus kaip paruošiamąjį darbą, skirtą Konceptijos dokumentacijai, kurią ji turi paruošti kiekvienam iš septynių Dohos ministrų deklaracijoje minimų klausimų. Dokumentų prieš Dohos ministrų posėdį parengta nebuvo, kadangi tuo metu PPO neturėjo įgaliojimų, susijusių su daugiašalėmis investicijomis. Komisija atmetė prašymą leisti susipažinti su paruošiamaisiais dokumentais vadovaudamasi 4 straipsnio 1 dalies a punkto nuostatomis ir pareiškėdama, kad dokumentų atskleidimas galėtų pabloginti galimybę manevruoti derybose su trečiosiomis šalimis.

Savo skunde ombudsmenui skundo pareiškėjas visų pirma teigė, kad Komisija per siaurai apibūdino prašyme dėl leidimo susipažinti nurodytus dokumentus. Jis pareiškė, kad prašyme buvo pateiktas ilgas dokumentų sąrašas ir jame nurodyti dokumentai nebuvo susiję vien tik su Konceptijos dokumentacija, taip pat turint omenyje, jog Komisija bent jau nuo 1999 m. rengė PPO investicijų derybų kampaniją, dalis paraiškoje nurodytų dokumentų buvo sudaryti prieš Dohą.

Komisija tvirtino, kad Konceptijos dokumentacija buvo vieninteliai dokumentai, susiję su galimomis derybomis dėl daugiašalių investicijų.

Ombudsmenas nusprendė, kad Reglamento 1049/2001 6 straipsnio 2 dalyje reikalaujama, kad tuo atveju, jei prašymas leisti susipažinti su dokumentais nėra pakankamai tikslus, institucija turėtų paprašyti paraiškos teikėją patikslinti prašymą ir padėti jam tai padaryti, pavyzdžiui, suteikdama informacijos apie naudojimąsi dokumentų viešaisiais registrais. Ombudsmenas pažymėjo, kad Komisija nepateikė atsakymo apie skundo pareiškėjo pateiktų dokumentų kategorijas, taip pat nenurodė jam dokumentų viešųjų registrų. Ombudsmenas pareiškė, kad tai galėtų būti netinkamo administravimo atvejis. Todėl jis pasiūlė sudaryti draugišką susitarimą, t. y. patarė Komisijai pateikti visą su skundo pareiškėjo pateiktomis dokumentų kategorijomis susijusių dokumentų sąrašą. Sąraše turėtų būti nurodyti ir bet kokio pobūdžio dokumentai, sudaryti prieš Dohos ministrų konferenciją.

Savo atsakyme Komisija paaiškino, kad ji išplėtė tyrimą ir išanalizavo kiekvieną dokumentą, sudarytą nuo 1998 m. iki Dohos ministrų konferencijos, ir sudarė 296 dokumentų sąrašą, kuris, tikimasi, patenkins ombudsmeno reikalavimą.

Savo pastabose skundo pareiškėjas paaiškino, kad pritaria taikiam sprendimui ir ketina pateikti naują paraišką pagal Komisijos pateiktą dokumentų sąrašą. Skundo pareiškėjas padėkojo ombudsmenui už pagalbą.

³⁰

2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, OL 2001 L 145/43.

LEIDIMAS SUSIPAŽINTI SU VAIRAVIMO EGZAMINO REZULTATAIS

Sprendimo dėl skundo 1320/2003/(ADB)ELB prieš Europos Komisiją santrauka

Skundo pareiškėjas pateikė paraišką dalyvauti konkurse pagalbinio vairuotojo vietai Europos Komisijos tarnyboje užimti ir buvo pakviestas laikyti vairavimo egzaminą, kurį rengė vairavimo mokykla. Skundo pareiškėjui buvo pranešta, kad jis egzaminą neišlaikė. Jis nesėkmingai prašė suteikti jam galimybę susipažinti su egzaminu rezultatais, nes buvo įsitikinęs, kad turint omenyje jo vairavimo patirtį, kvalifikaciją ir informaciją, gautą iš vairavimo mokyklos darbuotojo, egzaminą jis turėjo išlaikyti.

Skundo pareiškėjas tvirtino, kad jo iš Komisijos gauti atsakymai buvo nenuoseklūs, taip pat, nors jis buvo informuotas, jog nepateko tarp atrinktųjų kandidatų, jam nebuvo pranešti tikrieji egzaminu rezultatai. Skundo pareiškėjas reikalavo, kad Komisija praneštų jam atskirų testų rezultatus, taip pat atrinktų kandidatų skaičių ir jų rezultatus.

Savo nuomonėje Komisija paaiškino, kad vairavimo mokyklos direktorius pranešė Komisijai, jog egzaminą neišlaikė skundo pareiškėjas ir dar trys kandidatai. Ji tvirtino, kad negavo kiekvieno įvertinimo smulkmenų, o tik bendrą rezultatą ir pranešimą, ar kandidatas išlaikė atitinkamą testą.

Savo pastabose skundo pareiškėjas nurodė jo aptiktus prieštaravimus tarp Komisijos nuomonėje pateiktų paaiškinimų ir informacijos, kuri jam buvo suteikta susitikimo su atsakingu tarnautoju metu. Minėtas tarnautojas pranešė skundo pareiškėjui, kad Komisija gavo visų penkių testų, iš kurių buvo sudarytas vairavimo egzaminas, rezultatus. Komisijos tarnautojas susitikimo metu turėjo šį dokumentą, tačiau atsisakė duoti skundo pareiškėjui dokumento kopiją, nes jame buvo visų kandidatų egzaminų rezultatai. Tarnautojas žodžiu pranešė skundo pareiškėjui jo rezultatus.

Ombudsmenas patikrino atitinkamą Komisijos bylą. Iš patikrinimo rezultatų buvo matyti, kad, priešingai negu pareiškėta Komisijos nuomonėje, ji iš tikrųjų gavo išsamų kiekvieno kandidato rezultatų įvertinimą. Ombudsmenas nusprendė, kad, nors Komisija turėjo teisinį pagrindą skundo pareiškėjui nepateikti kitų kandidatų rezultatų, ji nenurodė jokių priežasčių, dėl kurių jam negalėtų būti leista susipažinti su jo paties rezultatais.

Todėl ombudsmenas pasiūlė sudaryti draugišką susitarimą. Jis pasiūlė, kad Komisija dar kartą apsvaistytų skundo pareiškėjo paraišką leisti jam susipažinti su jo vairavimo egzaminu rezultatais.

Komisija sutiko sudaryti draugišką susitarimą ir nusiuntė ombudsmenui skundo pareiškėjo atskirų testų, iš kurių buvo sudarytas vairavimo egzaminas, rezultatus. Šis pranešė ombudsmeno tarnyboms, kad jis pritaria taikiam sprendimui.

Papildoma pastaba

Vėliau skundo pareiškėjas nusiuntė ombudsmenui laišką, kuriame pareiškė nuomonę, kad nebūtų teisinga, jei tokiose svarbiose Europos institucijose kaip Komisija dirbantys ir dėl padarytų klaidų kalti asmenys nebūtų nubausti. Savo atsakyme ombudsmenas paaiškino, kad Tarnybos nuostatuose yra apibrėžtos atitinkamos tarnautojų ir kitų darbuotojų drausminių nuobaudų procedūros ir kad keisti šias procedūras nėra ombudsmeno uždavinys. Ombudsmenas atkreipė Komisijos, kaip konkursą paskelbusios institucijos, dėmesį į skundo pareiškėjo susirūpinimą.

3.4 BYLOS, BAIGTOS OMBUDSMENUI PAREIŠKUS KRITINĘ PASTABĄ

3.4.1 Europos Parlamentas

TAISYKLIŲ DĖL RŪKymo ĮGYVENDINIMAS

Sprendimo dėl skundo 260/2003/OV prieš Europos Parlamentą santrauka

Europos Parlamente Liuksemburge dirbanti tarnautoja nerimavo dėl rūkymo Parlamento pastatuose. Jos teigimu, praėjus aštuoneriems metams po to, kai Parlamentas patvirtino rūkymo EP patalpose taisykles (1994 m. liepos 12 d. generalinio sekretoriaus sprendimas), administracija vis dar nesugebėjo įgyvendinti rūkymą reglamentuojančių taisyklių ir užtikrinti, kad visose Parlamento patalpose jų būtų tinkamai laikomasi. Nuo 1996 m. ji parašė šiuo klausimu keletą laiškų administracijai, tačiau mažai kas pasikeitė.

2003 m. vasario mėn. 5 d. tarnautoja pateikė skundą Europos ombudsmenui, kuriame kaltino Parlamento administraciją nesugebėjimu įgyvendinti rūkymą reglamentuojančių taisyklių ir užtikrinti, kad visose Parlamento patalpose jų būtų tinkamai laikomasi. Skundui pagrįsti ji nurodė 2003 m. liepos mėn. 16 d. Komisijos sprendimą dėl darbuotojų apsaugos nuo žalingo rūkymo poveikio ir pridūrė, kad Parlamentas turėtų sekti šiuo pavyzdžiu³¹.

Savo nuomonėje dėl skundo Parlamentas atkakliai tvirtino, kad administracija ėmėsi visų būtinų techninių ir administracinių priemonių, siekdam užtikrinti, jog taisyklių būtų laikomasi. Įgyvendinant šias priemones buvo išklajuota daug ženklų su užrašu „Nerūkoma“ ir išleista daug pranešimų apie minėtas taisykles, skirtų tiek Parlamento darbuotojams, tiek nariams. Tačiau Parlamentas pridūrė, kad, „deja, dalis žmonių jaučiasi nevaržomi taisyklių ir jas pažeidžia nepriklausomai nuo administracijos dedamų pastangų“. Jis nurodė, kad „kiekvieno asmens pareiga jaustis atsakingam ir pasirūpinti, kad rūkantieji ir nerūkantieji galėtų gyventi kartu“. Be to, Parlamentas pareiškė, kad jo taikomos taisyklės beveik nesiskiria nuo Komisijos nustatytų taisyklių.

Savo sprendime ombudsmenas nurodė, kad Parlamentas, priimdamas taisykles dėl rūkymo savo patalpose ir įvairias būdais pranešęs tai savo darbuotojams ir nariams, sukėlė pagrįstas nerūkančiųjų viltis, kad bus imtasi atitinkamų veiksmingų priemonių, užtikrinančių, kad šių taisyklių bus laikomasi. Be to, ombudsmenas pareiškė, kad, turint omenyje rūkymo daromą žalą sveikatai, Parlamentas turi atkreipti ypatingą dėmesį į būtinumą užtikrinti tinkamą vidaus taisyklių, reglamentuojančių rūkymą, laikymąsi. Jis pabrėžė, kad personalo rūkymas darbo vietose gali užtraukti teisinę atsakomybę. Pripažindamas priemones, kurių Parlamentas ėmėsi, ombudsmenas nepritarė jo nuomonei, kad jaustis atsakingam yra kiekvieno asmeninė pareiga, nes tai nėra tinkamas atsakymas į klausimą dėl taisyklių nesilaikymo. Todėl jis pareiškė kritinę pastabą.

Papildoma pastaba

2004 m. liepos mėn. 13 d. Europos Parlamento biuras priėmė sprendimą (PE 346.287/BUR), nustatantį naujas taisykles dėl rūkymo Europos Parlamento patalpose. Sprendimo, kuris įsigaliojo pirmąją 2004–2009 m. įstatymų leidžiamojo organo kadencijos dieną, 1 straipsnyje nurodyta, kad „institucijos tikslas – pasiekti, kad ne vėliau kaip iki 2007 m. sausio 1 d. jos pastatuose būtų visiškai nerūkoma“. Sprendime taip pat numatytos pereinamojo laikotarpio iki 2007 m. sausio

31

Komisijos taisyklės, kurios draudžia rūkyti jos patalpose, įsigaliojo nuo 2004 m. gegužės 1 d.

1 d. priemonės, pavyzdžiui, įgaliojimas Parlamento apsaugos darbuotojams pašalinti iš jo patalpų bet kurį asmenį, kuris atsisako laikytis minėtų taisyklių.

3.4.2 Europos Sąjungos Taryba

LEIDIMAS SUSIPAŽINTI SU ASMENS BYLOMIS ATVEJU, SUSIJUSIU SU ANKSTYVU IŠĖJIMU Į PENSIJĄ

Sprendimo dėl skundo 2046/2003/GG prieš Europos Sąjungos Tarybą santrauka

Tarybos tarnautojas pageidavo pasinaudoti Tarybos priimtomis priemonėmis, siūlančiomis jos darbuotojams specialią galimybę, susijusią su institucijos modernizacija, anksčiau išeiti į pensiją (*dégagement*). Tarybos reglamente buvo nurodyta, kad Tarybos generalinis sekretoriatas, pasitaręs su Jungtiniu komitetu, iš kandidatų sąrašo turėtų išrinkti tarnautojus, kuriems jis norėtų suteikti galimybę anksčiau išeiti į pensiją. Jungtinis komitetas yra lygiomis dalimis sudarytas iš konkursą paskelbusios institucijos ir Personalo komiteto atstovų. Remiantis Reglamentą įgyvendinančiu sprendimu, Tarybos generalinio sekretoriaus pavaduotojas turėjo sudaryti kandidatų sąrašo projektą ir jį nusiųsti Jungtiniam komitetui.

Savo skunde ombudsmenui pareiškėjas nurodė, kad jo paraiška, kaip ir skundas Tarybai, buvo atmesta. Jis kritiškai vertino faktą, kad Jungtiniam komitetui nebuvo leista susipažinti su kandidatų asmens bylomis, o tai savo ruožtu užkirto kelią Jungtiniam komitetui pateikti savo pagrįstą nuomonę konkursą paskelbusiai institucijai. Jis pareiškė, kad Reglamentą įgyvendinantis sprendimas turėtų būti panaikintas. Papildomai pateikė patvirtinamąjį dokumentą – nepasirašytą Jungtinio komiteto narių deklaraciją. Šioje deklaracijoje buvo nurodyta, kad Jungtinio komiteto nariai keletą kartų prašė leidimo susipažinti su kandidatų bylomis, tačiau suteikti leidimą buvo kategoriškai atsisakyta.

Savo nuomonėje Taryba pareiškė, kad sprendimas visiškai atitiko Reglamentą. Jungtinis komitetas turėjo visą informaciją, reikalingą jam susipažinti su kandidatų sąrašu. Tačiau pagal 45/2001³² Reglamentą pateikta informacija neturi atskleisti asmens duomenų.

Ombudsmenas pritarė, kad sprendimas atitiko Reglamentą bent jau ta prasme, kad tarnautojų sąrašas buvo patvirtintas po konsultacijų su Jungtiniu komitetu. Tačiau jis pažymėjo, jog tam, kad Jungtinis komitetas galėtų tinkamai pareikšti savo nuomonę, jis privalo turėti atitinkamą informaciją, antraip konsultacija būtų tik formalumas. Ombudsmenas žinojo, kad leidimas susipažinti su asmens duomenimis gali būti išduotas tik Reglamento 45/2001 nustatyta tvarka. Taigi visas kliūtis šiai informacijai atskleisti sukūrė pati Taryba, neinformuodama kandidatų, kad jų asmens duomenys gali būti pateikti Jungtiniam komitetui.

Ombudsmenas nusprendė, kad atsisakydama Jungtiniam komitetui suteikti leidimą susipažinti su bylomis arba nesugebėdama užtikrinti sąlygų, kad leidimas būtų suteiktas, Taryba nesuteikė Jungtiniam komitetui galimybės tinkamai išreikšti savo požiūrį. Taigi Tarybos nesugebėjimas tinkamai tartis su Jungtiniu komitetu laikytinas netinkamo administravimo atveju. Ombudsmenas dėl to pareiškė kritinę pastabą.

32

2000 m. gruodžio 18 d. Reglamentas (EB) 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo, OL 2001 L8/1.

3.4.3 Europos Komisija

ŽEMESNĖ UŽMOKESČIO KATEGORIJA DĖL UŽDELSTOS ĮDARBINIMO PROCEDŪROS

Sprendimo santrauka dėl skundo 1435/2002/GG prieš Europos Komisiją

Švedijos pilietis dalyvavo ir laimėjo Komisijos surengtą darbuotojų atrankos konkursą vyriausiojo administratoriaus vietai užimti. 1999 m. liepos mėn. jis buvo įtrauktas į rezervų sąrašą. Iki 1999 m. pabaigos kandidatams iš tuomet naujų valstybių narių (Austrijos, Suomijos ir Švedijos) buvo taikomos lengvatinės darbuotojų atrankos taisyklės, visų pirma priskiriant juos tam tikrai užmokesčio kategorijai.

1999 m. gruodžio mėn. kandidatui žodžiu buvo pateikti du pasiūlymai dėl postų Komisijoje. Jis priėmė pasiūlymą dėl posto Liuksemburge Informacinės visuomenės generaliniame direktorate, tikėdamasis, kad Komisija parengs reikiamą pasiūlymą raštu iki metų pabaigos. Tačiau išaiškėjo, kad minėtas postas tebuvo tyrėjo etatas, kuris dar turėjo būti reorganizuotas į nuolatinį etatą. Kandidatas palaikė tai vidaus nesusipratimu. Jam buvo pranešta apie problemą tuomet, kai, jo teigimu, jau buvo per vėlu priimti kitą gautą pasiūlymą. Pagaliau 2000 m. gegužės mėn. buvo pateiktas pasiūlymas raštu ir kandidatas 2000 m. rugsėjo mėn. pradėjo dirbti Informacinės visuomenės generaliniame direktorate. Tačiau Komisija priskyrė jį žemesnei užmokesčio kategorijai nei ta, kuriai jis būtų buvęs priskirtas taikant lengvatines taisykles.

Savo skunde ombudsmenui kandidatas teigė, kad asmenims iš to paties rezervų sąrašo turi būti taikomos vienodos taisyklės. Jis pareiškė, kad Komisija galėjo pateikti sąlyginį darbo pasiūlymą prieš baigiantis lengvatinių taisyklių galiojimui.

Komisijos požiūriu su skundo pareiškėju buvo elgiamasi lygiai taip pat kaip su kitais kandidatais, dalyvavusiais konkurse po plėtros 1999 m. ir atrinktais į rezervą. Dėl galimybės pateikti sąlyginį pasiūlymą ji pareiškė, kad toks pasiūlymas galėjo būti pateiktas tik tuo atveju, jei šis postas būtų formaliai egzistavęs, tačiau taip nebuvo.

Kadangi Komisija neužginčijo skundo pareiškėjo pateikto įvykių atpasakojimo, ombudsmenas nusprendė, kad skundo pareiškėjas tikėjosi įsidarbindamas turėti naudos iš lengvatinių taisyklių. Jis taip pat teigė, kad įdarbinimas buvo atidėtas dėl vidaus nesusipratimo, kuris užkirto kelią jam priimti kitą darbo pasiūlymą, todėl ombudsmenas padarė išvadą, kad Komisijos sprendimas dėl skundo pareiškėjo užmokesčio kategorijos neteisingas ir kad tai yra netinkamo administravimo atvejis. Jis pateikė pasiūlymą sudaryti draugišką susitarimą, kviesdamas Komisiją dar kartą apsvarstyti skundo pareiškėjo užmokesčio kategoriją. Komisija atmetė šį pasiūlymą ir po to pateiktą rekomendacijos projektą.

Ombudsmenas apgailestavo dėl tokio Komisijos požiūrio. Faktas, kad Komisija nepateikė jokių pastabų dėl vidaus nesusipratimo, jo požiūriu, nesiderina su ES teisės aktu, skirtu Bendrijos institucijoms, nuostatomis, reglamentuojančiomis tiek santykius su ombudsmenu, tiek su skundų pareiškėjais. Todėl jis pareiškė kritinę pastabą.

ĮRODYMŲ DĖL MOKĖJIMŲ NUTRAUKIMO STOKA

Sprendimo santrauka dėl skundo 1889/2002/GG prieš Europos Komisiją

Belgijos įmonė su Europos Komisija sudarė sutartį įgyvendinti vadinamajai „IST programai“, skirtai tyrimams, technologijų tobulinimui ir vartotojams priimtinos informacinės visuomenės propagavimui. Įmonė pateikė projektą („IST projektas“), ir Komisija sutiko suteikti maždaug

450 000 eurų finansinę paramą. Pervedusi pinigus įmonei du kartus, Komisija atsisakė mokėti pinigų trečią ir ketvirtą kartą. Ji pareiškė, kad, remdamasi audito išvadomis, nusprendė atsiimti ankstesniam projektui, kurį įmonė pateikė Komisijai („Esprit projektas“), skirtus pinigus. Įmonei dėl „Esprit projekto“ pateikus apeliacinį skundą Pirmosios instancijos teismui, Komisija pranešė jai, kad apmokėjimas pagal naują sutartį bus sustabdytas, kol teismas pateiks savo sprendimą.

Savo skunde ombudsmenui įmonė pareiškė, kad Komisija veikė savavališkai bei vienašališkai ir piktnaudžiavo savo valdžia. Ji tvirtino, kad du Komisijos pareigūnai susitikimo metu aiškiai pareiškė, kad Komisija nesiims priemonių „Esprit projekto“ pinigams atgauti iš lėšų, skirtų „IST projektui“.

Komisija neneigė, kad apmokėjimas sustabdytas dėl priežasčių, nesusijusių su „IST projektu“. Tačiau ji teigė, kad turi teisę taip pasielgti siekdama užtikrinti Bendrijos finansinius interesus. Ji nurodė „IST projekto“ sutarties nuostatą, suteikiančią jai teisę nustatyti sumų, grąžintinų Bendrijai vietoj „bet kokių kitų sumų“, dydį.

Ombudsmenas mano, kad ES institucijoms ir įstaigoms vykdant iš sudarytų sutarčių kylančius įsipareigojimus gali pasitaikyti netinkamo administravimo atvejų. Visgi klausimą dėl sutarties pažeidimo, jo manymu, geriausia spręsti teisme, todėl ombudsmeno tyrimas apsiribojo patikrinimu, ar Komisija veikė nuosekliai ir tinkamai bei laikydamosi teisės aktų nuostatų.

Po kruopštaus patikrinimo, kurio metu buvo ir tikrinamos Komisijos bylos, ir kviečiamas liudyti Komisijos skyriaus vadovas, ombudsmenas nusprendė, kad Komisija nepateikė nuoseklaus ir pagrįsto savo pozicijos paaiškinimo. Jo neįtikino teiginys, kad „bet kokios sumos“, paminėtos atitinkamame „IST projekto“ sutarties punkte, galėtų reikšti sumas, susijusias su kita sutartimi. Dar svarbiau, kad įstatyme, kuris taikomas tai sutarčiai, nėra numatyta nuostata dėl priešpriešinių reikalavimų įskaitymo, todėl toks tvirtinimas yra rimtų ginčų objektas. Ombudsmenas pareiškė, kad kaip tik dėl to skundo pareiškėjas nuosekliai užginčijo Komisijos reikalavimą dėl „Esprit projekto“ ir galiausiai perdavė bylą Pirmosios instancijos teismui. Be to, ombudsmenas pažymėjo, kad atitinkama „IST projekto“ sutarties nuostata tik suteikė teisę Komisijai tam tikromis aplinkybėmis atlikti priešpriešinių reikalavimų įskaitymą. Ši nuostata nesuteikia teisės paprasčiausiai nutraukti mokėjimus.

Komisija atmetė tiek bandymą pasiekti draugišką susitarimą, tiek ir rekomendacijos projektą. Atsižvelgdamas į tai, kad nėra aišku, kokių veiksmų Europos Parlamentas galėtų imtis, kad padėtų ombudsmenui ir skundo pareiškėjui nagrinėjant šį atvejį, ombudsmenas nusprendė neteikti specialios ataskaitos Parlamentui. Todėl jis pareiškė kritinę pastabą dėl Komisijos nesugebėjimo paaiškinti, koku pagrindu ji nutraukė mokėjimus.

ATSIKAKYMAS ATLYGINTI IŠLAIDAS SEKRETORIAUS PASLAUGOMS

Sprendimo santrauka dėl skundo 1986/2002/OV prieš Europos Komisiją

Olandijos institutas buvo Europos subalansuotos miestų plėtros forumų tinklo dalis. Šiai programai vadovauja Komisijos Švietimo ir kultūros generalinis direktoratas. Nors institutas buvo gavęs iš Komisijos patvirtinimą žodžiu, kad ji padengs su programa susijusias išlaidas sekretoriaus paslaugoms, galiausiai Komisija atmetė reikalavimą apmokėti šias išlaidas. 2002 m. lapkričio mėn. institutas kreipėsi į ombudsmeną teigdamas, kad jis keletą kartų raštu kreipėsi į Komisiją prašydamas sudaryti oficialią sutartį dėl jo teikiamų sekretoriaus paslaugų. Bendra instituto reikalaujama suma siekė 170 000 eurų.

Komisija pareiškė, kad ji visuomet sudaro sutartis raštu. Ji taip pat nurodė, kad skundo pareiškėjas gavo žodinį pranešimą, jog jo pasiūlymas nėra priimtinas. Nors ji ir apgailestavo, kad raštu neatsakė į skundo pareiškėjo laiškus, tačiau tvirtino, kad skundo pareiškėjas, žinodamas įprastą Komisijos darbo tvarką, negalėjo susidaryti nuomonės, kad Komisija prisiėmė įsipareigojimų jo atžvilgiu.

Ombudsmenas nusprendė, kad Komisijos atsisakymas atlyginti išlaidas buvo neteisingas ir pagrįstas neaiškia informacija. Komisijos teiginys dėl skundo pareiškėjo žinių apie įprastą Komisijos darbo tvarką, ombudsmeno nuomone, nėra nei teisinis, nei įtikinantis argumentas. Nors Komisija nurodė, kad ji visuomet sudaro sutartis raštu, ji neatsakė raštu į 1997 m. liepos 4 d. ir spalio 7 d. skundo pareiškėjo laiškus. Ombudsmenas paragino Komisiją dar kartą apsvarstyti savo poziciją, kad būtų galima sudaryti draugišką susitarimą, ir pridūrė, jog jame galėtų būti pasiūlyta tinkamo dydžio suma, mažesnė už reikalaujamą. Kadangi Komisija atmetė tiek bandymą pasiekti draugišką susitarimą, tiek rekomendacijos projektą, kuriame buvo nurodyta, kad Komisija turėtų atsiskaityti su institutu, ombudsmenas užbaigė atvejį pareikšdamas kritinę pastabą.

Papildoma pastaba

2004 m. lapkričio 17 d. laišku Komisija atsakė į kritinę pastabą, pareikšdama, kad ji apgailestauja, jog skundo pareiškėjas per tinkamą laikotarpį nepateikė savo apibrėžtų ir nedviprasmiškų pageidavimų raštu. Ji taip pat nurodė, kad tinkamo administravimo principai, kurių turėtų laikytis jos tarnybos, dabar daug aiškiau apibrėžti 2000 m. spalio 17 d. Komisijos priimtame Tinkamo administravimo kodekse.

NESUGEBJIMAS UŽREGISTRUOTI 226 STRAIPSNIO SKUNDŲ

Sprendimo santrauka dėl skundo 2007/2002/ADB prieš Europos Komisiją

Skundo pareiškėjas, Italijos organizacija Italijos darbininkų teisėms ginti, atidžiai stebėjo, kokių priemonių imasi Italija, siekdama įgyvendinti Europos Bendrijų Teisingumo Teismo sprendimą dėl darbininkų migrantų socialinės apsaugos³³. Skundo pareiškėjui susirūpinimą kėlė pensijų apskaičiavimas pensininkams, kurie dalį gyvenimo dirbo Italijoje, tačiau gyveno užsienyje.

Skundo pareiškėjas pateikė ombudsmenui skundą, kuriame teigė, kad Komisija (i) nesugebėjo tinkamai išnagrinėti jo skundų prieš Italiją, (ii) nesugebėjo imtis priemonių prieš Italiją ir (iii) pateikė klaidingus atsakymus į klausimą raštu, kurį jai pateikė Europos Parlamento narys (EPN).

Komisija pripažino, kad nors kai kurie atsakymai buvo nusiųsti pakartotinai, tačiau skundo pareiškėjui iki 2003 m. vasario mėn. nebuvo atsakyta į jo laiškuose pateiktus esminius klausimus. Be to, Komisija pareiškė, kad galėjo kilti abejonių, ar skundo pareiškėjo laiškus reikėtų registruoti kaip skundus. Atsižvelgdama į Komisijos pranešimą dėl santykių su skundo pareiškėju nagrinėjant Bendrijos įstatymų pažeidimus³⁴, Komisija pareiškė, kad tokių abejonių daugiau nebekyla. Komisija paaiškino, kad sprendimo interpretacija sukėlė aštrias diskusijas pačioje Komisijoje ir su valstybėmis narėmis, nes jos tarnybos ir skundo pareiškėjas skirtingai interpretuoja Bendrijos įstatymus, visų pirma susijusius su kitų valstybių narių pensininkais, kurie turi teisę gauti pensiją Italijoje. Savo laiške skundo pareiškėjui Komisija atmetė skundo pareiškėjo reikalavimą, kad Komisija įsikištų į įvykius Italijoje. Galiausiai Komisija pareiškė, kad ji nesutinka su skundo pareiškėjo požiūriu, jog jos atsakymas EPN buvo klaidingas.

Ombudsmenas nenustatė netinkamo administravimo atvejo pagal antrą ir trečią skundo pareiškėjo kaltinimus, kurie buvo susiję su skirtinga sprendimo interpretacija. Kalbėdamas apie nesugebėjimą tinkamai tvarkyti skundo pareiškėjo laiškus, ombudsmenas pažymėjo, kad net ir prieš tai, kai Komisija patvirtino anksčiau minėtą pranešimą, ji įprasta tvarka privalėjo be išimčių užregistruoti visus skundus. Nesugebėjimas to padaryti skundo pareiškėjo atveju yra netinkamas administravimas. Atsižvelgiant į tai, kad šis klausimas buvo susijęs su procedūromis atliekant konkrečius veiksmus praeityje, nebuvo reikalo šiuo klausimu siūlyti draugiško susitarimo, todėl ombudsmenas pareiškė Komisijai kritinę pastabą.

33

Byla C-132/96, Antonio Stinco ir Ciro Panfilo prieš Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), [1998] ECR I-5225.

34

Komisijos pranešimas Europos Parlamentui ir Europos ombudsmenui dėl santykių su skundo pareiškėju, nagrinėjant Bendrijos įstatymų pažeidimus (COM/2002/0141 galutinis); OL 2002 C 244/5.

SKUNDO, SUSIJUSIO SU VALSTYBĖS DOTACIJOMIS, NAGRINĖJIMAS

Sprendimo santrauka dėl skundo 2185/2002/IP prieš Europos Komisiją

Skundo pareiškėjas 2000 m. balandžio 17 d. ir 2002 m. gegužės 22 d. pateikė Komisijai du skundus, susijusius su Portugalijos vyriausybės dotacijomis, skirtomis Portugalijos maisto pakavimo įmonėms. Savo skunde ombudsmenui skundo pareiškėjas teigė, kad Komisija nesugebėjo tinkamai išnagrinėti 2000 m. balandžio 17 d. pateikto skundo ir patvirtinti, kad gavo 2002 m. gegužės 22 d. skundą.

Kalbėdama apie pirmą skundą, Komisija paaiškino, kad jos tarnybos susisiektų su Portugalijos institucijomis ir pareikalavo paaiškinti atitinkamą klausimą. Gavus Portugalijos institucijų atsakymą, 2001 m. sausio mėn. buvo pradėta byla dėl valstybės dotacijų. 2001 m. liepos mėn. Komisija pareikalavo iš Portugalijos institucijų papildomos informacijos. Kalbėdama apie antrą skundą, Komisija paaiškino, kad dėl jo ji pradėjo bylą 2002 m. rugsėjo mėn. ir 2002 m. lapkričio mėn. pareikalavo iš Portugalijos institucijų papildomos informacijos. Atsakymo pateikta nebuvo. Komisija apgailestavo, kad nesugebėjo patvirtinti, jog skundo pareiškėjo 2002 m. gegužės 22 d. laiškas gautas.

2003 m. ombudsmenas parašė Komisijai laišką. Jis prašė jam pranešti, ar Komisija šiuo metu jau yra gavusi Portugalijos institucijų atsakymą į savo 2001 m. liepos mėn. ir 2002 m. lapkričio mėn. paklausimus. Jei šis atsakymas vis dar būtų negautas, jis paprašė Komisijos paaiškinti, kokių priemonių buvo imtasi arba planuojama imtis, kad reikalaujama informacija būtų pateikta.

Kalbėdama apie pirmą skundą, Komisija atsakė, kad Portugalijos institucijos jai pranešė apie informaciją Portugalijos spaudoje, jog Azorų regiono valdžia gali parduoti jai priklausančią suinteresuotos įmonės akcijų dalį. Portugalijos institucijos seks įvykių eigą ir apie juos informuos Komisiją.

Kalbėdama apie antrą skundą, Komisija paaiškino, kad Portugalijos institucijos 2003 m. liepos mėn. pateikė Komisijai papildomos informacijos, kuria remdamasi 2003 m. liepos 18 d. Komisija nusprendė iš Portugalijos institucijų pareikalauti tolesnės informacijos.

2003 m. lapkričio 24 d. ombudsmenas parašė Komisijai dar vieną laišką, kuriame prašė jos paaiškinti, kokių priemonių buvo imtasi informacijai iš Portugalijos institucijų gauti. Jis taip pat paprašė Komisijos pakomentuoti skundo pareiškėjo pastabose pateiktą pareiškimą, kad ji turinti pradėti oficialią pažeidimo nagrinėjimo procedūrą prieš Portugaliją.

Komisija atsakė, kad ji tęsė pirmo skundo nagrinėjimą remdamasi naujausia informacija, gauta iš Portugalijos institucijų. Kalbėdama apie antrą skundą, Komisija atsakė, kad ji 2003 m. liepos mėn. pareikalavo, jog Portugalijos institucijos pateiktų papildomos informacijos. Be to, ji nurodė, kad abi bylos buvo nagrinėjamos taikant reikalavimus byloms dėl valstybės dotacijų spręsti. Todėl skundo pareiškėjo pasiūlymas, jog ji, remdamasi EB sutarties 226³⁵ straipsniu, pradėtų oficialią pažeidimo nagrinėjimo procedūrą prieš Portugaliją, nėra tinkamas.

Skundo pareiškėjas pažymėjo, kad, įsikišus ombudsmenui, Komisijos tarnybos ėmėsi tvarkyti skundą.

Savo sprendime ombudsmenas pareiškė Komisijai kritinę pastabą. Jis nurodė, kad Komisija, nepaisydama konkrečių ombudsmeno paklausimų, nepateikė jokio įtikinančio paaiškinimo, kodėl per beveik dvejus metus ji nesiėmė jokių priemonių prieš Portugalijos institucijas joms nepateikiant reikalauotos informacijos.

35

EB sutarties 226 straipsnis suteikia Komisijai teisę pradėti oficialią pažeidimo procedūrą prieš valstybes nares, pažeidusias Bendrijos įstatymus. Bet kas gali pateikti skundą (skundas, remiantis 226 straipsniu) Komisijai prieš bet kurios valstybės nares priemones arba administracinę praktiką, kurią jis(ji) laiko nesuderinančia su Bendrijos įstatymais.

Papildoma pastaba

2004 m. birželio 15 d. laiške Komisija atsiliepė į kritinę pastabą. Ji apgailestavo dėl skundo pareiškėjo skundų nagrinėjimo vilkinimo ir pareiškė, kad 2004 m. birželio mėn. ji pareikalavo, jog Portugalijos institucijos pateiktų papildomos informacijos.

NESUGEBĖJIMAS UŽTIKRINTI, KAD BŪTŲ PRIPAŽINTA, JOG KALBOS MOKYTOJAI DIRBA VISĄ DARBO DIENĄ

Sprendimo santrauka dėl skundo 2204/2002/MF prieš Europos Komisiją

Skundo pareiškėjas – portugalų kalbos mokytojas, kuris dirbo Europos Komisijoje. 2003 m. lapkričio 1 d. jis išėjo į pensiją. Nuo 1986 m. skundo pareiškėjas buvo sudaręs nuolatinio darbo sutartį pagal Belgijos įstatymus ir dirbo 20 valandų per savaitę. Belgijos darbo ir pensijų ministerija keletą kartų nurodė, kad dvidešimties valandų per savaitę darbo sutartis gali būti laikoma visu mokytojo etatu, su sąlyga, jog darbdavys atitinkamoms Belgijos institucijoms pateikia tai patvirtinančią deklaraciją. Komisija Belgijos institucijoms deklaraciją pateikė tik daliai laikotarpio nuo 1986 m. iki 2002 m. Tai būtų labai atsiliepę mokytojo pensijai, kadangi už tuos metus, kurie nebuvo tinkamai nurodyti deklaracijoje, jis būtų gavęs perpus mažesnę pensiją.

2002 m. gruodžio 13 d. pareiškėjas pateikė skundą Europos ombudsmenui. Jis teigė, kad Komisija nepateikė Belgijos institucijoms tinkamos deklaracijos, kurioje būtų nurodyta, kad dvidešimties valandų per savaitę darbo sutartis laikoma visu mokytojo etatu. Be to, jis pareiškė, kad Komisija nepateikė aiškaus atsakymo į kalbos mokytojų atstovų paklausimą dėl deklaracijų Belgijos institucijoms.

Savo nuomonėje dėl skundo Komisija pareiškė, kad 2000 m. kovo 9 d. ji nusiuntė Belgijos darbo ministerijai deklaraciją, kurioje nurodė, kad dvidešimties valandų per savaitę darbo sutartis turi būti laikoma visu mokytojo etatu. 2001 m. lapkričio mėn. Komisija ir kalbos mokytojai parengė Komisijos teisės tarnybos patvirtintą deklaracijos projektą, kuriame Komisija pareiškia Belgijos darbo ministerijai, jog dvidešimties valandų per savaitę darbo sutartis turi būti laikoma visu mokytojo etatu. Komisija galiausiai nusprendė, kad deklaracija nėra tinkama Belgijos institucijoms pateikti, nes joje gali būti nurodyta neteisinga arba nevisa informacija dėl mokytojų darbo valandų. 2003 m. kovo 7 d. Komisija susisiekt su Belgijos institucijomis, prašydama atsakymo į savo 2000 m. kovo 9 d. laišką. Iki tos dienos, kai ji pateikė savo nuomonę dėl skundo, Komisija atsakymo dar nebuvo gavusi.

2003 m. rugsėjo mėn. ombudsmenas paprašė Komisijos paaiškinti, kodėl ji nusprendė, kad ji įvykdė visas su šiuo klausimu susijusias įsipareigojimus. Jis taip pat paprašė nurodyti, kokių žingsnių buvo imtasi atsakymui į 2000 m. kovo 9 d. laišką iš Belgijos institucijų gauti, be to, ar buvo imtasi tolesnių priemonių dėl 2001 m. bendros deklaracijos projekto.

Komisija nurodė, kad 2000 m. kovo 30 d. buvo surengtas posėdis su atitinkamomis Belgijos institucijomis. 2003 m. kovo 7 d. Komisija susisiekt su Belgijos institucijomis, prašydama atsakymo į savo 2000 m. kovo 9 d. laišką. 2003 m. liepos 17 d. buvo surengtas dar vienas posėdis, kurio metu susitarta laikytis įprastos procedūros. Komisija pareiškė, kad ji įvykdė savo įsipareigojimus 2003 m. spalio 3 d. ir 29 d. išsiųsdama Belgijos institucijoms laiškus su visais jos turėtais dokumentais. 2003 m. lapkričio 11 d. Belgijos institucijoms išsiųstame laiške ji pateikė dar vieną deklaraciją, skirtą laikotarpiui iki 1992 m.

Skundo pareiškėjas pripažino, kad 2003 m. liepos 17 d. Komisijos ir Belgijos institucijų posėdyje Komisija pareiškė, kad dvidešimties valandų per savaitę darbo sutartis turi būti laikoma visu mokytojo etatu, t.y. 660 darbo valandų per metus.

Savo sprendime ombudsmenas padarė išvadą, kad Komisija, atrodo, atsižvelgė į skundo pareiškėjo pageidavimus. Visgi jis nusprendė, kad net ir manant, jog Komisijos nurodyti veiksmai šiuo atveju gali būti laikomi tinkamais, nerimą kelia faktas, kad Komisija nepateikė jokių paaiškinimų, kodėl

nebuvo imtasi veiksmų laikotarpiu tarp 2001 m. kovo mėn. ir 2003 m. kovo mėn.. Todėl ombudsmenas pareiškė Komisijai kritinę pastabą nurodydamas, kad tinkamo administravimo praktika reikalauja, jog Komisija šios rūšies paklausimus nagrinėtų kruopščiai ir nedelsdama.

Atsižvelgdamas į tai, kad pirmoje 2002 m. pusėje kalbos mokytojų atstovai ir Komisija keitėsi korespondencija, ombudsmenas nusprendė, jog nėra reikalo pradėti naujų tyrimų dėl skundo pareiškėjo kaltinimo, kad Komisija nepateikė atstovams aiškaus atsakymo dėl deklaracijos Belgijos institucijoms.

Pastaba

Ombudsmenas padarė panašią išvadą ir byloje 2137/2002/MF.

NETINKAMAS ELGESYS SU APLINKOSAUGOS ORGANIZACIJA

Sprendimo santrauka dėl skundo 278/2003/JMA (Konfidencialus) prieš Europos Komisiją

Ispanijos aplinkosaugos organizacija pateikė paraišką finansinei pagalbai gauti pagal Bendrijos veiksmų programą dėl nevyriausybių aplinkosaugos organizacijų propagavimo. Komisija atmetė paraišką motyvuodama tuo, kad tuo metu prieš šią organizaciją buvo pradėta byla Ispanijos teismuose. Savo skunde ombudsmenui organizacija teigė, kad Komisijos sprendimas atmesti jos paraišką nebuvo paremtas kvietimo teikti pasiūlymus nuostatomis ir reikalavo, kad paraiška pagalbai gauti būtų apsvastyta dar kartą.

Komisija pareiškė, kad ji, prisiimdama teisinius įsipareigojimus, turi būti užtikrinta dėl finansų valdymo patikimumo, t.y. dėl paramos gavėjo teisinės padėties, finansinės būklės ir bendro patikimumo. Komisija nurodė, kad ji turėjo svarų pagrindą manyti, jog kaip tik šios bendros sąlygos nebuvo patenkinamos.

Ombudsmenas pažymėjo, kad tuo metu, kai Komisija vertino skundo pareiškėjo paraišką, prieš šią organizaciją Ispanijos prokuroras buvo pradėjęs parengtinį tyrimą dėl klastojimo. Be to, Komisijos atrankos procedūra baigėsi prieš bylą nagrinėjusiam teismui priimančią organizaciją išteisinančią sprendimą.

Ombudsmeno nuomone, Komisija pagrįstai stengiasi išsiaiškinti galimų paramos gavėjų teisinę padėtį, finansinę būklę ir jų bendrą patikimumą. Visgi jis mano, kad, imdamasi priemonių Bendrijos finansiniams interesams apsaugoti, Komisija turėtų ieškoti tinkamos pusiausvyros tarp privačių asmenų interesų ir bendrų visuomenės interesų. Tokiu būdu galimi paramos gavėjai būtų įvertinti reikiamai ir laikantis nekaltumo prezumpcijos principo. Ombudsmenas mano, kad Komisija gali tai įgyvendinti tik pateikdama pareiškėjui reikalavimą išsklaidyti bet kokias abejones dėl pareiškėjo teisinės padėties. Po to ji turi būti pasirengusi nagrinėti ir atsakyti į pareiškėjo pateiktą informaciją.

Ombudsmenas pažymėjo, kad šiuo atveju Komisija apsiribojo formaliai konstatuodama, jog vyksta tyrimas ir organizacijai pateikti kaltinimai, nė nebandydama šios informacijos ištirti.

Ombudsmenas taip pat pažymėjo, kad nors Komisija pasiūlė skundo pareiškėjui pateikti žinių apie jo organizacijos teisinę padėtį, neatrodo, kad juos pateikus ji būtų į šiuos įrodymus atsižvelgusi.

Todėl ombudsmenas nusprendė, kad Komisija nesugebėjo surasti tinkamos pusiausvyros tarp jos finansinės paramos valdymo patikimumo ir skundo pareiškėjo teisės būti įvertintam tinkamai ir laikantis nekaltumo prezumpcijos principo. Jis padarė išvadą, kad Komisija elgėsi su skundo pareiškėju netinkamai ir pažeidė Europos tinkamo administravimo kodekso 6 straipsnio 2 dalies nuostatas.

Taip pat ombudsmenas atkreipė Komisijos dėmesį į tai, kad panašių problemų būtų galima išvengti, jei Komisija išleistų tarnyboms skirtas instrukcijas, kaip tokiais atvejais rasti tinkamą pusiausvyrą tarp privačių asmenų interesų ir bendrų visuomenės interesų.

Ombudsmenas atsižvelgė į Komisijos pareiškimą, kad 2002 m. finansiniai metai jau pasibaigę ir dėl to nėra galimybės suteikti finansinės paramos pagal skundo pareiškėjo paraišką. Taip pat jis nurodė, kad skundo pareiškėjui nėra kliūčių pateikti paraišką dėl finansinės paramos dabar vykstantiems konkursams.

LEIDIMAS VERSTIS ADVOKATO PRAKTIKA ITALIJOJE

Sprendimo santrauka dėl skundo 701/2003/IP prieš Europos Komisiją

Skundo pareiškėjas, advokatas iš Italijos, pateikė Komisijai skundą, kuriame nurodė, kad leidimų verstis advokato praktika sistema Italijoje prieštarauja konkurencijos sąlygoms, numatytoms Europos Sąjungos sutartyje. Skundo pareiškėjo teigimu, beveik po dvejų metų jis iš Komisijos gavo tik patvirtinantį laišką. Komisija nesugebėjo nuodugniai ištirti jo skundo. Jis reikalauja, kad institucija turėtų jo skundą išnagrinėti pakartotinai.

Komisija pareiškė nusprendusi, kad nėra reikalo siųsti skundo pareiškėjui formalaus skundo atmetimo rašto, kadangi ji jau jam pranešusi, jog leidimų verstis advokato praktika sistemą Italijoje reglamentuoja atitinkami teisės aktai ir jai nėra taikomos konkurencijos taisyklės (bendrasis principas).

Ombudsmenas nusprendė, kad neužregistravusi skundo pareiškėjo laiško kaip skundo Komisija nesilaikė savo pačios taisyklių, apibrėžiančių tinkamą darbo praktiką.

Papildoma pastaba

2004 m. rugpjūčio 2 d. Komisija nusiuntė ombudsmenui pastabas dėl jo pareikštos kritinės pastabos. Ji pabrėžė, kad tam tikromis aplinkybėmis „Komisija netiria korespondencijos kaip skundo ir todėl ji neužregistruojama centriniame skundų registre“³⁶. Tačiau atsižvelgdama į kritinę pastabą ji ateityje stengsis kuo aiškiau atsakyti į laiškus, susijusius su skundais dėl Bendrijos konkurencijos įstatymų pažeidimo valstybėse narėse, nepaisant to, ar korespondencija bus registruota kaip skundas, ar nebus. Be to, jei korespondencija visgi nebus registruota kaip skundas, ji nurodys šio sprendimo priežastis.

NEPAKANKAMA INFORMACIJA DĖL GALIMO LĖŠŲ SKYRIMO JODINĖJIMO CENTRUI

Sprendimo santrauka dėl skundo 753/2003/GG prieš Europos Komisiją

Vokietijos pilietis buvo susirūpinęs dėl to, kad Berlyno jodinėjimo centrui neigaliams ir socialiai nukriaustiems vaikams bei jaunimui iškilo finansinių sunkumų. Jo teigimu, šie sunkumai iškilo, kai buvo sumažinta valstybės skiriamų lėšų suma. Jis parašė laišką Komisijos darbo ir socialinių reikalų generaliniam direktoratui klausdamas, ar ES negalėtų skirti lėšų jodinėjimo centrui ir kokios sąlygos turėtų būti įvykdytos šiai pagalbai gauti.

2003 m. balandžio 21 d. skundo pareiškėjas kreipėsi į ombudsmeną tvirtindamas, kad jis nesulaukė atsakymo ne tik į savo laišką, bet ir į du Komisijai nusiųstus priminimus. 2003 m. gegužės mėn. jis gavo Komisijos atsakymą, tačiau pranešė ombudsmenui, kad atsakymas jo nepatenkina. Komisija pasiūlė jam kreiptis į Berlyno regiono valdžią, kadangi, Komisijos teigimu, bet kokias lėšas, kurios galėtų būti skirtos jodinėjimo centrui, administruoja valstybės narės. Skundo pareiškėjo nuomone, tai nėra atsakymas į jo prašymą suteikti atitinkamą informaciją, kadangi valstybės narės ne visuomet tinkamai naudoja ES paramos fondų lėšas. 2003 m. rugsėjo mėn. skundo pareiškėjas

36

Komisijos pranešimo Europos Parlamentui ir Europos ombudsmenui dėl santykių su skundo pareiškėju nagrinėjant Bendrijos įstatymų pažeidimus priedo 3 straipsnis (COM/2002/0141 galutinis); OL 2002 C 244/5.

paprašė ombudsmeno išplėsti savo tyrimą ir ištirti priežastis, dėl kurių Komisija neatsakė į kitą jo laišką, išsiųstą rugpjūčio mėn. Remdamasis informacija, gauta iš Vokietijai atstovaujančio EPN, jis padarė išvadą, kad buvo galimybė gauti lėšų jodinėjimo centrui remti, tačiau šiuo metu terminas paraiškoms teikti jau buvo pasibaigęs.

Komisija pripažino, kad pirmasis skundo pareiškėjo laiškas pradingo, ir apgailestavo, jog buvo vilkinamas kitų jo laiškų nagrinėjimas. Ji sutiko, kad buvo pažeistos jos pačios apibrėžtos tinkamo administravimo taisyklės, ir pažadėjo stengtis, kad tokių nesusipratimų ateityje pasitaikytų kuo rečiau. Ji taip pat pripažino, kad gali kilti sunkumų gauti informacijos apie ES paramos fondų programas, ir pareiškė, kad deda visas pastangas tyrimams tinkamai atlikti. Tačiau ji nusprendė, kad nebūtų tikslinga pateikti skundo pareiškėjui ilgą paramos fondų programų sąrašą ir detalias sąlygas pagalbai iš kiekvieno jų gauti, nes gali būti taip, kad nė vienas iš jų netiks jodinėjimo centrui remti. Nepaisant to, paskutiniame savo laiške, kuris buvo išsiųstas 2003 m. spalio mėn., ji nurodė Europos informacijos centro Berlyne adresą ir paaiškino, kad skundo pareiškėjas turės galimybę savarankiškai išnagrinėti ES paramos fondų programas.

Savo sprendime ombudsmenas kritikavo tai, kad Komisija, nors ir pareiškė apgailestavimą dėl vilkinimo, faktiškai net nepasistengė greitai atsakyti į skundo pareiškėjo paskutinį laišką, išsiųstą 2003 m. rugpjūčio mėn. Jis pareiškė kritinę pastabą. Ombudsmenas pabrėžė, kad atsakymai į panašaus pobūdžio laiškus, kuriuose, kaip ir šiuo atveju, prašoma suteikti informacijos, turėjo būti ruošiami ypač kruopščiai, turint omenyje, kad 2003 metais buvo paskelbti „Europos žmonių su negalia metais“. Jis nepritarė Komisijos pareiškimui, kad nebūtų tikslinga pateikti skundo pareiškėjui ilgą paramos fondų programų sąrašą. Tyrimo šalys paminėjo tik tris skirtingas programas, tačiau informacija būtų dar aiškesnė ir išsamesnė, jei būtų pateiktas daug ilgesnis sąrašas paramos fondų programų, kurios galėtų būti susijusios su šiuo atveju. Nepriklausomai nuo to, ar paraiška dėl paramos jodinėjimo centrui, pateikus ją Vokietijai atstovaujančio EPN nurodytai paramos fondo programai, būtų buvusi priimta, ombudsmeno nuomone, Komisija vis tiek turėjo pranešti skundo pareiškėjui apie kvietimą teikti pasiūlymus paramai gauti. Kvietimas teikti pasiūlymus buvo išspausdintas Oficialiajame leidinyje tą pačią dieną, kai Komisija parašė pirmą atsakymą skundo pareiškėjui. Ombudsmenas pareiškė, kad Komisija nepateikė skundo pareiškėjui tinkamos informacijos ir dėl to pareiškė kritinę pastabą.

TVARKARAŠTIS TARNYBINEI ATASKAITAI SUDARYTI

Sprendimo santrauka dėl skundo 1319/2003/ADB prieš Europos Komisiją

Skundo pareiškėja – Komisijos tarnautoja, kuri nusiuntė Komisijai penkiolika laiškų ir žinučių, įskaitant keletą prašymų bei skundų, parengtų remiantis Tarnybos nuostatų 90 straipsniu. Dalis korespondencijos buvo susijusi su skundo pareiškėjos tarnybinės ataskaitos parengimu. Remiantis Tarnybos nuostatų 43 straipsniu, tarnautojams bent kartą per dvejus metus parengiama tarnybinė ataskaita.

Savo skunde ombudsmenui skundo pareiškėja teigė, kad, išskyrus kelias išimtis, visi jos prašymai arba skundai buvo išnagrinėti nepatenkinamai. Ji taip pat pareiškė, kad jos tarnybinės ataskaitos parengimas buvo vilkinamas, teigdama, kad ataskaita turėjo būti užbaigta iki 2001 m. gruodžio 31 d.

Komisija pareiškė, kad ji atsakė į visus skundo pareiškėjos pranešimus laikydamasi visų teisės aktuose nustatytų terminų, taip pat kad nepateikta sistemingo vilkinimo ir kompetencijos stokos įrodymų. Kalbėdama apie tarnybinės ataskaitos parengimą, Komisija pripažino, kad jis šiek tiek užtruko. Tačiau, remiantis Pirmosios instancijos teismo sprendimu byloje *Liao prieš Tarybą*³⁷, konkursą paskelbusi institucija negali būti laikoma atsakinga už bet kokią tolesnį vilkinimą rengiant tarnybinę ataskaitą, kurio priežastis gali būti ir tai, kad tarnautojas teikia apeliacinį skundą Bendrajam komitetui dėl tarnybinės ataskaitos. Šiuo atveju skundo pareiškėja pasinaudojo šia galimybe.

Ombudsmenas pažymėjo, kad, remiantis jo turimais dokumentais, Komisija neatsakė į keletą laiškų, o į kitus atsakė labai pavėluotai. Tai buvo netinkamo administravimo atvejis. Be to, ombudsmenas pažymėjo, kad tarnybinė ataskaita buvo užbaigta praėjus septyniems mėnesiams po termino, nurodyto įgyvendinančiose nuostatose. Kaip nurodyta 2003 m. gegužės 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendime byloje *Lavagnoli prieš Komisiją*³⁸, Komisija privalėjo laikytis grafiko, nurodyto įgyvendinančiose nuostatose. Komisijos nesugebėjimas laikytis nustatyto grafiko buvo netinkamo administravimo atvejis.

Ombudsmenas, nustatęs netinkamo administravimo atvejį, stengiasi kartu su atitinkama institucija arba įstaiga rasti sprendimą, kuris padėtų netinkamo administravimo atvejį pašalinti. Šiuo atveju skundo pareiškėja aiškiai atsisakė tokios galimybės. Taigi ombudsmenas baigė bylą pareiškdamas Komisijai dvi kritines pastabas.

Papildoma pastaba

Atsakydama į abi kritines pastabas, Komisija pranešė ombudsmenui, kad ji atsižvelgė į jo sprendimą. Ateityje ji su savo tarnautojais elgsis taip pat kaip ir su bet kuriais kitais piliečiais ir laikysis grafiko, nustatančio terminus tarnybinėms ataskaitoms parengti.

NEDISKRIMINACIJOS PRINCIPO PAŽEIDIMAS PRIIMANT Į DARBĄ

Sprendimo santrauka dėl skundo 1367/2003/OV prieš Europos Komisiją

Piliėtis, turintis dvigubą, Prancūzijos ir Bulgarijos, pilietybę 2003 m. gegužės mėn. pateikė paraišką užimti vietinio atstovo postui, kuris vadinosi „patarėjas pasiruošimo stojimui ir politinių ataskaitų klausimais“. Šis postas priklausė Komisijos delegacijai Sofijoje (Bulgarija). Paraiška dėl jo dvigubos pilietybės buvo atmesta. Komisijos delegacija pagrindė neigiamą atsakymą remdamasi 1961 m. balandžio 18 d. Vienos konvencijos dėl diplomatinių santykių 37 straipsnio 2 dalies nuostatomis. Skundo pareiškėjas parašė Komisijai laišką, prašydamas paaiškinimo, tačiau nesulaukė jokio atsakymo.

2003 m. liepos mėn. skundo pareiškėjas pateikė skundą Europos ombudsmenui, kuriame teigė, kad įdarbinimo procedūrai trūko skaidrumo. Jis pareiškė, kad Komisija, atmesdama jo kandidatūrą dėl dvigubos pilietybės ir remdamasi 1961 m. Vienos konvencijos nuostatomis, pažeidė nediskriminacijos principą.

Savo nuomonėje dėl skundo Komisija nurodė, kad minėtas laisvas postas buvo skirtas „ALAT“ (*agent local d'assistance administrative et technique*) užduočių administratoriui, kurio statusas apibrėžtas 1961 m. Vienos konvencijos dėl diplomatinių santykių 37 straipsnio 2 dalies nuostatomis. „ALAT“ darbo sutartys yra rezervuotos kandidatams, neturintiems šalies, kurioje jie dirbs, pilietybės ir nuolat joje negyvenantiems. Savo pastabose skundo pareiškėjas toliau tvirtino, kad Komisija pažeidė nediskriminacijos principą, visų pirma nediskriminacijos pilietybės pagrindu.

Savo sprendime ombudsmenas pirmiausia nurodė, kad skundo pareiškėjo kandidatūra buvo atmesta dėl jo Bulgarijos pilietybės, o ne dėl to, kad jis yra Prancūzijos piliėtis. Todėl nediskriminacijos pilietybės pagrindu principas, nurodytas EB sutarties 12 straipsnyje, nėra susijęs su šiuo atveju, kadangi ES valstybių narių piliečiai nebuvo diskriminuojami. Visgi ombudsmenas pažymėjo, kad nė viename iš tekstų dėl vietinio atstovo posto nebuvo paminėta „ALAT“ kategorija arba įtrauktos nuostatos, kuriomis remiantis asmenys, turintys Bulgarijos pilietybę, negalėtų sudaryti darbo sutarčių vietinio atstovo postui užimti. Be to, ombudsmenas nesuprato, koku būdu remiantis Vienos konvencijos 37 straipsnio 2 dalies nuostatomis būtų galima pagrįstai atmesti Bulgarijos piliečio kandidatūrą. Priešingai, joje numatyta, kad administracijos ir techniniai darbuotojai gali turėti paskirties valstybės, šiuo atveju Bulgarijos, pilietybę. Ombudsmenas nusprendė, kad Komisija

38

Byla T-327/01, *Luciano Lavagnoli prieš Komisiją* [2003] ECR - SC, IA-143; II-691.

nepateikė objektyvių savo sprendimo atmesti skundo pareiškėjo paraišką dėl jo Bulgarijos pilietybės argumentų ir kartu pažeidė nediskriminacijos principą. Jis taip pat nusprendė, kad skelbime dėl šio laisvo posto nebuvo pateikta visa kandidatams reikalinga informacija apie įdarbinimo procedūrą. Atsižvelgdamas į tai, kad šis postas šiuo metu jau užimtas, ombudsmenas nutarė, kad nėra reikalo siūlyti sudaryti draugišką susitarimą. Todėl jis pareiškė Komisijai dvi kritines pastabas.

NEPRATĘSTA EKSPERTO SUTARTIS

Sprendimo santrauka dėl skundo 1624/2003/ELB prieš Europos Komisiją

Komisija sudarė su skundo pareiškėju vienų metų darbo sutartį darbui ekspertu Nigerijoje. Komisija sutarties nepratęsė. Nigerio nacionalinis įgaliotinis oficialiai paprašė Komisijos pratęsti skundo pareiškėjo sutartį. Negavęs jokio atsakymo, nacionalinis įgaliotinis pareikalavo automatiškai pratęsti sutartį pagal Lomé konvencijos 314 straipsnį.

Skundo pareiškėjas teigė, kad jis gavo Komisijos sprendimą nepratęsti jo sutarties per laikotarpį, nurodytą Sutarčių sąlygose dėl paslaugų sutarčių, kurias finansuoja Europos plėtros fondas (EDF). Jis pabrėžė, kad Komisija turėjo atsakyti į Nigerio valstybės tarnautojo paklausimus, ir pareikalavo, kad jo sutartis būtų pratęsta ir išmokėta kompensacija arba už laiką, kol jis buvo be darbo, arba už visus jo patirtus nuostolius. Skundo pareiškėjas taip pat tvirtino, kad tikroji sutarties nepratęsimo priežastis buvo tai, jog Komisija norėjo išvengti galimos Audito Rūmų kritikos dėl EDF išteklių naudojimo Komisijos darbui remti ir turėti galimybę pasamdyti kitą asmenį.

Komisija atsakė, kad ji sudarė su skundo pareiškėju vienų metų privačią darbo sutartį Nigerio institucijų vardu. Sutartis buvo sudaryta vadovaujantis Belgijos įstatymais, todėl nuoroda į Sutarčių sąlygas dėl paslaugų sutarčių, kurias finansuoja Europos plėtros fondas (EDF), nebuvo reikalinga. Pagal Belgijos įstatymus Komisija nebuvo įpareigota pratęsti skundo pareiškėjo sutarties. Buvo apibrėžta, kad skundo pareiškėjo pareigos – tarpinė grandis tarp ministerijos ir delegacijos. Skundo pareiškėjas su šia tvarka sutiko. Komisija pareiškė, kad skundo pareiškėjo postas iki šiol nebuvo užimtas ir kad delegacijai nebuvo poreikio įdarbinti kito asmens.

Ombudsmenas atkreipė dėmesį į Komisijos pastabas dėl įstatymų, pagal kuriuos sutartis buvo sudaryta. Išnagrinėjus atitinkamą Belgijos įstatymą, buvo padaryta išvada, jog jame nenurodyta, kad reikia iš anksto informuoti darbuotoją, su kuriuo sudaryta terminuota darbo sutartis. Ombudsmenas nepritarė skundo pareiškėjo argumentui, kad sudaryta pagal Belgijos įstatymus sutartis tuo pat metu yra ir paslaugų sutartis, kuriai taikytinos Lomé konvencijos nuostatos. Pasak ombudsmeno, paslaugų sutartys ir darbo sutartys yra visiškai skirtingos teisinės kategorijos.

Ombudsmenas pažymėjo, kad pareiškimas, jog skundo pareiškėjas delegacijoje buvo įdarbintas nesilaikant įprastos tvarkos, faktiškai iškėlė sudėtingų teisinių klausimų, susijusių su santykiais tarp Europos plėtros fondo ir Bendrijos biudžeto įstatymų. Ombudsmenas nusprendė, kad šiuo atveju jam nėra reikalo atlikti papildomų tyrimų. Tačiau ombudsmenas iš Audito Rūmų paprašė informacijos, susijusios su jų veiksmais pagrindiniu klausimu – EDF ekspertų įdarbinimu delegacijose.

NEPAGRĮSTAS ATSIŠAKYMAS LEISTI SUSIPAŽINTI SU NVO BYLA

Sprendimo santrauka dėl skundo 1874/2003/GG prieš Europos Komisiją

Nevyriausybinių organizacijų (NVO), dirbanti humanitarinės pagalbos srityje, Kazachstane įgyvendino projektą, kurį iš dalies finansavo Komisija. Tačiau, įgyvendinus ilgalaikių stebėjimų (monitoringo) programą, Komisija nusprendė nutraukti sutartį ir pareikalavo iš NVO grąžinti apie 38 000 eurų.

Be skundo dėl sprendimo nutraukti sutartį (skundas 49/2004/GG, nagrinėjamas), NVO taip pat pateikė skundą dėl Komisijos atsakymo leisti susipažinti su jos byla. Skundo pareiškėjas teigė,

kad atsisakymas buvo savavališkas ir pažeidė Reglamentą 1049/2001³⁹ dėl leidimo viešai susipažinti su dokumentais.

Komisija pareiškė, kad ji pateikė skundo pareiškėjui dokumentų, susijusių su atitinkamomis bylomis, sąrašą, ir kad skundo pareiškėjas peržiūrėjo bylas, kurias Komisija nutarė atskleisti. Ji tvirtino, kad kitų dokumentų, kuriuose daugiausia buvo pateiktos vidaus naudojimui skirtos nuomonės – svarstymų ir preliminarinių konsultacijų dalis, atskleidimas smarkiai pakenktų Komisijos sprendimų priėmimo procesui.

Ištyręs bylą ombudsmenas padarė išvadą, kad Komisijos argumentacija netinkama. Ji nepaaiškino, kodėl kai kurie dokumentai buvo atskleisti, o kiti panašūs – ne. Be to, ji neatsižvelgė į laiką, praėjusį po kontrakto nutraukimo. Ombudsmenas pateikė Komisijai rekomendacijos projektą, prašydamas pakartotinai išnagrinėti skundo pareiškėjo paraišką.

Savo išsamioje nuomonėje Komisija pateikė peržiūrėtą sąrašą ir paaiškino, kodėl ji nusprendė, kad dokumentai, su kuriais ji neleido susipažinti (išskyrus penkis dokumentus, kurių kopijas ji pridėjo), negali būti atskleisti. Komisija, siekdama pagrįsti atsisakymą atskleisti dokumentus, kuriuos parengė dvi institucijos, Komisijos paskirtos sutarčiai prižiūrėti, rėmėsi Reglamento 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antro papunkčio⁴⁰ nuostata. Komisija taip pat nurodė, kad atsisakymas atskleisti elektroninius laiškus, kuriuos siuntė šių institucijų darbuotojai, buvo pagrįstas Reglamento 4 straipsnio 1 dalies b punkto (individo privatumas ir neliečiamumas, ypač pagal asmens duomenų apsaugą reglamentuojančius Bendrijos teisės aktus) nuostata. Šis požiūris buvo paremtas nuomone, kad atskleidžiant informaciją tektų atskleisti asmens duomenis (darbuotojų pavardes), o tai prieštarautų Bendrijos teisės aktų dėl duomenų apsaugos nuostatoms, t. y. Reglamentui 45/2001⁴¹.

Ombudsmenas pripažino, kad Komisija atliko didelį darbą atsakydama į jo rekomendacijos projektą. Tačiau jis priminė, kad Reglamentu dėl leidimo susipažinti su dokumentais siekiama sudaryti sąlygas kiek įmanoma platesniam informacijos atskleidimui, todėl bet kokios išimtytys turi būti interpretuojamos labai tiksliai. Jis pritarė Komisijos požiūriui, kad dviejų institucijų, kurias Komisija buvo paskyrusi sutarčiai prižiūrėti, sudarytiems dokumentams taikytina 4 straipsnio 3 dalis. Ombudsmenas manė, kad vien tik faktas, jog dokumentas apima nuomones, skirtas vidaus reikmėms, negali būti tinkamas pagrindas teigti, kad informacijos atskleidimas būtų labai žalingas, nes 4 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad iš principo leidimas susipažinti su tokiais dokumentais gali būti suteiktas.

Kalbėdamas apie pavardžių paviėšinimą ombudsmenas pareiškė, kad Komisijos argumentacija nebuvo nuosekli, nes remtis 4 straipsnio 3 dalimi ji galėjo tik tuo atveju, jei korespondenciją elektroniniu paštu su dviejų institucijų tarnautojais būtų buvę galima prilyginti vidaus korespondencijai, be to, Komisija nesvarstė galimybės nesuteikti leidimo susipažinti su jos tarnautojų korespondencija elektroniniu paštu, kad išsaugotų paslaptį jų pavardes, todėl ombudsmenas nesuprato, kodėl taikomos Reglamento 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatos.

Ombudsmenas nusprendė, kad Komisija nesugebėjo nurodyti svarių priežasčių, kodėl ji atsisakė suteikti leidimą susipažinti daugiau nei su šimtu dokumentų, ir kad tai buvo netinkamo administravimo atvejis. Todėl jis pareiškė kritinę pastabą.

³⁹ 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl viešo naudojimosi Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, OL 2001 L 145/43.

⁴⁰ „Leidimas susipažinti dokumentais, kuriuose yra nuomonės, skirtos vidaus naudojimui ir sudarančios atitinkamos institucijos dalį svarstymų ir preliminarinių konsultacijų, neišduodamas net ir po to, kai sprendimas yra priimtas, jei informacijos atskleidimas pakenktų jos sprendimų priėmimo procesui ir jei visuomenės interesas nėra viršesnis.“

⁴¹ 2001 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) No 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo, OL 2001 L 8/1.

NESUGEBĖJIMAS ATSAKYTI Į DOTACIJŲ NEGAVUSIO PARAIŠKOS TEIKĖJO LAIŠKĄ

Sprendimo dėl skundo 2239/2003/(AJ)TN prieš Europos Komisiją santrauka

Skundas buvo susijęs su Europos motociklininkų asociacijų federacijos (FEMA) paraiška gauti iš Komisijos dotacijų, skirtų projektui „Pradinis motociklininkų mokymas Europoje“. FEMA teigimu, Komisija savo atsakyme nurodė, kad FEMA nebuvo pasirinkta dotacijai suteikti, kadangi „kitas panašaus pobūdžio pasiūlymas“ buvo įvertintas geriau. Visgi bendraujant su Komisijos tarnautojais, skundo pareiškėjui buvo duota suprasti, kad kitų paraiškų dėl motociklų ir motociklininkų nebuvo. FEMA parašė Komisijai laišką, kuriame prašė paaiškinti situaciją, tačiau atsakymo negavo. Savo skunde ombudsmenui FEMA tvirtino, kad Komisija neatsakė į prašymą pateikti informacijos apie Komisijos sprendimą neskirti jai dotacijų ir konkursą laimėjusį kandidatą.

Savo nuomonėje Komisija pareiškė, kad FEMA buvo tinkamai informuota apie visus su konkursu susijusius aspektus įprasto neformalaus bendravimo su Komisija metu. Todėl Komisija nemanė, kad būtina pateikti oficialų atsakymą raštu.

Pateiktose pastabose FEMA pripažino, kad ji nuolat bendravo su Komisijos tarnautojais, tačiau pareiškė, jog šie tarnautojai neturėjo leidimo tiesiogiai susipažinti su informacija, susijusia su FEMA paraiška. FEMA teigimu, tarnautojai FEMA prašymu turėjo atlikti tyrimus, kurių metu surinkta informacija kartais būdavo nenuosekli ir klaidinanti, nors tarnautojai visuomet stengėsi padėti.

Ombudsmenas padarė išvadą, kad net ir atsižvelgiant į neformalų Komisijos ir skundo pareiškėjo bendravimą, iš FEMA laiško turinio ir sandaros buvo aišku, kad turi būti pateiktas atsakymas raštu. Jei Komisija nusprendė, jog reikalaujama informacija jau buvo pateikta FEMA neoficialiai, ji tai galėjo nurodyti savo atsakyme raštu. Remiantis pačios Komisijos tinkamo administravimo kodeksu, jos nesugebėjimas atsakyti į FEMA laišką buvo netinkamo administravimo atvejis. Todėl ombudsmenas baigė bylą pareikšdamas kritinę pastabą.

Papildoma pastaba

Atsakyme į ombudsmeno kritinę pastabą Komisija pripažino, kad neatsakydama į FEMA laišką raštu ji nevisiškai laikėsi savo pačios Tinkamo administravimo kodekso nuostatų. Komisija apgailestavo dėl šio savo neveikimo.

SKUNDO DĖL ĮSTATYMO PAŽEIDIMO NAGRINĖJIMO VILKINIMAS

Sprendimo dėl skundo 2333/2003/GG prieš Europos Komisiją santrauka

2001 m. lapkričio mėn. vokiečių gydytojas pareikalavo, kad Europos Komisija pradėtų bylą prieš Vokietiją dėl įstatymų pažeidimo. Jis teigė, kad Vokietija ligoninėse dirbančių gydytojų atžvilgiu pažeidžia Tarybos direktyvą dėl darbo laiko organizavimo taisyklių. Teisingumo Teismas yra išaiškinęs, kad gydytojų, dirbančių pirminės sveikatos apsaugos brigadose, kurios lanko ligonius, laikas, praleistas vykstant pas ligonį, turi būti laikomas darbo laiku. Deja, Vokietijos valdžia tą Direktyvą interpretuoja taip, kad gydytojų, teikiančių paslaugas ligoniams namuose, laikas, praleistas vykstant pas juos, neįskaitomas į darbo laiką.

2003 m. gruodžio mėn. skunde ombudsmenui skundo pareiškėjas teigė, kad kol kas jis gavęs tik patvirtinimą, jog skundas įteiktas, taip pat pranešimą, jog atliekamas tyrimas, bet atsakymo dėl skundo esmės negavęs. Jis tvirtino, kad Komisija neišnagrinėjo skundo per tam paknakamą laikotarpį.

Komisija pareiškė, kad išnagrinėti skundą vėluojama dėl to, jog problema techniškai ir teisiškai sudėtinga. Ji užregistravo skundo pareiškėjo laišką kaip formalų skundą 2002 m. balandžio mėn. 2003 m. vasario mėn. ji nusiuntė raštą Vokietijos valdžiai ir gavo iš jos atsakymą 2003 m. kovo mėn. Komisija nusprendė užsakyti tyrimą Teisingumo Teismo nutarties padariniams nustatyti. Ji

nurodė, kad norėtų sulaukti tos studijos rezultatų, tada spęs, ką daryti toliau. Ji aiškino, jog teismo interpretacija nesutampa su Komisijos ir valstybių narių požiūriu. Be to, naujasis Vokietijos įstatymas dėl nacionalinių teisės aktų suderinimo su Direktyva, taip kaip ją interpretuoja teismas, įsigaliojo tik 2004 m. sausio mėn. Tas įstatymas toliau derinamas su Bendrijos įstatymais. Kai procesas bus užbaigtas, Komisija informuos skundo pareiškėją apie jo skundo tyrimo rezultatus.

Ombudsmenas nurodė Komisijos komunikatą dėl santykių su skundo pareiškėju, nagrinėjant Bendrijos įstatymų pažeidimus⁴², kuriame apibrėžta bendra nuostata, kad Komisija priimtų sprendimą per metus. Nors komunikatas buvo išleistas po to, kai skundo pareiškėjas pateikė skundą, ombudsmenas manė, kad jis yra naudinga gairė ateičiai.

Ombudsmeno neįtikino argumentai, kad gaisatis gali būti pateisinama, jei problema techniškai ir teisiškai sudėtinga. Pati Komisija pažymėjo, kad teismo nutartyje Direktyva interpretuojama kitaip, negu ją interpretuoja Komisija. Taigi atrodo, kad Komisija pripažino, jog teisinis aspektas išaiškintas. Bet kuriuo atveju tariamas teisinis ir techninis problemos sudėtingumas negali pateisinti fakto, kad praėjo 15 mėnesių, kol Komisija ėmėsi nagrinėti šį klausimą. Ombudsmenas padarė išvadą, kad Komisija neišnagrinėjo pareiškėjo skundo dėl įstatymo pažeidimo per tam pakankamą laikotarpį. Dėl to jis pareiškė kritinę pastabą.

3.4.4 Europos Parlamentas ir Europos Komisija

NETEISĖTAS VERTIMO SUTARČIŲ NUTRAUKIMAS

Sprendimo dėl skundo 953/2003/(FA)OV prieš Europos Parlamentą ir Europos Komisiją santrauka

Graikijos vertimų bendrovė, susidedanti iš dviejų atskirų firmų, sudarė su Parlamentu ir Komisija keletą sutarčių dėl vertimų. Tačiau 2002 m. birželio ir liepos mėn. abi šios institucijos pranešė bendrovei, kad sutartys nuo šio momento nutraukiamos arba laikinai sustabdomos, nes Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) nustatė, jog vertimų bendrovė pasamdė tris vienos Europos institucijos pareigūnus vertimo darbams atlikti. Skundo pareiškėjas pareiškė, kad apie tai nežinojo.

2003 m. gegužės mėn. bendrovė padavė skundą ombudsmenui, tvirtindama, kad abiejų institucijų sprendimai sustabdyti arba nutraukti sutartis buvo neteisėti ir nesąžiningi. Skundo pareiškėjas nurodė, kad nei Parlamentas, nei Komisija nenurodė sutarties straipsnių, kuriais remiantis priimti sprendimai. Taip pat ieškovas teigė, kad Parlamentas nepratęsė vienos sutarties ir nepakvietė bendrovės dalyvauti Parlamento organizuojamuose konkursuose.

Savo atsiliepimuose į skundą abi institucijos pareiškė, kad skundo pareiškėjo darbą OLAF tyrė dėl sukčiavimo ir apie tai buvo pranešta Graikijos teisėsaugai. Europos Sąjungos institucijų Vertimų centras apie tai pranešė abiems institucijoms. Parlamentas nurodė, kad OLAF primygtinai siūlė neatskleisti ieškovui tikrųjų sprendimų priežasčių, kad nebūtų pakenkta tyrimui.

Savo nutartyje ombudsmenas pažymėjo, kad šiuo atveju sutarčių nutraukimo nuostatai reikalavo raštu pranešti skundo pareiškėjui, jog jis nevykdė sutartyje numatytų sąlygų. Pasak jo, vien tik „OLAF tyrimo rezultatų“ paminėjimas nepateikęs išsamesnės informacijos neprilygsta oficialiam pranešimui. Taigi ombudsmenas padarė išvadą, kad Parlamentas ir Komisija nuosekliai ir įtakingamai

⁴²

Komisijos komunikatas Europos Parlamentui ir Europos ombudsmenui dėl santykių su skundo pareiškėju, nagrinėjant Bendrijos įstatymų pažeidimus (KOM/2002/0141 galutinis); OL 2002 C 244/5.

nepaaiškino sprendimų nutraukti sutartis su vertimų bendrove teisinio pagrindo. Abiems institucijoms jis pateikė kritines pastabas.

Kadangi skundas susijęs su ginču dėl sutarčių, ombudsmenas informavo skundo pareiškėją, kad minėtose sutartyse numatyta galimybė dėl šio ginčo kreiptis į teismą.

3.4.5 Europos personalo atrankos tarnyba

KALTINIMAS ŠALIŠKUMU IR ATRANKOS PROCEDŪROS SKAIDRUMO STOKA

Sprendimo santrauka dėl 378/2003/MF prieš Europos personalo atrankos tarnybą santrauka

Skundo pareiškėjas, atsiliepdamas į 2002 m. paskelbtą Europos personalo atrankos tarnybos (EPSO) raginimą atsižvelgiant į ES plėtrą sukurti visoms Europos Sąjungos institucijoms prieinamą būsimų pareigybių duomenų bazę, pareiškė norą užimti vieną iš tų pareigybių.

EPSO atmetė jo prašymą motyvuodama tuo, kad jis nurodęs, jog vienos iš stojančiųjų šalių kalbą moka „labai gerai“, tačiau skelbime buvo reikalaujama vienos iš kalbų „tvirtų“ žinių.

Savo skunde ombudsmenui ieškovas tvirtino, kad parengtinės atrankos procedūra buvo šališka ir nesąžininga, nes savo kalbinius įgūdžius kandidatai turėjo įvertinti patys. Pasak jo, dėl to kilo pavojus, kad tinkami kandidatai, savikritiškai realiai įvertinę savo mokėjimus ir įgūdžius, gali nesulaukti sėkmės, o pervertinusieji savo žinias sėkmingai išlaiko parengtinės atrankos testą. Skundo pareiškėjas taip pat tvirtino, kad atrankos procedūra buvusi neskaidri. Jis reikalavo, kad į jo prašymą būtų atsižvelgta ir jo pavardė būtų įrašyta į sąrašą, pateikiamą Komisijos generaliniam direktoratui.

Savo nuomonėje dėl skundo EPSO rėmėsi jos tinklalapyje esančiu „Vadovu kandidatams“, kuriame nurodoma, kad patys kandidatai turi pasirinkti kalbą ir apibūdinti savo žinių lygį. EPSO taip pat atkreipė dėmesį į tai, kad kandidatų buvo prašoma nurodyti mažiausiai vieną iš stojančiųjų šalių kalbą, kurią kandidatas moka tvirtai, taip pat gerai mokėti anglų, prancūzų ar vokiečių kalbą. Vertinimo komisija „tvirtas žinias“ traktavo kaip pagrindinės arba gimtosios kalbos žinojimo atitikmenį arba kaip „puikias žinias“. Savo prašyme kandidatas nurodė, kad jo gimtoji kalba – prancūzų, o slovėnų kalbą jis moka „labai gerai“. Dėl to jis neatitiko vertinimo komisijos nustatytų atrankos kriterijų.

Savo sprendime ombudsmenas nenustatė EPSO nekompetentingumo fakto, pasireiškusio tariamu parengtinės atrankos procedūros šališkumu patiems kandidatams vertinat savo kalbos įgūdžius. Jo nuomone, kvietime dalyvauti konkurse buvo aiškiai reikalaujama iš kandidatų pasirinkti gimtąją arba pagrindinę kalbą, taip pat nurodyti kitų kalbų mokėjimo lygį, t. y. turima galvoje, kad patys kandidatai įvertina savo kalbos įgūdžius. Visgi nors ombudsmeno požiūriu vertinimo komisijos sprendimas neįtraukti ieškovo kandidatūros į atitinkamą duomenų bazę, atrodo, priimtas nepažeidžiant nustatytų atrankos kriterijų, jis padarė išvadą, kad EPSO nepakankamai pabrėžė lingvistinius reikalavimus, kuriuos turėjo atitikti kandidatų žinios. Dėl to jis pakartojo kritinę pastabą, kurią padarė sprendime dėl skundo 411/2003/GG.

NEPAKANKAMAS KALBOS POLITIKOS PAGRINDIMAS ATVIRAME KONKURSE

Sprendimo dėl skundo 2216/2003/(BB)MHZ prieš Europos personalo atrankos tarnybą santrauka

Ombudsmenas gavo skundą dėl Europos Sąjungos personalo atrankos tarnybos sprendimo siųsti atsakymus atviro konkurso dalyviams tikrai anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis. Skundo pareiškėjas nebuvo konkurso kandidatas. EPSO paminėjo šią aplinkybę savo atsiliepime ombudsmenui, kai šis atkreipė dėmesį į faktą, kad nei EB sutarties 195 straipsnis, nei Ombudsmeno statutas nereikalauja, kad skundo pareiškėjas būtų asmeniškai nukentėjęs dėl netinkamo administravimo.

Skundo pareiškėjas tvirtino, kad EPSO sprendimas pažeidė oficialių ir darbo kalbų lygybės principą, užfiksuotą Tarybos reglamente 1/1958⁴³, taip pat nuostatą, kad kiekvienas asmuo gali rašyti Bendrijos institucijoms viena iš Sutarties kalbų ir gauti atsakymą ta pačia kalba (EK 21 straipsnis, Europos Sąjungos Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnis). Jis nurodė, kad iš kandidatų dalyvaujančių šiame konkurse, nebuvo reikalaujama mokėti vieną iš šių trijų kalbų.

Atsakydama EPSO tvirtino, jog i) Europos institucijoms pirmiausi reikia pasirinkti *linguas francas*, kad būtų galima užtikrinti būtiną susikalbėjimą ir darbą tinkamais terminais, ii) turint omenyje, kad kandidatai yra potencialūs Europos institucijų pareigūnai, ir remiantis precedento teise iš institucijų neturi būti reikalaujama atsakyti į potencialaus pareigūno prašymą ar skundą jo gimtąja kalba, iii) Teisingumo Teismas precedento teise pripažįsta, kad plačiausiai žinomas ES kalbas galima atitinkamai porcingai naudoti.

Ombudsmeno požiūriu, gero administravimo principai reikalauja, kad sprendimai, susiję su asmens teisėmis ir interesais, turi remtis teise, o jų turinys turi atitikti įstatymus (Europos tinkamo administravimo kodekso 4 straipsnis). Jis padarė išvadą, kad EPSO pasiaiškinimai dėl sprendimo buvo nepakankami, nes juose nebuvo išsamiai pateiktas teisinis pagrindas, kad būtų galima tą pagrindą kritiškai įvertinti. EPSO pirmasis argumentas dėl ginčytino sprendimo pagrįstumo jo neįtikino, nes kandidatai galėtų būti pripažinti tinkami dalyvauti konkurse, jeigu ir nemokėtų tų trijų kalbų. Dėl antrojo argumento jis nurodė, jog EPSO nepateikė aiškaus ginčijamo sprendimo teisinio pagrindo, o tik nurodė priežastį, kodėl kandidatai neturėtų jam prieštarauti. Trečia, ombudsmenas pažymėjo, jog tokiu atveju, Teisingumo Teismo nuomone, nurodant teisinį pagrindą, kad jį būtų galima kritiškai įvertinti, pakanka remtis atitinkamo Tarybos reglamento nuostatomis. Kaip minėta, ombudsmenas nustatė, jog šiuo atveju EPSO nepateikė aiškaus ginčijamo sprendimo teisinio pagrindo.

Atsižvelgiant į tai, kad šis skundas buvo *acto popularis* pobūdžio, ombudsmenas pareiškė, kad nėra reikalo tartis dėl draugiško susitarimo. Dėl to jis baigė bylą pareikšdamas kritinę pastabą. Atsižvelgdamas į šią aplinkybę, jis nusprendė, kad nėra reikalo nagrinėti skundo pareiškėjo argumentų dėl Tarybos reglamento 1/1958, Europos Konstitucijos 21 straipsnio ir Chartijos 41 straipsnio. Jis pažymėjo, kad EPSO nėra Bendrijos institucija, todėl neatrodo, kad trys paminėtos nuostatos būtų taikytinos tiesiogiai. Jis taip pat pažymėjo, kad, pasak Teisingumo Teismo, nuorodos į Sutartį dėl kalbų naudojimo Sąjungoje negali būti laikomos Bendrijos teisės bendrojo principo, kuris suteikia kiekvienam piliečiui teisę bet kokiomis aplinkybėmis pasinaudoti galimybe, kad jo interesai, pareikšti gimtąja arba negimtąja kalba, būtų ginami, pažeidimu.

43

EEB Taryba: Reglamentas Nr. 1 dėl kalbų, kurios turi būti naudojamos Europos Ekonominėje Bendrijoje, OL 1958 B 17/385.

3.4.6 Europolas

TARNYBOS NUOSTATŲ NESILAIKYMAS ĮDARBINANT ADMINISTRATORIAUS PADĖJĖJĄ

Sprendimo dėl skundo 1571/2003/OV prieš Europolą santrauka

Skundo pareiškėja dirbo Europole administratoriaus padėjėja nuo 2001 m. gegužės 1 d. iki 2003 m. balandžio 1 d. Pradėjus dirbti paaiškėjo, kad ji priimta laikinai – kaip vietinio, o ne kaip Europolo, kaip tai numato Europolo tarnybos nuostatai, personalo darbuotoja. Skundo pareiškėja, supratusi, kad įdarbinta mažiau palankiomis sąlygomis, parašė raštą Europolo direktoriui, prašydama tai ištaisyti ir išmokėti jai kompensaciją, bet šis prašymas, kaip ir vėlesnis apeliacinis skundas, buvo atmestas.

2003 m. rugpjūčio mėn. skundo pareiškėja pateikė skundą ombudsmenui tvirtindama, kad Europolas, įdarbindamas ją administratoriaus padėjėja kaip vietinio personalo, o ne kaip Europolo darbuotoją, nesilaikė savo Tarnybos nuostatų (1, 2 ir 3 straipsnis ir 1 priedas). Skundo pareiškėja taip pat reikalavo išmokėti jai kompensaciją.

Savo nuomonėje dėl skundo Europolas pareiškė, kad dėl įdarbinimo sistemos nelankstumo jis laikinai turėjo įdarbinti žmogų tuo metu, kai pagal nustatytą planą nebuvo Europolo etato, o darbo krūvis buvo toks, kad reikėjo laikinos išeities. Net ir tuo atveju, jei dėl tokios politikos teko skirti darbuotojus į vietinio personalo pareigas, formaliai numatytas Europolo tarnybos nuostatų priedo Nr. 1 sąrašas, Europolui nebuvo draudžiama tai daryti, kol neviršytas personalo biudžetas. Europolas taip pat ginčijo teiginį, kad skundo pareiškėja nukentėjo finansiškai. Pasak jo, vienintelė alternatyva būtų buvusi visai nepriimti jos į darbą.

Savo sprendime ombudsmenas nurodė, kad Europolo tarnybos nuostatų priede Nr.1 aiškiai sakoma, jog administratoriaus padėjėjas privalo būti Europolo pareigybė. Be to, ombudsmenas Europolo tarnybos nuostatuose nerado jokios nuorodos, kurios pagrindu Europolas galėtų laikinai įdarbinti asmenis kaip vietinį personalą esant situacijai, kai etatų sąrašas nenumatytas Europolo pareigybės. Ombudsmenas padarė išvadą, kad Europolas, priimdamas ieškovę administratoriaus padėjėja pagal vietinio personalo sutartį, nesilaikė Tarnybos nuostatų. Dėl to jis pareiškė kritinę pastabą. Visgi, dėl kompensacijos Ombudsmenas nusprendė, kad skundo pareiškėja neįrodė, jog dėl šio netinkamo administravimo patyrė nuostolių, nes Europolo argumentas, jog vienintelė alternatyva būtų buvusi visai jos nepriimti, atrodo racionalus. Ombudsmenas nusprendė, jog pakanka kritinės pastabos, kad Europolas atkreiptų į tai dėmesį, o personalo įdarbinimo praktika turėtų būti kritiškai įvertinta.

Papildoma pastaba

2005 m. sausio 10 d. Europolas laišku atsakė į kritinę pastabą. Europolo direktoriaus pareigas einantis pareigūnas pripažino, kad kritika padės Europolui, ir padėkojo ombudsmenui už tyrimą. Jis pareiškė, kad atitinkamiems padaliniais jau duotas nurodymas peržiūrėti Europolo praktiką įdarbinant naujus darbuotojus.

3.5 ATVEJAI, KAI INTITUCIJOS PRIĖMĖ REKOMENDACIJŲ PROJEKTUS

3.5.1 Europos Komisija

DĖL KLAIDŲ, ATsiradusių DĖL PER TRUMPO DARBO GRAFIKO MOKSLINIO TYRIMO PROJEKTE

Sprendimo dėl skundo 1878/2002/GG prieš Europos Komisiją santrauka

Skundo pareiškėja, nedidelė Jungtinės Karalystės bendrovė, sudarė su Komisija tyrimo premijos (*Exploratory Award*) sutartį parengti CRAFT pasiūlymą pagal specifinę tyrimų ir technologijų „konkurencingumo ir nuoseklios plėtros“ programą. Buvo atliktas pirminis pasiūlymų įvertinimas ir leista konkurse dalyvauti tiems pasiūlymams, kurie buvo pateikti Komisijai iki 2002 m. vasario 7 d. Skundo pareiškėjos pasiūlymas buvo pateiktas 2002 m. vasario 12 d., tuojuo po to, kai ji gavo 2002 m. vasario 4 d. Komisijos pasirašytą sutartį. Ši galiausiai atmetė skundo pareiškėjos pasiūlymą kaip netinkamą.

Skundo pareiškėja kreipėsi į ombudsmeną, tvirtindama, kad „juokingai trumpas darbo grafikas“ sudarė sąlygas galimoms klaidoms. Pasak skundo pareiškėjos, ji turėjo tik kelias dienas pasiūlymui parengti ir pateikti pirminei Komisijos atrankai. Skundo pareiškėja tvirtino, kad rizikavo negailėdama išlaidų ir laiko, bet padarė viską, ką galėjo, kad parengtų sutartį. Ji pridūrė, kad pasiūlymas neatitiko tik vieno, tinkamai neišaiškinto kriterijaus, be to, ne dėl jos, o *Beta Technology Ltd.*, kuri Jungtinėje Karalystėje yra tokių pasiūlymų ekspertė, kaltės.

Komisija teigė, kad bendrovė turėjo pakankamai laiko parengti gerą pasiūlymą, be to, išvardijo suteiktas priemones ir paslaugas, kuriomis remdamasi ši galėjo patikrinti savo pasiūlymo tinkamumą finansuoti.

Ombudsmenas nustatė, kad Komisija nesuteikė bendrovei pakankamai laiko pateikti pasiūlymą pirminei atrankai. Dėl šios priežasties bendrovės pasiūlymas buvo palaikytas nepriimtiniu, nes įsivėlė klaida. Dėl to ombudsmenas paskelbė rekomendacijos projektą, siūlydamas Komisijai apsvarstyti, kaip kompensuoti bendrovei dėl Komisijos netinkamo administravimo susidariusius nuostolius.

Išsamioje nuomonėje dėl rekomendacijos projekto Komisija pripažino buvus ypatingas aplinkybes, kurios sudarė sunkumų ieškovei teisingai įgyvendinti sutartį. Ji pabrėžė tik siekusi nepakenkti mažoms ir vidutinėms verslo įmonėms. Atsižvelgdama į ombudsmeno pateiktus faktus, bet nebūtinai pritardama jo padarytoms išvadoms, Komisija nusprendė, kad šiuo išimtiniu atveju reikia *ex gratia* pagrindu skirti kompensaciją padarytoms išlaidoms iš dalies padengti.

Savo laiške skundo pareiškėja pranešė ombudsmenui, kad buvo susitarta dėl 21 000 eurų kompensacijos. Skundo pareiškėja padėkojo ombudsmenui už paramą ir rūpinimąsi.

PERNELYG DIDELIS VILKINIMAS NAGRINĖJANT ĮSTATYMŲ PAŽEIDIMO ATVEJĮ

Sprendimo dėl skundo 1963/2002/IP prieš Europos Komisiją santrauka

1995 m. ponas K., Austrijos sunkvežimių nuomos bendrovės savininkas, sudarė susitarimą dėl 99 sunkvežimių pirkimo su ponu B., Italijos krovinių automobilių prekiautoju. Deja, ponas B. pranešė ponui K., kad negali pristatyti sunkvežimių kaip sutarta: importuotojas į Italiją atsisakė juos pateikti,

nes sunkvežimiai skirti Austrijos klientui, kuris savo buveinę įregistravo ne Italijos importuotojo sutarties zonoje. Pono K. nuomone, tikroji atsisakymo priežastis buvo tai, kad susitarimo sudarymo momentu sunkvežimių kainos Italijoje buvo 25–30 proc. mažesnės negu Austrijoje. 1996 m. ponas K. prašė Komisijos ištirti, ar importuotojo bendrovė nepažeidė konkurencijos įstatymo.

Skundo pareiškėjas, pono K. atstovas, kaltino Komisiją aplaidumu ir bylos, užvestos 1996 m., vilkinimu.

Komisija teisinosi, kad pasirinktas bylos traktavimas atitiko Pirmosios instancijos teismo patvirtintus principus, pagal kuriuos institucija jai pateiktoms byloms, atsižvelgiant į Bendrijos intereso pobūdį, turi taikyti skirtingus prioritetus. Komisija ėmėsi visų reikalingų priemonių klausimui ištirti ir padarė išvadą, kad byla nepriklauso prioritetinėms.

2003 m. rugsėjo 5 d. ombudsmenas nusiuntė Komisijai rekomendacijos projektą, kuriame institucijai siūloma baigti vertinti bylą vėliausiai iki 2003 m. lapkričio 30 d. Pasak jo, tinkamas administravimas reiškia, kad sprendimai turi būti priimti tinkamu laiku. Ombudsmenas taip pat nusprendė, kad Komisija nepateikė įtikinamo paaiškinimo, kodėl nebuvo priimtas sprendimas dėl šios bylos net ir tada, kai praėjo septyneri su puse metų. Jis taip pat pažymėjo, kad paskutinį raštą dėl šios bylos Komisija parašė 2001 m. kovo 8 d. ir nepaaiškino, kodėl vėliau tylėjo dar dvejus metus. Neturėdamas jokių abejonų dėl Komisijos pasirinkimo laisvės nagrinėjant skundus, ombudsmenas mano, kad septyneri su puse metų negali būti laikomi pagrįstu laikotarpiu šiais bylai nagrinėti.

Savo išsamiaame atsiliepime Komisija pareiškė padariusi išvadą, kad nėra pakankamai duomenų, jog buvo pažeistos ES konkurencijos taisyklės, taip pat byla nėra Bendrijai tokia svarbi, kad ją reikėtų toliau nagrinėti. Gavusi ombudsmeno rekomendacijos projektą, Komisija atmesdama skundą atliko įprastą procedūrą. Ji pasiuntė ponui K. laišką, kuriame išdėstė savo požiūrį į bylą. Priklausomai nuo pono K. atsiliepimo, Komisija žadėjo priimti galutinį sprendimą dėl skundo iki 2004 m. kovo mėn.

Nors Komisija galutinio sprendimo iki rekomendacijos projekte nurodyto termino nepriėmė, ombudsmenas neįžvelgė pagrindo teigti, kad Komisija nevykdė savo išipareigojimų. Ombudsmenas laikėsi nuomonės, kad institucija atsižvelgė į rekomendacijos projekto esminį aspektą, todėl bylą nutraukė.

3.5.2 Europos Komisija ir Europos kovos su sukčiavimu tarnyba

ĮTARIMAI SUKČIAVIMU „MĖLYNOJO SLIBINO“ BYLOJE

Sprendimo dėl skundo 1769/2002/(IJH)ELB prieš Europos Komisiją ir Europos kovos su sukčiavimu tarnybą santrauka

2002 m. spalio mėn. „Mėlynojo slibino 2000“ bendrovės direktoriai įteikė skundą prieš Komisiją ir Europos kovos su sukčiavimu tarnybą (OLAF).

Pasak skundo pareiškėjų, skirstant Komisijos subsidijas pagal „LEADER II“ programą, jie tapo sukčiavimo aukomis. Šios programos administratoriai buvo Katalonijos regiono vadovybė ir privatus sektorius „Local Action Group“. 2000 m. rudenį ieškovai informavo OLAF ir vietinę valdžią apie savo įtarimus ir susitiko su OLAF tyrėjais. Vėliau pareiškėjai sužinojo, kad OLAF pareigūnai, tyrę šią bylą, buvo perkelti į kitas pareigas. Jie taip pat gavo Katalonijos regiono valdžios patikrinimo aktą, kuriame buvo rekomenduojama susigrąžinti Bendrijos fondų lėšas, skirtas Mėlynojo slibino projektui. Ieškovai pateikė Europos Komisijai ieškinį prieš Ispaniją, bet Komisijos atsakymas rodė, kad skundas buvo traktuojamas kaip paprastas raštas.

Skunde ombudsmenui buvo teigiama, kad Komisija ir OLAF netinkamai nagrinėjo kaltinimus sukčiavimu ir kad „LEADER II“ fondų skirstymas per privataus sektoriaus struktūras, taip pat nepakankama Komisijos kontrolė sudarė sąlygas sukčiauti. Skundo pareiškėjai reikalavo viešai atsiprašyti, grąžinti, kas iš jų buvo pavogta, ir atlyginti žalą.

Skunde buvo pateikti kaltinimai dėl sąmokslų. Ombudsmenas informavo skundo pareiškėjus, kad jo įgaliojimai riboti ir jis gali nagrinėti tik jų kaltinimus Komisijai ir OLAF.

Iš pradžių skundo pareiškėjai prašė konfidencialumo, bet 2003 m. balandžio mėn. pranešė ombudsmenui, kad jie daugiau nepageidauja, kad jų skundas būtų įslaptintas.

Tyrimas dėl Komisijos

Komisija nusprendė, kad nereikia registruoti ieškovų laiško kaip skundo dėl keliamų problemų pobūdžio ir dėl to, kad Bendrijų finansiniai interesai būtų apsaugoti.

Ombudsmeno nuomone, Komisija turėjo registruoti laišką kaip skundą. Jis nusiuntė Komisijai rekomendacijos projektą, ragindamas dar kartą grįžti prie skundo pareiškėjų laiško ir nagrinėti jį kaip skundą remiantis Komisijos pranešimu Parlamentui ir ombudsmenui dėl santykių su skundo pareiškėju, nagrinėjant Bendrijos įstatymų pažeidimus⁴⁴.

Komisija patvirtino rekomendacijos projektą, todėl 2004 m. balandžio mėn. ombudsmenas baigė bylą prieš Komisiją.

Ombudsmenas nurodė, kad ateityje skundo pareiškėjai gali pateikti ombudsmenui naują skundą, jeigu Komisijos tyrimas jų netenkintų.

Tyrimas dėl OLAF

OLAF paaiškino, kad pradėjo tyrimą 2001 m. vasario mėn. Planuotas patikrinimas vietoje buvo atidėtas, Ispanijos žemės ūkio ministerijai nurodžius, kad regiono valdžia planuoja tikrinti visą „Local Action Group“ veiklą. OLAF, gavusi Ispanijos valdžios pranešimus 2001 m. liepos mėn., nustatė, jog nėra priežasčių abejoti jų išvadomis, todėl nutarė daugiau patikrinimų nedaryti. OLAF vadovų taryba patvirtino galutinę ataskaitą dėl šios bylos 2002 gruodžio mėn. Pasak jos, Ispanijos valdžios duomenys nepatvirtino įtarimų dėl „Local Action Group“ padarytų pažeidimų, bet pažeidimų rasta „Mėlynojo slibino“ projekte. Ataskaitoje rekomenduojama byla nutraukti, bet toliau tęsti finansinį tyrimą, kad būtų grąžintos lėšos, skirtos „Mėlynojo slibino“ projektui.

Ombudsmenas laikėsi nuomonės, kad tinkamo administravimo principai reikalauja, kad OLAF tyrimai būtų atliekami kruopščiai, nešališkai ir objektyviai. Patikrinus kai kuriuos parodymus kilo abejonių dėl OLAF tyrimų adekvatumo, be to, generalinio direktoriaus parašas sprendime pradėti tyrimą akivaizdžiai skyrėsi nuo parašų kituose dokumentuose (OLAF anksčiau niekas neprašė dėl to pasiaiškinti.). Ombudsmenas išdėstė šiuos dalykus rekomendacijos projekte 2004 m. vasario mėn., siūlydamas tęsti tyrimą arba pradėti naują.

OLAF atsakė į visus rekomendacijos projekto punktus ir padarė išvadą, kad nėra reikalo tęsti tyrimą ar pradėti naują. Įvertindamas OLAF išsamią nuomonę, ombudsmenas atsižvelgė į tai, kad skundo pareiškėjo kaltinimus, jog Ispanija pažeidė Bendrijos įstatymus, Komisija tebetiria. Pasak jo, dabartiniame Komisijos tyrimo etape OLAF išvada, kad nėra pagrindo tęsti tyrimą arba pradėti naują, atrodė pagrįsta.

Dėl to 2004 m. liepos mėn. ombudsmenas bylą prieš OLAF nutraukė.

Savo sprendime ombudsmenas pažymėjo, kad Komisija pateikė siūlymą pataisyti reglamentą, apibrėžiantį OLAF tyrimus. Tokiu būdu įstatymų leidėjas turėjo progą apsvarstyti, kaip pertvarkyti OLAF vidaus ir išorės tyrimus ir bendradarbiavimą su valstybių narių valdžios institucijomis.

44

Komisijos pranešimas Europos Parlamentui ir Europos ombudsmenui dėl santykių su skundo pareiškėju, nagrinėjant Bendrijos įstatymų pažeidimus (KOM/2002/0141 galutinis); OL 2002 C 244/5.

Ombudsmenas taip pat komentavo OLAF paaiškinimą, kodėl prieš kurį laiką OLAF generalinis direktorius pakeitė savo parašą (kad būtų lengviau įskaitomas). Ombudsmenas nurodė, kad pagal tinkamo administravimo principus OLAF būtų buvę tikslinga paskelbti oficialų pranešimą pasikeitimui patvirtinti.

3.6 DĖL KITŲ PRIEŽASČIŲ UŽBAIGTI ATVEJAI

3.6.1 Europos Sąjungos Taryba

NEPAKANKAMAI ĮTEISINTOS VAIKO TEISĖS GAUTI ES SVEIKATOS DRAUDIMĄ

Sprendimo dėl skundo 2210/2003/MHZ prieš Europos Sąjungos Tarybą santrauka

2001 m. lapkričio mėn. skundo pareiškėja gavo jai adresuotą oficialų Sveikatos draudimo tarnybos vadovo raštą SN 3736/01. Jai buvo pranešta, kad nuo 2001 m. gruodžio 31 d. Belgijos socialinės apsaugos sistema jos vaiko nedraus, jam bus suteikiamas tik papildomas draudimas pagal Bendrųjų sveikatos draudimo tvarką.

2001 m. gruodžio 14 d. skundo pareiškėja kartu su kitais dviem Tarybos pareigūnais parašė bendrą laišką personalo ir administracijos generalinio direktoriaus pavaduotojui, kuriame rašto turinį apibūdino kaip diskriminacinį ir ginčijo jo teisinę galią. Atsakyme direktoriaus pavaduotojas nenagrinojo skundo pareiškėjos pasiūlymo prašyti Tarybos teisės tarnybos patarimo ar išaiškinimo, bet patarė jai pačiai kreiptis į Sveikatos draudimo tarnybos vadovą. Skundo pareiškėja kreipėsi į Personalo komitetą, kuris nesėkmingai mėgino surengti skundo pareiškėjos ir generalinio direktoriaus pavaduotojo susitikimą. Kadangi skundo pareiškėja nemanė, kad oficialus raštas SN 3736/01 jai privalomas, ji ir toliau teikė prašymus kompensuoti jos vaiko gydymo išlaidas. 2003 m. kovo 23 d. jai pirmą kartą buvo atsakyta patenkinti jos prašymą.

2003 m. lapkričio 7 d. skundo pareiškėja įteikė skundą ombudsmenui. Kadangi dvi aukščiau minėtos Tarybos pareigūnės tą pačią dieną taip pat įteikė analogiškus skundus, trijų ieškovių skundai buvo nagrinėjami bendrai. Savo skunde pareiškėja teigė, kad raštas SN 3736/01 neatitinka Tarnybos nuostatų, yra diskriminacinis ir nėra įpareigojantis. Pasak skundo pareiškėjos, jos vaikas turi teisę į tą patį pirminį sveikatos draudimą kaip ir kitų ES institucijų darbuotojų vaikai.

Savo atsiliepime Taryba paaiškino savo veiksmus šiuo atveju. Ji pareiškė, kad skundo pareiškėja formaliai neginčijo sprendimo SN 3736/01, taip pat nustatytu terminu neužginčijo Sveikatos draudimo tarnybos sprendimo atsisakyti kompensuoti vaiko gydymo išlaidas.

Taryba rėmėsi Tarnybos nuostatų 72 straipsnio 1 dalimi ir Europos Bendrijų pareigūnų sveikatos draudimo nuostatų 6 straipsniu, pagal kuriuos pareigūnų vaikų gydymo išlaidos gali būti kompensuojamos tik tuo atveju, jeigu pareigūnas negavo arba negali pretenduoti į kompensaciją pagal kitą sveikatos draudimo tvarką. Prie nuomonės Taryba pridėjo Belgijos nacionalinio sveikatos ir invalidumo draudimo instituto pažymą. Joje paaiškinta, kad Belgijoje vaiko sveikatos draudimas privalomas, jeigu apdraustas vienas iš tėvų, net ir tuo atveju, kai kitas tėvas yra ES pareigūnas.

Be to, Taryba abejojo skundo ombudsmenui priimtinumu, nes skundo pareiškėja nesilaikė vidinės skundimosi procedūros; remiantis Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalimi, ji pirmiausia turėjo pateikti skundą vidaus administracijai. Skundo pareiškėjos kreipimasis į generalinio direktoriaus pavaduotoją ir Personalo komitetą negali būti laikomas lygiaverčiu administraciniam skundui.

Skundo pareiškėja į tai atsakė, kad laiškas, pasiųstas generalinio direktoriaus pavaduotojui 2001 m. gruodžio 14 d., turi būti traktuojamas kaip prašymas pateikti informaciją, o ne kaip skundas.

Ombudsmenas dar kartą svarstė skundo priimtinumą. Pradėdamas tyrimą, ombudsmenas patikėjo skundo pareiškėjos argumentais ir padarė išvadą, kad jos laiškas generalinio direktoriaus pavaduotojui yra skundas, bet dabar, po jos paaiškinimų, taip neatrodo. Dėl to ombudsmenas padarė išvadą, kad skundas iš esmės jam nepriimtinas nagrinėti, nes skundo pareiškėja neišnaudojo visų Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalies teikiamų galimybių. Ombudsmenas nuomone, skundo pareiškėja atsisakė savo reikalavimų, todėl jis nutraukė skundo tyrimą.

3.6.2 Europos Komisija

ATSISAKYMAS APMOKĖTI SĄSKAITAS PAGAL TACIS PASLAUGŲ SUTARTĮ

Sprendimo dėl skundo 253/2003/ELB (konfidencialu) prieš Europos Komisiją santrauka

Skundo pareiškėjas – bendrovės, kuri buvo sudariusi sutartį teikti TACIS paslaugas, pirmininkas ir generalinis direktorius. Pasibaigus sutarčiai, skundo pareiškėjas pateikė Komisijai likusias sąskaitas, bet ši atsisakė mokėti. Sąskaitose buvo numatytas atlyginimas už atliktą darbą, vertėjo dienpinigiai, išlaidos už naudojimąsi asmeniniu automobiliu, papildomos išlaidos mokymų ir studijų kelionėms, užmokestis už prastovų⁴⁵ dienas ir išlaidos, patirtos dėl atskirų apmokymo prašymų patvirtinimo atidėliojimo.

Skundo pareiškėjas tvirtino, kad Komisija neturėjo teisės atsisakyti apmokėti sąskaitas, nes TACIS sutartis apima minėtas išlaidas. Pasak jo, Komisija turėtų apmokėti minėtas sąskaitas, taip pat delspinigius, susidariusius dėl pavėluoto mokėjimo.

Komisija pareiškė, kad nėra teisinio pagrindo sumokėti skundo pareiškėjo reikalaujamą sumą. Jos nuomone, darbo grupės vadovo žmonos priėmimas dirbti vertėja neteisėtas. Komisija taip pat nesutiko mokėti už automobilį, nes buvo pateiktos sąskaitos už privataus automobilio naudojimą, o ne samdyto, kaip buvo susitarta. Bet kuriuo atveju sąskaitoje pateiktas tarifas už nuvažiuotą kilometrą nesutapo su tarifu, nustatytu Prancūzijos mokesčių inspekcijos. Ji taip pat nesutiko apmokėti papildomų mokymų ir studijų kelionių išlaidų, nes rangovas viršijo sumas, dėl kurių buvo anksčiau susitarta, nereikalaudamas, kad biudžetas būtų pataisytas. Dėl individualių apmokymų problemos Komisija nemanė, kad atidėliojimas buvo nepagrįstas.

Nuodugnai apsvarstęs Komisijos nuomonę ir skundo pareiškėjo atsakymus, ombudsmenas pasiūlė Komisijai sudaryti draugišką susitarimą. Ombudsmenas siūlė pagalvoti, ar nevertėtų peržiūrėti sprendimo neapmokėti skundo pareiškėjo pateiktų sąskaitų ir delspinigių.

Atsakydama į draugiško susitarimo pasiūlymą, Komisija patvirtino, kad nėra taisyklės, draudžiančios įdarbinti Vakarų TACIS personalo šeimų narius, taip pat nepaskelbė tuo klausimu jokios informacijos, kaip elgėsi anksčiau. Ombudsmenas laikėsi nuomonės, kad Komisijai reikėtų sureguliuoti šeimos narių tokiose struktūrose kaip TACIS įdarbinimą, bet tai turėtų būti padaryta ateityje – skaidriai ir objektyviai, prieš tai priėmus ir paskelbus taisykles bei principus.

Išlaidas už asmeninio automobilio naudojimą Komisija sutiko kompensuoti su sąlyga, kad bus taikomas oficialus tarifas, nustatytas Prancūzijos mokesčių inspekcijos. Skundo pareiškėjas nesutiko su Komisijos siūlymu. Ombudsmenas padarė išvadą, kad dėl šio ieškinio punkto draugiškai susitarti neįmanoma.

⁴⁵

Tai yra laikas, kurį projekto direktorius praleido Europos Sąjungoje, o ne paramą gaunančiose šalyse.

Dėl per ilgo laikotarpio atskirų mokymų prašymams aprobuoti ombudsmenas buvo tos nuomonės, kad Komisija pateikė nuoseklų savo veiksmų teisinį pagrindą, taip pat argumentus, kodėl ji mano, kad nepažeidė sutarties sąlygų. Jis taip pat laikosi požiūrio, kad Komisija buvo teisi atsisakydama mokėti sumas, kurios viršijo mokymų ir studijų kelionių biudžetą.

Papildoma pastaba

2004 m. lapkričio 18 d. Komisija nusiuntė savo pastabas dėl papildomos pažymos. Ji teigė, kad sutarčių procedūrų, finansuojamų iš Europos Bendrijų biudžeto bendradarbiaujant su trečiosiomis šalimis, praktinės nuostatos, įsigaliojusios nuo 2003 m. gegužės mėn., smulkiai nereglementuoja rangovo šeimos narių įdarbinimo. Draudžiama įdarbinti tiksliai paramą gaunančios šalies pareigūnų ir tarnautojų šeimos narius. Finansų nuostatos reglamentuoja galimus interesų konfliktus prekių įsigijimo konkurso metu. Panaši nuostata yra ir aukščiau minėtame praktinio įgyvendinimo vadove. Interesų konfliktai gali kilti, kai sudaroma subrangos sutartis. Pasak Komisijos, sutarties dalyvio šeimos narių įdarbinimas turi būti nagrinėjamas individualiai ir laikantis Finansų nuostatų ir jų praktinio įgyvendinimo vadovo.

NYKŠTUKINIO ASILO KLASIFIKACIJA SKAIČIUOJANT SUBSIDIJAS

Sprendimų dėl skundų 1219/2003/GG ir 760/2004/GG prieš Europos Komisiją santrauka

Tarybos reglamente dėl nekenkiančių aplinkai žemdirbystės metodų skatinimo numatyta paramos programa, skirta mažo intensyvumo ūkininkavimui skatinti. Ūkininkai gali gauti subsidiją, jeigu jų laikomų „gyvulių vienetų“ (LSU) vienam hektarui yra ne daugiau kaip 1,4. Šešių mėnesių kumeliukas vertinamas 1,0 LSU, avys ir ožkos – 0,15 LSU.

Vokietis fermeris savo trijų hektarų ūkyje Karlsruhe regione laikė keturis arklius ir nykštukinį asilą. Fermerio nuomone, asilas dydžiu prilygo avinui. Jis apskaičiavo, kad iš viso turi 4,15 LSU, t. y. vienam hektarui mažiau kaip 1,4. Vietinio kompetentingo specialisto nuomone, nykštukinis asilas vertintinas 0,16 LSU, taigi slenkstis nebuvo peržengtas.

Tačiau Komisija, sužinojusi apie tai po atrankinio patikrinimo, padarė išvadą, kad asilas priklauso arklių (*Equidae*) kategorijai, vadinasi, turi būti vertintinas 1,0 balo. Buvo pareikalauta, kad fermeris grąžintų 240 Vokietijos markių (120 eurų) subsidiją. Be to, Komisija nusprendė, jog tai buvo „atsitiktinė“ klaida, kuri kartojosi visuose sandoriuose, iš kurių tik vienas buvo patikrintas. Dėl to ji nusprendė (atsižvelgdama į panašias nedideles klaidas, dėl kurių negalima būtų padaryti išskaitų) 927 401 eurų suma sumažinti Vokietijai Bendrijos teikiamas subsidijas.

Skunde ombudsmenui (1219/2003GG) Karlsruhe regiono vyriausybės prezidiumo pirmininkė teigė, kad sprendimas neteisingas ir neproporcingas.

Atsakydama Komisija nurodė, kad svarstant bylą Vokietijos valdžia pripažino, jog, priešingai ankstesniems teiginiams, klaida buvo ne vienintelė ir kad buvo padaryta daugiau panašių klaidų. Komisijos požiūriu, tai patvirtino „atsitiktinės“ klaidos nuolatinį pobūdį.

Dėl šio nesusipratimo skundo pareiškėjas nusprendė atsiimti skundą. Kai nesusipratimas buvo išaiškintas, ombudsmenas vėl ėmė nagrinėti bylą ir ją užregistravo kaip naują skundą (760/2004/GG). Ombudsmeno nuomone, Komisijos sprendimas iš pirmo žvilgsnio atrodo nepagrįstas. Tačiau jis pažymėjo, kad Teisingumo Teismas nuolat primindavo Komisijai, jog įrodinėjant, kad žemės ūkio rinkos taisyklę pažeidė paprastas jos dalyvis, pakanka pateikti įrodymus, jog įtarimas rimtas ir pagrįstas. Be to, Vokietijos valdžia buvo pripažinusi, jog klaida buvusi ne vienintelė. Dėl to ombudsmenas padarė išvadą, jog netinkamo administravimo atvejo nebuvo.

Tačiau ombudsmenas papildė savo išvadas pastaba, kad problemos buvo galima išvengti, jeigu atitinkamame reglamente būtų buvusi taisyklė, numatanti, jog kandidatai gauti subsidijas gali laikyti nykštukinių asilų. Jis pareiškė tikįs, kad Komisija, teikdama naujų šios srities įstatymų projektus, turės tai mintyje.

3.6.3 Europos personalo atrankos tarnyba

SKIRIANČIOSIOS INSTITUCIJOS KALTINIMAS NEATSAKYMU

Sprendimo dėl skundo 1196/2003/ELB prieš Europos personalo atrankos tarnybą santrauka

Skundo pareiškėja padavė prašymą dalyvauti konkurse COM/C/1/02, skirtame sudaryti prancūziškai kalbančių sekretorių rezervo sąrašą. Prašymas buvo atmestas, nes ji turėjo per mažai profesinės patirties. Skundo pareiškėja raštu paprašė paaiškinimo. Atrankos komisija patvirtino savo sprendimą neleisti jai dalyvauti konkurse. Tada ji antrą kartą raštu paprašė paaiškinimo ir buvo pakviesta dalyvauti testuose, kurie vyko kitą dieną. Skundo pareiškėja laikė testus, bet rezultatai buvo nepatenkinami ir ji buvo pašalinta iš konkurso. Todėl ji pateikė skundą ombudsmenui pagal Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį.

Savo skunde ombudsmenui skundo pareiškėja pareiškė, kad skiriančioji institucija neatsakė į keletą jos skunde pateiktų klausimų, pagrįstų Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalimi.

Komisija atsiuntė nuomonę dėl skundo, kurioje, ombudsmeno manymu, buvo pateikta bendra Europos personalo atrankos tarnybos (EPSO) ir Komisijos pozicija. Komisija ir EPSO paaiškino, kad jie atsakė į visus skundo pareiškėjos prašymus dėl pakartotinio svarstymo/paaiškinimų. Skundo pareiškėja taip pat gavo atsakymą į jos skundą pagal Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį.

Ombudsmenas atkreipė dėmesį, kad atsakymas į skundo pareiškėjos skundą pagal 90 straipsnio 2 dalį buvęs labai išsamus. Ombudsmenas, remdamasis savo tyrimu, taip pat nurodė, kad Komisija ir EPSO pateikė ieškovei papildomų paaiškinimų apie tai, kokius dokumentus ji turėtų pridėti prie pareiškimo, dėl pavėluoto pakvietimo laikyti testus, testų turinio, apeliacinių prašymų ir Atrankos komisijos posėdžių. Dėl fakto, kad skundo pareiškėjos pirmasis prašymas ir prašymas pateikti paaiškinimą buvo atmesti, o antrasis prašymas priimtas, ombudsmenas pažymėjo, kad išaiškinimas, kurį pateikė Komisija ir EPSO dėl skundo, skiriasi nuo skiriančiosios institucijos atsakymo skundo pareiškėjai į jos skundą pagal Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį. Visų pirma ombudsmenas nurodė, kad iš Komisijos ir EPSO išaiškinimo gali būti daroma išvada, kad Atrankos taryba, remdamasi dokumentais, pridėtais prie jos pirminio prašymo dalyvauti konkurse, galiausiai leido ieškovei laikyti rašytinius testus.

Ombudsmenas priminė, kad skundo pareiškėja norėjo gauti paaiškinimą, duodama suprasti, kad po to spres, ar kreiptis į teismą, ar rašyti naują skundą ombudsmenui. Ombudsmenas nusprendė, kad klausimai, kuriuos skundo pareiškėja kėlė pirmame skunde, buvo tinkamai išaiškinti, todėl tolesnis tyrimas nereikalingas.

3.6.4 Regionų komitetas

MAISTO KAINOS STAŽUOTOJAMS

Sprendimo dėl skundo 32/2004/GG prieš Regionų komitetą santrauka

Stažuotojas, dirbantis Regionų komitete, jautėsi diskriminuojamas, nes stažuotojams Komiteto valgykloje Briuselyje nedaromos nuolaidos, o stažuotojai, dirbantys Komisijoje, Taryboje, Parlamente, Ekonomikos ir socialinių reikalų komitete, galėjo bent kartą per dieną nusipirkti vieną patiekalą sumažintomis kainomis (paprastai su 50 proc. nuolaida).

Savo skunde ombudsmenui skundo pareiškėjas pateikė įrodymus, kad gaudami mažiau nei 740 eurų per mėnesį stažuotojai negali sau leisti kiekvieną dieną valgyti pietus, kainuojančius 4,50 euro. Jo

nuomone, stažuotojai, dirbantys Regionų komitete, turi būti traktuojami taip pat kaip ir stažuotojai, dirbantys kitose Bendrijos institucijose ir įstaigose.

Savo atsiliepime Komitetas pareiškė, kad valgyklą valdo privati bendrovė. Sutartyje su ja nenumatyta, kad ji taikys lengvatinius tarifus, dėl to sutartiniai ir teisiniai įsipareigojimai neleido Komitetui versti valgyklos valdytoją taikyti nuolaidas. Tačiau valdytojas raštu patvirtino, kad siūlys stažuotojams palankias kainas, kai tik Komitetas persikels į naują pastatą Briuselyje. Bet kuriuos atveju Komitetas ateityje pasistengs įrašyti straipsnį dėl mažesnių kainų stažuotojams, kai bus deramasi dėl naujos sutarties. Be to, Komiteto generalinis sekretorius nusprendė padidinti stažuotojų atlyginimą nuo 735 iki 1000 eurų per mėnesį.

Savo sprendime ombudsmenas pareiškė, kad Komiteto argumentai jo neįtikino. Jeigu dabartinė sutartis ir neduotų teisės Komitetui įpareigoti privatų valgyklos valdytoją sumažinti kainas, niekas netrukdytų Komitetui tartis su valdytoju. Be to, ombudsmeno nuomone, Komiteto pozicija nesuderinama su faktu, kad dabartinė sutartis galios ir tada, kai Komitetas persikels į kitą pastatą, nors bendrovė patvirtino, jog ji siūlys palankias kainas, kai persikels. Ombudsmenas taip pat atkreipė dėmesį į tai, kad dabartinė sutartis buvo sudaryta po to, kai klausimas dėl kainų sumažinimo stažuotojams jau buvo iškeltas. Dėl to, jo nuomone, Komiteto pateikti argumentai neleidžia nustatyti, ar skundo pareiškėjo teiginiai tikrai nepagrįsti.

Ombudsmenas visgi pripažino, kad stažuotojų finansinė padėtis padidinus atlyginimus smarkiai pagerėjo. Pridėtos sumos, atrodo, turėtų su kaupu pakakti, kad stažuotojai, mokėdami normalias kainas, galėtų sau leisti kasdien valgyti pietus. Šiomis aplinkybėmis, ombudsmeno nuomone, nėra pagrindo tęsti tyrimą.

3.6.5 Europos universitetinis institutas

AMŽIAUS CENZAS PRIIMANT Į DARBĄ

Sprendimo dėl skundo 2225/2003/(ADB)PB prieš Europos universiteto institutą santrauka

Skundo pareiškėjos prašymas užimti laisvą vietą Europos universiteto institute (EUI) buvo atmestas, nes jos amžius viršijo ribą, nustatytą toms pareigoms. Skundo pareiškėja tvirtino, kad ji diskriminuojama dėl amžiaus. Ji reikalavo, kad diskriminavimas dėl amžiaus priimant į darbą būtų panaikintas.

Ombudsmeno įgaliojimai apima tik „Bendrijos institucijas ir įstaigas“; tai terminas, kuris nėra apibrėžtas nei Sutartyje, nei Ombudsmeno statute. Per ankstesnį tyrimą (659/2000/GG)) ombudsmenas laikėsi nuomonės, jog EUI reikėtų laikyti Bendrijos institucija, kuri įeina į ombudsmeno kompetenciją. Tyrimo metu EUI nepareiškė savo nuomonės šiuo klausimu. Per paskutinį tyrimą EUI informavo ombudsmeną, kad, jo nuomone, tai ne ombudsmeno kompetencija, nes EUI buvo įkurtas „klasikiniu“ tarptautiniu susitarimu, o ne Bendrijos sutartimis.

Dėl skundo pareiškėjos tariamo diskriminavimo EUI pastebėjo, kad šiuo atveju amžiaus cenzas siejamas su „darbo teisės ir pensijų teisės“ daliniu sutapimu. Dėl to EUI Aukštajai tarybai bus pateiktas pasiūlymas atskirti šiuos EUI statuto aspektus. Kol kas EUI davė nurodymą neminėti nuostatos dėl amžiaus ribos, kai skelbiami šios kategorijos užimtumo konkursai.

Kruopščiai išnagrinėjęs EUI nuomonę ir atitinkamus teisės tekstus, ombudsmenas nusprendė, kad EUI argumentas, jog jis nėra „Bendrijos institucija“, kai kalbama apie ombudsmeno įgaliojimus, atrodo pagrįstas. Tačiau, atsižvelgdamas į tai, kad terminas „Bendrijos institucijos“ (kaip nurodyta anksčiau minėtoje Sutarties nuostatoje) nėra tiksliai apibrėžtas Bendrijos teisėje, ombudsmenas pažymėjo, jog tobulinant teisės aktus verta grįžti prie šios problemos ir nustatyti, ar EUI laikytinas „Bendrijos institucija“, kai kalbama apie ombudsmeno kompetenciją.

Remdamasis šia išvada ombudsmenas nusprendė, kad nagrinėti ar skundo pareiškėjos prašymai pagrįsti, ar nepagrįsti nėra jo kompetencija. Visgi ombudsmenas sveikino EUI sprendimą siūlyti Aukštajai tarybai imtis priemonių, kurios leistų su pensijomis susijusias problemas spręsti kitais būdais, o amžiaus ribos kaip teisinio barjero priimant į darbą netaikyti. Taip pat ombudsmenas sveikino EUI nurodymą konkursų skelbimuose, kviečiančiuose užimti šios kategorijos laisvas vietas, nenaudoti nuostatos dėl amžiaus ribos.

3.7 ATVEJIS, UŽBAIGTAS PO SPECIALAUS PRANEŠIMO

SPAUDOS ATSTOVO KOMISIJOS DELEGACIJOSE TREČIOSIOSE ŠALYSE PAREIGŲ KATEGORIJA

Sprendimo dėl tyrimo savo iniciatyva OI/2/2003/GG (konfidencialu) santrauka

2003 m. spalio 6 d. ombudsmenas gavo skundą iš Europos Komisijos delegacijos Islamabadė spaudos ir informacijos atstovo pono B. Savo skunde ponas B. tvirtino, kad jo pareigų kategorija nustatyta pažeidžiant Komisijos nuostatas ir kad jis diskriminuojamas dėl savo tautybės.

Europos Bendrijos steigimo sutartyje sakoma, kad ombudsmenas priima skundus „iš bet kurio Sąjungos piliečio, fizinio arba juridinio asmens, gyvenančio arba turinčio registruotą biurą bet kurioje Sąjungos valstybėje narėje“.

Atsižvelgiant į tai, kad ponui B. nebuvo galima taikyti nė vienos iš šių kategorijų, 2003 m. spalio 21 d. ombudsmenas jam pranešė, kad neturi įgaliojimų nagrinėti jo skundą.

Tačiau, atsižvelgdamas į tai, kad pono B. iškeltos problemos rimtos ir aktualios, ombudsmenas manė, kad šias problemas išnagrinėti reikia. Dėl to jis nusprendė pradėti tyrimą savo iniciatyva.

Savo nuomonėje Komisija atkreipė dėmesį, kad spaudos ir informacijos atstovų pareigybės trečiosiose šalyse būna I arba II grupės, priklausomai nuo atliekamų funkcijų ir sutinkamai su „Pagrindinėmis taisyklėmis ir principais, nustatančiais vietos personalo Europos Bendrijų Komisijoje įdarbinimą šalyse, kurios nėra ES narės“ (išspausdinta administracijos skelbimuose 1990 m. birželio 22 d.). Dauguma (du trečdaliai) šių pareigybių priklauso I grupei, bet daugiau nei pusė šių spaudos ir informacijos atstovų tiesiogiai pavaldūs delegacijos vadovui. Komisija raštu atsakė, kad Pakistanas – ne vienintelė didelė šalis, kurioje spaudos atstovas turi II grupės statusą. Dėl to kaltinimas diskriminavimu dėl tautybės, Komisijos požiūriu, neturi pagrindo.

Ombudsmenas atkreipė dėmesį, kad „Pagrindinių taisyklių ir principų“ 1 priede spaudos atstovo pareigybė nurodoma kaip „administravimo, patariamąsias ir priežiūros funkcijas atliekančių darbuotojų“, priskiriamų I grupei, pavyzdys. Atsižvelgdamas į šią nuostatą, ombudsmenas nusprendė, kad Komisija, ir tik ji, turi nurodyti, kokių teisiniu pagrindu ir kriterijais vadovaujantis kai kurie spaudos atstovai (ir ponas B. konkrečiai) priskiriami II grupei.

Ombudsmenas pažymėjo, kad, nepaisant pakartotinių ombudsmeno prašymų, Komisija nesugebėjo išaiškinti teisinio pagrindo ir nurodyti kriterijų.

Šiomis sąlygomis ombudsmenas nutarė, kad Komisija nepateikė nuoseklaus ir įtikinamo paaiškinimo, kodėl ji pono B. (ir kitų spaudos atstovų) pareigybei suteikė II grupės kategoriją, nors jos „Pagrindinėse taisyklėse ir principuose“ spaudos atstovai nurodomi kaip „administravimo, patariamąsias ir priežiūros funkcijas atliekančių darbuotojų“, kurie priskiriami I grupei, pavyzdys. Ombudsmeno nuomone, tai netinkamo administravimo atvejis.

Dėl pono B. tvirtinimo, kad jis diskriminuojamas dėl tautybės, ombudsmenas manė, kad jo pateikti įrodymai neleidžia daryti išvados, jog jo įtarimai pagrįsti.

2004 m. liepos 19 d. ombudsmenas nusiuntė Komisijai rekomendacijos projektą, ragindamas pakartotinai apsvarstyti visų spaudos atstovų Komisijos delegacijose trečiosiose šalyse ir konkrečiai pono B. pareigų kategoriją.

Atsižvelgdamas į tai, kad Komisijos atsakymas į šį rekomendacijos projektą buvo nepatenkinamas, ombudsmenas nusiuntė specialų pranešimą Parlamentui, kuriame savo rekomendacijos projektą suformulavo kaip rekomendaciją Komisijai.

3.8 OMBUDSMENO TYRIMAI SAVO INICIATYVA

DELEGUOTŲ NACIONALINIŲ EKSPERTŲ SKUNDŲ NAGRINĖJIMO TVARKOS NEBUVIMAS

Sprendimo dėl tyrimo savo iniciatyva OI/1/2003/ELB, susijusio su Europos Komisija, santrauka

Deleguoti nacionaliniai ekspertai yra valstybės tarnautojai, tarptautinių organizacijų pareigūnai arba privataus sektoriaus darbuotojai, laikinai dirbantys Europos Sąjungos institucijose. Pagal Komisijos priimtas taisykles, taikomas deleguotiems ekspertams, jie turi pasilikti savo darbdavio tarnyboje per visą delegavimo laikotarpį ir darbdavys turi mokėti jiems atlyginimą. Tačiau Komisija jiems skiria išmokas persikėlimo išlaidoms padengti.

Ombudsmenui nebuvo žinoma apie jokią vidaus tvarką, susijusią su Tarnybos nuostatų 90 straipsniu, potencialiems ginčams tarp deleguotų ekspertų ir Komisijos spręsti. Dėl to jis prašė, kad Komisija jį informuotų apie deleguotų nacionalinių ekspertų skundus, susijusius su antraeilių pareigų vykdymu, ir kaip tie skundai buvo nagrinėjami. Jis taip pat paklausė Komisijos, ar pageidautų į taisykles, taikomas deleguotiems ekspertams, įtraukti atitinkamą nuostatą tokiems ginčams spręsti.

Komisija patvirtino, kad Tarnybos nuostatų 90 straipsnis netaikomas deleguotiems ekspertams, o išmokos jiems mokamos ne pagal Tarnybos nuostatus. Pasak Komisijos, jos tarnybos bandė ieškoti neoficialių kelių iškilusiems ginčams spręsti ir atsakymams į tyrimų rezultatus pateikti, siekdamas išvengti tokių ginčų išplitimo ir nenorėdamos apsunkinti jų sprendimo. Komisija pripažino, kad teisinė bazė dėl tokių ginčų sprendimo apimties, žingsnių ir būdų nėra visai aiški, ypač dėlto, kad taikomuose Komisijos nutarimuose nėra skundų nagrinėjimo procedūros. Komisija pareiškė, kad yra pasirengusi (kai bus iš esmės persvarstytos aukščiau minėtos taisyklės) įtraukti nuostatą dėl galimų ginčų sprendimo.

Ombudsmenas sveikino Komisijos teigiamą atsakymą, bet pastebėjo, kad ji nenustatė veiksmų grafiko. Primindamas, kad nesugebėjimas laiku imtis veiksmų yra savotiška netinkamo administravimo forma, ombudsmenas nusiuntė Komisijai rekomendacijos projektą, kuriame nurodoma, jog reikia nustatyti galimų ginčų tarp deleguotų ekspertų ir Komisijos sprendimo tvarką.

Komisija informavo ombudsmeną, kad priėmė jo rekomendacijos projektą, ir pažymėjo, kad deleguotų nacionalinių ekspertų skundų nagrinėjimo procedūra bus įdiegta iki 2005 m. kovo mėn.

Ombudsmenas padarė išvadą, kad Komisija pritarė ombudsmeno rekomendacijos projektui ir, nustatydamas tinkamą veiksmų grafiką, ėmėsi reikiamų priemonių jai įgyvendinti.

EUROPOS MOKYKLŲ ADMINISTRAVIMO KOKYBĖ

Sprendimo dėl tyrimo savo iniciatyva OI/5/2003/IJH, susijusio su Europos Komisija, santrauka

Europos mokyklos buvo įsteigtos 1957 m. Europos Sąjungos institucijų darbuotojų vaikams mokytį. Jos tiesiogiai nepriklauso ombudsmeno kompetencijai, bet Komisija turi savo atstovą jų Valdytojų taryboje ir teikia didžiąją jų finansavimo dalį. Ombudsmenas, gavęs skundą dėl mokyklų darbo, prašo Komisijos pareikšti savo nuomonę. Daug tokių skundų, įskaitant visuotinį 2002 m. skundą (845/2002/IJH), kurio tyrimas baigėsi rekomendacijos Komisijai projektu, išreiškė tėvų nusivylimą ir bejėgiškumą ką nors pakeisti.

2003 m. gruodžio mėn. ombudsmenas savo iniciatyva pradėjo naują tyrimą dėl Komisijos planų mokyklų administravimui pagerinti. Per tyrimą išryškėjo reikmė padėti mokykloms sustiprinti ir išlaikyti pasitikėjimą tarp visų partnerių, kurių interesams jos turi tarnauti – vaikų, institucijų ir apskritai piliečių, taip pat kiek įmanoma padidinti jų teikiamą naudą.

Atsakydama Komisija sutiko, kad pakeitimai yra būtini, pripažino bendravimo su tėvais svarbą ir paskelbė apie būsimą pranešimą dėl būtinybės pagerinti mokyklų administravimo kokybę. Komisija aiškino, kad ji jau pareikalavo, jog mokyklos nedelsdamos imtųsi atitinkamų veiksmų, taip pat ir dėl Pagrindinių teisių chartijos 42 straipsnio dėl leidimo susipažinti su dokumentais įgyvendinimo. Visgi Komisija pažymėjo, kad jos įtaka Valdytojų tarybai, kuri vangiai priima sprendimus ir nenori daryti jokių reformų, nėra didelė.

Ombudsmenas nusprendė, kad Komisija stengėsi nustatyti ir pašalinti mokyklų darbo trūkumus, kurie ir davė dingstį skundams. Be to, jos pasiūlymai paskelbti pranešimą teikia galimybių pagerinti mokyklų administravimo kokybę. Ombudsmenas nusprendė, kad Komisija visiškai suvokia bendrą atsakomybę skatinant gerą mokyklų valdymą pagal tuos pačius principus ir standartus, kurie taikomi kitoms Bendrijos institucijoms ir įstaigoms. Dėl tos jis nutraukė tyrimą padaręs išvadą, kad netinkamo administravimo atvejo nėra.

Ombudsmenas patarė Komisijai informuoti Valdytojų tarybą, kad egzistuoja Europos tinkamo administravimo kodeksas, ir skatinti taikyti jį mokyklose bei užtikrinti, jog pačios mokyklos pripažintų, kad joms reikia palenkti tėvus į savo pusę ir iškovoti jų pasitikėjimą, nes tai yra jų svarbiausias tikslas.

Baigdamas ombudsmenas pareiškė norą padėti įvertinti būsimą pažangą keliant Europos mokyklų administravimo kokybę ir didinant jų darbo skaidrumą bei veiksmingumą.

Papildoma pastaba

2004 m. rugsėjo 15 d. Komisija teigiamai įvertino ombudsmeno siūlymus. Ji taip pat atsiuntė savo pranešimo Tarybai ir Parlamentui kopiją dėl Europos mokyklų sistemos tobulinimo (KOM(2004)519 galutinis).

IVADAS

1 VEIKLOS SANTRAUKA

2 SKUNDAI IR TYRIMAI

3 SPRENDIMAI, PRIIMTI ATLIKUS TYRIMĄ

4 RYŠIAI SU EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJOMIS IR ĮSTAIGOMIS

5 RYŠIAI SU OMBUDSMENAIS IR PANAŠIOMIS TARNYBOMIS

6 PRANEŠIMAI

7 PRIEDAI

4 RYŠIAI SU EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJOMIS IR ĮSTAIGOMIS

2004 m. buvo galima išvelgti pastebimai didėjantį tiek Europos ombudsmeno, tiek Europos Sąjungos institucijų ir įstaigų siekį bendradarbiauti. Vykdydami savo tiesiogines pareigas tiek ombudsmenas, tiek jo darbo partneriai stengėsi išnaudoti kiekvieną galimybę dirbti piliečių labui. Šiame skirsnyje pateikta 2004 m. surengtų posėdžių ir renginių, kuriuose dalyvavo ir ES institucijų bei įstaigų nariai ir tarnautojai, apžvalga. Pirmiausia pabrėžiama konstruktyvaus ombudsmeno bendradarbiavimo su institucijomis ir įstaigomis ryšių svarba. Šie ryšiai yra gyvybiškai svarbūs norint užtikrinti aukštą administravimo kokybę, tinkamai informuoti piliečius apie jų teisę skųstis ir sudaryti reikiamas sąlygas ombudsmeno tarnybos darbui. Ypač daug dėmesio skiriama ombudsmeno ryšiams su Europos Parlamentu, kuris jį renka ir kuriam jis pateikia metinį pranešimą.

Tinkamas bendradarbiavimas – sėkmingo darbo garantas

Užtikrinti aukštą administravimo kokybę: savo posėdžiuose su nariais ir tarnautojais ombudsmenas naudojasi galimybe paaiškinti savo darbo filosofiją, koku būdu būtų geriausia atsakyti į skundus, kuriuos jis jiems yra pateikęs, ir kaip būtų galima pagerinti procedūras. Tai suteikia jam galimybę įgyvendinti dvejopą veiklą, t.y. vykdyti tiek išorės kontrolę, tiek teikti pasiūlymus administravimui gerinti. Be to, ombudsmenas suvokia būtinybę tinkamai informuoti savo tarnybos darbuotojus apie ES institucijų ir įstaigų reikalus. Todėl 2004 m. iš daugelio institucijų pakviesti pranešėjai skaitė pranešimus tarnybos darbuotojams.

Informuoti piliečius apie jų teises: ombudsmenas iš institucijų gauna vertingą paramą, kuria siekiama padėti jam geriau bendrauti su piliečiais. 2004 m. surengtuose renginiuose atsivėrė galimybė išsiaiškinti, kokių bendrų veiksmų, įskaitant iniciatyvas, skirtas potencialiems skundų pareiškėjams, būtų galima imtis ateityje, kaip būtų galima kuo plačiau paskleisti ombudsmeno leidinius ir tinkamiau informuoti apie jo darbą internetu.

Sudaryti sąlygas veiksmingam ombudsmeno tarnybos darbui: ombudsmeno nuomone, pagrindinė sąlyga, kuri jo tarnybai užtikrintų galimybę pasinaudoti jai suteiktais ištekliais, yra tarpinstitucinis bendradarbiavimas. Tai visų pirma pasakytina apie kai kuriuos biudžeto ir administravimo klausimus, dėl kurių ombudsmenas ypač daug bendradarbiauja su Parlamentu (žr. B priedą). Tai sudaro galimybę išvengti pareigų dubliavimo ombudsmeno tarnyboje ir sutaupyti lėšų. Ombudsmenas, siekdamas užtikrinti, kad jo tarnyba gautų pakankamai lėšų savo uždaviniams atlikti, glaudžiai bendradarbiauja su ES biudžeto institucija, susitinka su atitinkamais atstovais ir stengiasi apginti savo tarnybos įstaigos prioritetinius darbus. 2004 m. metais šiais klausimais buvo surengta daug posėdžių.

Ombudsmenas ir Parlamentas – specialus ryšys

Ombudsmeną renka Europos Parlamentas, kuriam jis teikia pranešimus. Ombudsmenas bendradarbiauja su Parlamento Peticijų komitetu, kuris atsako už ryšius su ombudsmenu ir, be kitų klausimų, paruošia pranešimą dėl ombudsmeno metinio pranešimo. Vienas svarbiausių ombudsmeno metų renginių – Parlamento plenarinis posėdis, kuriame jis nagrinėja ombudsmeno veiklą. Tai suteikia galimybę plačiai apsiukeisti nuomonėmis apie nuveiktus darbus ir ateities iniciatyvas.

2004 m. buvo toliau stiprinami ombudsmeno ryšiai su Peticijų komitetu. Ombudsmenas patvirtino, kad jam būtų didelė garbė, jei komitetas taptų visateisiu Europos ombudsmenų ir panašių įstaigų tinklo nariu. Šis pareiškimas buvo padarytas pateikus rekomendaciją P. De Rossa pranešime dėl

ombudsmeno 2003 m. *metinio pranešimo* ir turėtų sudaryti sąlygas dar veiksmingiau tarnauti Europos piliečiams.

Be metinio pranešimo, ombudsmenas dar rengia daug įvairių pranešimų, skirtų Europos Parlamento nariams, kad jie galėtų susipažinti su visa jo veikla. 2004 m. EPN buvo pateikti aštuoni pranešimai, parengti net 25 kalbomis. Šie pranešimai aprašyti šio pranešimo 6.5 punkte.

2004⁴⁶ m. ombudsmenas surengė daug posėdžių ir renginių, kuriuose dalyvavo ir ES institucijų bei įstaigų nariai ir tarnautojai ir kurie aprašyti 4.1 – 4.3 skirsniuose.

4.1 EUROPOS PARLAMENTAS

Sausio 13 d.: susitikimas su Europos Parlamento Pirmininko pavaduotoju J. COLOM I NAVAL.

Vasario 2 d.: ombudsmeno pristatymas Europos Parlamento Teisės tarnybos darbuotojams. Pristatymą surengė Parlamento juriskonsultas G. GARZON CLARIANA.

Vasario 11 d.: susitikimas su Europos Parlamento generaliniu sekretoriumi J. PRIESTLEY.

Kovo 11 d.: susitikimas su EP nariu M. HARBOUR.

Kovo 30 d.: susitikimas su EP nariu, Biudžeto komiteto pranešėju W. KUCKELKORN.

Balandžio 26 d.: ombudsmeno 2003 m. *metinio pranešimo* pristatymas Europos Parlamento Peticijų komitetui.

Gegužės 4 d.: susitikimas su EP nariu R. PERRY.

Gegužės 4 d.: ombudsmeno 2003 m. *metinio pranešimo* pristatymas Europos liaudies partijos frakcijai (krikščionims demokratams) ir Europos demokratams Europos Parlamente.

Gegužės 7 d.: susitikimas su Europos Parlamento Pirmininku P. COX.

Birželio 7 d.: ombudsmeno pristatymas Europos Parlamento vyresniesiems administracijos darbuotojams. Šiame susitikime, kuriam pirmininkavo J. PRIESTLEY, dalyvavo daugiau nei 35 vyresnieji administracijos darbuotojai.

Liepos 20 d.: susitikimai su EP nariais E. SEPPÄNEN ir J. MULDER, kuriuose buvo aptariamas ombudsmeno 2005 m. biudžetas.

Liepos 21 d.: susitikimai su EP nariais K. M. BUITENWEG, R. BÖGE, D. DOVER, H. BÖSCH, A. SAMARAS ir A. E. JENSEN, kuriuose buvo aptariamas ombudsmeno 2005 m. biudžetas.

Liepos 22 d.: susitikimai su EP nariais R. WALTER, K. T. VIRRANKOSKI ir M. FERBER, kuriuose buvo aptariamas ombudsmeno 2005 m. biudžetas.

Rugsėjo 2 d.: ombudsmeno 2005 m. biudžeto prioritetų pristatymas Europos Parlamento Biudžeto komitetui.

Rugsėjo 13 d.: susitikimas su EP nare, biudžeto pranešėja A. E. JENSEN.

Rugsėjo 14 d.: susitikimas su EP narėmis B. DÜRKHOP ir N. GILL dėl ombudsmeno 2005 m. biudžeto.

46

Posėdžiai ir renginiai vyko Briuselyje, Liuksemburge ir Strasbūre.

Rugsėjo 14 d.: ombudsmeno darbo pristatymas Estijos EP nariams T. ILVES, M. MIKKO ir S. OVIIR.

Rugsėjo 14 d.: Europos ombudsmenas surengė pietus Peticijų komiteto naujo biuro ir koordinatorių garbei. Pietuose dalyvavo komiteto pirmininkas M. LIBICKI, komiteto pirmininko pavaduotoja M. PANAYOTOPOULOS-CASSIOTOU, EP nariai P. DE ROSSA, A. DOBOLYI ir D. HAMMERSTEIN MINTZ.

Spalio 27 d.: susitikimas su EP nariu ser R. ATKINS.

Lapkričio 16 d.: ombudsmeno pristatymas Europos Parlamento informacijos biurų valstybėse narėse vadovams. Šiame susitikime; kuriam pirmininkavo Parlamento informacijos tarnybos generalinė direktorė F. RATTI, dalyvavo daugiau nei 30 biurų atstovų.

Lapkričio 18 d.: ombudsmeno 2003 m. metinio pranešimo pristatymas Europos parlamento plenariniame posėdyje (žr. 6.1 skyrių).

4.2 EUROPOS KOMISIJA

Sausio 20 d.: ombudsmeno pristatymas Europos Komisijos atstovybių valstybėse narėse vadovams. Susitikimui pirmininkavo Komisijos Spaudos ir ryšių GD generalinis direktorius J. de OLIVEIRA E SOUSA.

Vasario 10 d.: susitikimas su Europos Komisijos Teisės tarnybos generaliniu direktoriumi M. PETITE. Šiame susitikime ombudsmenas ir generalinis direktorius susitarė į darbuotojų mokymo programas įtraukti informaciją apie vienas kito veiklą.

Kovo 30 d.: Europos Komisijos Teisės tarnybos generalinio direktoriaus M. PETITE supažindinimas su ombudsmeno teisės skyriaus personalu.

Kovo 31 d.: susitikimas su Europos Komisijos Pirmininko pavaduotoja L. DE PALACIO.

Liepos 13 d.: N. DIAMANDOUROS pristatymas Komisijos Teisės tarnybai pokalbyje „Dvilypis ombudsmeno vaidmuo“.

4.3 KITOS INSTITUCIJOS IR ĮSTAIGOS

Vasario 11 d.: susitikimas Strasbūre su Airijos Europos reikalų ministru ir einančiu Tarybos Pirmininko pareigas D. ROCHE.

Vasario 23 d.: susitikimas su Europos personalo atrankos tarnybos (EPSO) generalinio direktoriaus pareigas einančiu E. HALSKOV.

Kovo 8 d.: susitikimas su Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) generaliniu direktoriumi F.-H. BRÜNER.

Kovo 10 d.: susitikimas su Europos duomenų apsaugos kontrolieriumi P. HUSTINX ir jo pavaduotoju J. BAYO DELGADO.

Birželio 16 d.: dalykiniai priešpiečiai su Europos Audito Rūmų nariais; susitikimui pirmininkavo Audito Rūmų Pirmininkas J. M. FABRA VALLES.

Lapkričio 26 d.: Europos Teisingumo Teismo Pirmininko V. SKOURIS pristatymas Europos ombudsmeno darbuotojams. V. SKOURIS skaitė paskaitą apie pagrindinių teisių apsaugą ES įsigaliojus būsimajai Konstitucijai Europai.

Europos Teisingumo Teismo pirmininkas Vassilios Skouris kreipiasi į Europos ombudsmeno tarnybos personalą (Strasbūras, Prancūzija, 2004 m. lapkričio 26 d.)

IVADAS

1 VEIKLOS SANTRAUKA

2 SKUNDAI IR TYRIMAI

3 SPRENDIMAI, PRIIMTI ATLIKUS TYRIMĄ

4 RYŠIAI SU EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJOMIS IR ĮSTAIGOMIS

5 RYŠIAI SU OMBUDSMENAIS IR PANAŠIOMIS TARNYBOMIS

6 PRANEŠIMAI

7 PRIEDAI

5 RYŠIAI SU OMBUDSMENAIŠ IR PANAŠIOMIS TARNYBOMIS

Glaudus bendradarbiavimas su pareigūnais, einančiais analogiškas pareigas valstybės narės, regiono ir vietos lygmeniu, yra pagrindinis Europos ombudsmeno prioritetas. Tai padeda užtikrinti, kad piliečių skundai būtų nagrinėjami greitai ir veiksmingai, ir yra ombudsmeno veiklos nagrinėjant gautus skundus pagrindinė kryptis. Šis bendradarbiavimas taip pat ypač svarbus Europos ombudsmenui atliekant tyrimus savo iniciatyva, nes suteikia galimybę stebėti svarbius su ombudsmeno veikla susijusius pokyčius, keistis informacija apie Europos Sąjungos teisę ir dalytis pažangia praktika.

Šiame skyriuje pateikiama bendra ombudsmeno 2004 m. veiklos, susijusios su jo bendradarbiavimo su ombudsmenais Europoje ir kitur tolesniu plėtojimu, santrauka. Atsižvelgiant į ombudsmenų tarnybų kasdienio darbo nagrinėjant piliečių skundus svarbą, skyrius pradedamas Europos ombudsmenų tinklo aprašymu ir jo plėtotės, įvykusios per metus, apžvalga.

5.1 EUROPOS OMBUDSMENŲ TINKLAS

Europos ombudsmenų tinklas pradėtas plėtoti pirmojo Europos ombudsmeno J. SÖDERMAN, pakvietusio ES ombudsmenus ir panašias tarnybas į seminarą 1996 m. rugsėjo mėn. Strasbūre, iniciatyva. Dalyviai susitarė palaikyti nuolatinius bendradarbiavimo ryšius, siekiant skatinti laisvą informacijos apie Bendrijos teisę ir jos įgyvendinimą srautą ir sudaryti sąlygas skundus perduoti įstaigai, kuri juos gali tinkamai išnagrinėti.

Tinklą šiuo metu sudaro 90 tarnybų 29 Europos valstybėse. Europos Sąjungoje šis tinklas apima ombudsmenus ir panašias tarnybas Europos, valstybių narių ir regionų lygmeniu. Tinkle taip pat dalyvauja Norvegijos, Islandijos ir ES valstybių kandidačių ombudsmenai bei panašios tarnybos. Kiekvienos ES valstybės narės, taip pat Norvegijos ir Islandijos ombudsmenas ar panaši tarnyba paskyrė po pareigūną ryšiams su kitais tinklo nariais palaikyti.

Tinklas palaipsniui išaugo į galingą ombudsmenų ir jų darbuotojų bendradarbiavimo įrankį, kuriuo naudojama kaip veiksmingu mechanizmu nagrinėjant bylas. Seminaruose ir susitikimuose, reguliariai leidžiamame informaciniame biuletenyje, elektroniniame diskusijų forume ir su kasdieninės elektroninės žinių tarnybos pagalba keičiamasi patirtimi ir gera praktika. Šiame skyriuje aptariama minėta veikla ir kartu apžvelgiamas bendradarbiavimas nagrinėjant bylas 2004 m.

Ombudsmeno informaciniai vizitai į valstybes nares ir valstybes kandidates buvo labai veiksmingi plėtojant tinklą ir padėjo atkreipti daugiau dėmesio į jo siūlomas informavimo priemones. Taigi 5.1 skyrius baigiamas ombudsmeno informacinių vizitų 2004 m. apžvalga.

Nacionalinių ombudsmenų seminarai

Nacionalinių ombudsmenų seminarai rengiami kas dvejus metus; juos kartu organizuoja Europos ombudsmenas ir nacionaliniai ombudsmenai. Kitas ES valstybių narių ir valstybių kandidačių nacionalinių ombudsmenų seminaras vyks Hagoje 2005 m. rugsėjo 10–14 d.; pagrindinė jo tema bus „Ombudsmeno institucijų ir panašių tarnybų vaidmuo įgyvendinant ES teisę“. Tai bus penktasis nacionalinių ombudsmenų seminaras, kuris sutaps su dešimtosiomis Europos ombudsmeno

tarnybos metinėmis. Be to, tai bus pirmasis seminaras po ES plėtros, taigi pirmą kartą susitiks visų 25 valstybių narių ombudsmenai aptarti bendrų klausimų. Visi šie aspektai 2005 m. seminaro temai suteiks ypatingos svarbos.

Seminarui pradėta rimtai ruoštis 2004 m. surengus tris Europos ombudsmeno ir jo kolegos iš Nyderlandų R. FERNHOUT susitikimus. Abu ombudsmenai ir jų personalo nariai susitiko sausio 20 d. Briuselyje, birželio 21 d. Strasbūre ir spalio 15 d. Hagoje.

Pagrindinis seminaro pranešėjas R. LAWSON iš Leideno universiteto dalyvavo antrajame iš šių susitikimų. Dalyviai diskutavo dėl seminaro anketos projekto. Anketos tikslas – supažindinti su „ES bylų“, kurias nagrinėja ombudsmenai jų kasdieniniame darbe, rūšimis, atskleisti jų pasikartojimą ir nustatyti geriausias praktikas. 2004 m. spalio mėn. anketa buvo išdalyta visų dalyvavusių ES, Norvegijos, ir Islandijos ombudsmenų tarnyboms ir įpareigota atsakyti iki gruodžio 31 d. Remiantis informacija, gauta iš anketos, bus rengiamas pagrindinis pranešimas, kuris bus pateiktas ir svarstomas seminare.

Siekiant, kad šis penktasis susitikimas būtų ypač sėkmingas, rengiamasis seminarui bus tęsiamas 2005 m.

Bendradarbiavimas nagrinėjant skundus

Valstybių narių nacionaliniu ir regioniniu lygmeniu veikiantys ombudsmenai gali nagrinėti daug skundų, kurie neįeina į Europos ombudsmeno įgaliojimus, kadangi jie nėra nukreipti prieš Bendrijos instituciją ar organą. 2004 m. Europos ombudsmenas 906 skundų pareiškėjams patarė kreiptis į atitinkamos šalies ar regiono ombudsmeną, o 54 skundus perdavė tiesiogiai kompetentingam ombudsmenui. Šių skundų pavyzdžiai pateikti pranešimo 2.5 skyriuje.

Europos ombudsmenas, paprašytas, padeda valstybių narių ir regionų ombudsmenams atlikti tyrimus, atsakydamas į klausimus dėl ES teisės arba perduodamas klausimą atsakyti atitinkamai Sąjungos institucijai ar organui. 2004 m. klausimai buvo gauti iš Veneto (Italija) regiono ombudsmeno, Airijos ombudsmeno ir Kipro ombudsmeno.

Europos ombudsmenai – informacinis biuletenis

Europos ombudsmenai – informacinis biuletenis informuoja apie Europos ombudsmenų ryšių tinklo narių veiklą ir didėjančią Tarptautinio ombudsmenų instituto (TOI) įtaką Europoje. Šis anglų, prancūzų, vokiečių, italų ir ispanų kalbomis leidžiamas leidinys yra skirtas 400 Europos, nacionalinių, regioninių ir vietos tarnybų. Informacinis biuletenis išeina du kartus per metus, balandžio ir spalio mėn.

Informaciniame leidinyje spausdinami ombudsmenų institucijų iš visos Europos straipsniai. Jie sudaro naujienų, ES teisės, ombudsmenų ir panašių tarnybų darbo, seminarų ir susitikimų bei skelbimų skyrių pagrindą. Europos ombudsmenas atsakingas už informacinio leidinio leidybą; savo vedamaisiais straipsniais jis siekia, kad ryšių tinkle būtų skiriamas dėmesys aktualiems klausimams ir analizuojama jų svarba. 2 skyrių „TOI ryšiai“, kuris informuoja TOI Europos nares apie paskutiniuosius pokyčius, būsimus renginius ir kitas svarbias iniciatyvas, rengia TOI pirmininko pavaduotojas Europos regionui.

Informacinis leidinys pasirodė esąs ypač vertingas forumas keičiantis informacija apie ES teisę ir geriausias praktikas. 2004 m. nagrinėti klausimai apėmė taip pat naująją Europos Konstituciją ir jos reikšmę ombudsmenui, problemas, kylančias norintiems pasinaudoti teise į judėjimo laisvę, su įkaliniu susijusias problemas daugelyje valstybių narių, vaikų ir pagyvenusių žmonių teises bei kliūtis, su kuriomis susiduria žmonės su negalia.

Elektroninio ryšio priemonės

2000 m. lapkričio mėn. ombudsmenas įkūrė diskusijų forumą internetu ir Europos ombudsmenų ir jų personalui skirtą svetainę. Šiuo metu beveik 90 tarnybų 29 Europos šalyse turi individualius

registracijos vardus ir slaptažodžius, suteikiančius galimybę dalyvauti diskusijų forume. Be to, tie TOI Europos regiono nariai, kurie nėra Europos ombudsmenų ryšių tinklo nariai, gali dalyvauti diskusijų forume naudodamiesi tam tikru registracijos vardu ir slaptažodžiu. Diskusijų forumas suteikia galimybes tarnyboms keistis kasdiene informacija ir bendradarbiauti.

Populiariausia diskusijų forumo dalis yra elektroninių naujienų tarnyba *Ombudsmen Daily News*, skelbianti žinias kiekvieną darbo dieną ir informuojanti apie ombudsmeno tarnybų veiklą. Tarnyboje *Daily News* bendradarbiauja ir konsultuoja nacionaliniai ir regioniniai ombudsmenai.

2004 m. diskusijų forumas iš tikrųjų suklestėjo, sudarydamas tarnyboms galimybę keistis informacija siunčiant klausimus ir atsakymus. 2004 m. buvo pradėtos kelios svarbios diskusijos, apėmusios tokius įvairius klausimus, kaip ombudsmenų veiklos nušvietimas televizijoje ar ombudsmenų teisės lankytis kalėjimuose; vienoje ar daugelyje šių diskusijų dalyvavo dauguma nacionalinių ombudsmenų tarnybų.

Diskusijų forume pateikiamas oficialus ES valstybių narių, Norvegijos, Islandijos ir šalių kandidačių į ES nares nacionalinių ir regioninių ombudsmenų sąrašas. Sąrašas atnaujinamas, kai keičiasi ombudsmeno būstinės adresas, ir todėl yra ypač reikalingas visos Europos ombudsmenams.

Informaciniai vizitai

Ombudsmeno informacinių vizitų tikslas yra dvejopas: plačiau informuoti piliečius apie jų teisę pateikti skundą ombudsmenui ir skatinti Europos ombudsmeno bei jo kolegų bendradarbiavimą stiprinant bendrą Europos ombudsmenų ryšių tinklą.

Informacinių vizitų visuomeninis platesnio informavimo aspektas bus nušviestas šios ataskaitos 6.2 skyriuje; čia taip pat svarbu paminėti neįkainojamą paramą, kurią ombudsmenui teikia jo kolegos visoje Europoje. Ombudsmenas savo informacinių vizitų metu visada pasikliauja savo kolegomis valstybėse narėse ir šalyse kandidatėse. Tik jų ryšiais remiasi jo galimybė pasiekti piliečius, valdininkus, valstybės pareigūnus ir taip maksimaliai padidinti šių išvykų efektyvumą.

Siekiant toliau plėtoti darbo santykius Europos ombudsmenų ryšių tinkle, Europos ombudsmeno vizitų metu nuolat numatomi intensyvūs susitikimai su ombudsmenais ir jų personalu. Šie susitikimai turi didelės vertės abipusio mokymosi požiūriu. Jie suteikia galimybę skatinti aktyviau dalyvauti veikloje, susijusioje su ryšių tinklu, ir ieškoti naujų bendro darbo piliečių gerovei formų. Šios pastangos 2004 m. davė vaisių, po vizitų daugeliui tarnybų aiškiai parodžius didesnę susidomėjimą ryšių tinkle siūlomomis priemonėmis.

Ombudsmenas su informaciniais vizitais 2004 m. lankėsi šiose šalyse, išvardytose chronologine tvarka:

- sausio 24–27 d. Slovėnijoje, kur susitiko su žmogaus teisių ombudsmenu Matjaž HANŽEK ir jo pavaduotojais Aleš BUTALA, France JAMNIK ir Jernej ROVŠEK;
- vasario 18–19 d. Slovakijoje, kur jį priėmė ombudsmenas Pavel KANDRÁČ;
- vasario 29– kovo 3 d. Kipre, kur susitiko su vyriausybės įgaliotine Eliana NICOLAOU;
- kovo 21–24 d. Čekijos Respublikoje, kur susitiko su valstybiniu teisių gynėju Otakar MOTEJL;
- balandžio 14–17 d. Latvijoje, kur aplankė Latvijos nacionalinės žmogaus teisių tarnybos direktorių Olafs BRŪVERS;
- balandžio 17–21 d. Lietuvoje, kur jį priėmė jo kolegos iš Seimo ombudsmeno tarnybos – Ombudsmeno tarnybos vadovas Romas VALENTUKEVIČIUS ir ombudsmenė Elvyra BALTUTYTĖ, taip pat Rimantė ŠALAŠEVIČIŪTĖ, Kęstutis VIRBICKAS ir Zita ZAMŽICKIENĖ;
- balandžio 28 – gegužės 2 d. Lenkijoje, kur lankėsi pas Pilietinių teisių apsaugos komisarą Andrzej ZOLL;
- gegužės 24–25 d. Austrijoje, kur susitiko su ombudsmenų tarybos pirmininke Rosemarie BAUER ir Peter KOSTELKA;

- gegužės 26–28 d. Rumunijoje, kur jį priėmė ombudsmenas Ioan Muraru;
- birželio 30–liepos 2 d. Graikijoje, kur jį priėmė ombudsmenas Yorgos KAMINIS;
- rugsėjo 15–19 d. Nyderlanduose, kur susitiko su ombudsmenu Roel FERNHOUT;
- spalio 21–22 d. Portugalijoje, kur lankėsi pas ombudsmeną Henrique NASCIMENTO RODRIGUES;
- gruodžio 1–2 d. Prancūzijoje, kur jį priėmė ombudsmenas Jean-Paul DELEVOYE.

5.2 KITI OMBUDSMENO SEMINARAI IR KONFERENCIJOS

Europos ombudsmeno pastangos bendradarbiauti su savo kolegomis ombudsmenais peržengia Europos ombudsmenų ryšių tinklo veiklos ribas. Būdamas aktyviu daugelio ombudsmenų organizacijų nariu, jis dalyvauja konferencijoje ir seminaruose Europoje ir už jos ribų. Jis siekia dalyvauti renginiuose, organizuojamuose nacionalinių ar regioninių ombudsmenų, arba užtikrina, kad jo įstaigai būtų atstovaujama tokiuose renginiuose. Savo veikla remdamas teisėtumą, pagarbą žmogaus teisėms ir tinkamą administravimą, ombudsmenas taip pat dalyvauja renginiuose, kurių tikslas – steigti naujas ombudsmeno institucijas. Ši skyrius pateikia renginių, kuriuose 2004 m. dalyvavo ombudsmenas ar jo tarnybos darbuotojai, apžvalgą.

Viešasis seminaras „Parlamentinė kontrolė ir parlamento ombudsmeno tarnyba“ – Stokholmas, Švedija

Vasario 12 d. N. DIAMANDOUROS dalyvavo viešajame seminare Stokholme „Parlamentinė kontrolė ir parlamento ombudsmeno tarnyba“. Seminarą organizavo Švedijos Riksdago Konstitucinių reikalų komitetas Claes EKLUNDH pasitraukimui iš Švedijos Parlamento vyriausiojo ombudsmeno posto pažymėti.

N. DIAMANDOUROS posėdyje pasakė kalbą „Ombudsmeno vaidmuo skirtingose sistemose – patirtis ir ateities perspektyvos“, kurioje analizuojama ombudsmeno institucijos tarptautinė raida. Po seminaro įvyko N. DIAMANDOUROS ir keturių Švedijos parlamento ombudsmenų bei Mats MELIN, perėmusio iš Claes EKLUNDH parlamento vyriausiojo ombudsmeno postą, neoficialus susitikimas.

Penkioliktoji jubiliejinė ombudsmeno konferencija Šlėzvige–Holšteine – Kylis, Vokietija

Balandžio 24 d. vyr. juriskonsultas Gerhard GRILL dalyvavo Šlėzvigo–Holšteino parlamente Kylyje surengtoje konferencijoje 15-osioms ombudsmeno institucijos Šlėzvige–Holšteine metinėms pažymėti. Konferenciją organizavo ombudsmenė socialiniams reikalams Birgit WILLE-HANDELS. Renginyje dalyvavo apie 70 asmenų, įsitraukusių į viešą diskusiją su Birgit WILLE-HANDELS, Šlėzvigo–Holšteino parlamento Peticijų komiteto pirmininku Gerhard POPPENDIECKER, Šlėzvigo–Holšteino vidaus reikalų ministro pavaduotoju Ulrich LORENZ ir Ahrensburg miesto mere Ursula PEPPER.

Seminaras „Ombudsmeno vaidmuo teisinėje valstybėje“ – Nevşehir, Turkija

Gegužės 9 ir 10 d. ombudsmenas dalyvavo seminare „Ombudsmeno vaidmuo teisinėje valstybėje“ Nevşehir, Turkijoje, kurį kartu organizavo Europos žmogaus teisių komisaras Alvaro GIL-ROBLES ir Turkijos Didžiosios Nacionalinės Asamblėjos Žmogaus teisių kontrolės komiteto pirmininkas Mehmet ELKATMIS. Seminare dėmesys buvo sutelktas į nacionalinio ombudsmeno institucijos steigimo klausimo svarstymą.

N. Diamandouros kalba seminare „Ombudsmeno vaidmuo teisinėje valstybėje“
(Nevşehir, Turkija, 2004 m. gegužės 9 d.)

Seminare dalyvavo Turkijos Didžiosios Nacionalinės Asamblėjos nariai ir aukšti pareigūnai (visų pirma Asamblėjos Žmogaus teisių kontrolės komiteto nariai), teisėsaugos institucijų atstovai, vietos ir valstybinių valdžios organų bei visuomenės atstovai. Be GIL-ROBLES, Europos Tarybai atstovavo Europos Tarybos komiteto, skirto stebėti, kaip valstybės narės laikosi duotų išsipareigojimų bei pasižadėjimų, sekretoriato vadovė Caroline RAVAUD. Taip pat dalyvavo šie ombudsmenų ir panašių tarnybų atstovai: Albanijos ombudsmenas Ermir DOBJANI, Belgijos federalinis ombudsmenas Pierre-Yves MONETTE, Bosnijos ir Hercegovinos žmogaus teisių ombudsmenas Safet PASIC, Danijos ombudsmeno tarnybos vadovas Morten ENGBERG, Graikijos ombudsmenas Yorgos KAMINIS, Vengrijos pilietinių teisių komisijos nario pavaduotojas Albert TAKACS, Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos ombudsmenas Branko NAUMOVSKI, Nyderlandų ombudsmenas Roel FERNHOUT, Slovėnijos žmogaus teisių ombudsmenas Matjaž HANŽEK ir Švedijos Parlamento ombudsmeno tarnybos vadovas Kjell SWANSTRÖM.

Gegužės 10 ir 11 d. N. DIAMANDOUROS, tęsdamas vizitą Ankaroje, susitiko su vyriausybės atstovais, valstybės pareigūnais ir Turkijos visuomenės atstovais. Tarp jo pašnekovų buvo Turkijos ministro pirmininko pavaduotojas ir užsienio reikalų ministras Abdullah GÜL, generalinis sekretorius ES reikalams Emin Murat SUNGAR, Turkijos Konstitucinio Teismo pirmininkas Mustafa BUMIN, Valstybės Tarybos pirmininkas Ender ÇETINKAYA, teisingumo ministras Cemil ÇİÇEK ir Turkijos pramonininkų ir verslininkų asociacijos atstovai Zafer Ali YAVAN, Derya SEVINC ir Eray AKDAG. N. DIAMANDOUROS susitiko su Europos Komisijos delegacijos Turkijoje vadovu Hansjörg KRETSCHMER.

Metinis Didžiosios Britanijos ir Airijos ombudsmenų asociacijos susitikimas – Londonas, Didžioji Britanija

Gegužės 28 d. ombudsmeno teisės skyriaus vadovas Ian HARDEN dalyvavo metiniame Didžiosios Britanijos ir Airijos ombudsmenų asociacijos (BAOA) susitikime Londone. Susitikimo tema buvo „Ombudsmeno tarnybos: jų vieta šiuolaikiniame kontekste“. Kalbėjo BAOA pirmininkas ir ombudsmeno finansų tarnybos vyriausiasis ombudsmenas Walter MERRICKS, Airijos finansų ministras Charlie MCCREEVY TD ir Didžiosios Britanijos Vyriausybės delegatas Lordų Rūmuose konstituciniais, prekybos ir pramonės klausimais seras EVANS. Susitikime seras EVANS pažymėjo, kad ateityje turėtų būti svarstoma, ar Didžiojoje Britanijoje bus įstatymu ginamas pavadinimas „ombudsmenas“.

Europos regioninių ombudsmenų pirmasis susitikimas prie apskritojo stalo – Barselona, Ispanija

2004 m. liepos 2 ir 3 d. Europos žmogaus teisių komisaras Alvaro GIL-ROBLES ir Katalonijos regioninis ombudsmenas Rafael RIBÓ (liepos 1 d. pakeitęs Antón CAÑELLAS) Barselonoje organizavo Europos regioninių ombudsmenų pirmąjį susitikimą prie apskritojo stalo. Susitikimas vyko miesto 2004 m. kultūrų forumo metu. Europos ombudsmeno tarnybos vyr. juriskonsultas José MARTÍNEZ ARAGÓN dalyvavo renginyje, kurį oficialiai pradėjo Katalonijos parlamento pirmininkas Messrs BENACH, Alvaro GIL-ROBLES ir Rafael RIBÓ. Apskritojo stalo metu buvo diskutuojama trimis temomis: (i) atitinkami regioninių ir nacionalinių ombudsmenų uždaviniai ir kompetencija; (ii) regioniniai ombudsmenai ir teisė į aprūpinimą būstu; (iii) regioniniai ombudsmenai ir teisė į sveiką aplinką. Konferencijos pabaigoje Alvaro GIL-ROBLES pažadėjo tęsti šią iniciatyvą ir kas dvejus metus rengti panašius regioninių ombudsmenų, priklausančių Europos Tarybai, susitikimus.

Aštuntoji Tarptautinio ombudsmenų instituto pasaulinė konferencija – Kvebekas, Kanada

Rugsėjo 7–10 d. N. DIAMANDOUROS dalyvavo VIII Tarptautinio ombudsmenų instituto (TOI) pasaulinėje konferencijoje Kvebeke, Kanadoje. Konferencija vadinosi „Pilietybės ir individo teisių ir atsakomybės pripažinimo pusiausvyra – ombudsmeno vaidmuo“; jai vadovavo Kvebeko ombudsmenė Pauline CHAMPOUX-LESAGE. Į šią tarptautinę konferenciją, kurios metu įvyko daug oficialių TOI susitikimų, iš viso susirinko 430 dalyvių iš 77 šalių.

Pagrindinė konferencijos tema buvo poreikis ieškoti pusiausvyros tarp individo teisių ir kolektyvinio saugumo globalizacijos ir privatizacijos amžiuje. Rugsėjo 9 d. trečiajame plenariniame posėdyje ombudsmenas skaitė pagrindinį pranešimą „Ar gali išlikti individo teisės ir laisvės stiprinamo saugumo sąlygomis?“ Ombudsmenas atkreipė dėmesį į grėsmes, galinčias kilti bandant suderinti visuomenės saugumo reikmes su individo teisėmis ir laisvėmis. Turėtų būti įmanoma tvirta teisinė, institucijų ir politinė struktūra, galinti užtikrinti pagrįstą ir teisingą pusiausvyrą tarp abiejų poreikių, pasakė jis, pabrėždamas, kad ombudsmenas gali ir turi būti aktyvus šioje srityje remdamas ir stiprindamas teisėtumą ir piliečių galias

Tarp kitų pagrindinių konferencijos pranešėjų buvo Kanados generalgubernatorė Jos ekscelencija Adrienne CLARKSON ir Kanados Aukščiausiojo Teismo teisėjas Louis LEBEL.

Rugsėjo 9 d. po pietų vyko TOI regionų (Afrikos, Azijos, Australazijos ir Ramiojo vandenyno, Europos, Lotynų Amerikos, Karibų ir Šiaurės Amerikos) atitinkami posėdžiai, kurių metu buvo išrinkti naujieji TOI direktoriai ir regionų pirmininkų pavaduotojai. TOI Europos regiono direktoriais išrinkti Tom FRAWLEY (Šiaurės Airijos parlamento ombudsmenas), Peter KOSTELKA (Austrijos ombudsmeno valdybos pirmininkas) ir Riitta-Leena PAUNIO (Suomijos parlamento ombudsmenė). Slovėnijos žmogaus teisių ombudsmenas Matjaž HANŽEK, iki kurio kadencijos pabaigos liko dveji metai ir kuris nebesiruošia dar kartą dalyvauti rinkimuose. Remdamasi rinkimų rezultatais, TOI Europos regiono valdyba pritarė, kad TOI pirmininko pavaduotoju Europai būtų paskirtas Peter KOSTELKA.

Rugsėjo 10 d. rytą įvykusiame TOI bendrame posėdyje baigiantis kadenciją TOI pirmininkas ir Ontarijo ombudsmenas Clare LEWIS pateikė savo 2000–2004 m. ataskaitą, po kurios ataskaitas pateikė sekretorius, išdininkas ir regionų pirmininkų pavaduotojai. Naujoji TOI direktorių valdyba susirinko tą pačią dieną po pietų.

Šalia plačios oficialiosios aukščiau aprašytos programos konferencijos dalyviai turėjo daugybę galimybių užmegzti kontaktus ir neformaliai keistis nuomonėmis. Rugsėjo 7 d. vakare Kvebeko ombudsmenas surengė pietus, kuriuose Europos ombudsmenas su žmona dalyvavo kaip garbės svečiai kartu su Kvebeko ministro pirmininko pavaduotoja Monique GAGNON-TREMBLAY, tarptautinių santykių ministru ir ministru prancūziškai kalbančiųjų reikalams. Rugsėjo 9 d. vakare buvo surengti iškilmingi pietūs, kuriuose dalyviams vėl buvo suteikta galimybė susitikti su kolegomis iš viso pasaulio.

Konferencija „Ombudsmenas pietryčių Europoje: regioninio bendradarbiavimo stiprinimas“ – Belgradas, Serbija ir Juodkalnija

Rugsėjo 28 ir 29 d. ombudsmenas dalyvavo konferencijoje „Ombudsmenas pietryčių Europoje: regioninio bendradarbiavimo stiprinimas“, surengtoje Serbijos ir Juodkalnijos parlamente Belgrade. Konferenciją bendrai organizavo Europos Tarybos Eunomijos projekto atstovai ir Graikijos ombudsmenas, Pietryčių Europos stabilumo pakto atstovai ir Serbijos ir Juodkalnijos vietos savivaldos ministerija.

© Graikijos ombudsmenas

Konferencijos „Ombudsmenas pietryčių Europoje: regioninio bendradarbiavimo stiprinimas“ dalyviai (Belgradas, Serbija ir Juodkalnija, 2004 m. rugsėjo 29d.).

Konferencijoje dalyvavo Serbijos ir Juodkalnijos parlamento pirmininkas Zoran SAMI, Serbijos ir Juodkalnijos viešojo administravimo ir vietos savivaldos ministras Zoran LONCAR, ambasadorius, OSCE misijos Serbijai ir Juodkalnijai vadovas Maurizio MASSARI, Pietryčių Europos stabilumo pakto I darbotvarkės pirmininkė Elisabeth REHN, Novi Sad universiteto atstovas Dragan MILKOV, Europos Tarybos Belgrado biuro vadovas Jorgen GRUNNET ir Europos žmogaus teisių komisijos nario pavaduotojas Markus JAEGER. Taip pat atvyko Albanijos, Bosnijos ir Hercegovinos, Katalonijos, Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos, Graikijos, Kosovo, Montenegro, Serbijos Respublikos ombudsmenai ir Graikijos vaikų teisių ombudsmeno pavaduotojas.

Europos ombudsmenas pasakė kalbą „Ombudsmenas Pietryčių Europoje: dabarties iššūkiai ir ateities perspektyvos“, po kurios vyko diskusijos prie apskritojo stalo.

Dvidešimtoji metinė Airijos ombudsmeno tarnybos konferencija – Dublinas, Airija

Spalio 15 d. ombudsmeno teisės skyriaus vadovas Ian HARDEN ir jo atstovė spaudai Rosita AGNEW dalyvavo konferencijoje Dubline „Atskaitomybė, geras valdymas ir ombudsmenas“. Konferencijoje, surengtoje pažymėti dvidešimtosios Airijos ombudsmeno tarnybos metinėms, dalyvavo daugiau nei 100 asmenų, tarp jų ombudsmenas, valstybės pareigūnai ir visuomenės atstovai. Airijos ombudsmenė ir informacijos komisijos narė Emily O'REILLY pasakė įžanginę ir baigiamąją kalbas, daug įvairių įdomių pastabų pateikė Airijos aplinkos apsaugos, paveldo ir savivaldybių ministras Dick ROCHE, Didžiosios Britanijos parlamento ombudsmenė ir Anglijos sveikatos apsaugos ombudsmenė Ann ABRAHAM, komisijos narė skundams ir Šiaurės Airijos Asamblėjos ombudsmenas Tom FRAWLEY, Finansų ministerijos generalinis sekretorius viešojo valdymo ir plėtros reikalams Eddie SULLIVAN ir Airijos nacionalinio universiteto (Galway) teisės dėstytojas Donncha O'CONNELL.

Konferencija „Ombudsmeno institucijos stegimas“ – Stambulas, Turkija

Gruodžio 10 ir 11 d. N. DIAMANDOUROS kaip pagrindinis pranešėjas dalyvavo konferencijoje „Ombudsmeno institucijos įvedimas“ Stambule. Konferenciją organizavo Turkijos Didžioji Nacionalinė Asamblėja ir Graikijos ombudsmenas bendradarbiaudami su Bilgi universitetu Stambule. Ji buvo finansuojama globojant Europos Tarybos Eunomijos projekto atstovams ir Graikijos ombudsmenui.

Pagrindinis konferencijos tikslas buvo aptarti antrąjį įstatymo projektą dėl nacionalinio ombudsmeno institucijos Turkijoje steigimo. Pirmasis 1997 m. projektas buvo svarstomas seminare „Ombudsmeno vaidmuo teisinėje valstybėje“, įvykusiame 2004 m. gegužės 9 ir 10 d. Nevşehir (žr. aukščiau šiame skyriuje).

Tarp konferencijos dalyvių iš Turkijos buvo teisingumo ministras Cemil ÇİÇEK, Bilgi universiteto Teisės fakulteto dekanas Turgut TARHANLI, Valstybės Tarybos pirmininkai Ender ÇETINKAYA ir Selçuk HONDU, Selçuk universiteto Teisės fakulteto dekanas Zehra ODYAKMAZ, Turkijos Didžiosios Nacionalinės Asamblėjos nariai ir aukšti pareigūnai, teisėsaugos organų ir visuomenės atstovai.

Be N. DIAMANDOUROS ir jo Graikijos kolegos Yorgos KAMINIS, tarp dalyvių iš užsienio buvo Prancūzijos ombudsmenas Jean-Paul DELEVOYE, Europos žmogaus teisių komisaro pavaduotojas Markus JAEGER, Estijos teisingumo kancleris Allar JÖKS, Austrijos ombudsmeno valdybos pirmininkas ir Tarptautinio ombudsmenų instituto Europos regiono pirmininko pavaduotojas Peter KOSTELKA, Švedijos parlamento vyriausiasis ombudsmenas Mats MELIN, Katalonijos ombudsmenas Rafael RIBÓ, Olandijos ombudsmeno tarnybos atstovas Stephan SJOUKE, Airijos ombudsmeno tarnybos vadovas Pat WHELAN, Belgijos federalinis ombudsmenas Herman WUYTS ir Lenkijos ombudsmenas Andrzej ZOLL.

5.3 KITI RENGINIAI, KURIUOSE DALYVAVO OMBUDSMENAI IR JŲ PERSONALAS

Dvišaliai susitikimai su ombudsmenais

Be seminarų ir konferencijų, kuriuose dalyvavo ombudsmenas ir jo personalas, ir dvišalių susitikimų, kaip ombudsmeno informacinių vizitų dalies, 2004 m. įvyko daugybė susitikimų su ombudsmenais iš Europos ir kitų šalių:

Sausio 27–29 d. Europos ombudsmenas lankėsi Trieste, kur susitiko su Italijos Friuli Venezia–Giulia regionine ombudsmene Caterina DOLCHER.

Vasario 9 d. N. DIAMANDOUROS Strasbūre susitiko su Kazachstano ombudsmenu BAIKADAMOV.

Vasario 9 d. Lenkijos ombudsmenas Andrzej ZOLL Strasbūre susitiko su Europos ombudsmeno personalu. Vasario 10 d. įvyko abiejų ombudsmenų dvišalis susitikimas, po kurio vyko susitikimai su Europos Parlamento Pirmininku Pat COX ir Europos Komisijos Pirmininko pavaduotoju Neil KINNOCK. Taip pat tą pačią dieną Andrzej ZOLL ir N. DIAMANDOUROS supažindino su ombudsmeno darbu Lenkijos stebėtojus Europos Parlamente ir Lenkijos stažuotojus ES institucijose.

Vasario 13 d. N. DIAMANDOUROS Strasbūre susitiko su Graikijos ombudsmenu Yorgos KAMINIS ir Europos žmogaus teisių komisaru Alvaro GIL-ROBLES aptarti Eunomijos projekto, skirto – globojant Europos Tarybai ir Graikijos ombudsmenui – pietryčių Europos ombudsmenams ir kitoms valdžios institucijoms remti.

Kovo 10 d. su N. DIAMANDOUROS Strasbūre susitiko su Uzbekistano ombudsmene Sayora RASHIDOVA.

Kovo 25–28 d. Europos ombudsmenas lankėsi Genujoje, kur susitiko su Ligurijos (Italija) regioniniu ombudsmenu Antonio DI GIOVINE.

Lenkijos ombudsmenas Andrzej Zoll (antras iš kairės) kreipiasi į Europos ombudsmeno tarnybos personalą (Strasbūras, Prancūzija, 2004 m. vasario 9 d.)

Birželio 7 d. N. DIAMANDOUROS Briuselyje susitiko su Belgijos federaliniais ombudsmenais, Herman WUYTS ir Pierre-Yves MONETTE.

Birželio 9 d. N. DIAMANDOUROS Madride susitiko su Ispanijos ombudsmenu MUGICA.

Birželio 15 d. pas Europos ombudsmeną Strasbūre lankėsi paskirtasis Prancūzijos ombudsmenas Jean-Paul DELEVOYE aptarti savo institucijų bendradarbiavimo.

Prancūzijos ombudsmenas Jean-Paul Delevoye ir N. Diamandouros (Strasbūras, Prancūzija, 2004 m. birželio 15 d.)

Birželio 16 d. N. DIAMANDOUROS buvo išvykęs į Liuksemburgą susitikti su Marc FISCHBACH, kaip tik pradėjusiu eiti Liuksemburgo pirmojo ombudsmeno pareigas.

Rugsėjo 20 d. N. DIAMANDOUROS per priešpiečius, kuriuos surengė Švedijos nuolatinis atstovas prie Europos Tarybos Strasbūre, turėjo progą susitikti su Švedijos parlamento vyriausiuoju ombudsmenu Mats MELIN.

Rugsėjo 27 d. pas N. DIAMANDOUROS Strasbūre lankėsi Norvegijos ombudsmenas Arne FLIFLET.

Lapkričio 29 d. N. DIAMANDOUROS Briuselyje susitiko su pirmuoju Europos ombudsmenu Jacob SÖDERMAN.

Renginiai, kuriuose dalyvavo personalo darbuotojai

Taip pat įvyko nemaža renginių ombudsmeno personalo lygiu:

Gegužės 26 d. vyr. juriskonsultas Olivier VERHEECKE ir atstovė spaudai Rosita AGNEW papasakojo apie ombudsmeno darbą Estijos teisingumo kanclerio personalo 11 asmenų grupei, atvykusiai į Briuselį susipažinti su ES institucijų darbu. Pokalbio metu buvo kalbėta apie Europos ombudsmeno vaidmenį ir Europos ombudsmenų ryšių tinklo darbą.

Birželio 3 d. Olivier VERHEECKE skaitė paskaitą apie ombudsmeno darbą konferencijoje „Tarpininkavimas viešojoje tarnyboje: alternatyvi ginčų sprendimo sistema“, kurią surengė *Association des Juristes Namurois*. Šioje konferencijoje diskusijose prie apskritojo stalo dalyvavo Valonijos ombudsmenas Frédéric BOVESSE, Flandrijos ombudsmenas Bernard HUBEAU, Belgijos prancūziškai kalbančiųjų bendruomenės ombudsmenė Marianne DE BOECK ir Belgijos federalinio ombudsmeno tarnybos direktorius Philippe VAN DE CASTEELE.

Birželio 23 d. Erwin JANSSENS iš Flandrijos ombudsmeno tarnybos lankėsi ombudsmeno biure Briuselyje. Olivier VERHEECKE paaiškino jam procedūras, kurias ombudsmenas taiko atlikdamas tyrimus savo iniciatyva, pateikdamas atitinkamų pavyzdžių.

Liepos 7 d. vyr. juriskonsultas Gerhard GRILL skaitė paskaitą apie ombudsmeno vaidmenį ir veiklą Šiaurės Reino–Vestfalijos žemės parlamento Peticijų komiteto dešimties narių grupei. Grupei vadovavo komiteto pirmininkė Barbara WISCHERMANN; grupę lydėjo žemės parlamento administracijos darbuotojas Johannes WAHLENBERG, kuris ir organizavo vizitą.

IVADAS

1 VEIKLOS SANTRAUKA

2 SKUNDAI IR TYRIMAI

3 SPRENDIMAI, PRIIMTI ATLIKUS TYRIMĄ

4 RYŠIAI SU EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJOMIS IR ĮSTAIGOMIS

5 RYŠIAI SU OMBUDSMENAIŠ IR PANAŠIOMIS TARNYBOMIS

6 PRANEŠIMAI

7 PRIEDAI

6 PRANEŠIMAI

6.1 SVARBIAUSI METŲ ĮVYKIAI

PLĖTROS IŠKILMĖS LENKIJOJE

Gegužės 1 d. Europos ombudsmenas kartu su Lenkijos kolega Andrzej ZOLL Varšuvoje pažymėjo istorinę Europos Sąjungos plėtros datą. Balandžio 30 d. naktį kartu su Lenkijos prezidentu Aleksander KWASNIEWSKI ir abiejų parlamento rūmų pirmininkais ombudsmenas dalyvavo iškilmėse Pilsudskio aikštėje. Gegužės 1 d. prasidėjo susitikimu su Lenkijos prezidentu, po kurio Varšuvos Karalių rūmuose vyko prezidento ir Lenkijos kultūros ministro surengtas iškilmingas minėjimas plėtros garbei.

N. Diamandouras ir Lenkijos Prezidentas Aleksander Kwasniewski stebi Europos vėliavos pakėlimą Pilsudskio aikštėje (Varšuva, Lenkija, 2004 m. gegužės 1 d.)

Ombudsmeno vizitu Lenkijoje baigėsi jo informacinė kelionė per prisijungiančias šalis, kuri 2003 m. rugsėjį prasidėjo Estijoje. Jo intensyvios pastangos informuoti prisijungiančių valstybių piliečius apie jų teisę nuo 2004 m. gegužės 1 d. skystis dėl netinkamo administravimo ES institucijoms ir organams pasirodė didžia dalimi sėkmingos. 2004 m. pabaigoje skundų iš prisijungusiųjų šalių dalis sudarė 18 proc. visų gautų skundų.

„STEIGĖJŲ PASITARIMAS“

Birželio 25 ir 26 d. ombudsmenas Strasbūre organizavo pasitarimą, subūrusį asmenis, kurie suvaidino svarbų vaidmenį steigiant instituciją. Jame buvo kalbama apie institucijos atsiradimą, pirmuosius žingsnius ir plėtrą. Pasitarimas buvo pirmasis iš daugelio renginių, skirtų 2005 m. Europos ombudsmeno institucijos 10-osioms metinėms.

Pasitarimo tikslas buvo dvejopas: pirma, užfiksuoti ir apibūdinti aplinkybes, kuriomis buvo sukurta Europos ombudsmeno institucija, ir antra, padėti kuriant institucijos programą, galinčią būti pagrindu tolesnėms iniciatyvoms, skirtoms prisidėti prie institucijos sukauptų žinių, jos pirmojo

dešimtmečio šventimo ir ateities strategijos pasirinkimo. Pasitarimas vyko keturiuose posėdžiuose: I – Sutarties nuostatų ištakos, II – Ombudsmeno statutas, III – Institucijos įsteigimas, IV – Baigiamasis posėdis.

Steigėjų pasitarimo dalyviai (Strasbūras, Prancūzija, 2004 m. birželio 26 d.)

Steigėjų pasitarimas sukėlė gyvas diskusijas tarp labai gerai pasiruošusių ir nusimanančių dalyvių. Jis leido įgyti vertingos informacijos apie institucijos steigimą ir vystymąsi, kuri iki tol daugiausia nebuvo fiksuojama. Ombudsmenas ketina 2005 m. publikuoti atminimo knygą 10-osioms institucijos metinėms. Diskusijos pasitarime galėtų tapti puikia pradžia šiai knygai.

DIDYSIS FENIKSO ORDINO KAVALIERIUS

Graikijos prezidentas Kostis STEFANOPOULOS, pripažindamas Europos ombudsmeno nuopelnus, Naujųjų metų proga 2004 m. suteikė N. DIAMANDOUROS Didžiojo Fenikso ordino kavalieriaus apdovanojimą. Tai buvo aukščiausio laipsnio Fenikso ordino apdovanojimas, suteiktas už veiklą 2003 m.; kitas gavėjas yra Teisingumo Teismo pirmininkas Vassilios SKOURIS. N. DIAMANDOUROS vasario 26 d. Strasbūre priėmė apdovanojimą iš Graikijos nuolatinio atstovo prie Europos Tarybos ambasadoriaus Constantine GEROKOSTOPOULOS.

Fenikso ordinas yra suteikiamas Graikijos piliečiams, ypač pasižymėjusiems politikos, mokslo, literatūros ir menų, komercijos, pramonės ir laivybos srityse. Kavalierius yra šio penkių laipsnių ordino antrasis pagal aukštumą laipsnis.

Ambasadorius Constantine Gerokostopoulos, Graikijos nuolatinė atstovybė prie Europos Tarybos, įteikia N. Diamandouros Didžiojo Fenikso ordino kavalieriaus apdovanojimą (Strasbūras, Prancūzija, 2004 m. vasario 26 d.)

2003 METINIS PRANEŠIMAS

Metinis pranešimas yra svarbiausias ombudsmeno leidinys. Jame pristatoma ombudsmeno veikla tais metais, smulkiai apibūdinami rezultatai, pasiekti skundų pareiškėjų ir apskritai Sąjungos piliečių bei gyventojų labui. Dėl šių priežasčių ypač svarbu, kad pranešimas būtų kiek įmanoma labiau prieinamas. Du pokyčiai 2004 m. ombudsmeno pranešimą padarė kur kas prieinamesnį visuomenei.

Pirma, oficialiųjų ES kalbų skaičius išaugo nuo 11 iki 20. Taigi pranešimas pirmą kartą skelbiamas 20 kalbų, suteikiant išsiplėtusios Sąjungos piliečiams galimybę sužinoti apie ombudsmeno institucijos teikiamą pagalbą. Antra, pateikiama 2003 m. pranešimo santrauka – 2003 m. tirtų atvejų ir svarbiausių ombudsmeno ryšių su piliečiais, ES institucijomis ir įstaigomis ir ombudsmenais visoje Europoje pavyzdžiai. Siekiant kuo didesnio viešumo, ši santrauka kartu su statistiniais duomenimis, pateiktais lengvai suprantama glausta forma, buvo paskelbta atskirai.

Ombudsmenas savo 2003 m. pranešimą pristatė Europos Parlamento Peticijų komitetui balandžio 26 d. Tai suteikė jam galimybę pateikti veiklos ir pasiektų rezultatų pirmaisiais jo darbo metais suvestinę ir atsiskaityti už įgyvendintus tikslus.

Komiteto pranešimą dėl ombudsmeno veiklos 2003 m. parengė Europos Parlamento narys Proinsias DE ROSSA. Lapkričio 18 d. Europos Parlamento nariai, pasveikindami ombudsmeną už jo darbą ir gerus santykius su Peticijų komitetu, 530 balsų už, 9 balsais prieš ir 20 susilaikius priėmė šį pranešimą.

ATVIRŲ DURŲ DIENA

Briuselis

Gegužės 1 d. Europos Parlamentas surengė atvirų durų dieną Sąjungos plėtrai iškilmingai pažymėti. Ombudsmeno tarnyba dalyvavo atvirų durų dienoje, šia proga išleisdama informacinį leidinį *Europos ombudsmenas – trumpa apžvalga*, kuris buvo dalijamas lankytojams 24 kalbomis. Personalo nariai atsakinėjo į lankytojų klausimus; manoma, kad renginyje apsilankė beveik 30 000 žmonių.

Piliečiai, lankantys ombudsmeno tarnybos stendą per atvirų durų dieną Strasbūre, Prancūzijoje, 2004 m. gegužės 9 d.

Strasbūras

Gegužės 9 d. ombudsmeno tarnyba dalyvavo atvirų durų dienoje, kurią surengė Europos Parlamentas Strasbūre. Lankytojams 24 kalbomis buvo dalijama medžiaga apie ombudsmeno veiklą, taip pat ir naujasis *Europos ombudsmenas – trumpa apžvalga* informacinis lapelis. Prie stendo buvo surengtas konkursas, kuriam buvo panaudota ombudsmeno vizito Suomijoje informacinės kelionės vaizdo medžiaga. Personalo nariai, dalyvavę dienoje, atsakinėjo į klausimus. Parlamento atvirų durų dienoje apsilankė daugiau nei 32 000 žmonių.

6.2 INFORMACINIAI VIZITAI

Siekdamas piliečius geriau supažindinti su jų teise skųstis Europos ombudsmenui ir toliau plėtoti darbo santykius su kitais kolegomis, ombudsmenas 2004 m. padidino informacinių vizitų į valstybes nares, prisijungiančias valstybes ir šalis kandidatės skaičių. Iki gegužės 1 d. ombudsmenas apsilankė visose dešimtyje prisijungiančių valstybių ir iki metų pabaigos nuvyko į penkias kitas valstybes; šie vizitai buvo labiausiai pastebimas jo darbo stengiantis užmegzti ryšius su piliečiais aspektas. Visų šių vizitų metu ombudsmenas susitiko su paprastais žmonėmis, potencialiais skundų pareiškėjais, pareigūnais, teisėsaugos ir politikos veikėjais. Kiekvienoje kelionėje ombudsmeną lydėjo jo teisės skyriaus darbuotojas ir darbuotojas ryšiams su visuomene.

Ombudsmeno informaciniais vizitais siekiama prisidėti prie piliečių geresnio suvokimo apie ombudsmeno teikiamą pagalbą. Daugelyje savo susitikimų su plačiąja visuomene 2004 m. ombudsmenas pasakojo apie savo veiklą pateikdamas skundų, kuriuos jis gauna, pavyzdžius. Tačiau ombudsmeno veikla neapsiriboja skundų nagrinėjimu, taigi daugelyje savo susitikimų ombudsmenas suvokė poreikį geriau informuoti apie savo vaidmenį plačiąja prasme. Savo kalbose ir pranešimuose N. DIAMANDOUROS pabrėžė ombudsmeno institucijos svarbą remiant teisės viršenybę, demokratiją ir žmogaus teises. Rengdamasis Tarpvyriausybinei konferencijai, vykusiai 2004 m. birželį, ombudsmenas susitikimuose su vyriausybės atstovais intensyviai dirbo, pabrėždamas neteisminių priemonių įtraukimo į Europos Konstitucijos projektą svarbą. Ją priėmus, ombudsmenas

išreiškė savo pasiryžimą dirbti su nacionalinėmis ir regioninėmis institucijomis, padėdamas aiškinti Konstituciją ir jos naudą piliečiams. Galiausiai dvišaliuose ombudsmeno susitikimuose dalyviai nagrinėjo būsimo bendradarbiavimo problemas, keitėsi patirtimi, dalijosi gera praktika.

Kiekvieno ombudsmeno vizito metu valstybių narių ir valstybių kandidačių analogiškas pareigas einantys pareigūnai parengdavo detales darbo ir susitikimų programas, taip pat dažnai lydėdavo jį apsilankymo metu. Kitame skyriuje pateikiama įvairių susitikimų apžvalga, nurodomi pagrindiniai dalyviai ir paminimi daugybė pranešimų, skaitytų universitetuose, viešosiose bibliotekose, Europos Sąjungos užsienio informacijos biuruose ir kitur. Susitikimai su žiniasklaida, vykę informacinių vizitų metu, aprašomi šio pranešimo 6.4 skyriuje.

SLOVĖNIJA

Ombudsmenas lankėsi Slovėnijoje sausio 24–27 d.

Slovėnijos žmogaus teisių ombudsmenas Matjaž Hanžek ir N. Diamandouros
(Liublijana, Slovėnija, 2004 m. sausio 26 d.)

Ombudsmeno vizitas prasidėjo keitimusi nuomonėmis su žmogaus teisių ombudsmenu Matjaž HANŽEK ir jo pavaduotojais BUTALA ir Jernej ROVŠEK, po to vyko susitikimas su Slovėnijos ombudsmeno personalu. Vėliau N. DIAMANDOUROS dalyvavo daugelyje kitų susitikimų, tarp jų su Slovėnijos ministru pirmininku Anton ROP, Slovėnijos prezidentu Janez DRNOVŠEK, parlamento pirmininku Borut PAHOR, Nacionalinės Asamblėjos frakcijų atstovais ir Europos reikalų ministru Janez POTOČNIK. Taip pat ombudsmenas susitiko su buvusiu Europos Konvento prezidiumo nariu Aloiz PETERLE ir jį Konvente pakeitusiu Mihael BREJC. Taip pat vyko aukšto lygio susitikimai, vienas jų su Konstitucinio Teismo pirmininke Dragica WEDAM LUKIČ, teisėjais Ciril RIBIČIČ, Marija KRISPER KRAMBERGER ir Mirjam ŠKRK bei generaline sekretore Jandranka SOUDAT. Taip pat savo viešnagės Liublianoje metu N. DIAMANDOUROS susitiko su miesto mere Danica SIMŠIČ.

Siekdamas užmegzti ryšius su piliečiais ir informuoti juos apie savo veiklą, ombudsmenas *Europos Centre*, kur įsikūrusi Europos Komisijos delegacija Liublianoje, pasakė kalbą „Europos Sąjunga: teisės, jų gynimo būdai ir Europos ombudsmenas“. Į susitikimą buvo pakviestos nevyriausybinės organizacijos, organizacijos, besidominčios ES santykiais, ir žurnalistai. N. DIAMANDOUROS Liublianos universiteto Politikos mokslų fakultete, kur jį pasveikino fakulteto dekanė Anuška FERLIGOJ ir Drago ZAJC, maždaug 200 studentų skaitė paskaitą „Ombudsmeno vaidmuo stiprinant demokratiją“. Europos Parlamento informacijos biuro Liublianoje vadovas Paolo RIZZO vizito metu surengė pietus, per kuriuos ombudsmenas turėjo progą neformaliai keistis nuomonėmis su

Slovėnijos ombudsmenu Matjaž HANŽEK, jo pavaduotojais BUTALA ir Jernej ROVŠEK, Europos reikalų ministru Janez POTOČNIK, Konstitucinio Teismo teisėja Mirjam ŠKRK ir Europos Komisijos delegacijos nare S. KAUFMANN.

N. Diamandouros, Slovėnijos žmogaus teisių ombudsmenas M. Hanžek (antras iš dešinės) ir Slovėnijos Europos reikalų ministras Janez Potočnik. Liublijana, Slovėnija, 2004 m. sausio 26 d.

SLOVAKIJA

Vasario 18 ir 19 d. ombudsmenas, lankydamasis Slovakijoje, dalyvavo daugelyje susitikimų, paskaitų ir žiniasklaidos renginių. Vizito Bratislavoje metu ombudsmenas dalyvavo diskusijose su Slovakijos Nacionalinės Tarybos pirmininku Pavol HRUŠOVSKÝ, Žmogaus teisių, tautybių ir moterų reikalų komiteto nariais ir Slovakijos Nacionalinės Tarybos užsienio reikalų komiteto pirmininku Ján FIGEL. Ombudsmenas taip pat susitiko su Slovakijos Generaliniu prokuroru Dobroslav TRNKA ir jo pavaduotoju Martin LAUKO, Aukščiausiojo Teismo pirmininku Milan KARABIN, ir Comenius universiteto Teisės fakulteto dekanu Marián VRABKO.

N. Diamandouros ir Slovakijos valstybinis teisių gynėjas Pavel Kandráč (Bratislava, Slovakija, 2004 m. vasario 18 d.)

Bratislavoje Comenius universiteto Teisės fakultete N. DIAMANDOUROS skaitė paskaitą „Demokratija, įstatymo viršenybė ir ombudsmenas“. Jis taip pat susitiko su Europos Parlamento biuro Slovakijoje vadovu Azelio FULMINI ir, atsižvelgdamas į Airijos pirmininkavimą ES, su ambasadoriumi Thomas LYONS, Airijos atstovybės Slovakijoje vadovu. Ombudsmenas surengė susitikimą su ES ambasadoriais Slovakijos Nacionalinės Tarybos kanceliarijoje.

KIPRAS

Vasario 29 – kovo 3 d. ombudsmenas, lankydamasis Kipre, dalyvavo daugelyje susitikimų, paskaitų ir žiniasklaidos renginių.

Kipro vyriausybės įgaliotinė Eliana Nicolaou, N. Diamandouros ir Kipro vidaus reikalų ministras Andreas Christou (Nikosija, Kipras, 2004 m. kovo 2 d.)

N. DIAMANDOUROS apsilankymas Nikosijoje suteikė jam galimybę dalyvauti diskusijose su Kipro prezidentu Tassos PAPADOPOULOS, vidaus reikalų ministru Andreas CHRISTOU, generaliniu prokuroru Solon NIKITAS ir buvusiu Kipro ambasadoriumi Europos Sąjungoje ir Kipro vyriausybės atstovu Europos Konvente Mihalis ATTALIDIS. Ombudsmenas taip pat susitiko su Atstovų Rūmų pirmininku ir Pažangiosios darbo žmonių partijos (AKEL) vadovu Dimitris CHRISTOFIAS, Demokratinio sambūrio partijos (DISY) vadovu Nicos ANASTASIADES, buvusiu Kipro prezidentu ir buvusiu Demokratinio sambūrio partijos (DISY) vadovu Glafcos CLERIDES. Antrąją vizito dieną N. DIAMANDOUROS susitiko su Socialdemokratinio sąjūdžio (KISOS-EDEK) vadovu Yiannakis OMIROU, buvusiu Kipro prezidentu ir Jungtinės demokratų partijos (EDI) vadovu George VASSILIOU, Nicos CLEANTHOUS ir Demokratinės partijos (DIKO) vadovo pavaduotoju. N. DIAMANDOUROS vizito Nikosijoje metu pasinaudojo proga susitikti su Europos Komisijos delegacijos Kipre vadovu Adriaan VAN DER MEER ir Europos Parlamento biuro Kipre vadovu Anthony COMFORT.

Vizito metu Kipro Centrinio banko konferencijų salėje N. DIAMANDOUROS skaitė pranešimą konferencijoje „Viešojo administravimo atskaitomybė kaip demokratijos stiprinimo veiksnys – Europos ombudsmeno vaidmuo“. Šį renginį organizavo Visuomenės modernizavimo forumas (OPEK) ir Strovolos savivaldybė. Jame kalbėjo Kipro vyriausybės įgaliotinė Eliana NICOLAOU, vidaus reikalų ministras Andreas CHRISTOU, Strovolos meras Savvas ILIOFOTOU ir OPEK pirmininkas Larkos LARKOU. Po jų vykusias gyvas diskusijas su auditorija koordinavo žurnalistas Pavlos PAVLOU. Būdamas Nikosijoje, ombudsmenas Kipro universiteto Ekonomikos ir vadybos fakultete skaitė metinę viešąją paskaitą. Paskaita vadinosi „Įstatymo viršenybė, demokratija ir ombudsmeno institucija Rytų, Centrinėje ir Pietryčių Europoje“.

Galiausiai N. DIAMANDOUROS skaitė paskaitą apie ombudsmeno vaidmenį susitikime su Kipro graikais ir Kipro turkais, kurį kartu organizavo Visuomenės modernizavimo forumas (OPEK) ir

Kipro turkų nevyriausybinių organizacijų judėjimas „Ši šalis yra mūsų“. Paskaita buvo skaitoma Nikosijos neutralioje zonoje Jungtinių Tautų būstinėje Kipre, Ledra rūmuose.

ČEKIJOS RESPUBLIKA

Kovo 21–24 d. ombudsmenas lankėsi Brno ir Prahoje, Čekijos Respublikoje.

Kovo 22 d. po susitikimo su Čekijos ombudsmenu Otakar MOTEJL Brno N. DIAMANDOUROS pietavo su Konstitucinio Teismo ir Aukščiausiojo administracinio teismo nariais. Po pietų N. DIAMANDOUROS nuvyko į Masaryk universiteto Teisės fakultetą, kur skaitė paskaitą apie Europos ombudsmeno veiklą ir vaidmenį. Paskaitos klausėsi maždaug 140 studentų.

N. Diamandouros skaito paskaitą Masaryk universiteto Teisės fakulteto studentams
(Brno, Čekijos Respublika, 2004 m. kovo 22 d.)

Kovo 23 d. ombudsmeną priėmė Čekijos Respublikos Atstovų rūmų Peticijų komiteto pirmininkė Zuzka RUJBROVÁ, jos pavaduotojas ir komiteto administracijos vadovas. Po pietų N. DIAMANDOUROS priėmė Čekijos Respublikos parlamento Senato pirmininko pavaduotojas Jan RUMIL, Jaroslava MOSEROVÁ (Senato vyresnioji narė) ir Senato nariai Helena RÖGNEROVÁ ir Josef JÂRAB. Ankstyvą pavakarę N. DIAMANDOUROS Europos Sąjungos informaciniame centre (EUIP) maždaug 40 piliečių Prahoje skaitė viešąją paskaitą apie ombudsmeno vaidmenį ir veiklą. Po to ombudsmenas buvo pakviestas vakarienės pas Čekijos Respublikos teisingumo ministro pavaduotoją.

Kovo 24 d. rytą ombudsmeną priėmė Čekijos Respublikos parlamento Atstovų rūmų pirmininkas Lubomír ZAORÁLEK. Vėlyvą priešpietį N. DIAMANDOUROS susitiko su Čekijos Respublikos užsienio reikalų ministro pavaduotoju Pavel VOŠALÍK.

Čekijos ombudsmenas Otakar Motejl, N. Diamandouros ir Čekijos Respublikos užsienio reikalų ministro pavaduotojas Pavel Vošalík (Praha, Čekijos Respublika, 2004 m. kovo 24 d.).

LATVIJA

Balandžio 14–17 d. ombudsmenas lankėsi Rygoje.

N. Diamandouros, Latvijos nacionalinės žmogaus teisių tarnybos direktorius Olafs Brūvers ir Latvijos Konstitucinio Teismo pirmininkas Aivars Endziņš (Ryga, Latvija, 2004 m. balandžio 16 d.)

N. DIAMANDOUROS susitiko su savo kolega Latvijos valstybinės žmogaus teisių tarnybos direktoriumi Olafs BRŪVERS, kuris dalyvavo organizuojant N. DIAMANDOUROS vizitą į Latviją ir lydėjo jį į kelis susitikimus su Latvijos pareigūnais. Vienas iš jų – susitikimas su Latvijos ministru ypatingiems pavedimams visuomeninės integracijos klausimais Nils MUIŽNIEKS, Latvijos žmogaus teisių ir visuomenės reikalų komiteto pirmininke Ina DRUVIETE ir kitais komiteto nariais, Latvijos užsienio reikalų ministru Rihards PĪKS ir Latvijos Konstitucinio Teismo pirmininku Aivars ENDZIŅŠ. N. DIAMANDOUROS savo viešnagės Rygoje metu taip pat lankėsi pas Europos Komisijos delegacijos Latvijoje vadovą Andrew RASBASH.

Siekdamas geriau informuoti Latvijos piliečius apie ombudsmeno veiklą, N. DIAMANDOUROS Rygos Aukštojoje teisės mokykloje skaitė viešą paskaitą „Piliečių teisės, žalos atlyginimo priemonės ir Europos ombudsmenas“, kurios klausėsi mokyklos studentai ir Latvijos visuomenės atstovai.

LIETUVA

Po vizito Latvijoje balandžio 17–21 d. ombudsmenas lankėsi Vilniuje.

Einantis Lietuvos Respublikos Seimo (parlamento) pirmininko pareigas Česlovas Juršėnas, Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstaigos vadovas Romas Valentukevičius ir N. Diamandouros (Vilnius, Lietuva, 2004 m. balandžio 19 d.).

N. DIAMANDOUROS pradėjo savo vizitą susitikimu su kolegomis iš Seimo kontrolieriaus tarnybos – kontrolieriaus tarnybos vadovu Romu VALENTUKEVIČIUMI ir kontrolieriais Elvyra BALTUTYTE, Rimante ŠALAŠEVIČIUTE, Kęstučiu VIRBICKU ir Zita ZAMŽICKIENE. Jis taip pat susitiko su įvairiais aukštesniaisiais pareigūnais, tarp jų Seimo pirmininko pareigas einančiu Česlovu JURŠĖNU, Vyriausybės kanclerio ES reikalams pavaduotoju Petru AUŠTREVIČIUMI, Seimo Žmogaus teisių komiteto pirmininku Gediminu DALINKEVIČIUMI, Seimo pirmininko pavaduotoju ir Europos reikalų komiteto pirmininku Vyteniu ANDRIUKAIČIU ir Europos reikalų komiteto nariu Gintaru STEPONAVIČIUMI. Ombudsmenas turėjo galimybę pakalbėti su vaikų teisių apsaugos kontroliere Gražina IMBRASIENE ir lygių galimybių kontrolierės Aušrinės BURNEIKIENĖS atstovu. Vėliau jis susitiko su Konstitucinio Teismo teisėjais Zenonu NAMAVIČIUMI ir Vytautu SINKEVIČIUMI.

Savo vizito metu N. DIAMANDOUROS Lietuvos nacionalinėje Martyno Mažvydo bibliotekoje skaitė viešą paskaitą „Europos ombudsmeno vaidmuo kuriant į pilietį orientuotą Europą“. Paskaitoje dalyvavo daugiau kaip 50 piliečių ir Lietuvos visuomenės atstovų. Taip pat N. DIAMANDOUROS skaitė paskaitą „Demokratija, atskaitomybė ir ombudsmeno institucija“ Lietuvos teisės universitete; joje dalyvavo beveik 200 studentų ir mokslininkų. Šio renginio proga ombudsmenas susitiko su Lietuvos teisės universiteto rektoriumi Alvydu PUMPUČIU ir kitais universiteto atstovais. Viešnagės Vilniuje metu N. DIAMANDOUROS taip pat susitiko su Europos Komisijos atstovu Lietuvoje Michael GRAHAM.

LENKIJA

Balandžio 28 – gegužės 2 d. ombudsmenas, lankydamasis Lenkijoje, dalyvavo daugelyje susitikimų, paskaitų ir žiniasklaidos renginių.

Vizitas prasidėjo pietumis Krokuvoje, kuriuos surengė Lenkijos pilietinių teisių apsaugos komisaras Andrzej ZOLL. Pietuose taip pat dalyvavo Jogailos mokslinių tyrimų ir tarptautinių santykių universiteto pirmininko pavaduotoja Maria NOWAKOWSKA ir Jogailos universiteto Teisės fakulteto profesorius adjunktas Fryderyk ZOLL.

Balandžio 29 d. N. DIAMANDOUROS susitiko su Krokuvos meru Jacek MAJCHROWSKI. Toliau ombudsmenas vyko į Jogailos mokslinių tyrimų ir tarptautinių santykių universitetą, kur jį sutiko pirmininko pavaduotoja Maria NOWAKOWSKA. N. DIAMANDOUROS vieša paskaita „Teisėtumas, demokratija ir ombudsmeno institucija – Europos perspektyva“ vyko universiteto Teisės fakultete; renginį vedė fakulteto profesorius adjunktas Fryderyk ZOLL. Paskaitoje dalyvavo daugiau kaip 60 studentų.

Balandžio 30 d. Varšuvoje N. DIAMANDOUROS pirmasis susitikimas buvo su Europos Komisijos delegacijos Lenkijoje vadovu ambasadoriumi Bruno DETHOMAS ir Europos Parlamento informacijos biuro vadovu Toon STREPPPEL. Vėliau N. DIAMANDOUROS susitiko su piliečių teisių apsaugos komisaru ir Komisarų tarnybos sekcijų direktoriais bei skyrių vadovais. Po priešpiečių Andrzej ZOLL pirmininkavo susitikimui su įvairių nevyriausybinių organizacijų atstovais. Vėliau N. DIAMANDOUROS, lydimas piliečių teisių apsaugos komisaro pavaduotojo Jerzy ŚWIĄTKIEWICZ, susitiko su Konstitucinio Teismo pirmininku Marek SAFJAN, Aukščiausiojo administracinio teismo pirmininku Roman HAUSER ir Senato pirmininku Longin PASTUSIAK.

N. Diamandouros ir Lenkijos ombudsmenas A. Zoll
(Varšuva, Lenkija, 2004 m. balandžio 30 d.)

Vakare N. DIAMANDOUROS Europos koledže vykusiame forume skaitė viešą paskaitą „Piliečių teisės, žalos atlyginimo priemonės ir Europos ombudsmenas“. Paskaitoje, kurią pradėjo Europos koledžo rektoriaus pavaduotojas Piotr NOWINA-KONOPKA, dalyvavo daugiau kaip 60 esamų ir buvusių studentų. Vėliau ombudsmenas lydėjo Andrzej ZOLL į ES plėtros iškilmes Pilsudskio aikštėje, kur jie susitiko su Lenkijos prezidentu Aleksander KWASNIEWSKI ir abiejų parlamento rūmų pirmininkais.

Gegužės 1 d. prasidėjo susitikimu su Lenkijos prezidentu Aleksander KWASNIEWSKI, vėliau vyko vėlyvieji pusryčiai plėtros proga, kuriuos Varšuvos Karalių rūmuose surengė prezidentas ir kultūros ministras.

N. Diamandouros skaito paskaitą Natolin Europos koledžo forume
(Natolin, Lenkija, 2004 m. balandžio 30 d.)

AUSTRIJA

Gegužės 24–25 d. ombudsmenas lankėsi Austrijoje.

Austrijos ombudsmeno valdybos pirmininkas Peter Kostelka, N. Diamandouros ir išrinktasis Austrijos prezidentas Heinz Fischer (Viena, Austrija, 2004 m. gegužės 24 d.)

Gegužės 24 d. Vienoje vyko N. DIAMANDOUROS susitikimai su išrinktuoju Austrijos prezidentu Heinz FISCHER, parlamento žemųjų rūmų pirmininku Andreas KHOL ir Audito rūmų pirmininku Franz FIEDLER. Teisingumo ministras Dieter BÖHMDORFER surengė priešpiečius N. DIAMANDOUROS garbei.

Kitą dieną ombudsmenas susitiko su Europos rasizmo ir ksenofobijos kontrolės centro direktore Beate WINKLER ir Europos Parlamento informacijos biuro Austrijoje vadovu Michael REINPRECHT. N. DIAMANDOUROS vizitas baigtas vieša paskaita „Teisėtumas, demokratija ir ombudsmenas“ Diplomatinės akademijoje Vienoje, kurią bendrai organizavo Akademija ir Europos Komisijos atstovas Austrijoje.

RUMUNIJA

Gegužės 26–28 d. ombudsmenas lankėsi Rumunijoje.

Rumunijos valstybinis teisių gynėjas Ioan Muraru, N. Diamandouros ir Rumunijos Konstitucinio Teismo pirmininkas Nicolae Popa (Bukareštas, Rumunija, 2004 m. gegužės 28 d.)

N. DIAMANDOUROS sutiko Rumunijos valstybinis teisių gynėjas Ioan MURARU, jo pavaduotojas Gheorghe IANCU, institucijos generalinis sekretorius Niculae LAPA ir užsienio santykių ekspertė Andreea ABRUDAN. Po pietų N. DIAMANDOUROS lankėsi Europos Komisijos delegacijoje Bukarešte, kur susitiko su PHARE skyriaus vadove Anne de LIGNE, vadybininku Raluca PRUNĂ ir komandos vadove Camelia SUICĂ, atsakinga už teisingumą ir vidaus reikalus.

Gegužės 27 d. N. DIAMANDOUROS lankėsi valstybinio teisių gynėjo biure, kur susitiko su ombudsmenu ir aukštesniaisiais personalo nariais. Po pietų N. DIAMANDOUROS viešėjo Rumunijos teisingumo ministerijoje ir susitiko su valstybės teisingumo sekretore Simona-Maya TEODOROIU. Gegužės 28 d. N. DIAMANDOUROS lankėsi Rumunijos Konstituciniame Teisme, kur jį sutiko teismo generalinė sekretorė Ruxandra SABĂREĂNU. Vizitas baigtas susitikimu su Konstitucinio Teismo pirmininku Nicolae POPA.

GRAIKIJA

Birželio 30 – liepos 2 d. N. DIAMANDOUROS, lankydamasis Graikijoje, dalyvavo įvairiuose susitikimuose, paskaitose ir žiniasklaidos renginiuose. Visuose renginiuose jį lydėjo Graikijos ombudsmenas Yorgos KAMINIS.

Birželio 30 d. rytą N. DIAMANDOUROS susitiko su vidaus reikalų, viešojo administravimo ir decentralizacijos ministru Prokopis PAVLOPOULOS. Vėliau jis susitiko su buvusiu ministru pirmininku Costas SIMITIS ir *Synaspismos* partijos vadovu Nicos CONSTANTOPOULOS. Po pietų N. DIAMANDOUROS priėmė Graikijos parlamento pirmininkę Anna BENAKI-PSAROUDA, vėliau – Graikijos komunistų partijos generalinė sekretorė Aleka PAPARIGHA ir Graikijos liaudies ortodoksų jungtinės partijos (LAOS) vadovas George KARATZAFERIS.

Vakare N. DIAMANDOUROS Nacionaliniame mokslinių tyrimų fonde skaitė viešą paskaitą, kurią surengė nevyriausybinių organizacijų „OPEK“, „Paremvassi“ ir „Citizens' Movement“. Tema – „Europos ombudsmenas kaip pagrindinis Europos piliečių teises ginantis mechanizmas“. Kitą dieną N. DIAMANDOUROS skaitė viešą paskaitą Esperia Palace viešbutyje. Paskaitos, kurią organizavo ELIAMEP (*Hellenic Foundation for European and Foreign Policy*), tema buvo „Europos ombudsmenas, Europos viešasis administravimas ir Europos piliečiai: tarpusavio santykių vystymasis“.

Graikijos ombudsmenas Yorgos Kaminis, Graikijos Ministras Pirmininkas Kostas Karamanlis ir N. Diamandouros (Atėnai, Graikija, 2004 m. liepos 2 d.)

Paskutiniąją dieną N. DIAMANDOUROS susitiko su *Panhellenic Socialist Movement* (PASOK) vadovu George PAPANDREOU. Vakare prezidentūros rūmuose įvyko ombudsmeno ir Graikijos prezidento Kostis STEFANOPOULOS susitikimas.

Liepos 2 d. įvyko N. DIAMANDOUROS ir Graikijos ministro pirmininko Kostas KARAMANLIS susitikimas. Tą pačią dieną ombudsmenas susitiko su Valstybės Tarybos pirmininku Christos GERARIS ir Europos Parlamento atstovybės Graikijoje vadovu George KASIMATIS bei Europos Komisijos atstovybės Graikijoje vadovu George MARKOPOULIOTIS.

NYDERLANDAI

Rugsėjo 15–19 d. N. DIAMANDOUROS lankėsi Nyderlanduose (Roterdame, Hagoje, Leidene ir Nijmegene).

Hagoje N. DIAMANDOUROS susitiko su savo kolega Nyderlandų ombudsmenu Roel FERNHOUT, kuris lydėjo jį susitikimuose su Nyderlandų Europos reikalų ministru Atzo NICOLAÏ ir Valstybės Tarybos nariu bei buvusiu Europos Žmogaus Teisių Teismo teisėju Pieter VAN DIJK. Viešnagės Hagoje metu N. DIAMANDOUROS taip pat susitiko su Europos Parlamento nariais Lambert VAN NISTELROOIJ, Hans Blokland, Corien WORTMANN-KOOL bei Europos Komisijos atstovybės Nyderlanduose vadovu Nico WEGTER, Europos Parlamento informacinio biuro vadovu Sjerp VAN DER VAART ir Europos judėjimo Nyderlanduose vadove Marion VAN EMDEN.

Viešnagės Roterdame metu ombudsmenas skaitė dvi viešąsias paskaitas: vieną trečiojoje Viešojo valdymo kokybės ES konferencijoje tema „Dvejopas ombudsmeno vaidmuo“, kitą Erasmus universiteto Teisės fakultete tema „Europos ombudsmenas: gero administravimo saugotojas“. Taip pat Leideno universiteto Teisės fakultete jis sakė kalbą „Europos Sąjungos Konstitucija ir Europos ombudsmeno vaidmuo“. Viešnagės Roterdame metu N. DIAMANDOUROS susitiko su savivaldybės ombudsmenu Migiel VAN KINDEREN.

Rugsėjo 19 d., sekmadienį, N. DIAMANDOUROS ir Roel FERNHOUT Nijmegene dalyvavo operacijos „Market Garden“ 60-ųjų metinių minėjime. Minėjimo metu Nijmegeno meras miesto rotušėje sakė kalbą, vyko sąjungininkų veteranų paradas ir vainikų prie karo paminklo dėjimo ceremonija, kurioje N. DIAMANDOUROS ir Roel FERNHOUT padėjo vainikus savo institucijų vardu.

N. Diamandouros ir Nyderlandų ombudsmenas Roel Fernhout
(Haga, Nyderlandai, 2004 m. rugsėjo 17 d.)

PORTUGALIJA

2004 m. spalio 21–22 d. ombudsmenas lankėsi Portugalijoje.

© Portugalijos ombudsmenas

N. Diamandouros, Portugalijos ombudsmenas Henrique Nascimento Rodrigues
(antras iš kairės) bei jų personalo atstovai (Lisabona, Portugalija, 2004 m. spalio 21 d.).

Dviejų dienų viešnagės Lisabonoje metu ombudsmenas pasinaudojo galimybe susitikti su ministru pirmininku Pedro SANTANA LOPES, užsienio reikalų ministru António MONTEIRO ir teisingumo ministru José AGUIAR BRANCO. Jį taip pat priėmė Asamblėjos pirmininkas João MOTA AMARAL, surengęs priešpiečius, kuriuose dalyvavo aukšto rango parlamento pareigūnai, atstovavę visoms politinėms partijoms. Ombudsmenas neformaliai pasikeitė nuomonėmis su už teisingumo ir vidaus reikalus atsakingu Europos Komisijos nariu António VITORINO ir dalyvavo Portugalijos

ombudsmeno surengtuose pietuose, į kuriuos buvo pakviesti Aukščiausiojo administracinio teismo pirmininkas Manuel Fernando DOS SANTOS SERRA, Konstitucinio Teismo pirmininko pareigas einantis MOURA RAMOS ir buvęs užsienio reikalų ministras bei dabartinis parlamento narys Jaime GAMA, taip pat Jorge MIRANDA iš Lisabonos universiteto. Ombudsmeno vizito metu Europos Parlamento biuro vadovas Paulo SANDE surengė darbo susitikimą prie priešpiečių stalo su Portugalijos Europos Parlamento nariais iš Assunção ESTEVES PPE frakcijos, Luís Manuel CAPOULAS SANTOS, Fausto CORREIA, António COSTA, Edite ESTRELA, Emanuel JARDIM FERNANDES, Elisa FERREIRA, Ana Maria GOMES, Jamila MADEIRA iš PSE frakcijos ir Ilda FIGUEIREDO bei Sérgio RIBEIRO iš UEN frakcijos.

Siekdamas užmegzti ryšį su piliečiais, ombudsmenas kalbėjo renginyje, kurį organizavo Europos Komisijos atstovybės Portugalijoje vadovė Margarida MARQUES. Ombudsmeno kalbos tema – „Kuriant į pilietį orientuotą Europą: Europos ombudsmenas ir Europos Konstitucija“. Į susitikimą atvyko per 30 žmonių, kurie aktyviai dalyvavo klausimų ir atsakymų valandoje imigracijos, diskriminacijos, sveikatos apsaugos ir gero administravimo klausimais. Po susitikimo vyko priėmimas, kurio metu ombudsmenas su visuomenės nariais diskutavo apie savo darbą. Antrąją vizito dieną ombudsmenas sakė kalbą Lisabonos universiteto Teisės fakultete „Pagrindinės teisės Europos Sąjungoje ir Europos ombudsmenas“. Jorge MIRANDA pristatė ombudsmeną maždaug 50 studentų ir fakulteto narių auditorijai.

PRANCŪZIJA

2004 m. gruodžio 1–2 d. ombudsmenas lankėsi Paryžiuje.

Po trumpo dvišalio susitikimo su Prancūzijos ombudsmenu Jean-Paul DELEVOYE Europos ombudsmenas pasikeitė nuomonėmis su Prancūzijos ombudsmeno tarnybos skyrių vadovais, kuriuos į diskusiją pakvietė direktorius Bernard DREYFUS. Vėliau vyko priešpiečiai su buvusiu Prancūzijos ombudsmenu Bernard STASI, kurių metu buvo aptariamas Bernard STASI vaidmuo kuriant aukščiausią kovos su diskriminacija ir lygybės skatinimo instituciją Prancūzijoje. Po to ombudsmenas susitiko su, už valstybės reformą atsakingu valstybės sekretoriumi Eric WOERTH, vėliau – su ministro pirmininko patarėju Europos reikalams Pascale ANDREANI. Antrąją ombudsmeno vizito dieną įvyko susitikimai su Valstybės Tarybos pirmininko pavaduotoju Renaud DENOIX DE SAINT-MARC, Konstitucinės Tarybos nariu Jean-Claude COLLIARD ir Europos reikalų ministre Claudie HAIGNERE.

Dviejų dienų vizito Paryžiuje metu ombudsmenas Politikos tyrimų instituto 35 studentų auditorijai skaitė paskaitą „Europos ombudsmenas ir Europos pilietybė“. Ombudsmeną pristatė Renaud DEHOUSSE; renginį pradėjo Politikos mokslų fakulteto Europos forumo generalinė sekretorė Florence DELOCHE-GAUDEZ. Savo viešnagės metu ombudsmenas taip pat turėjo progos susitikti su Europos Parlamento informacijos biuro Paryžiuje vadovu Jean-Guy GIRAUD ir Europos Komisijos atstovybės vadovu Yves GAZZO.

6.3 KITOS KONFERENCIJOS IR SUSITIKIMAI

Ombudsmenas vis dažniau kviečiamas dalyvauti konferencijose ir seminaruose visoje Europoje. Svarstomų klausimų ratas apima ES pastangas bendrauti su piliečiais, Europos Konstituciją, pasiūlymą steigti naują ES pagrindinių teisių agentūrą, ES institucijų ir organų gero administravimo įstatyminio įtvirtinimo galimybes ir t.t. Ombudsmenas nuolat siekia aktyviai dalyvauti šiuose susitikimuose, padedančiuose geriau supažindinti su jo darbu suinteresuotas šalis. Negalėdamas dalyvauti asmeniškai, ombudsmenas paveda institucijai atstovauti atitinkamam personalo nariui.

Ombudsmenas su savo darbu ir klausimais, kuriuos jis prašomas spręsti, taip pat supažindina susitikimų su politiniais atstovais, nevyriausybinę organizacijų nariais, interesų grupėmis,

studentais, piliečiais ir pan. metu. Šiuo atžvilgiu lygiai toks pat aktyvus ir ombudsmeno personalas. Tolesniame skyriuje pateikiama išsami tokios veiklos 2004 m. ataskaita.

RENGINIAI, KURIUOSE DALYVAVO OMBUDSMENAS

Neformali ministrų konferencija „Ryšiai Europoje“ – Wicklow, Airija

Balandžio 6–7 d. ombudsmenas dalyvavo neformalioje ministrų konferencijoje, kurią Wicklow grafystėje (Airija) organizavo Airijos valstybės ministras Europos reikalams Dick ROCHE. Konferencija vadinosi „Ryšiai Europoje“; joje dalyvavo valstybių narių, prisijungiančių valstybių ir šalių kandidačių Europos reikalų ministrai ir valstybių sekretoriai Europos reikalams, Vakarų Balkanų delegacijos ir ES institucijų atstovai. Ministrui Dick ROCHE oficialiai pradėjus konferenciją, po Europos Parlamento Pirmininko Pat COX ir Europos Komisijos nario António VITORINO kalbų į konferencijos dalyvius kreipėsi N. DIAMANDOUROS. Jis pabrėžė ombudsmeno vaidmens svarbą suteikiant piliečiams daugiau galių ir informuojant juos apie jų teises. Tokiu būdu ombudsmenas gali padėti atkreipti išsiplėtusios Sąjungos piliečių dėmesį į „Ryšių Europoje“ tikslus, pasakė jis. N. DIAMANDOUROS toliau pabrėžė svarbiausią poreikį pateikti piliečiams konkrečius rezultatus, sudarant jiems galimybes naudotis visomis ES teikiamomis teisėmis.

Tarptautinė konferencija „Konstitucinių Teismų padėtis po integracijos į Europos Sąjungą“ – Bledas, Slovėnija

Ombudsmenas dalyvavo tarptautinėje konferencijoje „Konstitucinių Teismų padėtis po integracijos į Europos Sąjungą“, rugsėjo 30 – spalio 2 d. surengtoje Bledė, Slovėnijoje. Konferenciją pradėjo Slovėnijos Konstitucinio Teismo pirmininkė Dragica WEDAM LUKIČ. Įžangines kalbas sakė Europos Komisijos delegacijos Slovėnijoje vadovas Erwan FOUÉRÉ, Europos Konstitucinių Teismų tarptautinės konferencijos pirmininkas Christos ARTEMIDES, Andoros Konstitucinio Teismo teisėjas Didier MAUS, Europos Žmogaus Teisių Teismo pirmininkas Luzius WILDHABER, Europos Bendrijų Teisingumo Teismo pirmininkas Vassilios SKOURIS ir N. DIAMANDOUROS.

© Konstitucinių teismų tarptautinės konferencijos vieta

N. Diamandouros kalba tarptautinėje konferencijoje „Konstitucinių Teismų padėtis po integracijos į Europos Sąjungą“ (Bledas, Slovėnija, 2004 m. rugsėjo 30 d.)

Po to dalyviai buvo supažindinti su kai kurių ES valstybių narių Konstitucinių Teismų patirtimi, susijusia su ES teisės sistema. Kalbėjo Austrijos, Vokietijos ir Italijos Konstitucinių Teismų atstovai.

Spalio 1 d. Čekijos Respublikos, Vengrijos, Latvijos, Lietuvos, Lenkijos ir Slovėnijos Konstitucinių Teismų atstovai, taip pat Kipro bei Estijos Aukščiausiųjų teismų atstovai pristatė konstitucines pataisas, susijusias su naryste ES, supažindino su konstitucinių teismų vaidmeniu po integracijos į ES ir jų pasirengimo naujiems iššūkiams įvertinimu.

Dragica WEDAM LUKIĆ pasakė baigiamąją kalbą.

34-asis Asser Europos teisės seminaras – Haga, Nyderlandai

Spalio 15 d. N. DIAMANDOUROS buvo nuvykęs į 34-ąjį Europos teisės seminaro tema „ES Konstitucija: geriausias kelias pirmyn?“ posėdį. N. DIAMANDOUROS dalyvavo III A lygiagrečiame posėdyje „Demokratinis gyvenimas Europos Sąjungoje“, kur skaitė paskaitą „Europos ombudsmenas ir Europos Konstitucija“. Posėdžiui pirmininkavo Utrechto vadybos mokyklos profesorė Deirdre CURTIN.

Paskaita Atėnų universitete – Graikija

Gruodžio 22 d. ombudsmenas skaitė paskaitą Atėnų universiteto Politikos mokslų ir viešojo administravimo fakultete. Ši paskaita sudarė fakulteto Europos ir tarptautinių studijų magistrantūros programos dalį. Ombudsmeno paskaitos tema buvo „Teisėtumas, demokratija, atskaitingumas ir ombudsmeno institucija“.

Kiti

Sausio 19 d. N. DIAMANDOUROS Paryžiuje susitiko su Prancūzijos Europos reikalų ministre Noelle LENOIR aptarti įvairių administracinių klausimų, susijusių su Europos ombudsmeno tarnyba.

Sausio 28 d. ombudsmenas skaitė viešą paskaitą Italijos Udinės universiteto Teisės fakultete. N. DIAMANDOUROS sutiko universiteto rektorius Furio HONSELL. Paskaitoje dalyvavo apie 100 asmenų, tarp jų tarptautinės teisės profesorius Maurizio MARESCA ir Friuli Venezia-Giulia regiono ombudsmenė Caterina DOLCHER.

N. Diamandouros su Italijos Udine universiteto Teisės fakulteto studentais (2004 m. sausio 28 d.)

Tą pačią dieną ombudsmenas susitiko su Italijos Friuli Venezia-Giulia regiono pirmininku Riccardo ILLY. Susitikimo metu ombudsmenas pristatė Europos tinkamo administravimo kodeksą, kuriuo pirmininkas labai susidomėjo. Vėliau pirmininkas pasiūlė, kad šį kodeksą priimtų Friuli Venezia-Giulia regiono administracija.

Kitoje dienos pusėje ombudsmenas supažindino su savo darbu Triesto prekybos rūmų narius. Šiame susitikime taip pat dalyvavo ombudsmenas Alessandro ZANMARCHI.

Sausio 29 d. N. DIAMANDOUROS sakė kalbą Italijos Triesto universiteto Teisės fakulteto studentams. Jį pristatė Teisės mokslų fakulteto vadovas Sergio BARTOLE.

Vasario 11 d. Astūrijos (Ispanija) regiono vyriausybės užsienio reikalų ministras García VALLEDOR aplankė Europos ombudsmeną Strasbūre. Jį lydėjo jo vyriausybės vadovas Jorge PRADO, Europos Parlamento narė Maria Luisa BERGAZ ir Europos Parlamento Jungtinės kairiųjų frakcijos patarėjas politikos klausimais Dionisio FERNÁNDEZ. García VALLEDOR išreiškė Astūrijos vyriausybės pasiryžimą pateikti regiono parlamentui įstatymo pasiūlymą steigti ombudsmeno instituciją. N. DIAMANDOUROS pritarė šiai iniciatyvai ir pasiūlė savo ir savo personalo paramą.

Kovo 9 d. N. DIAMANDOUROS susitiko su keliais Europos Parlamento paramos neįgaliesiems grupės (EPDSG) atstovais, tarp jų – su Marie LUIJTEN, Saija JARVENTAUSTA, Helge POULSEN ir Philip SCOTT. EPDSG, kurią sudaro Parlamento pareigūnai, besirūpinantys neįgalųjų problemomis, išreiškė pritarimą ombudsmeno darbui dėl žmonių su negalia integracijos. Grupės atstovai pasveikino ombudsmeno savo iniciatyva pradėtą tyrimą dėl neįgalųjų integracijos ir jo poziciją įvairių skundų, liečiančių vaikų su negalia integraciją Europos mokyklose, atžvilgiu. N. DIAMANDOUROS pateikė savo veiklos šioje srityje apžvalgą ir paragino EPDSG ir toliau teikti informaciją, kuri galėtų ombudsmenui padėti atliekant tyrimus.

Kovo 12 d. Vengrijos teisingumo ministras Péter BÁRÁNDY, lydimas Judit DEMETER, Lipót HOLZTZ ir István SOMOGYVÁRI bei Vengrijos ambasadoriaus Europos Taryboje Zoltán TAUBNER aplankė N. DIAMANDOUROS Strasbūre. Buvo aptarti įvairūs klausimai, tarp jų Vengrijos parlamento Komisijos narių ir Europos ombudsmeno bendradarbiavimas Vengrijai įstojus į ES.

Kovo 25 d. Europos ombudsmenas skaitė viešą paskaitą Italijos Genujos universiteto Politikos mokslų fakultete. N. DIAMANDOUROS pristatė fakulteto dekanas Adriano GIOVANNELLI. Paskaitos klausė apie 70 žmonių.

Tą pačią dieną N. DIAMANDOUROS skaitė pagrindinį pranešimą konferencijoje, kurią Genujoje organizavo *Società di letture e conversazioni scientifiche*. Draugijos vardu jį pasveikino draugijos pirmininkas Umberto COSTA ir Gianpaolo GANDOLFO. N. DIAMANDOUROS kalba vadinosi „Teisėtumas, demokratija ir ombudsmeno institucija: Europos perspektyva“.

Kovo 26 d. N. DIAMANDOUROS Genujoje susitiko su Ligurijos Tarybos pirmininku Francesco BUZZONE, su kuriuo kalbėjosi apie Europos ombudsmeno vaidmenį.

Kovo 27 d. N. DIAMANDOUROS Lerici (Italija) susitiko su Lerici savivaldybės meru Emanuele FRESCO pažymėti pareigūno, atsakingo už ryšius su visuomene, inauguraciją.

Rugsėjo 14 d. N. DIAMANDOUROS Strasbūre susitiko su Japonijos parlamento nariais Taro NAKAYAMA, Yoshito SENGOKU, Yukio EDANO, Okiharu YASUOKA ir Motohiko KONDO. Parlamentarus Japonijos Konstitucijos tyrimų komiteto narius lydėjo Japonijos generalinis konsulas Strasbūre Ryuichi SHOJI. Buvo aptarti klausimai, susiję su Europos Sąjungos konstituciniais pagrindais ir Europos ombudsmeno vaidmeniu bei veikla.

Lapkričio 16 d. N. DIAMANDOUROS kalbėjosi su daugiau nei 100 Italijos studentų, kurie lankėsi Strasbūre dviejų dienų kelionės į Europos Parlamentą metu. Studentai laimėjo Parlamento surengtą konkursą, kurio tikslas buvo kuo geriau susipažinti su ES. Ombudsmenas paaiškino studentams savo vaidmenį ir atsakė į daugybę klausimų apie savo veiklą.

Gruodžio 10 d. N. DIAMANDOUROS, dalyvavęs konferencijoje Stambule, Turkijoje, taip pat lankėsi pas visuotinį Stačiatikių bažnyčios Konstantinopolio ekumeninį patriarchą jo šventenybę Baltramiejų I.

RENGINIAI, KURIUOSE DALYVAVO OMBUDSMENO TARNYBOS PERSONALAS

Renginiai ir susitikimai

Vasario 24 d. vyr. juriskonsultas Olivier VERHEECKE susitiko su Azerbaidžano misijos ES atstovais Anar CAHANGIRLI ir Anar KARIMOV aptarti galimo neseniai įsteigtos Azerbaidžano ombudsmeno institucijos ir Europos ombudsmeno bendradarbiavimo.

Gegužės 13 d. JAV Pitsburgo universiteto studijų daktaro laipsniui gauti studentas Kostas KOURTIKAKIS lankėsi Europos ombudsmeno Briuselio biure, kur su ombudsmeno internetinių ryšių specialistu Ben HAGARD ir ombudsmeno spaudos atstove Rosita AGNEW kalbėjosi apie Europos ombudsmenų ryšių tinklą. Po to Kostas KOURTIKAKIS nuvyko į Strasbūrą, kur kalbėjosi su ombudsmenu, teisės skyriaus vadovu Ian HARDEN ir teisininku Peter BONNOR. Šiuose pokalbiuose pagrindinis aptariamas klausimas buvo Europos ombudsmenų ryšių tinklo vaidmuo padedant užtikrinti tinkamą ES teisės įgyvendinimą valstybių narių mastu.

Spalio 1 d. Olivier VERHEECKE atsakė į Alexandros TSADIRAS, buvusio ombudsmeno tarnybos stažuotojo ir Oksfordo universiteto studijų daktaro laipsniui gauti studento, klausimus apie ombudsmeno veiklą. Spalio 8 d. Olivier VERHEECKE panašiam pokalbiui susitiko su Amsterdamo universiteto studente Neeltje SMITSKAMP.

Spalio 5 d. Ian HARDEN ir Rosita AGNEW buvo nuvykę į neformalią ministrų konferenciją Amsterdame „Ryšiai Europoje“. Šis susitikimas buvo pirmojo 2004 m. Airijoje, Wicklow, ta pačia tema įvykusio susitikimo tęsą. Jį sušaukė Olandijos Europos reikalų ministras Atzo NICOLAÏ, iškėlęs klausimą dėl priemonių, reikalingų siekiant, kad piliečiai jaustųsi labiau dalyvaujantys sprendžiant Europos klausimus, ypač turint omenyje būsimą referendumą dėl Europos Konstitucijos. Susitikime dalyvavo ministrai ir valstybių pareigūnai iš visų 25 valstybių narių ir šalių kandidačių, Komisijos nariai António VITORINO ir Margot WALLSTRÖM bei Europos Parlamento Pirmininkas Josep BORRELL. Susitikimui vadovavo ankstesnysis Europos Parlamento Pirmininkas Pat COX. Ombudsmenas negalėjo pats atvykti į susitikimą, todėl visiems dalyviams ir žiniasklaidos atstovams buvo paskelbtas jo pranešimas „Ryšiai Europoje – Konstitucijos teikiamos galimybės“. Susitikimas buvo atviras.

Lapkričio 23 d. Olivier VERHEECKE Briuselio biure priėmė Zagrebo universiteto konstitucinės teisės ir Europos teisės profesorių Sinisa RODIN, kuris lankėsi ES institucijose pagal „Europos Sąjungos lankytojų programą“.

Gruodžio 6–7 d. Švedijos viešojo administravimo agentūra surengė neformalų ekspertų susitikimą, kuriame buvo aptartamos svarstomos ES administracinės teisės perspektyvos ir ES administravimo sferos ateityje galimybės. Susitikime dalyvavo daugiau kaip 50 asmenų, daugiausia valstybių pareigūnai ir mokslininkai iš visos Europos. Ombudsmeno tarnybai atstovavo Ian HARDEN ir Rosita AGNEW. Pirmosios dienos posėdyje „Tinkamo administravimo ES institucijose reglamentavimas: turima patirtis ir III-398 straipsnio galimybės“ Ian HARDEN kalbėjo apie Europos tinkamo administravimo kodeksą. Antrosios dienos pagrindinė aptariama tema buvo „Valstybių narių administracijų integracija: ar įmanoma numatyti Europos administravimo srities gaires?“

Gruodžio 9 d. Olivier VERHEECKE Briuselio biure priėmė Nyderlandų nuolatinės atstovybės ES prekybos sekretorių Lodewijk BOS ir suteikė jam informaciją apie bendrovių galimybes skųstis ombudsmenui.

Gruodžio 15 d. Olivier VERHEECKE dalyvavo aukšto lygio diskusijoje „Būsimoji ES Žmogaus teisių agentūra; darnios žmogaus teisių politikos galimybės“, kurią surengė Briuselio mokslinių tyrimų

institutas „The Centre“. Debatams pirmininkavo buvęs Teisingumo Teismo generalinis advokatas, katalikiškojo Liuveno universiteto profesorius Walter VAN GERVEN. Pranešimus diskusijoje skaitė Europos Komisijos Teisingumo, taikos ir saugumo generalinio direktorato vadovas Jonathan FAULL, Europos Tarybos atstovas Jorg POLAKIEWICZ ir Airijos žmogaus teisių komisijos vyriausioji pareigūnė Alpha CONNELLY. Po gyvų diskusijų buvo teikiami įvairūs pasiūlymai.

Susitikimai su grupėmis

2004 m. N. DIAMANDOUROS ir jo personalo nariai ombudsmeno vaidmenį ir darbo pobūdį paaiškino:

Sausis

- studentų grupei iš Vokietijos *Hochschule Magdenburg-Stendal*;
- studentų grupei iš Prancūzijos Strasbūro Roberto Schumano universiteto *Institut des Hautes Etudes Européennes*;

Vasaris

- 50 studentų grupei iš Nyderlandų Twente universiteto, kurią lydėjo Willem BONEKAMP;
- 10-iai nevyriausybinę organizacijų iš Latvijos atstovų;
- 40 studentų grupei iš Didžiosios Britanijos Notingamo Trinity School, kuriai vadovavo Michael McKEEVER;
- valstybės tarnautojams iš Vokietijos Federalinės viešojo administravimo akademijos. Grupę lydėjo seminario vadovė Christiane BÖDDING;

Kovas

- 10 aukštesniųjų valstybės tarnautojų, dalyvavusių seminare Prancūzijoje, Strasbūre, organizuotame Prancūzijos *Ecole Nationale d'Administration* (ENA);
- 7-iems valstybės tarnautojams iš Danijos parlamento ES reikalų valdybos;
- 50 studentų iš Europos teisės studentų asociacijos (ELSA) Padovoje (Italija);
- *Club des médiateurs du service public* nariams Paryžiuje. Šį susitikimą organizavo RATP (Paryžiaus miesto transporto institucija) ombudsmenas Cyrille DE LA FAYE;
- Studentų grupei iš Pietų Danijos Odense universiteto;
- 45 studentams iš Vokietijos *Technische Universität Chemnitz* jų apsilankymo Strasbūre, kurį organizavo *Bildungswerk Sachsen der Deutschen Gesellschaft e.V.*, metu. Dalyvius lydėjo Elke FEILER iš *Bildungswerk*;

Balandis

- 45 studentams, kuriuos lydėjo jų mokytojas GRAF, iš Vokietijos Bavarijos *Staatliche Berufsschule Landsberg am Lech*;
- 50 studentų iš Saarbrücken (Vokietija) universiteto *Europa-Institut*. Studentus lydėjo HÖRRMANN ir ELSNER iš *Europa-Institut*;
- 17 mokinių iš Agrigento provincijos (Italija). Kelione į Strasbūrą buvo apdovanoti konkurso „Europos tapatybė“ nugalėtojai;
- 27 stažuotojams iš Rumunijos, dalyvavusiems viešojo administravimo seminare *Ecole Nationale d'Administration* (ENA) Strasbūre (Prancūzija);

- 50-iai metinės Europos informacijos asociacijos konferencijos Edinburge (Škotija) dalyvių. Konferencijos tema buvo „Besikeičianti Europa: iššūkiai ir galimybės informacijos specialistams“;
- 50-iai Tarptautinės Kolpingo draugijos Europos seminaro dalyvių. Seminarui vadovavo Anton SALESNY;

Gegužė

- 20-iai Tiūbingeno (Vokietija) Eberhard Karls universiteto studentų. Vizitą organizavo Rudolf HRBEK;
- 16-os pareigūnų grupei iš įvairių Azijos šalių, dalyvavusių mokymo kurse, kurį organizavo *Centre des Etudes Européennes de Strasbourg*. Grupę lydėjo Felix MÜLLER;
- 35-iems Centrinės ir Rytų Europos studentams jų apsilankymo, kurį organizavo Elke FEILER iš *Bildungswerk Sachsen der Deutschen Gesellschaft e.V.*, metu; Elke FEILER taip pat surengė 35 Saksonijos prekybos asociacijos atstovų ir verslininkų susitikimą, kurio metu jie susipažino su ombudsmeno veikla;
- 34-iems Socialdemokratų partijos iš Kopenhagos (Danija) narių;
- 30-iai Frankfurto prie Oderio (Vokietija) Viadrina universiteto studentų;
- 30-iai Herne (Vokietija) slaugos mokyklos mokinių – seminaro, kurį *Königswinter* organizavo *Karl-Arnold-Stiftung*, metu;
- dviejų dienų renginio „Seminaras dėl peticijų ir ES piliečių teisių“, kurį organizavo Europos Komisijos Plėtros generalinis direktoratas (TAIEX) naujųjų valstybių narių, taip pat Rumunijos, Bulgarijos ir Turkijos parlamentų nariams, dalyviams;
- 30-iai lankytojų iš Švedijos nepaprastųjų situacijų valdymo agentūros, kuriuos lydėjo agentūros atstovė Ing-Marie PERSSON;
- 30-iai Ispanijos Aragono regiono valstybės tarnautojų, dalyvavusių seminare, kurį organizavo Europos viešojo administravimo institutas (EIPA);

Birželis

- dviejų dienų seminaro „Tinkamas viešasis administravimas – pagrindas konkurencingumui stiprinti“, kurį organizavo Europos viešojo administravimo institutas (EIPA), dalyviams;
- 50-iai Potsdamo (Vokietija) universiteto studentų, kuriuos lydėjo Eckart KLEIN;
- grupei politikos mokslų studentų, kuriuos lydėjo JAV Southern Maine universiteto profesorė adjunktė Francesca VASSALLO;
- 23 asmenų grupei, sudarytai iš *Volksbank Bühl* (Vokietija) kontrolės tarybos narių. Grupę lydėjo Klaus GRAS;
- seminaro „Seminaras dėl peticijų ir ES piliečių teisių“, kurį organizavo Europos Komisijos Plėtros generalinis direktoratas (TAIEX) Bulgarijos parlamento nariams ir Bulgarijos ekspertams Komisijoje, dalyviams;
- seminaro „Žmogaus teisės ir Europos Sąjunga“, kurį Londone organizavo Justice kartu su *Monckton Chambers* ir *Doughty Street Chambers*, dalyviams;
- 30-iai Ofenburgo (Vokietija) *Kiwanis Club* narių;
- 50-iai mokinių iš Badeno (Austrija);

Liepa

- 30-iai Prancūzijos teisininkų per studijų dieną Entretiens communautaires. Renginį organizavo *Délégation des Barreaux de France* Briuselyje;
- 35-iems *Mittelfranken* regiono (Vokietija) mokyklų departamento atstovams;

Rugsėjis

- 40-iai studentų, dalyvavusių seminare, kurį Königswinter (Vokietija) organizavo *Karl-Arnold-Stiftung*. Studentus lydėjo Benjamin WITTEKIND;
- grupei lankytojų iš Kinijos Liaudies Respublikos Valstybės korespondencijos biuro;
- 30-iai įvairių Vokietijos ministerijų tarnautojų, kurių išvyką į Briuselį organizavo *Bundesakademie für Öffentliche Verwaltung*;
- 30-iai Šiaurės Reino-Vestfalijos mokyklų sekretorių, kurių seminarą Königswinter organizavo *Karl-Arnold-Stiftung*;

Spalis

- studentams, dalyvavusiems 19-toje Europos visuomeninių santykių ir lobizmo instituto (EIPAL) sesijoje Briuselyje;
- 30-iai seminaro, kurį Königswinter organizavo *Karl-Arnold-Stiftung*, dalyvių;
- 20-ies narių grupei iš *Bildungswerk für Demokratie, soziale Politik und Öffentlichkeit* (Vokietija);
- grupei Graikijos žiniasklaidos atstovų;
- 25 asmenims, dirbantiems Vokietijos krikščionių demokratų sąjungoje, seminaro, kurį Königswinter organizavo *Karl-Arnold-Stiftung*, metu;

Lapkritis

- konferencijos Budapešte „Informacijos laisvė šiandien ir rytoj“ dalyviams. Konferenciją organizavo Open Society Archive ir Vengrijos duomenų apsaugos ir informacijos laisvės komisaras Attila PÉTERFALVI.
- 60-iai *Club Europe* narių, kuriems vadovavo Strasbūro mero Europos ir tarptautinių reikalų atstovas Pascal MANGIN;
- 120-iai AKEL partijos seminaro Nikosijoje (Kipras) dalyvių;
- 30-iai Graikijos valstybės tarnautojų ir žurnalistų, kuriuos pakvietė Europos Parlamento narė, Peticijų komiteto pirmininko pavaduotoja Maria MATSOUKA;
- 25-iems Vokietijos krikščionių demokratų sąjungos darbuotojams seminaro, kurį Königswinter surengė *Karl-Arnold-Stiftung*, metu;
- grupei Kroatijos aukštesniųjų valstybės tarnautojų seminaro, kurį Strasbūre (Prancūzija) surengė *Ecole Nationale d'Administration* (ENA), metu;

Gruodis

- mokslininkams, kurie specializuojasi Europos administracinės teisės srityje, seminare, surengtame Jacques ZILLER iš Europos universitetinio instituto Florencijoje (Italija).

6.4 RYŠIAI SU ŽINIASKLAIDA

Žiniasklaida atlieka didžiulį vaidmenį, stiprindama ombudsmeno veiklos nagrinėjant gautus skundus ar pradėjus tyrimą savo iniciatyva poveikį. Nagrinėjant skundus ar vykdant veiklą, susijusią su ryšių palaikymu, spauda, transliuotojai ir elektroninės žiniasklaidos priemonės padeda informuoti piliečius apie ombudsmeno teikiamas paslaugas. Žiniasklaidos dėmesys taip pat svarbus tais atvejais, kai naudingas tam tikras visuomenės spaudimas, pavyzdžiui, ombudsmenui nusprendus, jog reikia pareikšti kritinę pastabą, pateikti rekomendacijos projektą arba specialų pranešimą Parlamentui. Tokiais atvejais žiniasklaida gali padėti pabrėžti atvejo svarbą ir kartu raginti instituciją arba įstaigą priimti piliečius tenkinantį sprendimą. Galiausiai ombudsmenas kartais turi kreiptis į žiniasklaidą ir pateikti savo prioritetinius uždavinius ir požiūrius bei juos pagrindžiančius paaiškinimus.

Ombudsmeno veikla, susijusi su žiniasklaida, apima tiek jo interviu ir spaudos konferencijas, tiek oficialių pranešimų spaudai rašymą. Šios iniciatyvos gali būti susijusios su svarbiais reiginiais, pavyzdžiui, metinio pranešimo pristatymu Europos Parlamento Peticijų komitetui, arba tiesiogiai su ombudsmeno tyrimais. Bet koks bendravimas su žiniasklaida suteikia ombudsmenui galimybę atsakyti į klausimus apie jo vaidmenį, paaiškinti jo požiūrį į svarbiausias problemas, pabrėžti jo veiklos prioritetus ir nusakyti siekius.

Ombudsmenas 2004 m. paskelbė trisdešimt keturis pranešimus spaudai, t.y. vidutiniškai po vieną kas 11 dienų. Šie pranešimai, išplatinti žurnalistams ir suinteresuotoms šalims visoje Europoje, padėjo informuoti apie labiausiai įsidėmėtinas tais metais nagrinėtas bylas. Be kitų, tarp jų buvo ir bylos dėl problemų, susijusių su radioaktyviųjų medžiagų transportavimu Komisijos Transuraninių elementų institute Vokietijoje, žmonių su negalia integracija Europos Komisijoje ir galimų OLAF nusižengimų, susijusių su sukčiavimo byla, tyrimo.

Ombudsmenas 2004 m. Strasbūre, Briuselyje ir įvairių kitų informacinių vizitų metu davė daugiau nei 40 interviu spaudos, transliuotojų ir elektroninės žiniasklaidos atstovams. Jis taip pat supažindino su savo darbu žiniasklaidos atstovus ir atsakė į jų klausimus spaudos konferencijų, trumpų informacinių pasitarimų, susitikimų ir priešpiečių metu. Šiame skyriuje pateikiama interviu, kuriuos 2004 m. davė ombudsmenas ir jo personalas, taip pat žiniasklaidos renginių per metus apžvalga.

- Sausio 8 d. ombudsmenas kalbėjosi su Vokietijos visuomeninio radijo ARD žurnalistu Cai RIENÄCKER. Klausimai buvo susiję su ombudsmeno darbo prioritetinėmis sritimis, sėkmingu bylų iš Vokietijos sprendimu ir bendradarbiavimu su nacionaliniais ir regioniniais ombudsmenais bei panašiomis tarnybomis.
- Sausio 13 d. ombudsmenas kalbėjosi su *Strasbourg Magazine* žurnaliste Lise LANCON. Ji uždavė bendrų klausimų apie ombudsmeno darbą, pavyzdžiui, nagrinėjamų skundų skaičių ir pobūdį bei priemones, kuriomis siekiama geriau supažindinti su ombudsmeno veikla.
- Sausio 14 d. Italijos žurnalistas Paolo MAGAGNOTTI ėmė interviu iš N. DIAMANDOUROS apie ombudsmeno reikšmę trumpam dokumentiniam filmui, skirtam Italijos ir kitoms televizijoms.
- Sausio 15 d. ombudsmenas telefonu kalbėjosi su Kipro savaitraščio *Neos Typos* žurnaliste Tina SPILIOTI, kuri klausinėjo apie jo veiklą, visų pirma stojančiose valstybėse.
- Sausio 26 d. informacinio vizito į Slovėniją metu su ombudsmenu kalbėjosi Slovėnijos visuomeninės televizijos žurnalistai. N. DIAMANDOUROS atsakė į klausimus apie Europos ombudsmeno vaidmenį ir jo santykius su Slovėnijos žmogaus teisių ombudsmenu Matjaž HANŽEK.
- Sausio 27 d. Slovėnijos ombudsmeno tarnyba organizavo spaudos konferenciją, skirtą Europos ombudsmeno vizito pabaigai. Dalyvavo apie 15 žurnalistų, kurie uždavė klausimus apie ES administravimo kokybę ir ES valdžios institucijų atsakymus į ombudsmeno tyrimus. Jie taip pat pageidavo Europos ombudsmeno nagrinėjamų skundų pavyzdžių.

- Tą pačią dieną su ombudsmenu kalbėjosi Slovėnijos nacionalinio dienraščio *Večer* žurnalistė Urška MLINARIČ, nacionalinio radijo žurnalistė Barbara KUŽNIK ir savaitraščio *Žurnal* žurnalistė Tanja TAŠTANOSKA.
- Sausio 29 d. Europos ombudsmenas ir Friuli Venezia-Giulia regioninė ombudsmenė Caterina DOLCHER dalyvavo regiono tarybos Trieste (Italija) surengtoje spaudos konferencijoje. Renginio metu N. DIAMANDOUROS atsakė į žurnalistų Pietro COMELLI, *Il Piccolo*, Luciano SANTIN, *Messaggero Veneto*, Sonia SICCO, ANSA, Alvisė SFORZA, *Antenna 3*, Duccio PUGLIESE, LUXA TV, ir Pierpaolo DOBRILLA, *CENTRO TV Friuli Venezia-Giulia*, klausimus.
- Vasario 11 d. vyr. juriskonsultas Olivier VERHEECKE davė tiesioginį interviu Briuselio radijo stoties *BFM* žurnalistei SIMONOT apie ombudsmeno sprendimą, susijusį su Europos Parlamento politika rūkymo jo pastatuose atžvilgiu.
- Vasario 19 d. informacinio vizito į Slovakiją metu ombudsmenas ir valstybinis teisių gynėjas Pavel KANDRÁČ dalyvavo spaudos konferencijoje Slovakijos Nacionalinės Tarybos kanceliarijos patalpose; konferencijai pirmininkavo Europos Parlamento biuro Slovakijoje vadovas Azelio FULMINI.
- Kovo 1 d. N. DIAMANDOUROS surengė spaudos konferenciją Kipro vyriausybės įgaliotinės Eliana NICOLAOU biure. Renginyje dalyvavo apie 15 žurnalistų.

N. Diamandouros ir Kipro vyriausybės įgaliotinė E. Nicolaou kalba spaudos konferencijoje (Nikosija, Kipras, 2004 m. kovo 1 d.)

- Tą pačią dieną N. DIAMANDOUROS davė 35 minučių trukmės televizijos interviu *Cyprus Broadcasting Corporation* (CYBC) žurnalistui Kyriakos PIERIDES. CYBC taip pat nušvietė N. DIAMANDOUROS paskaitą, kurią jis skaitė kovo 3 d. susitikime su Kipro turkais ir graikais, bendrai surengtame Visuomenės modernizavimo forumo (OPEK) ir Kipro turkų nevyriausybinių organizacijų judėjimo „Ši šalis yra mūsų“. Abu reportažai buvo transliuojami atskirose programose, skirtose Europos ombudsmeno vaidmeniui.
- Kovo 2 d. N. DIAMANDOUROS Kipro vidaus reikalų ministro Andreas CHRISTOU kalbėjosi su įvairių televizijos ir radijo stočių žurnalistais.
- Kovo 9 d. Italijos *Radio 24* žurnalistė Christina CARPINELLI ėmė interviu iš N. DIAMANDOUROS savaitinei programai, skirtai ES reikalams.
- Kovo 11 d. iš ombudsmeno interviu ėmė Ispanijos visuomeninės televizijos TVE laidos *Europa 2004* prodiuseris Miguel ADROVER. Interviu tikslas buvo informuoti Ispanijos piliečius apie ombudsmeno vaidmenį.

- Kovo 11 d. ombudsmeno spaudos atstovė Rosita AGNEW telefonu davė interviu *Strasbourg Magazine* žurnalistui Christophe NONNENMACHER. Žurnalistas domėjosi ombudsmeno veikla, susijusia su ryšių palaikymu.
- Kovo 24 d. ombudsmeno vizitas į Čekijos Respubliką buvo baigtas spaudos konferencija Europos Sąjungos informacijos centre (EUIC) Prahoje. Renginyje dalyvavo apie 15 asmenų, po jo vyko dvišaliai interviu su ombudsmenu.
- Kovo 27 d. ombudsmenas pristatė savo darbą žurnalistams susitikime, kurį organizavo Ligurijos (Italija) Tarybos pirmininko biuras.
- Kovo 31 d. Portugalijos visuomeninės televizijos RTP2 žurnalistė Luísa GODINHO ėmė interviu iš N. DIAMANDOUROS; tai buvo vienas iš daugelio interviu, transliuotų rengiantis Europos Parlamento 2004 m. rinkimams. L.GODINHO prašė N. DIAMANDOUROS nusakyti bendrais bruožais jo darbo reikšmę piliečiams, išvardyti pagrindinius iššūkius, su kuriais susiduria ombudsmenas, ir paaiškinti jo įsivaizduojamą institucijos ateitį.
- Balandžio 16 d. Europos ombudsmenas surengė spaudos konferenciją Latvijos nacionalinės žmogaus teisių tarnybos biure Rygoje. Ombudsmenas supažindino su savo įgaliojimais ir veikla; vėliau vyko ilgas ir gyvas pokalbis, kurio metu daugybė žiniasklaidos atstovų teikė klausimus, liečiančius įvairias sritis. Tarp jų buvo klausimai apie ombudsmeno darbo krūvį, bendradarbiavimą su nacionaliniais ir regioniniais ombudsmenais, tyrimus, susijusius su Bendrijos teisės pažeidimais valstybiniu lygiu, korupcijos problemas ir kalbos politiką.
- Po spaudos konferencijos iš ombudsmeno interviu ėmė laikraščio *Lauku Avīze* ir rusų kalba leidžiamo žurnalo YAC žurnalistai.
- Balandžio 19 d. ombudsmenas kalbėjosi su lietuviško žurnalo *Ekstra* žurnaliste Danute JOKUBĖNIENE.
- Balandžio 20 d. ombudsmenas Vilniuje kalbėjosi žurnalo *Euro-Integration News* žurnaliste Auste STOŠKUTE.
- Balandžio 21 d. ombudsmenas surengė spaudos konferenciją Seime – Lietuvos parlamente. Trumpai papasakojęs apie vizitą Lietuvoje ombudsmenas atsakė į klausimus apie jo darbo krūvį, skundų pobūdį, bendradarbiavimą su Lietuvos ombudsmenais ir apie tai, kokių skundų iš Lietuvos jis tikisi jai įstojus į ES.

© Lietuvos Respublikos Seimas

N. Diamandouros kalba spaudos konferencijoje (Vilnius, Lietuva, 2004 m. balandžio 21 d.)

- Po spaudos konferencijos ombudsmenas kalbėjosi su savaitraščio *Laikas* žurnaliste Jūrate NEDVECKAITE.
- Balandžio 26 d. ombudsmenas surengė trumpą spaudos konferenciją su žurnalistais 2003 m. metinio pranešimo paskelbimo proga. Susitikime dalyvavo aštuoni žurnalistai, tarp jų Aine GALLAGHER (*Reuters*), Johanna VESIKALLIO (*Finnish Press Agency*), Tobias BUCK (*Financial Times*), Brandon MITCHENER (*The Wall Street Journal Europe*), Hans-Martin TILLACK (*Stern*), Marcello FARAGGI (*Media/ARTE*), Brian BEARY (*European Report*) ir Triadafilos STANGOS (Graikijos televizija ERT). N. DIAMANDOUROS nušvietė svarbiausius 2003 m. pokyčius, turėjusius įtakos ombudsmeno institucijai ir piliečiams, ir atsakė į klausimus apie metinį pranešimą.
- Prieš trumpą susitikimą su spaudos atstovais su ombudsmenu kalbėjosi ES TV naujienų agentūros *Europe-By-Satellite* žurnalistė Charlotte HJORTH. Charlotte HJORTH klausimai daugiausia buvo susiję su ombudsmeno institucijos reikšme piliečiams.
- Balandžio 26 d. ombudsmenas taip pat davė interviu Graikijos televizijos ERT ir Europos programos *Eurocentrics* žurnalistui Triadafilos STANGOS. Daugiausia buvo kalbėta apie ombudsmeno veiklą 2003 m. ir N. DIAMANDOUROS darbo prioritetines sritis.
- Tą pačią dieną buvo surengtas kitas ombudsmeno televizijos interviu – šį kartą Estijos televizijai. Žurnalistas Indrek TREUFELDT klausė, ko iš ombudsmeno tarnybos gali tikėtis Estijos piliečiai ir koku būdu jie galėtų pateikti skundus.
- Balandžio 30 d. įvyko N. DIAMANDOUROS spaudos konferencija Varšuvoje, kuriai pirmininkavo Lenkijos pilietinių teisių apsaugos komisaras Andrzej ZOLL. Dalyvavo daugybė žurnalistų, didžiausių laikraščių, žurnalų, televizijos ir radijo stočių atstovai. N. DIAMANDOUROS supažindino su savo veikla ir vizito į Lenkiją tikslais. Klausimai buvo susiję su Europos ombudsmeno gaunamų skundų pobūdžiu, skundo nagrinėjimo vidutiniu terminu, Tinkamo administravimo kodeksu ir Europos ombudsmeno veiksmų laisve nustatant, kas sudaro netinkamą administravimą.
- Pokonferencijos ombudsmenas kalbėjosi su *Trybuna* žurnalo žurnaliste Małgorzata BORKOWSKA ir TVP3 televizijos kanalo žurnaliste Marzena KAWA.
- Gegužės 6 d. ombudsmenas davė interviu Leo LINDER iš *Leo Linder Filmproduktion*, rengiančiam mokomąjį filmą Vokietijos studentams „*Users' instructions for Europe*“. Interviu daugiausia buvo kalbama apie ombudsmeno indėlį priartinant Sąjungą prie piliečių. Leo LINDER taip pat nufilmavo ombudsmeno personalo darbą ir nušvietė Vokietijos piliečio, kurio prašymas suteikti leidimą nuolat gyventi Liuksemburge buvo atmestas, bylą.
- Gegužės 6 d. vyr. juriskonsultas José MARTÍNEZ ARAGÓN skaitė paskaitą apie ombudsmeno vaidmenį 20-iai žurnalistų iš įvairių šalių, dalyvavusių katalikiškojo Liono universiteto surengtose Europos ryšių dienose, grupei.
- Vizito į Ankarą (Turkija) gegužės 11–12 d. metu N. DIAMANDOUROS surengė trumpus informacinius susitikimus su TV stoties NTV, nacionalinio radijo TRT, dienraščio *Yani Safek* ir naujienų agentūrų *Anadolu*, *Anka* ir *Cihan* žurnalistais. N. DIAMANDOUROS atsakė į klausimus apie ombudsmeno kompetenciją, reikalavimus, keliamus asmeniui, siekiančiam būti išrinktam ombudsmenu, ir pasiūlymo steigti ombudsmeno instituciją Turkijoje ryšį su Turkijos siekiama naryste ES.
- Gegužės 27 d. N. DIAMANDOUROS pokalbyje su Rumunijos liaudies gynėjo tarnybos pareigūnų grupe apie Europos ombudsmeno vaidmenį ir pagrindinius pasiekimus dalyvavo laikraščio *România Liberă* žurnalistas. Po N. DIAMANDOUROS kalbos žurnalistas uždavė klausimų, susijusių su ombudsmeno įgaliojimais ir Rumunijos piliečių teisėmis ES.
- Birželio 30 d. oficialaus vizito Graikijoje metu N. DIAMANDOUROS ir *Synaspismos* partijos vadovas Nicos CONSTANTOPOULOS davė bendrą interviu spaudai.

- Tą pačią dieną N. DIAMANDOUROS surengė spaudos konferenciją 15 žurnalistų iš Užsienio žurnalistų asociacijos Atėnuose.
- Liepos 1 d. N. DIAMANDOUROS surengė spaudos konferenciją Graikijos ombudsmeno tarnyboje Atėnuose; taip pat jis davė interviu Graikijos laikraščio *Imerisia* žurnalistui Ilias BENEKOS.
- Tą pačią dieną N. DIAMANDOUROS ir *Panhellenic Socialist Movement* (PASOK) vadovas George PAPANDREOU davė bendrą interviu spaudai Graikijos parlamento pastate.
- Liepos 19 d. ombudsmenas kalbėjosi su Estijos valstybinio dienraščio *Eesti Päevaleht* žurnalistu Toivo TÄNAVSUU. Toivo TÄNAVSUU klausė N. DIAMANDOUROS apie pokyčius, kuriuos piliečių gyvenime gali padaryti Europos ombudsmenas, jo ryšius su nacionaliniais ombudsmenais ir iki šios dienos iš Estijos gautus skundus.
- Rugsėjo 9 d. Kanados dienraščio *Le Soleil* žurnalistė Marie CAOINETTE kalbėjosi su ombudsmenu Kvebeke. Interviu buvo surengtas po ombudsmeno pagrindinio pranešimo „Ar gali išlikti individo teisės ir laisvės stiprinamo saugumo sąlygomis?“ Tarptautinio ombudsmenų instituto VIII pasaulinėje konferencijoje.
- Rugsėjo 16 d. N. DIAMANDOUROS Roterdame kalbėjosi su Olandijos laikraščio žurnalistu Frits BALTESSEN.
- Spalio 14 d. ombudsmenas su savo darbu supažindino 17 žurnalistų iš Suomijos, Švedijos Islandijos ir Norvegijos. Šis susitikimas buvo Århuse įsikūrusios Šiaurės šalių žurnalistikos centro surengto seminaro dalis. Susitikimo metu ombudsmenas atsakė į klausimus apie jo veiklą nagrinėjant bylas ir jo iniciatyvas, ypač veiklą, susijusią su ryšių palaikymu.
- Spalio 20 d. Prancūzijos radijo *France Info* programai „L'Europe au quotidien“ interviu iš P.N. DIAMANDOUROS ėmė žurnalistė Anja VOGEL.
- Spalio 21 d. su ombudsmenu kalbėjosi Portugalijos valstybinio dienraščio *O Público* žurnalistė Joana FERREIRA DA. Žurnalistė domėjosi ombudsmeno nagrinėjamų skundų pagrindinėmis rūšimis, argumentais, kodėl piliečiai turėtų naudotis ombudsmeno paslaugomis užuot kreipęsi į teismą, ir įtaka, kurią ombudsmenas daro ES institucijoms. Ombudsmenas papasakojo apie savo darbą pateikdamas skundų, gautų iš Portugalijos, pavyzdžių.
- Tą pačią dieną ombudsmenas davė interviu Portugalijos visą parą veikiančios naujienų tarnybos *SIC Noticias* žurnalistams Martin CABRAL ir Nuno ROGEIRO – programai „Society of Nations“. Ombudsmenas išsamiai supažindino su savo darbu, argumentuodamas piliečių teisių gynimo svarbą ir pabrėždamas savo paramą Europos Konstitucijai.
- Spalio 22 d. ombudsmenas pradėjo pokalbį su naujienų žurnalo *Visão* žurnalistu Paulo PEN. Žurnalistas domėjosi ombudsmeno požiūriu į ypač opų klausimą – visuomenės saugumo poreikio suderinimą su individo laisvėmis.
- Tą pačią dieną įvyko trumpas ombudsmeno pokalbis su Portugalijos radijo stoties *Radio Renascença* žurnalistu, kuris ypač domėjosi ombudsmeno veikla diskriminacijos srityje.
- Lapkričio 16 d. ombudsmenas dalyvavo darbo susitikime prie priešpiečių stalo, kurį organizavo Strasbūro spaudos klubas. Pagrindinė renginio pranešėja buvo Prancūzijos Europos reikalų ministrė Claudie HAIGNERE. Ministrė paprašė ombudsmeno išdėstyti auditorijai savo požiūrį į Europos Konstituciją. Ombudsmenas atkreipė dėmesį į Pagrindinių teisių chartijos svarbą ir pabrėžė, kad jis pasiryžęs dėti daug pastangų siekdamas geresnio piliečių informavimo apie Chartiją. Priešpiečiuose dalyvavo apie 40 asmenų, daugiausia žurnalistų, konsultantų ir mokslininkų. Renginiui pirmininkavo *France 3* Europos laidų redaktorius Daniel RIOT.
- Lapkričio 16 d. ombudsmenas taip pat sakė kalbą dešimčiai *Radio France* žurnalistų mokomojo seminaro, kurį organizavo Europos vadovas radijo stočių reikalams Quentin DICKINSON. Žurnalistai atvyko iš visos Prancūzijos ir praleido savaitę Strasbūre nagrinėdami Europos institucijų darbą. Ombudsmenas paaiškino savo vaidmenį ir pateikė Prancūzijos piliečių ir organizacijų pareiktų skundų pavyzdžių.

- Lapkričio 17 d. iš ombudsmeno interviu ėmė televizijos programos *Vivre en Europe* žurnalistas Alex TAYLOR. Ši programa, kurioje kas mėnesį aptariami konkretūs su Europa susiję klausimai, transliuojama Prancūzijos Nacionalinės Asamblėjos televizijos kanalu. Alex TAYLOR prašė ombudsmeno paaiškinti jo darbą piliečiams ir pateikti nagrinėtų bylų iš Prancūzijos pavyzdžių.
- Lapkričio 22 d. ombudsmeno 2003 m. metinio pranešimo pristatymo Europos Parlamente proga Olivier VERHEECKE davė tiesioginį interviu Briuselio radijo *BFM* žurnalistui François KIRCH programos *12-13 Europe* metu.
- Gruodžio 1 d. ombudsmenas davė televizijos interviu kanalo Public Sénat žurnalistei Caroline DE CAMARET programai „*Paroles d'Europe*“. Žurnalistė prašė ombudsmeno paaiškinti jo darbą ir pateikti konkrečių jo nagrinėtų bylų pavyzdžių. Taip pat ji klausė apie Europos Konstitucijos reikšmę ombudsmeno institucijai ir bendresne prasme piliečiams.
- Gruodžio 2 d. N. DIAMANDOUROS kartu su Prancūzijos ombudsmenu Jean-Paul DELEVOYE davė bendrą interviu *Les Annonces de la Seine* redaktoriui Jean-René TANCREDE. Žurnalistas domėjosi Europos ombudsmeno institucijos pasiekimais praėjusį dešimtmetį, pastangas glaudžiai bendradarbiauti su nacionaliniais ombudsmenais ir jo veiklos prioritetus ateityje.
- Tą pačią dieną N. DIAMANDOUROS telefonu davė interviu *Radio France Internationale* žurnalistei Dominique DE COURCELLES. Interviu tikslas buvo paaiškinti Prancūzijos piliečiams kada, kokiais atvejais ir koku būdu jie gali pateikti skundą ombudsmenui.
- Po šio interviu įvyko spaudos konferencija, kurią surengė Europos Komisijos atstovybė ir Europos Parlamento informacinis biuras Paryžiuje. Po kalbos „Europos Sąjunga: piliečių teisės ir ombudsmenas“ N. DIAMANDOUROS atsakė į klausimus apie Pagrindinių teisių chartiją, skundus, susijusius su aplinkos apsauga, ir galimybę kiekvienoje valstybėje narėje įsteigti Europos ombudsmeno biurą. Renginyje dalyvavo apie 15 žurnalistų; pirmininkavo Europos Komisijos atstovybės vadovas Yves GAZZO. Prancūzijos ombudsmeno pranešimas spaudai apie Europos ombudsmeno vizitą Paryžiuje buvo išdalytas dalyvaujantiems žurnalistams.

6.5 LEIDINIAI

Ombudsmenas, siekdamas geriau supažindinti piliečius su jų teisėmis ir ypač teise pareikšti skundą, stengiasi pasiekti kiek įmanoma platesnę auditoriją. Institucija, informuodama suinteresuotas šalis ir visuomenę apskritai, dideliu mastu remiasi spausdintais leidiniais. 2004 m. buvo išleisti ir išplatinti suinteresuotoms šalims šie leidiniai:

2003 m. metinis pranešimas (Annual report 2003); fotokopija (11 kalbų)

Ombudsmeno 2003 m. metinio pranešimo fotokopija, balandžio mėn. pateikta Europos Parlamento Peticijų komitetui, leido komitetui apsvarstyti ombudsmeno veiklą prieš plenarines diskusijas.

2003 m. metinis pranešimas: santrauka ir darbo statistika (Annual Report 2003:Executive Summary & Statistics); fotokopija (20 kalbų)

Balandžio mėn. naujo leidinio „2003 m. metinis pranešimas: santrauka ir darbo statistika“ fotokopija 11 oficialių ES kalbų ir 9 stojančių valstybių kalbomis buvo pateikta Peticijų komiteto nariams.

Europos Ombudsmenas – informacinis biuletenis (European Ombudsmen – Newsletter);
2 ir 3 numeriai (5 kalbomis)

Europos ombudsmenų ryšių tinklo ir Tarptautinio ombudsmenų instituto du kartus per metus leidžiamas leidinio laidos Nr. 2 ir Nr. 3 balandžio ir spalio mėn. buvo išplatintos Europos šalių nacionaliniams, regioniniams ir vietos ombudsmenams, taip pat Europos Parlamento Peticijų komiteto nariams.

Apie Europos Ombudsmeną glaustai (The European Ombudsman – At a glance)
informacinis lapelis (25 kalbomis)

Siekdamas plačiau supažindinti visuomenę su savo veikla, ombudsmenas išleido trumpą informacinį lapelį, paaiškinantį, ką jis gali nuveikti ir ko negali, taip pat pateikiantį jo išspręstų skundų pavyzdžių. Informacinis lapelis, išleistas ES oficialiomis, prisijungiančių valstybių ir šalių kandidačių kalbomis, pateikia atsakymus į įvairius klausimus, pavyzdžiui, „Kokius skundus jis gali nagrinėti?“, „Ką daryti, jei jis skundo nagrinėti negali?“, „Kada galima tikėtis rezultato?“ ir „Kas dar galėtų man padėti?“. Daugiau kaip 650 000 spausdintų kopijų buvo išleistos gegužės 1 d. ir plačiai paplito. Vėliau lapelis buvo dar kartą spausdinamas Kroatijoje.

Europos Ombudsmenas: ar jis gali jums padėti? (The European Ombudsman – Could he help you?); brošiūra ir skundo formuliaras (21 kalba)

Netrukus po naujų valstybių narių prisijungimo 21 Sutarties kalba buvo parengta brošiūra „Europos Ombudsmenas: ar jis gali jums padėti?“ ir skundo formuliaras. Brošiūra, bendrais bruožais nusakydama ombudsmeno vaidmenį ir paaiškindama, kas ir koku būdu gali pareikšti skundą, yra naudingas vadovas tiems, kurie pageidauja pasinaudoti ombudsmeno paslaugomis. Rugsėjo mėn. ji buvo išplatinta ombudsmenams, Europos Parlamento nariams, institucijų atstovams ir informaciniams biurams bei Europos Komisijos transliacijos stotims ir tinklams.

2003 m. metinis pranešimas; spalvotas leidimas (20 kalbų)

Ombudsmeno 2003 m. metinis pranešimas naujas leidimas 20 oficialių ES kalbų spalio mėn. buvo išplatintas Europos Parlamento nariams, kitoms ES institucijoms ir organams, ombudsmenams bei Europos Komisijos transliacijos stotims ir tinklams. Siekdamas, kad būtų kuo geriau panaudojamos visuomenės lėšos ir tausojama aplinka, ombudsmenas nusprendė išleisti ribotą visos apimties metinių pranešimų skaičių (10 000 kopijų), tuo tarpu „Santrauka ir darbo statistika“ buvo pateikta daug platesnei auditorijai (24 000 kopijų).

2003 m. metinis pranešimas: santrauka ir darbo statistika; spalvotas leidimas (20 kalbų)

Lapkričio mėn. 20 kalbų išleista „Santrauka ir darbo statistika“ buvo išplatinta viso metinio pranešimo gavėjams, nevyriausybiniams organizacijoms, vartotojų asociacijoms, profesinėms organizacijoms ir universitetams.

6.6 ELEKTRONINĖS PRIEMONĖS PATEIKTI PRANEŠIMAI

Ryšiai elektroniniu paštu

2001 m. balandžio mėn. į interneto svetainę buvo įdėtas elektroniniu būdu pateikiamo skundo formuliaras dvylika kalbų. Po Europos Sąjungos plėtros 2004 m. gegužės 1 d. formuliaras buvo pateiktas dar devyniomis kalbomis. 2004 m. internetu pateiktų skundų skaičius sudarė 55 proc. visų ombudsmenai pateiktų skundų; tokia didelė dalis buvo gauta tik dėl elektroninio skundo formuliaro.

2004 m. ypač pagausėjo pagrindiniu Europos ombudsmeno el. pašto adresu atsiųstų informacijos paklausimų. Buvo gauta ir atsakyta į 8010 elektroninių laiškų. Iš jų 4 809 elektroniniai laiškai buvo piliečių, dalyvavusių keletose kampanijose. Šių kampanijų metu buvo keliami klausimai dėl eutanazijos, Izraelio statomos apsauginės sienos, gyvūnų naudojimo bandymams, ruonių jauniklių ir vadinamosios „Butiljonė istorijos“. Į visus elektroninius laiškus buvo atsakyta. Atsakyme buvo paaiškinti Europos ombudsmeno įgaliojimai ir, jei buvo įmanoma, pranešta į ką atitinkamu klausimu reikėtų kreiptis.

2004 m. elektroniniu paštu buvo gauta per 3 200 atskirų asmenų paraiškų suteikti informacijos, o tiek 2003 m., tiek 2002 m. jų buvo gauta maždaug tik po 2000. Į kiekvieną iš jų atitinkamas ombudsmeno įstaigos darbuotojas pateikė atskirą atsakymą.

Interneto svetainės tobulinimas

2004 m. buvo pertvarkyta ombudsmeno interneto svetainė (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) kalbų požiūriu. Balandžio pabaigoje pradiniai puslapiai ir navigacijos puslapiai perkoduoti taip, kad juose būtų galima teikti informaciją naujomis oficialiomis Europos Sąjungos kalbomis, t. y. prie 11 jau buvusių kalbų buvo pridėta dar 10 naujų – devynios ES naujųjų valstybių narių ir airių kalbos.

Tą patį mėnesį ombudsmenas Europos Parlamento Peticijų komitetui pateikė savo 2003 m. metinį pranešimą. Pirmą kartą buvo atskirai parengta santrauka. Metinis pranešimas ir santrauka buvo pateiktos interneto svetainėje 20 kalbų.

Kad visuomenė būtų geriau informuota apie ombudsmeno darbą, 2004 m. pirmą kartą 25 kalbomis (21 oficialia Europos Sąjungos kalba ir keturiomis valstybių kandidačių kalbomis) buvo išleista brošiūra „Apie Europos Ombudsmeną glaustai“. Be to, 2004 m. pakartotinai ir pirmą kartą 21 kalba buvo išleista brošiūra „Europos Ombudsmenas: ar jis gali jums padėti?“ Abu šie leidiniai, taip pat skundo elektroninė forma buvo pateikti interneto svetainėje visomis oficialiomis kalbomis.

Nuo 2004 m. gegužės 1 d. iki gruodžio 31 d. (po Europos Sąjungos plėtros) Europos ombudsmeno svetainė sulaukė 195 228 lankytojų. Gausiausiai buvo lankoma svetainė anglų kalba (45 566 apsilankymų), po to sekė svetainės prancūziškai, itališkai, ispaniškai, vokiškai ir lenkiškai. Kalbant apie apsilankiusiųjų svetainėje skaičių geografiniu požiūriu, daugiausia lankytojų buvo iš Italijos (16 950 apsilankymų), po to sekė Belgija, Ispanija, Prancūzija, Vokietija ir Lenkija.

Siekdama užtikrinti, kad Europos ombudsmeno svetainė išliktų viena tobuliausių ES interneto svetainių, ombudsmeno tarnyba 2004 m. bendradarbiavo su Tarpinstituciniu interneto redakciniu komitetu (CEiii). CEiii vadovauja Europos Komisijos Spaudos ir ryšių generalinis direktoratas. Komitetas suveda įvairių ES institucijų ir įstaigų atstovus, atsakingus už interneto klausimų sprendimą. 2004 m. komitetas buvo susirinkęs penkis kartus ir svarstė įvairius klausimus, tarp jų susijusius su ES plėtra, daugiakalbyste, interneto domeno pavadinimais, autorių teisėmis, tarpinstitucinėmis interneto svetainėmis, bendradarbiavimu sutarčių ir paslaugų klausimais.

IVADAS

1 VEIKLOS SANTRAUKA

2 SKUNDAI IR TYRIMAI

3 SPRENDIMAI, PRIIMTI ATLIKUS TYRIMĄ

4 RYŠIAI SU EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJOMIS IR ĮSTAIGOMIS

5 RYŠIAI SU OMBUDSMENAIŠ IR PANAŠIOMIS TARNYBOMIS

6 PRANEŠIMAI

7 PRIEDAI

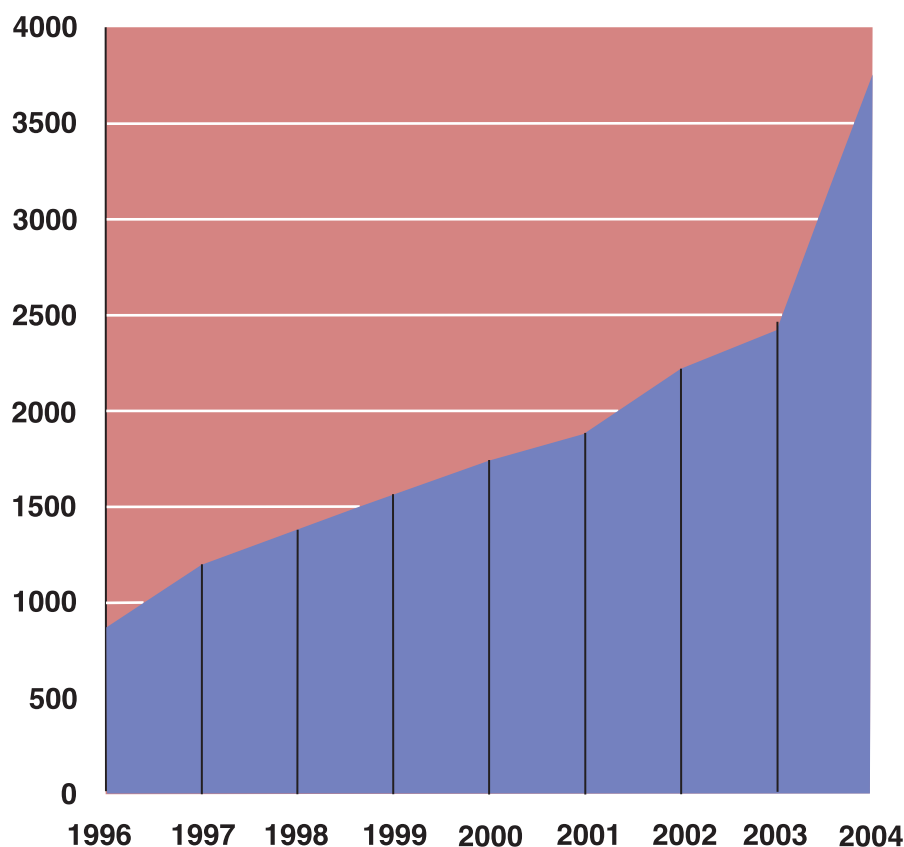

A STATISTIKOS DUOMENYS

1 2004 M. NAGRINĖTI ATVEJAI

1.1 IŠ VISO 2004 M. NAGRINĖTA 4 048

- iki 2003 12 31 neužbaigti tyrimai 183¹
- skundai, kurių priimtumas nenustatytas iki 2003 12 31 131
- 2004 m. gauti skundai 3 726
- Europos ombudsmeno iniciatyva pradėti tyrimai 8

Skundų skaičiaus padidėjimas nuo 1996 iki 2004 m.

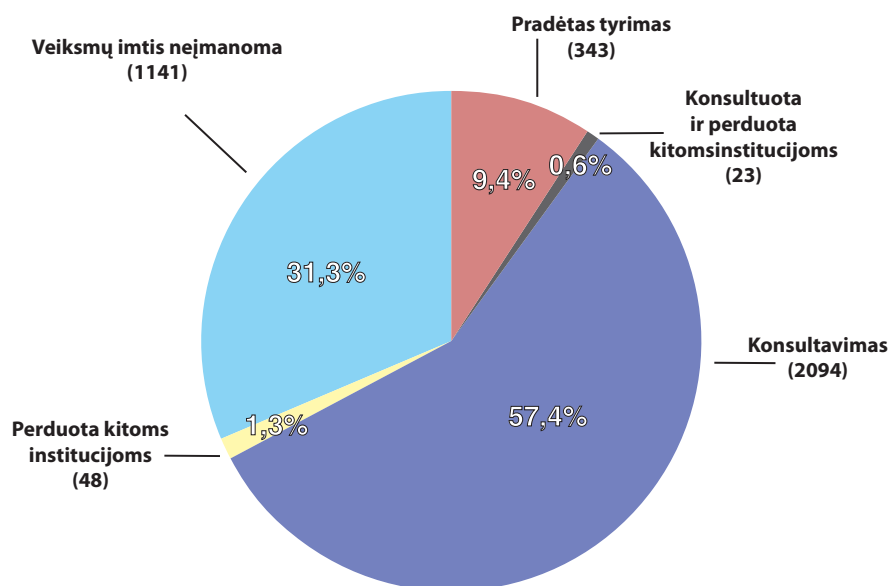
¹ Keturi iš jų pradėti Europos ombudsmeno iniciatyva, 179 – gavus skundus.

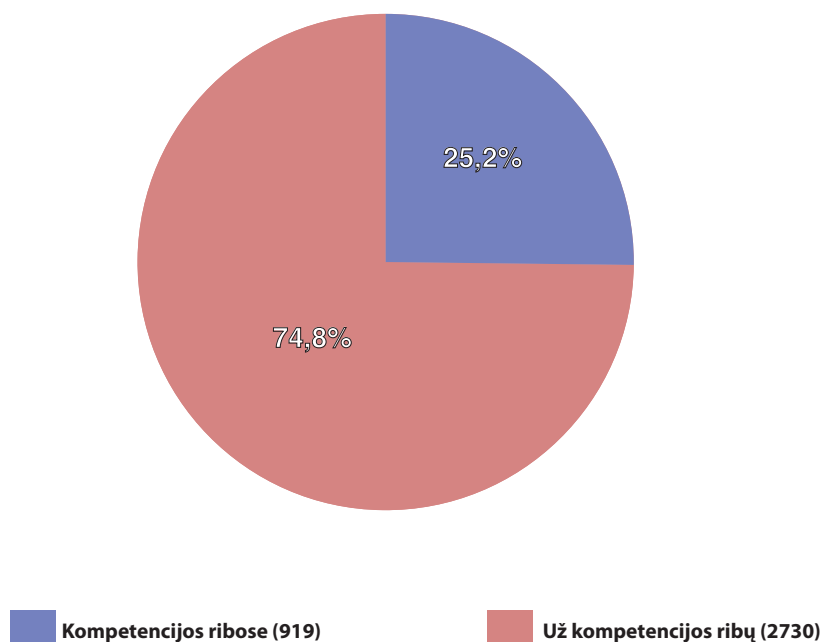
1.2 PRIIMTINUMAS/NEPRIIMTINUMAS NUSTATYTAS..... 94,6 %

1.3 SKUNDŲ KLASIFIKAVIMAS

1.3.1 Pagal Europos ombudsmeno veiksmus pareiškėjo naudai

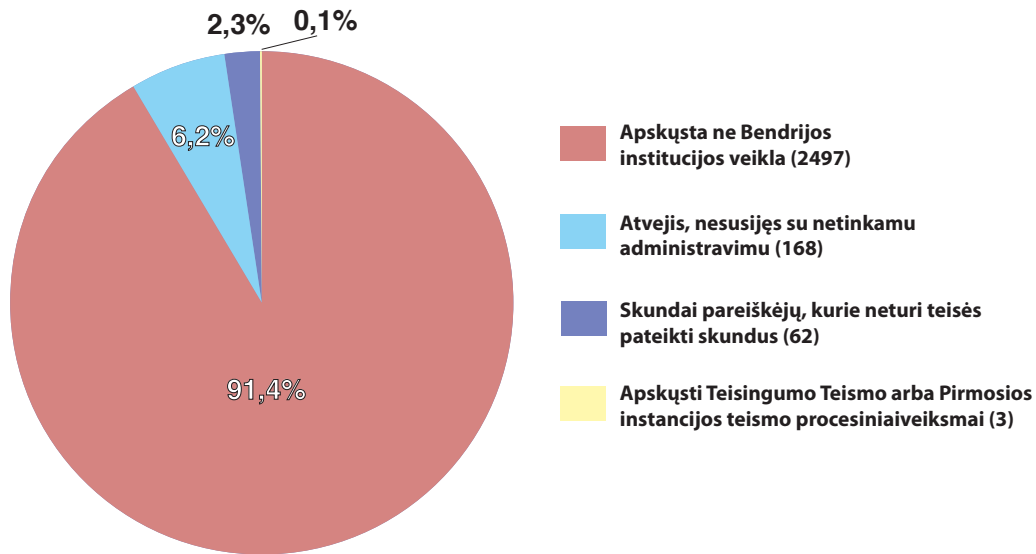

1.3.2 Pagal Europos ombudsmeno kompetenciją

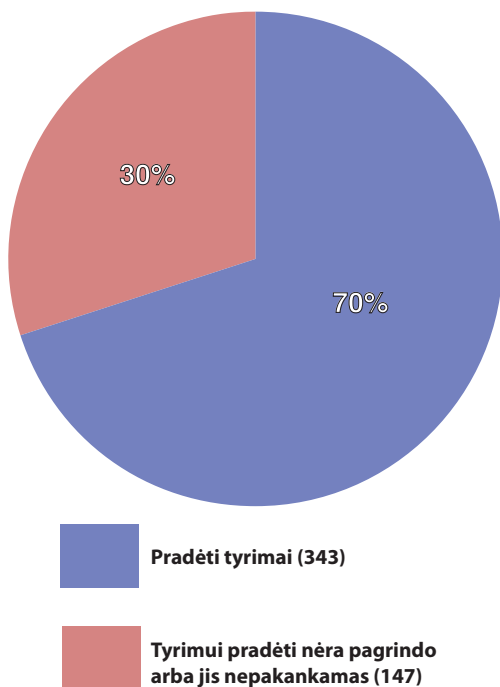

UŽ KOMPETENCIJOS RIBŲ

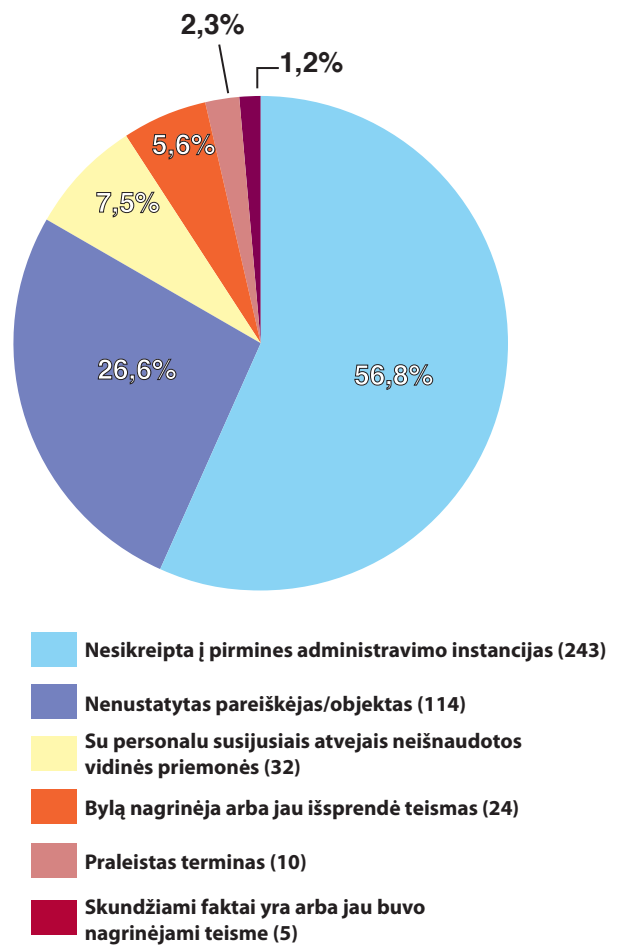

KOMPETENCIJOS RIBOSE

Priimtini skundai

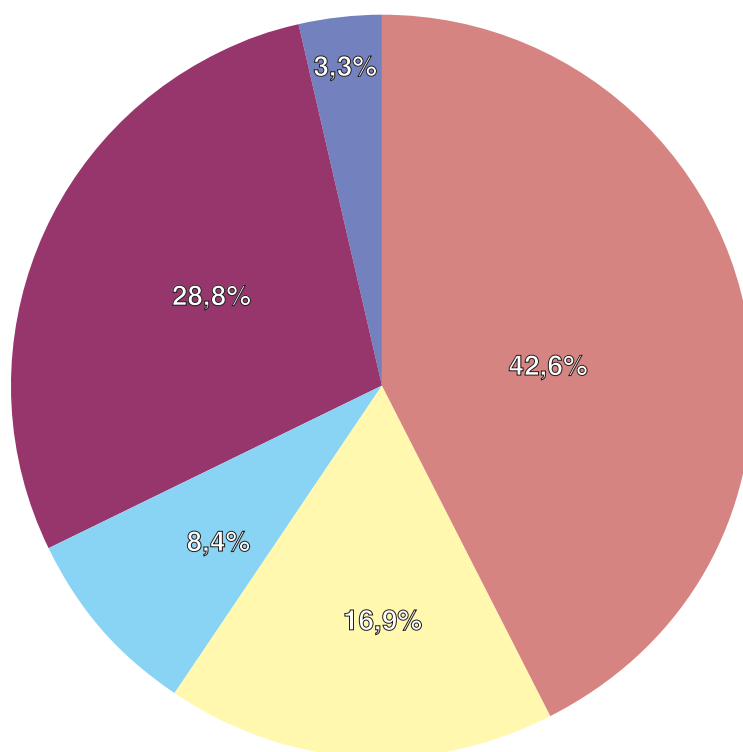

Nepriimtini skundai

2 PERDAVIMAS KITOMS INSTITUCIJOMS IR KONSULTAVIMAS

- Patarta kreiptis į kitą ombudsmeną arba šalies ar regiono parlamentą (906)
- Patarta kreiptis į Europos Komisiją (359)
- Patarta pateikti peticiją Europos Parlamentui (179)
- Patarta kreiptis į kitas įstaigas (613)
- Perduota kitoms institucijoms (71)
 - Europos Parlamentui (13)
 - Europos Komisijai (4)
 - Nacionaliniam ar regioniniam ombudsmenui (54)

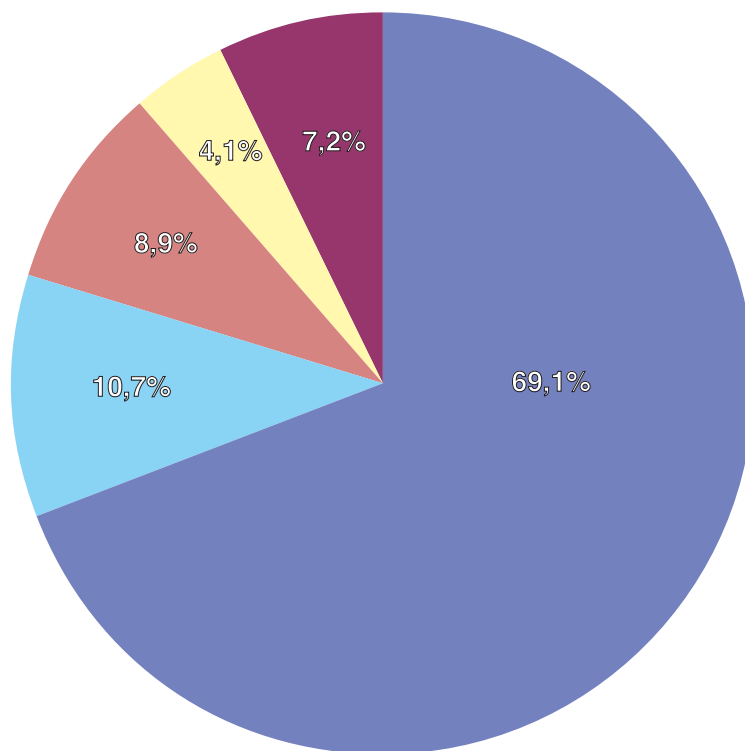

3 2004 METAIS ATLIKTI TYRIMAI 534

2004 m. Europos ombudsmenas atliko 534 tyrimus, 351 tyrimas pradėtas 2004 m. (iš kurių aštuoni – ombudsmeno iniciatyva), o 183 – iki 2003 12 31 neužbaigti tyrimai.

3.1 INSTITUCIJOS IR ĮSTAIGOS, DĖL KURIŲ PAREIGŪNŲ VEIKLOS PATEIKIAMAI SKUNDAI

(Kai kuriais atvejais tiriami skundai dėl kelių institucijų ar įstaigų veiklos)

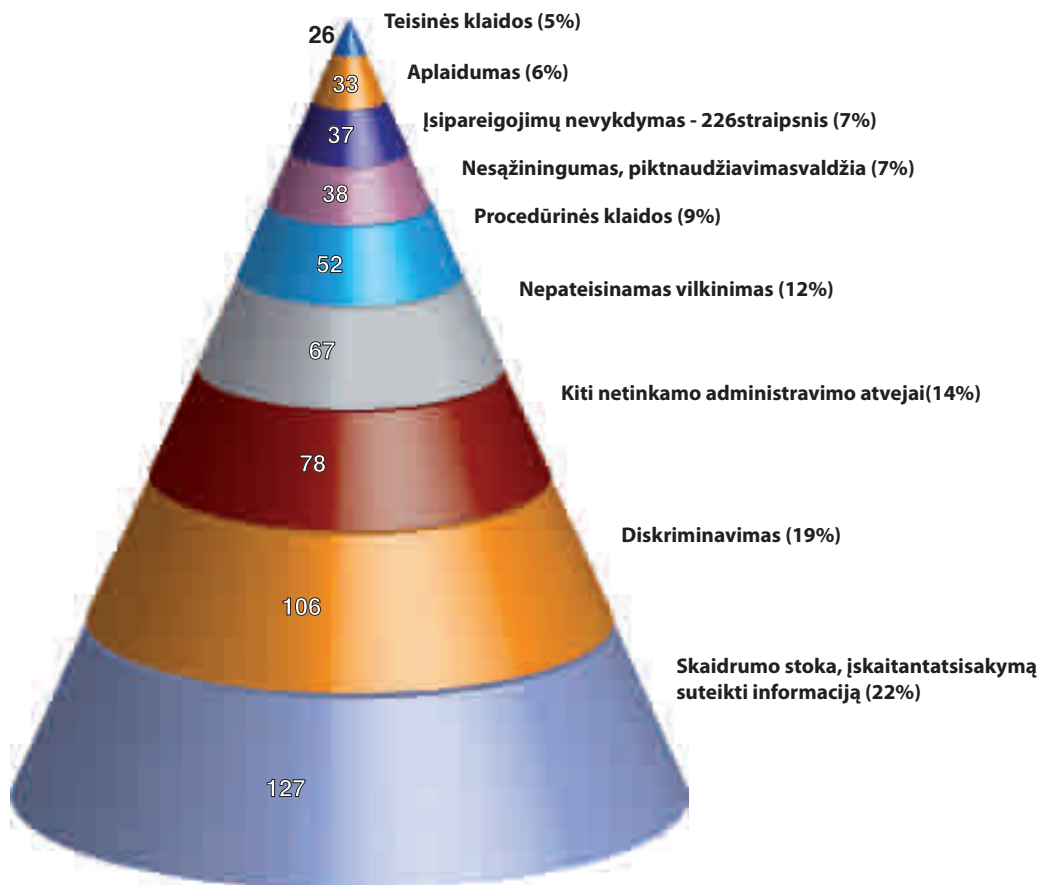

Europos Komisija	(375)
Europos Bendrijų personalo atrankos tarnyba	(58)
Europos Parlamentas	(48)
Europos Vadovų Taryba	(22)
Kitos	(39):
Europos investicijų bankas	7
Europos kovos su sukčiavimu biuras (OLAF)	5
Europos Sąjungos Regionų komitetas	5
Europos centrinis bankas	4
Europos Bendrijų Teisingumo Teismas	3
Europos Audito Rūmai	3
Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas	3
Europos rasizmo ir ksenofobijos stebėsenos centras	2
Europos maisto saugos direkcija	1
Europos Sąjungos policijos misija Bosnijoje ir Hercegovinoje	1
Eurojustas	1
Europolas	1
Europos Bendrijų oficialiųjų leidinių biuras	1
Europos universitetinis institutas	1
Europos aplinkosaugos agentūra	1

3.2 APSKUNDŽIAMO NETINKAMO ADMINISTRAVIMO RŪŠYS

(Kai kuriais atvejais apskundžiamos dvi netinkamo administravimo rūšys)

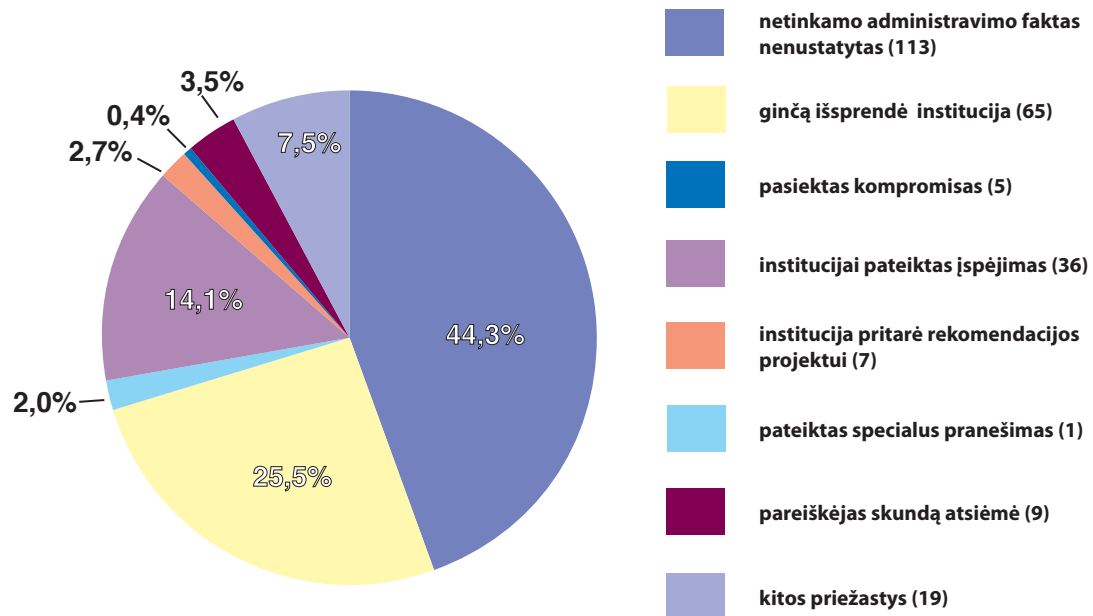
3.3 2004 M. PATEIKTI PASIŪLYMAI DRAUGIŠKAI SUSITARTI, REKOMENDACIJŲ PROJEKTAI IR SPECIALŪS PRANEŠIMAI

– pasiūlymai draugiškai susitarti	12
– rekomendacijų projektai	17
– specialūs pranešimai	1

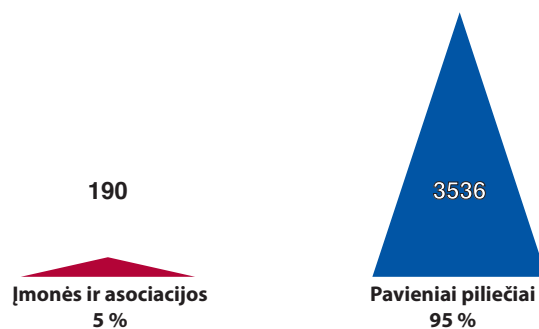
3.4 TYRIMAI, BAIGTI MOTYVUOTU SPRENDIMU 251²

(Tyrimas gali būti baigtas dėl vienos ar kelių toliau išvardytų priežasčių)

4 2004 M. UŽREGISTRUOTŲ SKUNDŲ KILMĖ

4.1 SKUNDŲ PAREIŠKĖJAI

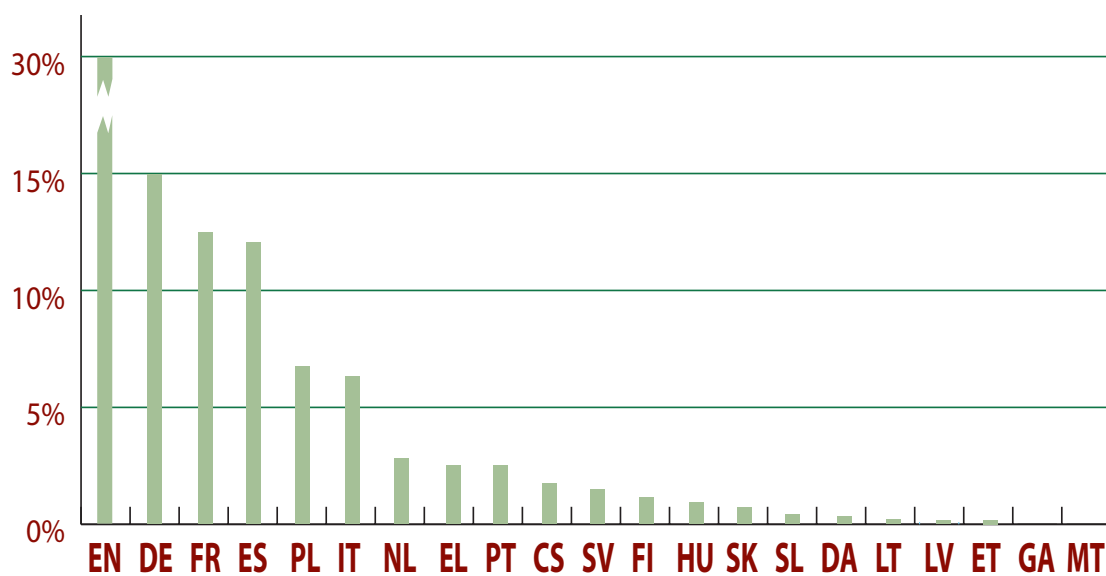

²

Keturi iš jų – Europos ombudsmeno iniciatyva.

4.2 SKUNDŲ PASISKIRSTYMAS PAGAL PATEIKIMO KALBĄ

4.3 GEOGRAFINĖ SKUNDŲ KILMĖ

Šalis	Skundai (vnt.)	Skundai (%)	ES gyventojai (%)	Santykis ³
Malta	38	1,0	0,1	11,7
Liuksemburgas	40	1,1	0,1	10,9
Kipras	59	1,6	0,2	10,0
Belgija	268	7,2	2,3	3,2
Slovėnija	38	1,0	0,4	2,3
Suomija	73	2,0	1,1	1,7
Airija	53	1,4	0,9	1,6
Graikija	129	3,5	2,4	1,4
Ispanija	482	12,9	9,2	1,4
Portugalija	116	3,1	2,3	1,4
Slovakija	52	1,4	1,2	1,2
Ćekija	98	2,6	2,2	1,2
Švedija	84	2,3	2,0	1,2
Austrija	69	1,9	1,8	1,1
Lenkija	285	7,6	8,3	0,9
Danija	32	0,9	1,2	0,7
Germany	464	12,4	18,0	0,7
Nyderlandai	88	2,4	3,5	0,7
Vengrija	53	1,4	2,2	0,6
Lietuva	18	0,5	0,8	0,6
Estija	7	0,2	0,3	0,6
Prancūzija	303	8,1	13,5	0,6
Italija	269	7,2	12,6	0,6
Latvija	9	0,2	0,5	0,5
Jungtinė Karalystė	195	5,2	13,0	0,4
Kitos	404	10,9		

3

Šis skaičius gautas padalijus skundų skaičių procentais iš gyventojų skaičiaus procentais. Kai šis skaičius yra didesnis nei 1, reiškia, kad iš tos šalies Europos ombudsmenui pateikiama daugiau skundų, nei galima tikėtis pagal jos gyventojų skaičių. Visi lentelėje pateikti procentiniai dydžiai suapvalinti iki dešimtosios dalies.

B OMBUDSMENO BIUDŽETAS

Nepriklausomas biudžetas

Iš pradžių Europos ombudsmeno statutu buvo numatyta ombudsmeno biudžetą įtraukti į bendro Europos Sąjungos biudžeto I skirsnį (Europos Parlamentas).

1999 m. gruodžio mėn. Taryba nusprendė, kad ombudsmeno biudžetas turi būti nepriklausomas. Nuo 2000 m. sausio 1 d.⁴ ombudsmeno biudžetas nustatomas atskirame Europos Sąjungos biudžeto skirsnyje (VIII-A skirsnis).

Biudžeto struktūra

Ombudsmeno biudžetą sudaro trys dalys. 1 biudžeto dalis apima atlyginimus, išmokas ir kitas su personalu susijusias išlaidas, taip pat ombudsmeno ir jo personalo kelionių išlaidas. 2 biudžeto dalis apima išlaidas pastatams, inventoriui ir kitas su veikla susijusias išlaidas. 3 biudžeto dalį sudaro iš vienas skyrius, numatantis lėšų, skirtų tarptautinių ombudsmenų organizacijų įmokoms mokėti.

Bendradarbiavimas su Europos Parlamentu

Siekiant išvengti, kad be reikalo nebūtų steigiamos tos pačios administracijos personalo ir kitų sričių specialistų pareigybės, Europos Parlamentas ombudsmenui teikia įvairių paslaugų arba tarpininkauja jas teikiant. Sritys, kuriose ombudsmenas platesniu ar siauresniu mastu pasikliauja Parlamento tarnybų teikiama pagalba, apima:

- personalo reikalai, įskaitant sutartis ir sprendimus, susijusius su individo teisėmis;
- finansinis auditas ir apskaita;
- vertimas žodžiu ir raštu bei spausdinimas;
- biuro patalpų nuoma;
- informacinės technologijos, telekomunikacijos ir pašto tvarkymas.

Europos ombudsmenui ir Europos Parlamentui bendradarbiaujant buvo veiksmingai sutaupyta daug Bendrijos biudžeto lėšų ir išvengta didesnio administracijos darbuotojų skaičiaus augimo.

Jei Europos Parlamentas teikdamas paslaugas ombudsmenui turi papildomų tiesioginių išlaidų, jos atlyginamos pinigais įmokant į abi institucijas siejančią sąskaitą. Dažniausia tokių išlaidų patiriama darbuotojus aprūpinant darbo patalpomis ir teikiant vertimo paslaugas.

Į 2004 m. biudžetą buvo įtraukta bendra suma Europos Parlamento suteiktoms paslaugoms apmokėti. Ji buvo skirta apmokėti personalo darbo laikui tvarkant personalo sutartis, atlyginimus ir išmokas bei teikiant įvairias duomenų apdorojimo paslaugas.

Europos Parlamentas ir Europos ombudsmenas pradėjo bendradarbiauti 1995 m. rugsėjo 22 d. pasirašius Pagrindų susitarimą, kurį papildė 1995 m. spalio 12 dieną pasirašyti susitarimai dėl administracinio bendradarbiavimo ir dėl bendradarbiavimo biudžeto bei finansiniais klausimais.

1999 m. gruodžio mėn. ombudsmenas ir Europos Parlamento Pirmininkas pasirašė 2000 metų bendradarbiavimo susitarimus atnaujinantį pataisytą susitarimą, kuriame numatyta galiojimą vėlesniam laikotarpiui pratęsti savaime.

4

1999 m. gruodžio 13 d. Tarybos reglamentas 2673/1999, OL L 326/1.

2004 m. biudžetas

Ombudsmeno tarnybos personalo plane 2004 m. numatytos 38 pareigybės.

Bendra 2004 m. ombudsmeno biudžeto pirminių asignavimų suma buvo 5 817 468 eurai. 1 biudžeto antraštinę dalį (išlaidos, skirtos institucijos personalui) sudarė 4 944 500 eurų. 2 biudžeto antraštinę dalį (išlaidos pastatams, inventoriui ir kitos su veikla susijusios išlaidos) sudarė 869 968 eurus. 3 biudžeto antraštinę dalį (išlaidos, susijusios su institucijos atliekamomis specialiomis funkcijomis) sudarė 3 000 eurų.

2004 m. išlaidos, išskirstytos pagal paskirtus asignavimus:

1 dalis	EUR	4 173 642,33
2 dalis	EUR	892 632,78
3 dalis	EUR	2 644,78
Iš viso	EUR	5 068 919,89

Įplaukas visų pirma sudaro atskaitymai iš ombudsmeno ir jo personalo atlyginimų. Bendra 2004 m. įplaukų suma, išreikšta gautomis įmokomis, buvo 530 367.85 eurai.

2005 m. biudžetas

2004 m. parengtame 2005 m. biudžete yra numatyta 51 pareigybė, palyginti su 2004 m. pareigybių skaičius padidėjo trylika. Visų pirma pareigybių skaičius išaugo dėl Europos Sąjungos plėtros ir būtinybės Europos ombudsmeno tarnybai įgyti naujų valstybių narių kalbų bei teisės sistemų žinių.

Bendra 2005 m. asignavimų suma yra 7 312 614 eurų. 1 biudžeto antraštinę dalį (išlaidas, skirtas institucijos personalui) sudaro 6 239 614 eurų. 2 biudžeto antraštinę dalį (išlaidos, skirtos pastatams, inventoriui, ir kitos su veikla susijusios išlaidos) sudaro 1 070 000 eurų. 3 biudžeto antraštinę dalį (išlaidos, susijusios su institucijos atliekamomis specialiomis funkcijomis) sudaro 3 000 eurų.

2005 m. biudžete numatyta bendra įplaukų suma yra 720 241 euras.

C PERSONALAS

EUROPOS OMBUDSMENAS

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

P. Nikiforos DIAMANDOUROS gimė 1942 m. birželio 25 d. Atėnuose, Graikijoje. 2003 m. sausio 15 d. jis buvo išrinktas Europos ombudsmenu ir nuo 2003 m. balandžio 1 d. pradėjo eiti šias pareigas.

Nuo 1998 m. iki 2003 m. jis buvo pirmasis Graikijos nacionalinis ombudsmenas. Be to, nuo 1993 m. jis yra Atėnų universiteto politikos mokslų ir viešojo administravimo fakulteto lyginamosios politikos profesorius (šiuo metu atostogauja). Nuo 1995 m. iki 1998 m. ėjo Graikijos nacionalinio socialinių tyrimų centro (EKKE) direktoriaus ir pirmininko pareigas.

Indianos universitete jam buvo suteikti bakalauro (1963) ir magistro (1965) laipsniai, o Kolumbijos universitete – filosofijos magistro (1969) ir filosofijos daktaro laipsniai (1972). Iki 1988 m., prieš pradėdamas dirbti Atėnų universitete, jis dėstė Niujorko valstijos universitete ir dalyvavo tyrimų programose Kolumbijos universitete (1973–1978). Nuo 1980 m. iki 1983 m. jis ėjo Atėnų koledžo (Atėnai, Graikija) atsakingo už plėtrą direktoriaus pareigas. Nuo 1983 m. iki 1988 m. dirbo Socialinių mokslų tyrimų taryboje (Niujorke) Vakarų Europos, Artimųjų ir Vidurio Rytų programos direktoriumi. Nuo 1988 iki 1991 m. dirbo Graikijos tarptautinių ir strateginių tyrimų instituto (Atėnuose) politikos mokslo tyrimų organizacijos, kurią bendrai įkūrė Fordo ir MacArthuro fondai, direktoriumi. 1997 m. pradėjo dirbti vizituojančiu profesoriumi Juan Marcho socialinių mokslų aukštesniųjų studijų centre (Madride).

1992–1998 m. ėjo Graikijos politikos mokslų asociacijos pirmininko pareigas, o 1985–1988 m. buvo Šiuolaikinių Graikijos studijų asociacijos pirmininku. 1999 m. jis paskirtas Graikijos nacionalinės žmogaus teisių komisijos nariu, o 2000 m. Nacionalinės administracinių reformų tarybos nariu. 2000 m. dalyvavo Bilderbergo konferencijoje. Nuo 1990 m. – vienas iš Socialinių mokslų tyrimų tarybos (Niujorke) Pietų Europos pakomitečio pirmininkų. Šis darbas finansuojamas Volkswagen fondo lėšomis. Be to, jis yra serijos apie naująją Pietų Europą, kurią išleido *Johns Hopkins University Press*, vienas iš vyriausiųjų redaktorių. Yra gavęs Fulbrighto stipendiją ir nacionalinį apdovanojimą už humanitarinių mokslų tyrimus.

P. Nikiforos Diamandouros yra daug rašęs apie Graikijos, Pietų ir Pietryčių Europos istoriją ir politiką, ypač apie demokratizacijos, valstybės ir tautos kūrimą, taip pat kultūros ir politikos santykį.

EUROPOS OMBUDSMENO SEKRETORIATAS

Europos ombudsmeno sekretoriatas atsako už ombudsmeno asmeninio biuro reikalų tvarkymą. Jis organizuoja ombudsmeno darbotvarkę, tvarko gaunamą ir siunčiamą korespondenciją, teikia patarimų dėl santykių su kitomis ES institucijomis ir įstaigomis, tvarko institucijos reikalus, susijusius su protokolu, ir teikia ombudsmenui bendras sekretorių paslaugas.

Nicholas CATEPHORES

Europos ombudsmeno padėjėjas
Tel. +33 3 88 17 23 83

Eleni-Anna GALATIS

Europos ombudsmeno sekretorė
Tel. +33 3 88 17 25 28

TEISĖS SKYRIUS

Dauguma teisės skyriaus darbuotojų – teisininkai, kurie analizuoja Europos ombudsmeno gautus skundus ir atlieka tyrimus. Teisės skyriaus vadovas konsultuoja ombudsmeną dėl institucijos teisinės strategijos ir krypčių ir vadovauja skyriui. Teisės skyriaus vadovo padėjėjas užtikrina vidaus kokybės kontrolės ir informacijos tvarkymo sistemų darbą ir tvarko skyriaus medžiagą, skirtą metinei ataskaitai.

2004 m. šį skyrių sudarė teisės skyriaus vadovas, šeši vyriausi patarėjai teisiniais klausimais, penki teisininkai, teisininko padėjėjas ir teisės skyriaus vadovo padėjėjas. 2004 m. teisės skyrius vadovavo dešimčiai stažuotojų.

Ian HARDEN

Teisės skyriaus vadovas

Tel. +33 3 88 17 23 84

Ian HARDEN gimė 1954 m. kovo 22 d. Norviche, Anglijoje. Jis studijavo teisę Čerčilio koledže Kembridže, kur 1975 m. gavo humanitarinių mokslų bakalauro laipsnį su pagyrimu bei 1976 m. teisės mokslų bakalauro laipsnį. Baigęs studijas, jis pradėjo dirbti Sheffieldo universiteto teisės fakultete, kuriame nuo 1976 m. iki 1990 m. skaitė paskaitas, nuo 1990 m. iki 1993 m. dirbo vyr. dėstytoju, nuo 1993 m. iki 1995 m. – docentu, o nuo 1995 m. – viešosios teisės profesoriumi. 1996 m. jis pradėjo dirbti Europos ombudsmeno biure vyriausiu patarėju teisės klausimais, nuo 1997 m. iki 1999 m. dirbo sekretoriato vadovu, o nuo 2000 m. – teisės skyriaus vadovu. Jis yra daugelio straipsnių dėl ES teisės ir viešosios teisės autorius ir bendraautoris, pvz., *The Contracting State* (Buckingham: Open University Press, 1992); *Flexible Integration: towards a more effective and democratic Europe* (London CEPR, 1995) ir *European Economic and Monetary Union: the Institutional Framework* (Kluwer Law International, 1997). Ian Harden yra *Association Française des Constitutionnalistes* narys ir JK „Study of Parliament Group“ organizacijos narys.

Murielle RICHARDSON

Teisės skyriaus vadovo padėjėja

Tel. +33 3 88 17 23 88

TEISININKAI

Teisininkai nagrinėja skundus, kurie gali būti pateikti bet kuria iš 21 Europos Sąjungos kalbos. Be to, jie siūlo ir savo iniciatyva atlieka tyrimus, atsako į piliečių paraiškas dėl informacijos, teikia ombudsmenui teisinę pagalbą, pataria atitinkamų valstybių narių teisinių procedūrų, vystymosi ir tradicijų klausimais ir atstovauja ombudsmenui kai kuriuose viešuose renginiuose.

Elodie BELFY

Teisininko padėjėja
Tel. +32 2 284 39 01

Peter BONNOR

Teisininkas
Tel. +33 3 88 17 25 41

Benita BROMS

„Brussels Antenna“ vadovė
Vyr. patarėja teisiniais klausimais
Tel. +32 2 284 25 43

Alessandro DEL BON

Teisininkas (iki 2004-05-31)
Tel. +33 3 88 17 23 82

Marjorie FUCHS

Teisininkė
Tel. +33 3 88 17 40 78

Gerhard GRILL

Vyr. patarėjas teisiniais klausimais
Tel. +33 3 88 17 24 23

Marta HIRSCH-ZIEMBINSKA

Vyr. patarėja teisiniais klausimais
Tel. +33 3 88 17 27 46

Andrea JANOSI

Vyr. patarėja teisiniais klausimais
(iki 2004-09-30)

José MARTÍNEZ ARAGÓN

Vyr. patarėjas teisiniais klausimais
Tel. +33 3 88 17 24 01

Tina NILSSON

Teisininkė
Tel. +32 2 284 14 17

Ida PALUMBO

Teisininkė
Tel. +33 3 88 17 23 85

Olivier VERHEECKE

Vyr. patarėjas teisiniais klausimais
Tel. +32 2 284 20 03

STAŽUOTOJAI**Mari AMOS**

Stažuotoja (nuo 2004-02-01 iki 2004-12-31)

Sigita BRUZAITE

Stažuotoja (nuo 2004-02-01 iki 2004-07-31)

Liv-Stephanie HAUG

Stažuotoja (iki 2004-07-31)

Georgios KATHARIOS

Stažuotojas (nuo 2004-09-01)
Tel. +32 2 284 38 49

Daniel KOBLENCZ

Stažuotojas (nuo 2004-09-01)
Tel. +32 2 284 38 31

Jernej LETNAR CERNIC

Stažuotojas (nuo 2004-09-01)
Tel. +33 3 88 17 29 64

Wiebke PANKAUKE

Stažuotoja (nuo 2004-09-01)
Tel. +33 3 88 17 24 02

Pagona-Maria REKAITI

Stažuotoja (iki 2004-06-30)

Andrea SACK

Stažuotoja (nuo 2004-09-01)
Tel. +33 3 88 17 39 31

Tereza SAMANOVA

Stažuotoja (nuo 2004-02-01 iki 2004-12-31)

Asta UPTAITĖ

Stažuotoja (nuo 2004-10-01)
Tel. +32 2 284 26 09

ADMINISTRACIJOS IR FINANSŲ SKYRIUS

Administracijos ir finansų skyrius atsako už visą ombudsmeno tarnybos veiklą, kuri nėra susijusi su teisės klausimais. Jis suskirstytas į tris sektorius – personalo, administracijos ir finansų sektorių, skundų tvarkymo sektorių ir ryšių sektorių. Administracijos ir finansų skyriaus vadovas koordinuoja skyriaus veiklą, vadovauja skyriaus darbuotojams, teikia pasiūlymus ir kontroliuoja institucijos administravimo ir finansavimo strategiją, atstovauja ombudsmenui daugelyje tarpinstitucinių renginių ir atsako už ombudsmeno biudžeto planavimą ir vykdymą.

João SANT'ANNA

Administravimo ir finansų skyriaus vadovas

Tel. +33 3 88 17 53 46

João SANT'ANNA gimė 1957 m. gegužės 3 d. Setúbale, Portugalijoje. Nuo 1975 m. iki 1980 m. jis studijavo teisę Lisabonos universitete ir 1981 m. pradėjo dirbti advokatu Lisabonoje. Nuo 1980 m. iki 1982 m. jis dirbo Portugalijos vidaus reikalų ministerijos Lisabonos regiono administracijos padalinio teisininku. Nuo 1982 m. iki 1984 m. jis tęsė teisės studijas intelektualinės nuosavybės teisės srityje Ludwig-Maximilliano universitete ir Max-Plancko institute Miunchene. Po to, kai 1984 m. grįžo į Portugaliją, jis buvo paskirtas Portugalijos vidaus reikalų ministerijos Lisabonos regiono teisės ir administravimo padalinio vadovu. 1986 m. tapo Europos Parlamento pareigūnu ir dirbo Informacijos ir viešųjų ryšių generaliniame direktorate, Mokslinių tyrimų generaliniame direktorate, Personalo ir finansų generaliniame direktorate ir, galiausiai, Europos Parlamento teisės tarnyboje. Nuo 2000 m. jis eina Europos ombudsmeno tarnybos Administravimo ir finansų skyriaus vadovo pareigas.

PERSONALO, ADMINISTRAVIMO IR FINANSŲ SEKTORIUS

Personalo, administravimo ir finansų sektorius atlieka pačias įvairiausias funkcijas.

Europos ombudsmeno tarnyba turi savo biudžetą, kurį rengia ir vykdo keturi finansininkai.

Informacijos ir technologijų specialistas glaudžiai bendradarbiauja su Europos Parlamentu visais tarnybos informacinių technologijų klausimais. Jis tvarko techninę ir programinę įrangą, kurią naudoja darbuotojai, kuria duomenų bazines ir kitokias programas vidaus reikmėms, teikia ir įgyvendina pasiūlymus įsigyti arba nurašyti įrangą ir konsultuoja vartotojus.

Kitos svarbios šio sektoriaus užduotys yra susijusios su darbuotojų ir įdarbinimo klausimais, gaunama ir siunčiama korespondencija, telefonų komutatoriaus darbu, tarnybos infrastruktūra, dokumentų vertimu, teisės nuorodų biblioteka ir institucijos archyvu.

Rachel DOELL*Sekretorė**Tel. +33 3 88 17 23 98***Jean-Pierre FEROMONT***Finansininkas**Tel. +32 2 284 38 97***Giovanna FRAGAPANE***Finansininkė (nuo 2004-05-01)**Tel. +33 3 88 17 29 62***Alexandros KAMANIS***Finansininkas (iki 2004-02-29)***Isgouhi KRIKORIAN***Sekretorė**Tel. +33 3 88 17 25 40***Gaël LAMBERT***Informacijos ir technologijų specialistas**Tel. +33 3 88 17 23 99***Juan Manuel MALLEA***Sekretorius**Tel. +33 3 88 17 23 01***Charles MEBS***Sekretorius**Tel. +33 3 88 17 70 93***Elizabeth MOORE***Sekretorė (iki 30.11.2004)***Véronique VANDAELE***Finansininkė**Tel. +32 2 284 23 00***Félicia VOLTZENLOGEL***Sekretorė**Tel. +33 3 88 17 23 94***Christophe WALRAVENS***Finansininkas (nuo 2004-02-01)**Tel. +33 3 88 17 24 03***RYŠIŲ SEKTORIUS**

Ryšių sektorius atsako už institucijos ryšius su ES institucijomis ir įstaigomis, kitais ombudsmenais ir visuomene. Be to, sektorius užtikrina tinkamus ombudsmeno tarnybos vidaus ryšius.

Spaudos ir ryšių specialistas ir interneto bei ryšių specialistas kartu atsakingi, kad ombudsmenas būtų konsultuojamas ryšių klausimais. Jie yra pasidaliję užduotis, susijusias su ombudsmeno informacinėmis kelionėmis į dabartines ir būsimas ES valstybes nares, renginiais užsienyje, viešomis kalbomis, metinės ataskaitos projekto rengimu (bendradarbiaujant su teisės skyriumi), ryšiais su kitais ombudsmenais Europoje, be to, jie yra atsakingi už ryšius su žiniasklaida ir už interneto darbą. Ryšių sektoriaus specialistų padėjėjas padeda jiems atlikti labai įvairias užduotis, visų pirma, susijusias su internetu, spauda ir ryšiais tarp tarnybų, taip pat atsako už grupių vizitų į Strasbūro biurą organizavimą.

Ryšių specialistas yra svarbus tarpininkas tarp ryšių sektoriaus ir teisės skyriaus. Jis atsako už vidaus ryšius, pvz., tarnybos intranetą, audiovizualinį archyvą ir pradinį naujų darbuotojų mokymą. Be to, jis tvarko pagrindinę institucijos elektroninio pašto dėžutę, yra atsakingas, kad būtų kuriamos veiksmingo darbo su skundais ir informacijos paraiškomis metodikos.

Rosita AGNEW*Spaudos ir ryšių specialistė**Tel. +32 2 284 25 42***Ben HAGARD***Interneto ir ryšių specialistas**Tel. +33 3 88 17 24 24***Alessandro DEL BON***Ryšių specialistas (nuo 2004-06-01)**Tel. +33 3 88 17 23 82***Dace PICOT-STIEBRINA***Ryšių sektoriaus specialistų padėjėja**Tel. +33 3 88 17 40 80*

SKUNDŲ TVARKYMO SEKTORIUS

Skundų tvarkymo sektorius atsako už Europos ombudsmenui pateiktų skundų registravimą, paskirstymą ir priežiūrą. Sektorius užtikrina, kad visi skundai būtų įtraukti į duomenų bazę patvirtinant jų gavimą ir perduoti teisės skyriui. Jis atsako už gaunamos ir siunčiamos su skundais susijusios korespondencijos tvarkymą, užtikrina, kad skundo tyrimo metu būtų atnaujinami duomenų bazėje esantys su skundu susiję įrašai, tikrina, ar laikomasi nustatytų terminų, renka su skundais susijusius statistinius duomenis ir pildo su skundais susijusius dokumentus.

Séverine BEYER*Sekretorė**Tel. +33 3 88 17 23 93***Isabelle FOUCAUD***Sekretorė**Tel. +33 3 88 17 23 91***Bruno BISMARQUE-ALCÂNTARA***Sekretorius (nuo 2004-01-05)**Tel. +33 3 88 17 20 91***Isabelle LECESTRE***Sekretorė**Tel. +33 3 88 17 24 29***Evelyne BOUTTEFROY***Sekretorė**Tel. +33 3 88 17 24 13***Gabrielle SHERIDAN***Sekretorė (nuo 2004-02-16)**Tel. +33 3 88 17 24 08***Elaine DRAGO***Sekretorė (nuo 2004-11-01)**Tel. +33 3 88 17 33 31*

D SPRENDIMŲ RODYKLĖ

1 PAGAL BYLOS NUMERĮ

2002

1435/2002/GG	74
1769/2002/(IJH)ELB	91
1876/2002/OV	56
1878/2002/GG	90
1889/2002/GG	74
1963/2002/IP	90
1986/2002/OV	75
2007/2002/ADB	76
2185/2002/IP	77
2204/2002/MF	78

2003

0253/2003/ELB	94
0260/2003/OV	72
0278/2003/JMA	79
0378/2003/MF	87
0415/2003/(IJH)TN	70
0701/2003/IP	80
0753/2003/GG	80
0821/2003/JMA	53
0841/2003/(FA)OV	57
0849/2003/JMA	58
0900/2003/TN	59
0907/2003/ELB	54
0953/2003/(FA)OV	86
1110/2003/ELB	65
1196/2003/ELB	96
1219/2003/GG	95
1286/2003/JMA	60
1304/2003/(ADB)PB	61
1319/2003/ADB	81

1320/2003/(ADB)ELB	71
1367/2003/OV	82
1481/2003/OV	62
1571/2003/OV	89
1600/2003/ADB	66
1624/2003/ELB	83
1874/2003/GG	83
1949/2003/(TN)(IJH)TN	66
2046/2003/GG	73
2124/2003/ADB	67
2126/2003/PB	55
2183/2003/(TN)(IJH)TN	68
2210/2003/MHZ	93
2216/2003/MHZ	88
2225/2003/(ADB)PB	97
2239/2003/(AJ)TN	85
2333/2003/GG	85
2371/2003/GG	56
OI/1/2003/ELB	99
OI/2/2003/GG	98
OI/5/2003/IJH	100

2004

0032/2004/GG	96
0220/2004/GG	69
0221/2004/GG	62
0326/2004/IP	63
0435/2004/GG	68
0480/2004/TN	64
0520/2004/TN	68
0760/2004/GG	95
1044/2004/GG	65

2 PAGAL TEMĄ

Žemės ūkis (BŽŪP)

1219/2003/GG	95
0760/2004/GG	95

Piliečių teisės

0753/2003/GG	80
1286/2003/JMA	60
2333/2003/GG	85
2371/2003/GG	56
0220/2004/GG	69
1044/2004/GG	65

Konkurencijos politika

1963/2002/IP	90
--------------------	----

Vartotojų politika

2126/2003/PB	55
--------------------	----

Sutartys

1878/2002/GG	90
1889/2002/GG	74
1986/2002/OV	75
0953/2003/(FA)OV	86
1874/2003/GG	83
1949/2003/(TN)(IJH)TN	66
2124/2003/ADB	67
0435/2004/GG	68

Bendradarbiavimas vystymosi srityje

0253/2003/ELB	94
1624/2003/ELB	83
2124/2003/ADB	67
0326/2004/IP	63

Švietimas, profesinis mokymas ir jaunimas

0221/2004/GG	62
--------------------	----

Aplinkos apsauga

0278/2003/JMA	79
2124/2003/ADB	67

Užimtumas

0480/2004/TN	64
--------------------	----

Laisvas asmenų ir paslaugų judėjimas

0701/2003/IP	80
--------------------	----

Visuomenės sveikata

0849/2003/JMA	58
2126/2003/PB	55

Mokslo tyrimai ir technologijos

1876/2002/OV	56
--------------------	----

Valstybės parama

2185/2002/IP	77
--------------------	----

Personalas

– Įdarbinimas

1435/2002/GG	74
0378/2003/MF	87
0821/2003/JMA	53
1110/2003/ELB	65
1196/2003/ELB	96
1320/2003/(ADB)ELB	71
1367/2003/OV	82
1571/2003/OV	89
1600/2003/ADB	66
2216/2003/MHZ	88
2225/2003/(ADB)PB	97

– Kiti klausimai

2204/2002/MF	78
0907/2003/ELB	54
1319/2003/ADB	81
2046/2003/GG	73
2210/2003/MHZ	93
OI/1/2003/ELB	99
OI/2/2003/GG	98
0032/2004/GG	96

Transportas

2239/2003/(AJ)TN	85
------------------------	----

3 PAGAL NETINKAMO ADMINISTRAVIMO TIPĄ

Nepateisinamas vilkinimas

1963/2002/IP	90
2185/2002/IP	77
0260/2003/OV	72
1319/2003/ADB.....	81
1949/2003/(TN)(IJH)TN	66
2124/2003/ADB.....	67
2333/2003/GG	85
0435/2004/GG	68

Diskriminavimas

0278/2003/JMA	79
0821/2003/JMA	53
1367/2003/OV	82
2210/2003/MHZ.....	93
2216/2003/MHZ.....	88
2126/2003/PB	55
OI/2/2003/GG	98
0326/2004/IP	63

226 straipsniu numatytos procedūros klaidos

2007/2002/ADB.....	76
0701/2003/IP	80
0841/2003/(FA)OV	57
0849/2003/JMA	58
0480/2004/TN.....	64
1044/2004/GG	65

Informacijos stoka arba atsisakymas ją suteikti

1986/2002/OV	75
0415/2003/(IJH)TN	70
0753/2003/GG	80
0907/2003/ELB	54
1110/2003/ELB	65
1196/2003/ELB	96
1286/2003/JMA	60
1319/2003/ADB.....	81
1320/2003/(ADB)ELB.....	71
1367/2003/OV	82
1874/2003/GG	83

2126/2003/PB	55
2239/2003/(AJ)TN	85
2371/2003/GG	56

Skaidrumo stoka

1304/2003/(ADB)PB	61
1481/2003/OV	62
0220/2004/GG	69

Teisinės klaidos

0900/2003/(IJH)TN	59
1571/2003/OV	89

Aplaidumas

1963/2002/IP	90
2185/2002/IP	77
2204/2002/MF	78
0260/2003/OV	72
1600/2003/ADB.....	66

Procedūros klaidos

1769/2002/(IJH)ELB	91
2007/2002/ADB.....	76
2216/2003/MHZ.....	88
OI/1/2003/ELB	99
0326/2004/IP	63

Pagrindimas

0953/2003/(FA)OV	86
------------------------	----

Nesąžiningumas

1435/2002/GG	74
1876/2002/OV	56
1878/2002/GG	90
1889/2002/GG	74
1986/2002/OV	75
0378/2003/MF	87
0953/2003/(FA)OV	86
1219/2003/GG	95
2046/2003/GG	73
0032/2004/GG	96
0221/2004/GG	62

Kiti netinkamo administravimo atvejai

1876/2002/OV	56
1986/2002/OV	75
0253/2003/ELB	94
0953/2003/(FA)OV	86
1624/2003/ELB	83
2183/2003/(TN)(IJH)TN	68
OI/5/2003/IJH	100

KAIP SUSISIEKTI SU EUROPOS OMBUDSMENU

PAŠTU

Europos ombudsmenas
1, avenue du Président Robert Schuman
B.P. 403
67001 Strasbourg Cedex
France (Prancūzija)

TELEFONU

+33 3 88 17 23 13

FAKSU

+33 3 88 17 90 62

ELEKTRONINIŲ PAŠTŲ

euro-ombudsman@europarl.eu.int

INTERNETU

<http://www.euro-ombudsman.eu.int>

PARDAVIMAS IR PRENUMERATA

Oficialiųjų leidinių biuro leidžiamų mokamų leidinių galima įsigyti mūsų pardavimo kioskuose visame pasaulyje.

Kaip galima įsigyti konkrečių leidinių?

Gavę pardavimo kioskų sąrašą, išsirinkite jus dominantį ir susisiekę su juo pateikite užsakymą.

Kaip gauti pardavimo kioskų sąrašą?

- Žiūrėkite Oficialiųjų leidinių biuro svetainę internete: <http://publications.eu.int/>
- Pateikite prašymą faksu (352) 2929-42758 ir gausite išspausdintą sąrašą.

Leidinių biuras

Publications.eu.int

ISBN 92-95022-59-9

9 789295 022591